॥ श्रीराधाकृष्णपरब्रह्मणे नमः ॥

त्रिवेदि

॥ संध्यावन्दनम् ॥

மும்வேதிகளின்

ஸந்தியாவந்தனம்

தமிழுரையுடன்

இச்சிறந்த உரை

...ஹோபாத்யாய வேதாந்தகேஸரி

...ஸ்ரீ கணபதி சாஸ்திரிகள்

...களின் முக்கியசிஷ்யரும்

...ந்த சாஸ்திர பாரங்கதரும், பாகவத

...கீதோபன்யாஸகரும், சோதிட

...மந்திர சாஸ்திர வித்வானும்

'ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ' பத்திராதிபருமான

பிரும்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்

அவர்களால் இயற்றி தமது

"ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ" பிரஸ்ஸில் அச்சிட்டு

இரண்டாம் பதிப்பு பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.

காபிரைட்.] 1927 [விலை ரூ. 2¼

Brahmashree Ganapati Shastri

3vaidikaka Shanti-vantanam.

। शाश्वतधर्मगोप्त्रे श्रीमते वासुदेवायनमः ।

॥ त्रिवेदिसंध्या वन्दनम् ॥

மூன்று வேதிகளின் ஸந்தியாவந்தனம்.

இரண்டாவதுபதிப்பு.

முகவுரை.

நாம் நமது "ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ" என்ற ஸஞ்சிகையில் மூன்றுவேதிகளின் ஸந்தியானுஷ்டான மந்திரங்களை தேவநாகரலிபியில் மட்டும் மூலமும், தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷ உரைகளுடனும் புஸ்தகமாகப்பைண்டு செய்து கொள்ளும்படித் தனிப்பக்க நம்பர்கொடுத்து ஒவ்வொருமாதமும் வெளியிட்டுவந்தோம். அவ்விதம் வெளியிட்டதில் ஸம்வர்த்தனியின் சந்தாநேயர்களுக்கு அனுப்பியதுபோக மீதமுள்ள ஸ்வல்பக் காப்பிகளைப் பின்னர் புஸ்தகமாகப் பைண்டுசெய்து தனிப் புஸ்தகமாகவும் வேண்டுவோர்க்குக் கொடுத்துவந்ததில் அந்தஸ்வல்பக் காப்பிகளும் விலையாகிவிட்டதினின்றும் இரண்டாவது முறை அதைப் பதிப்பித்து வெளிட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் முதற்பதிப்பில் வெளியான நமது ஸந்தியாவந்தன புஸ்தகத்தை வாங்கும் விஷயத்தில் பர்பாரா, தேன் ஆப்பிரிக்கா, பர்மா, ரங்கோன், கொழும்பு முதலிய வெளிநாட்டில் ஏதோ ஜீவனார்த்தம் குடியேறின நமது ஆரியப்பிராம்மண ஸஹோதரர்களிடமிருந்தும், நமது தென்னிந்தியாவிலுள்ள பல பிராம்மண ஸஹோதரர்களிட மிருந்தும் நமக்குக்

கிடைத்த விக்ஞாபன கடிதத்தைக் கொண்டும் நேரில் வந்து வாங்கும் பொழுது பலப்பிராம்மண ஸஹோதரர்கள் வேண்டிக்கொண்டதைக்கொண்டும், இந்த இரண்டாவது பதிப்பில் மூன்றுவேதிகளின் ஸந்தியாமந்திரங்கள் யாவையும், தேவநாகரம், கிரந்தம், தமிழ், இந்த எழுத்துக்களில் அச்சிட்டும் பதவுரை எழுதுமிடத்தும் முற்கூறிய மூன்று எழுத்துக்களிலும் அந்தமந்திரபதங்களை அச்சிட்டும் அவற்றிற்குத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பை அச்சிட்டும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அத்துடன் இந்தப் பதிப்பில் ஸந்தியாமந்திரங்களை மட்டும் தனியாய் அதே மூன்று எழுத்துக்களிலும் அச்சிட்டு வெளியிட்டிருப்பதுடன், மூன்று வேதிகளின் ஸமிதாதானம், ஔபாஸனம், பிரும்ஹயக்ஞம், யக்ஞோபவீததாரண மந்திரம், பீஷ்மதர்ப்பணம் ஆகிய இவைகளையும்,தேவநாகரம் கிரந்தம் ஆகிய இரண்டு எழுத்துக்களில் மட்டும் அச்சிட்டும் பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளியிட்டு மிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தஇரண்டாவது பதிப்பானது வைதிககர்மங்களையனுஷ்டிப்பதில் மிக்கஆவல்கொண்ட நமது ஆர்யப் பிராம்மண ஸஹோதரர்களின் கோரிக்கையைப் பூர்த்திசெய்திருப்பதுடன் அவர்களுக்கு ஸத்கர்மானுஷ்டான விஷயத்தில் பரம உபகாரத்தைச் செய்வதாகவுமிருக்கும் என்பதில் யாதும் ஐயமில்லை. ஆனால் இங்கு ஒருவிஷயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவது அவசிய மாகின்றமையின் அதையும் எழுதுகிறோம்.

அதாவது: நமதுமுதற்பதிப்பு ஸந்தியாவந்தனபுஸ்தகம் வெளியானதும் இரண்டொரு விடங்களில் இரண்டொருவரால் "நமது ஆரியமதத்தின் ஆணிவேரான இம்மந்திரங்களை

இம்மாதிரி தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடலாகுமா? இவ்வெளியீட்டின் மூலம் இம்மந்திரங்களில் உண்மையில் அதிகாரம் பெருத ஏனையஜனங்கள் அம்மஹா மந்திரங்களை யறிந்து அதன்படி அநுஷ்டிக்கத் தொடங்கி விடக்கூடுமாக லின் அவ்விம் செய்தது முற்றிலும் தவருன காரியமாகு மல்லவா?" எனச்சொல்லத்தலைப்பட்டதாக நாம் கேள்விப் பட்டோம். ஆயினும் நமக்கு அவர் சொல்லுவதில் யாதும் பொருளிருப்பதாகப் புலப்படாமை பற்றியே இரண்டாவது தடவையும் அதைத்தனியாய் கிரந்தம் தமிழ் இந்த எழுத் துக்களிலும் மூலமந்திரங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக் கிறோம். மேலும் இவ்விஷயத்தை நாம் இவ்விதம் வெளி யிடுவதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்பதே எமது அபிப் பிராயமுமாகும். அது எவ்விதமெனின்? கூறுவாம்.

நாமே இதேபுஸ்தகம் 28வதுபக்கத்தில் காயத்ரீ முதலிய மஹாமந்திரங்களை உபநயனுதிவைதிக ஸம்ஸ்காரம் பெற்ற த்விஜர்கள் தான் ஜபிக்கவேண்டும் என்றும், மற்றவர் அவற்றை ஜபிக்கக்கூடாதென்றும், அவ்விதம் மற்றவர்கூறுவ தனுல் அவர்க்கு எவ்விதப்பயனும் உண்டாகாததுடன், வேத கர்த்தாவான ஆண்டவனுடையவும், அவனது ஆணையைச் சிரமேற்றூங்கிய நித்தியர்களான வஸிஷ்டாதி மஹரிஷிகளு டையவும் கோபத்திற்கும் ஆளாக வேண்டிவரும் என்பதை ஒரு ஜமீன்தாரருக்கும் அவரிடம் வேலைபார்க்கும் பிராம் மணனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை ரூபமானகதையினுல் தெளிவாய் வெளியிட்டு விட்டோம் என்பதாம்.

சங்கை—அங்ஙனமாயினும் எவரும் அம்மந்திரகளைப் படித்தறியும்படி அவற்றை தேவநாகரலிபியில் வெளியிட்

டதே ஆக்ஷேபிக்கப்படும் பொழுது கிரந்தம், தமிழ் ஆகிய எழுத்துக்களிலும் அம்மந்திரங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டு விட்டு அதை அதிகாரமில்லாதவர் படித்தல் தகாதென்று சொல்லுவதால் மட்டும் இது போதுமான ஸமாதானமாக எவ்விதமாகக்கூடும்? ஆகவே அதிகாரம் பெறாதவரையும் படிக்கும்படி செய்ததாலுண்டான தோஷம் உங்களுக்குண் டாகாதோ எனின்?

உத்தரம்—அதனுண்மையை இங்கு விளக்குவாம். அதாவது:—ஒரு ஊரில் பலஜனங்களின் ஸ்னானபானாதிகார் யங்களுக்கு உபயோகிக்கக்கூடியபடி ஒருவன் ஒரு பெரிய கிணற்றை வெகுபாடுபட்டு வெட்டினான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். வெகுபாடுபட்டு இவன் வெட்டிய கிணற்றில் பலர் ஸ்னானஞ்செய்தும் தாகநிவிருத்திசெய்துகொண்டும் வரும் பொழுது அறிவிப்புப்பலகையையும் கவனியாது அவி வேகத்தால் அவ்வூரிலுள்ள ஒருவன் அடி கிணற்றில் தவறி விழுந்து உயிர்துறப்பானேல் அக்குற்றம் பலரின் உபகாரத் திற்காக கிணற்றை வெட்டின மஹாபுருஷனை எவ்விதம் சேரும்? ஒருபொழுதும் சேராது. ஏனெனில் கிணறு வெட்டினவனுடைய நோக்கம் நல்லதாகையால் அவனுக்கு நல்லபலனேதானுண்டாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வித மே நாமும் இதில் அதிகாரம்பெற்றத்விஜர்கட்கு உதவிபுரிய வெண்ணங்கொண்டு வெகுபாடுபட்டு இக்காரியத்தைச் செய் திருப்பதால் இதனால் எவ்விததோஷமும் நமக்குவருவதற் கிடமில்லை. ஆனால் கிணறு வெட்டினவனுக்குப் புண்ணியம் அதிகமாகவந்தபோதிலும், அதில் விழுந்து ஒருவன் மரிக்க நேர்ந்ததாலுண்டான ஸ்வல்பபாபமும் கட்டாயம் வரத்தான்

வரும். இவ்விதமே அதிகாரம் பெற்ற த்விஜர்க்குபகரித்த தால் புண்ணியமுண்டாயினும், அதிகாரம் பெருதவரைப் படிக்கும்படி தூண்டினதால் தோஷமும் கொஞ்சம் வரத் தான் வரும் என்று ஒரு சிலர் பிடிவாதமாகக் கூறலாம். அவ்விதமாயினும் நமக்கதில் பயம்யாதுமில்லை. ஏனெனில் ? நமது ஆர்யத்விஜஸஹோதரர் அனேகர்க்கு அதனுலுபகார மிருப்பதுடன், இவ்விதமாக்ஷேபிப்பவர்க்கும் இதனுல் உப கார முண்டென்பதை இவரேஒப்பினவராகவும் ஆகின்ருர். ஆகவேஅதிகாரம் பெருதவரைத் தூண்டினதால் நமக்கு நேரக்கூடியதாக இவரால் எதிர்பார்க்கப்படும் தோஷம் உண்மையில் வருமானுல் அதை எமது இஷ்டதைவமும் சாசுவததர்மகோப்தாவும், பக்தபக்ஷபாதியுமான ஸ்ரீ கோ பாலனுடைய தியானத்தால் நாம் கட்டாயம் போக்கிக் கொண்டே விடுவோம் என்ற நமது திடநம்பிக்கைநமக்கி ருப்பதால் என்னைப்பற்றி எனது நண்பர் கவலைப்படவேண்டு வதவசியமில்லை. மேலும் இவ்விதமொழிபெயர்ப்பின் வெளி யீட்டால் எமக்குவேண்டுமானுல் இவரதுமொழிப்படி பாபம் நேரலாமேயொழிய இதைப்படிக்கும் அதிகாரியான நமது ஆர்யத்விஜஸஹோதரர்க்கு எவ்விதபாமும் நேராதாகையா லும் அதுவே நமது முக்கியகோரிக்கையாகையாலும் எவ் வழிப்படிபார்த்தாலும் இப்புஸ்தகத்தை நாம் வெளியிட்ட தில் எவ்விதகுற்றமும் இல்லையென்பதே எமது துணிபு. நிற்க.

முதற்பதிப்பில் தேவநாகரலிபியில் மூலமும் தமிழுரை யுமாக டிம்மி எட்டுப்பக்க அளவில் 141 பக்கம் அதாவது டிம்மி 18 பாரம் உள்ளதாக அதை வெளியிட்டிருந்தோம்.

இந்த இரண்டாவது பதிப்பில் டபிள் கிரௌன் 16 பக்க அளவில், 400பக்கங்கள் உள்ள 25 பாரங்களில் இதை வெளியிட நேர்ந்திருப்பதால், இரண்டாம்பதிப்பிற்கு முதற் பதிப்பைவிட விலை அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொது வாய் தத்காலம் எவ்வளவோ ஆபாஸமான நாவல்களை யெழுதிமலிவான தமிழ் எழுத்தில் அச்சிட்டும்கிரௌன் 16பக்கம் கொண்டபாரம் 1க்கு 2 அணா விலைவைத்தும் பலர் விற்கின்றனர் என்பது உலகமறிந்த விஷயம். நாமோ, விலை அதிகமுள்ள தேவநாகரம், கிரந்தம் முதலிய எழுத்துக்களில் அச்சுக் கோர்க்கும் விஷயத்தில் ஏராளமாகச் செலவுசெய்து அபூர்வமும், ஆர்யசிகாமணிகளுக்கு மிக்கமிக்க முக்கியமானதுமான இந்த மந்திரங்களுக்கு தமிழில் வெகுபாடுபட்டு உரையும் எழுதி வெளியிட்டு கிரௌன் 16 பக்கங்கொண்ட பாரம் 1க்கு 1½ அணா வீதங்கூட ஆகாதமுறையில் விலை வைத்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஆரிய சிகாமணிகள் யாவரும் இம்மொழி பெயர்ப்பை வாங்கிப்படித்து தத் தங்கர்மத்தின் பயனறிந்தனுஷ்டித்து ஸர்வகர்ம ஸமாராத்யனான ஸ்ரீ கோபாலனுடைய அருளைப்பெறுவார்களாக.

॥ ओम्, तत्, सत् ஓம், தத், ஸத் ॥

॥ श्रीकृष्णः प्रीयताम् ஸ்ரீ க்ருஷ்ண: ப்ரீயதாம் ॥

॥ शुभम् ஶுபம் ॥

பிரும்மஸ்ரீ கடலங்குடி நடேசசாஸ்திரிகள்.
ஆர்யமதஸம்வர்த்தனீ பத்திராதிபர்

பொருளடக்கம்.

ஸந்தியாவந்தனம்முதலிய தனிவிஷயங்களின் அட்டவணை

ॐ

உ

சுபம்.

ஸ்ரீ கோபாலன் துணை.

शाश्वतधर्मगोप्त्रे श्रीमते राधाकृष्णपरब्रह्मणे नमः ।

ஸந்தியா வந்தனம்.

संध्यावन्दनम्.—संध्यायाः=मूर्तित्रयातीतायाः चिच्छक्तिरूपायाः देवतायाः, वन्दनम्=स्तुतिनमस्कारादिकं वैदिकं कर्म संध्यावन्दनमित्युच्यते ॥

𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂.—𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃=𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂=𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

மும்மூர்த்திகளுக்கும் மேலானதும், சித்சக்தி வடிவமானதுமான தேவதையினது நமஸ்கார ஸ்தோத்திரரூபமான வைதிக கர்மமே ஸந்தியாவந்தனம் எனப் பெரியோர் நிச்சயித்திருக்கின்றனர். இவ்விதமே—

या संध्या सा जगत्सूतिः मायातीता तु निष्कला ।
ऐश्वरी केवला शक्तिस्तत्वत्रयसमुद्भवा ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन संध्योपासनमाचरेत् ।
ध्यात्वार्कमण्डलगतां सावित्रीं वै जपेद्बुधः ॥

யா ஸந்த்யா ஸா ஜகத்ஸூதி: மாயாதீதா ஹி நிஷ்கலா ।
ஐஶ்வரீ கேவலா ஶக்தி: தத்வத்ரயஸமுத்பவா ॥
தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்னேன ஸந்த்யோபாஸனமாசரேத் ।
த்யாத்வார்கமண்டலகதாம் ஸாவித்ரீம் வை ஜபேத்புத: ॥

"ஸூரியமண்டலத்தில் அபிவ்யக்தியையடைந்த ஆதித்யன் என்ற தேவனைப் போதிக்கின்ற ஆதித்யன் முதலிய சப்தங்களாற் சொல்லப் படுகின்றவளும், மாயாஸம்பந்த மற்றவளும், எல்லா லோகத்திற்கும் காரணமானவளும், ஜீவன், ஈசுவரன், பிரகிருதி என்ற மூன்று தத்வங்களுக்குங் காரணமானவளும், ஒப்புயர்வற்றுத் தனிமையில் பிரகாசிக்கின்றவளுமான யாதொரு சக்தியுண்டோ அச்சக்தியே संध्या (ஸந்த்யா) எனப்படுவள். அவ்வித சக்தியை சூரியமண்டலத்திலிருக்கின்றவளாகவும், மண்டலாபிமானி தேவதையையும் தூண்டுகின்றவளாகவும் தியானஞ்செய்து அவளது சுவரூபத்தைப் போதிக்கின்ற காயத்திரீ மஹாமந்திரத்தை அறிவுள்ளவன் ஜபிக்கக்கடவன்" என்று காச்யபர் முதலிய மஹான்களுமுபதேசித்திருக்கின்றனர். ஆகவே இவ்வித சித்சக்தியைத் தியானஞ் செய்கிறவனும் ஆசமனம் முதல் அபிவாதன மீறுகச்செய்யுங் கர்மமே "ஸந்தியாவந்தனம்" எனப் பெரியோர் நிச்சயித்தனர் என்று ஏற்படுகிறது. இங்கு ஸந்தியா என்ற பதமானது.

अहोरात्रस्य यस्संधिः सूर्यनक्षत्रवर्जितः ।
सा तु संध्या समाख्याता मुनिभिस्तत्वदर्शिभिः ॥

அஹோராத்ரஸ்ய யஸ்ஸந்தி: ஸூர்யனக்ஷத்ரவர்ஜித: ।
ஸா து ஸந்த்யா ஸமாக்யாதா முனிபிஸ்தத்வதர்ஶிபி: ॥

"பகலும் இரவுஞ் சேரும் காலமாகிய சூரிய நக்ஷத்திரங்களற்ற ஸமயமே ஸந்தியை எனத் தத்துவமறிந்த முனிகளாற் சொல்லப் படுகின்றது." என்ற வசனப்படி கால விசேஷத்தைக் குறிக்குமாயினும்,

संधौ संध्यामुपासीत नास्तगे नोद्गते रवौ ।
ब्रह्मणोपास्यते संध्या विष्णुना शंकरेण च ॥
कस्मान्नोपासयेद्देवीं श्रेयस्कामो द्विजोत्तमः ।

𑌸𑌂𑌧𑍌 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌗𑍇 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌵𑍌 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌶𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌚 ॥
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌪𑌾𑌸𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।

"இரவும் பகலுஞ் சேரும் காலமான ஸந்தியில் ஸந்தியா என்ற தேவியை உத்தமப் பிராம்மண குலத்தில் ஜனித்தவன் தியானஞ்செய்யக் கடவன். சூரியன் மறைந்தபின்னர் மாலையிலும், உதயமான பின்னர் காலையிலும் ஸந்தியா தேவியைத் தியானித்தல் கூடாது. பிரும்மா, விஷ்ணு, சங்கரன் இவர்களே ஸந்தியா தேவியைத் தியானித்தனர் என்றால் மேலான நிலையைப்பெற விருப்பமுள்ளவன் இத்தேவியை உபாஸிக்காது (தியானிக்காது) இருத்தல் என்பது எங்ஙனம்?" என்று யோகயாக்ஞ்யவல்கியர் கூறி யிருப்பதிலிருந்து ஸந்தியா என்ற பதத்திற்கு ஸந்தியா எனப்பெயர் பூண்ட தேவதையே பொருளென்றும், முறைப்படி அத்தேவதையை தியானாதிகளால் ஆராதித்தலே வந்தனமென்றும் தெளிவாகின்றது. மேலும்,

प्राक्कूलेषु ततस्स्थित्वा दर्भेषु सुसमाहितः ।
प्राणायामत्रयं कृत्वा ध्यायेत्संध्यामिति श्रुतिः ॥
न भिन्नां प्रतिपद्येत संध्यां वै ब्रह्मणा सह ।
साहमस्मीत्युपासीत विधिनाऽनेन वै द्विजः ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌨 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥

"த்விஜன் (பிராம்மணன்) கிழக்கு நுனியாகப் பரப்பின தர்ப்பங்களில்நின்றுகொண்டுமனத்தைஒருமுகப்படுத்தியும், மூன்று பிராணாயாமஞ் செய்தும் ஸந்தியையை உபாஸிக்க (த்யானிக்க) க்கடவன். அவ்விதம் உபாஸிக்கும்பொழுது ஸந்தியை வேறு பிரும்மம் வேறு என்று நினையாது ஒன்றாக வே தியானஞ்செய்து அந்தப்பிரும்மரூபமான ஸந்தியையே நான்; நானே அந்தச் ஸந்தியை என்ற தேவதை என்று இடைவிடாது பாவிக்கவேண்டும்" என்று வியாஸர் முதலி யோருஞ் சொல்லி யிருக்கின்றனர். ஆகவே ஸந்தியா என்ற பதமானது காலத்தைக் குறிப்பிடுவதாக உலகில் பிரசித்தி யிருப்பதுபோலவே சாஸ்திரங்களில் தேவதையைக் குறிப் பிடுவதாகப் பிரசித்தி இருப்பதாலும், பெரும்பாலும் சேத னத்தினிடமே பொருந்துகின்ற வந்தன சப்தத்தின் சேர்க் கையைக் கொண்டும் சைதன்யமுள்ள தேவதையைக் குறிப் பதாகக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வளவு தூரஞ் சொன்னதி லிருந்து மும்மூர்த்திகளாலும் உபாஸிக்கப்பெற்ற ஸந்தியா தேவியை ஸ்துதி நமஸ்காராதிகளால் உபாஸித்தலே "ஸந்தியா வந்தனம்" என்று ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய ஸந்தியாதேவி காலபேதத்தை யொட்டி நாமரூப பேதங் களையுமடைகிறாள். அதாவது:—

गायत्री नाम पूर्वाह्णे सावित्री मध्यमे दिने ।
सरस्वती च सायाह्ने सैव संध्या त्रिषु स्मृता ॥

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥

என்றபடி அந்த ஸந்தியாதேவீ முற்பகலில் காயத்திரீ என்றும், நடுப்பகலில் ஸாவித்திரீ என்றும், மாலையில் ஸரஸ்வதீ என்றும் சொல்லப்படுகிறாள்.

அந்த ஸந்தியாவந்தனத்தில் உபாஸனம் (தியானம்) ஒன்றுமாத்திரம் பிரதானம் (அங்கி) என்றும், ப்ரோக்ஷணம் முதலியன அங்கம் என்றும் சிலரும்; அர்க்கியம் விடுதல், ஸந்தியாதேவியைத் தியானித்தல், காயத்திரீ ஜபம், உபஸ்தானம் (தேவதாஸ்தோத்திரம்) இந்நான்கும் பிரதானம், மற்றவை அங்கம் என்றுஞ்சொல்லி அவற்றுள் गायत्रिया अभिमन्त्रिता आप ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति (காயத்ரியா அபிமந்த்ரிதா ஆப ஊர்த்வம் விக்ஷிபந்தி) "காயத்திரியால் அபிமந்திரணஞ் செய்து (சக்திவிசேஷத்தை உண்டு பண்ணி) ஜலத்தை உபரத்தூக்கி எரிகின்றனர்" என்ற வேதம் அர்க்கியத்தை மட்டும் தனியா யுபதேசித் திருப்பதாலும், மஹாபாரதத்தில் யுத்தகாலத்தில் "பிரதானமாய்க் கூறப்படும் மற்றவைகளை அநுஷ்டிக்க முடியாவிடினும் அவற்றுள் மிகவும் முக்கியமான அர்க்கிய தானத்தை அதற்கு வேண்டிய ஜலங் கிடைக்காவிடினும் மண்ணைக் கொண்டாவது செய்தே தீரவேண்டும்" என்று உபதேசித் திருப்பதாலும், चतुर्ष्वेतेषु अर्घ्यप्रक्षेपणं बलप्रधानम्। (சதுர்ஷ்வேதேஷு அர்க்யப்ரக்ஷேபணம் பலப்ரதானம்।) "முற்கூறிய நான்கு பிரதானங்களுள் அர்க்கியம் விடுதல் அதிகமுக்கியம்" என்று சிலரும் கூறுகின்றனர். ஆகவே இதுவரை சொன்னதிலிருந்து ஆசமனந் தொடங்கி அர்க்கியதானம், ஸந்தியா தேவியை த்யானித்தல், காயத்திரீ ஜபம், உபஸ்தானம் இவைகளைச்செய்து அபிவாதன மீறாகச் செய்யுங் கர்மமே "ஸந்தியா வந்தனம்" எனப் பெறப்பட்டது.

இவ்வித ஸந்தியா வந்தனத்தை த்விஜர் என்ற பிராம்மணர், க்ஷத்திரியர், வைச்யர் என மூவரும் முறையே கர்ப்பாஷ்டமம், கர்ப்பைகாதசம், கர்ப்பத்வாதசம் இந்த வயது தொடங்கி உயிருள்ளவரை காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் செய்தே தீரவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்கள் கட்டளையிடுகின்றன.

சங்கை:—उद्यन्तमस्तंयन्तमादित्यमभिध्यायन् (உத்யந்தமஸ்தம் யந்தமாதித்யமபித்யாயந்) "உதயமாகின்றபொழுதும், அஸ்தமனமடைகின்றபொழுதும் சூரியனை த்யானஞ் செய்பவனாய்" என்று வேதங்கூறியதிலிருந்து காலைமாலை இரண்டுகாலங்களில் மாத்திரமே ஸந்தியானுஷ்டானத்தை ஸ்ருதி விதித்திருப்பதால் மாத்யந்தின ஸந்தியானுஷ்டானத்தையும் செய்யவேண்டுமெனச் சொன்னது எங்ஙனம்?

உத்தரம்:—ஸந்தியாவந்தனம் என்பது ஸ்ரௌதமென்றும் ஸ்மார்த்தமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் காலைமாலைகளிற் செய்வது ஸ்ரௌதம். (ஸ்ருதியால் உபதேசிக்கப்படுவது) நடுப்பகலிற் செய்வது ஸ்மார்த்தம். (ஸ்மிருதியால் உபதேசிக்கப்படுவது) ஸ்ருதியினால் காலைமாலை இவ்விரண்டு ஸந்தியானுஷ்டானமே விதிக்கப்பட்ட போதிலும்

संध्यात्रयं न कर्तव्यं यावन्मौञ्जी निबध्यते ।
संध्यात्रयं तु कर्तव्यं सायमादि ततः परम् ॥

ஸந்த்யாத்ரயம் ந கர்தவ்யம் யாவந்மௌஞ்ஜீ நிபத்யதே ।
ஸந்த்யாத்ரயந்து கர்தவ்யம் ஸாயமாதி தத: பரம் ॥

"மௌஞ்ஜீ பந்தனம் (காயத்திரீ உபதேசம்) வரை மூன்று ஸந்தியைகளையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டாம். மௌஞ்ஜீ பந்தனத்திற்குப் பின்னர் மூன்று ஸந்தியைகளையும் ஸாயம்

ஸந்திதொடங்கிச் செய்யவேண்டும்” என கௌதமர் முதலிய மஹருஷிகள் கூறியிருப்பதிலிருந்து மாத்யந்தின ஸந்தியானுஷ்டானம் ஸ்மார்த்தமென்றும், அதையும் நாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுவதவசியந் தானென்றும் ஏற்படுகின்றது.

சங்கை:—உலகில் நமது வைதிக குடும்பத்தில் உபநயன தினத்தன்று மாத்தியந்தினகாலமே முன்னர்வருவதால் அதையே முதன் முதலில் தொடங்கிப்பிறகு பெரியோர் அன்றே ஸாயம் ஸந்தியையையும் உபதேசிக்கின்றனர். மேற்சொன்ன கௌதம வசனப்படியும், மற்றுமுள்ள மஹருஷிகளின் வசனப்படியும், ஸாயம் ஸந்தியையையே முதன் முதலிற் றொடங்க வேண்டுமென ஏற்படுவதால் இவ் வைதிகர்கள் இவ்விதம் செய்வது நியாயமாகுமா?

உத்தரம்—यावद्ब्रह्मोपदेशस्तु तावत्संध्यादिकं नहि ।
ततो मध्याह्नसंध्यादि सर्वं कर्म समारभेत् ॥

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌹𑌿 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍 ॥

“பிரும்மோபதேசமாகும் வரை ஸந்தியானுஷ்டானங் கிடையா, பிரும்மோபதேசத்திற்குப் பின்னரே அன்று மாத்யந்தின ஸந்தியானுஷ்டானந் தொடங்கி முறையே யாவையும் செய்துவர வேண்டும்” என்ற ஜைமினிவசனத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டே இவ்வைதிகர் இவ்விதம் செய்து வருகின்றனர் என்று ஏற்படுகின்றது. ஆகவே பிரும்மோபதேச தினத்தன்று மாத்தியந்தின ஸந்தியானுஷ்டானந் தொடங்கி முறையே செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதாலும், ஏனையருஷிகள் அன்று மாத்தியந்தின ஸந்தியானுஷ்டானங் கூடாதென்றும், அவ்விதஞ் செய்தால் பாபம்

வரும் என்றும் சொல்லாததாலும், நல்லகார்யஞ் செய்வதில் **अधिकस्याधिकं फलं भवति** (அதிகஸ்யாதிகம் பலம் பவதி) "அதிக காரியத்திற்குப் பலன் அதிகமுண்டாகும்" என்ற யுக்திப்படியும் நம் வைதிக குடும்பங்களில் அவ்விதஞ்செய்து வருகின்றனர் என்று ஏற்படுவதால் மேற்சொன்ன வாசங் கைக் கிடமில்லை.

சங்கை—மாத்யந்தின ஸந்தியாநுஷ்டானத்தை ஶ்ருதி விதிக்காததால் அதை நித்தியமெனவெண்ணிக் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டுவ தில்லையன்றோ?

உத்தரம்—சாஸ்திர ரஹஸ்யமறிய விருப்பமுள்ள ஆஸ்திகர்களுக்கு முதலிற் சமாதானங்கூறுவாம். ப்ரத்யக்ஷ ஶ்ருதி ஸித்தமென்றும், அநுமிதஶ்ருதி ஸித்தமென்றும் கர்மம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் காலை மாலை ஸந்தியாநுஷ்டானம் **अहरहस्संध्यामुपासीत** (அஹரஹ ஸ்ஸந்த்யாமுபாஸீத) என்ற பிரத்தியக்ஷ ஶ்ருதியால் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ப்ரத்யக்ஷ ஶ்ருதி ஸித்தமெனப்படும். மஹருஷிவசனங்களைக் கொண்டு அதற்குமூல ஶ்ருதியிருப்பதாகவே ஊஹித்து ஸ்மிருதியாற் சொல்லப்பட்டதும் ஶ்ருதியாற் சொல்லப்பட்டதே என்று கொள்ளப்படுவதே அநுமித ஶ்ருதி ஸித்தமெனப்படும். ஆதலால் ஸ்மிருதிவசனங்களே மாத்தியந்தின ஸந்தியாநுஷ்டானத்தை விதித்திருப்பினும் அதுவும் அநுமிதஶ்ருதி ஸித்தமாயாகின்றது பற்றி ஶ்ரௌதமாகவே ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் ஸந்தியாநுஷ்டானத்திற்கு வேண்டிய யோக்யதையையடைந்த பின்னர் ஒரு ஸந்தியாநுஷ்டானத்தைக்கூட விட்டுவிட மனமில்லாத ஜைமினியானவர் 'பிரும்மோபதேச தினத்தன்றே மாத்தியந்தின ஸந்தியாநுஷ்டானத்தைச் செய்யத்தொடங்குக' என்று விதித்தார்.

शास्त्रं हि वत्सलतरं मातापितृसहस्रतः।

பராத்ரும் ஹி வக்ஷுர் தாமாதாவிதரஸஹஸ்ருதஃ ।

"ஆயிரம் மாதாபிதாவினும் சாஸ்திரமானது ஜீவனிடத்தில் நிரம்பவும் பிரேமையுள்ளதன்றோ?" என்று பெரியோர் கூறியபடி அந்த ஸந்தியாநுஷ்டானத்தையும் நாம் செய்வதால் அதிகம் குணமல்லவோ ஏற்படும்! இரண்டாவது ஸமாதானமாவது:—ஸத்கர்மாநுஷ்டானத்தில்ஶ்ரத்தையில்லாது வீணில் ஆக்ஷேபஞ் செய்கின்றவனுக்கு ஶ்ருதி சொல்லுவதும், ஸ்மிருதி சொல்லுவதும் ஒன்றுதானாயினும் கௌதமர், வியாஸர், பிரசேதஸ், மற்றும்பல ஸ்மிருதிக்காரர்கள் பிரும்மோபதேச தினத்தன்று ஸாயம் ஸந்தியானுஷ்டானத்தையே முதன் முதலிற் றொடங்க வேண்டுமென்று சொல்லி யிருப்பதாலும், ஜைமினியொருவரே மாத்தியந்தின ஸந்தியானுஷ்டானத்தை முதலில் விதித்திருப்பதாலும், அநேகர் சொல்லுகிறபடியே செய்வது நலமென்று ஒருவனது மனது ஆஸ்திக்யத்துடன் உறுதி செய்யுமாயின் அவ்விதம் செய்வதில் தவறு யாதுமில்லை என்றே எண்ண இடமிருக்கிறது.

சங்கை—ஒவ்வொரு பிராம்மணனுக்கும் 8வது வயதில் பிரும்மோபதேசஞ் செய்வித்து அது முதலே ஸந்தியானுஷ்டானஞ்செய்யவேண்டுமென விதித்த சாஸ்திரத்தின் கருத்து என்னை?

உத்தரம்:—அதனுண்மையை இங்கு கூறுவாம். **जायमानोहवै ब्राह्मणः त्रिभिः ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः** (ஜாயமாநோஹவை ப்ராஹ்மணஃ த்ரிபிஃ ருணவா ஜாயதெ ப்ரஹ்மசர்யேண ருஷிப்யோ யஜ்ஞேந தெவெப்யஃ ப்ரஜயா பித்ருப்யஃ)" ஜன்ம மெடுக்கும் பிராம்மணன் மூன்று கடமைகளாற் கடனுள்ளவனாகவே ஜனிக்கி

றான். அக்கடன்களுள் பிரும்மசரியத்தால் ருஷிகளின் கடனையும், பிரஜையினுல் பிதுருக்களின் கடனையும், யாகத்தால் தேவர்களின் கடனையும் போக்கக் கடவன்" என்ற வேத மொழிப்படியும்,

ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत् ।
अनपाकृत्य मोक्षं तु सेवमानः पतत्यधः ॥

ஊணாநி த்ரீண்யவாக்ருத்ய மநோ மோக்ஷே நிவேசயேத் ।
அநவாக்ருத்ய மோக்ஷந்து ஸேவமாந: பதத்யத: ॥

"முக்கடனையும் விலக்கியே மோக்ஷத்தில் மனதைச் செலுத்தல் வேண்டும். முக்கடனையும் விலக்காது மோக்ஷத்தையடைய விருப்பமுள்ளவன் கீழ்விழுந்து விடுவான் (நரகத்தையடைவான்)" என்ற மகான்களின் திருமொழிப்படியும் ஜன்மமெடுத்த ஒவ்வொரு பிராம்மணனும் முக்கடனையும் விலக்கியே தீரவேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றது. அவற்றுள் முதன்மையான ருஷிகளின் கடனை விலக்குவதென்பது முழுமுதற் கடவுளான ஸ்ரீமந் நாராயணன் தொடங்கி மனு முதலிய் மஹருஷிகளின் பரம்பரையாய்த் தொண்டுதொட்டு நாளிதுவரை குருசீடபரம்பரையாய் வருகின்ற வேதத்தைக் கற்பதேயாம்.

சங்கை :—**ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यः** (ப்ரஹ்மசர்யேண ஊஷிப்ய:). "பிரும்மசரியத்தைக் கைக் கொள்வதால் ருஷிகளின் கடனைத் தீர்க்கவேண்டும்" என்று மட்டுமே சொல்லப்படுவதாலும், **ब्रह्मचर्य** (ப்ரஹ்மசர்ய)என்றபதத்திற்குபிரும்ம=வேதத்தை, சர்ய=கற்பதற்காக வேண்டிய நியமம் (விரதம்) என்று பொருள் ஏற்படுவதாலும், வேதத்தைக் கற்பதால் ருஷிக் கடன் தீர்க்கப் படவேண்டு மென்பது எங்ஙனம் ?

உத்தரம்—பிரும்மசரியம் என்ற பதத்திற்கு பிரும்ம= வேதத்தை, சர=கற்குங்கால், ய=அதைக் கற்பிக்கும் தனது

ஆசானுக்கும், அவனாற் கற்பிக்கப்படும் வேதபாகத்திற்கும் தனது முன்னேற்றத்திற்கும் தக்கபடி சீடன் செய்யவேண்டிய கடமைகளே (விரதங்களே) பொருள் எனப் பெரியோர் கூறியிருக் கின்றனர். ஆகவே ब्रह्मचर्येण (ப்ரு ஹ்மசர்யேண) பிரும்மசரியத்தா லென்றால் வேதத்தைக் கற்பதால் என்ற பொருளும் தொக்கி நிற்கின்றமையின் பிரும்மசரியத்தால் ருஷிகளின் கடனைத் தீர்க்கவேண்டு மென்று சொன்னதில் யாதும் தோஷமில்லை.

சங்கை—ஒருவனிடமிருந்து ஒருபொருளைத் தனக்கு வேண்டிய ஸமயத்தில் பெற்றுக் கொண்டவன் எவனோ அவனேகடன் வாங்கினவன் என்றும், அவனால் வாங்கப்பட்ட பொருளே கடன் வஸ்து வென்றும் உலகில் வழங்கி வருவது பிரசித்தம். அவ்வித மிருக்க அதற்கு மாறாக இந்த விடத்தில் ருஷிகளிடமிருந்து நாம் ஒன்றையும் பெறுமுன்னரே நம்மைக் கடன் காரர்களாகச் சொன்னது எங்ஙனம்?

உத்தரம்:—ஒருவன் தக்க நாணய முள்ள ஒருவனிடம் வட்டிக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது குறித்த கெடுவில் பணத்தைக் கொடுத்து விட வேண்டுமென எழுதி வாங்கிப் பணத்தை கொடுக்கிறான் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். பணத்தை வாங்கினவன் குறித்த கெடுவிற்குள் பணக்காரனிடம் தான் வாங்கின பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குங்கால் கடன் கொடுத்தவன் அதை வாங்கிக் கொள்ளத் தாமதிப்பானேல் பணம் வாங்கினவன் கடன் கொடுத்தவனை நோக்கி "கடன்காரன். நாம் தருகிறோ மென்றாலும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறான் இல்லையே. என் செய்வோம். இக்கடன்காரன் தொல்லையே பெருந்தொல்லையாகி விட்டதே" என்று சொல்லும் உலகவார்த்தையை அறியாதாரு முளரோ! இங்கு பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவன் திருப்பிக்

கொடுக்கத் தயாராகவிருக்கும் பொழுதும் வாங்க வேண்டிய வன் அதை வாங்கத் தவறினபடியால் அவன் கடன்காரன் என்றே எண்ணப்படுவது போலவே பகவதாக்ஞாரூபமான வேததனத்தை நம்மிடங் கொடுக்கத்தயாராக விருக்கும் பொழுது அதைவாங்கி (கற்றுக்) கொள்ளக்கடமைப் பட்ட நாம் வாங்காவிடில் அம்மஹர்ஷிகள் விஷயத்திற்கடன்காரர் களே யாகின்றோம் என்பதில் யாதும் ஆக்ஷேபமுண்டோ! ஆனது பற்றியே "பிரும்மசர்யத்தால் ருஷிக் கடனைத் தீர்க் கவேண்டும்" என சாஸ்திரம் கூறினதாகச் சொல்லப் பட்டது.

மேலும் வடமொழியில் **ऋण** (ருண) என்ற பதத்திற்கு **अवश्य देयद्रव्यम्** (அவஶ்யதெய த்ரவ்யம்) "கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டிய பொருள்" எனப்பொருள் கொள்ளப்படுவதால் பகவதாக்ஞையை யொட்டி நம்மிடம் கட்டாயம் ஒப்படைக் கும்படி கிடைத்த வேத ரூபமான தனத்தை மகருஷிகள் வைத்துக் காத்துக்கொண்டிருப்பதால் அதை நாம் வாங்கா விடில் அவர்கள் விஷயத்தில் கடன்காரர்களாகவே ஆகின் றோம் எனச் சாஸ்திரங் கூறிற்று. இங்கு லோகானு பவமொன்று கூறுவாம். ஒருவன் தன்னிடமுள்ள சொத் துக்களைப் போதுமான வயது வந்ததும் தனது புத்திரனி டங் கொடுத்துவிடும்படி தனது நண்பனிடங் கொடுத்து தேசாந்தரஞ் சென்றான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்நண்பந் தன்னிடம் சொத்தை ஒப்படைத்தவனின் புத்தி ரனுக்குப் போதுமான வயது வந்ததும் அப்புத்திரன் அதைத் தன்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளாவிடில் அப்பை யனை நோக்கி "கடன்காரன். என்னிடமுள்ள பொருளை வாங்கிக்கொள்ளாமலிருக்கின்றானே! இதற்கு நான் என்ன செய்வேன். இக்கடன்காரன் தொல்லையே அதிகமாகிவிட்

டது. இவனது பிதாவின் கட்டளைப்படி இவனது சொத்தைத் திரும்பவும் இவனிடம் கொடுத்து என்றைக்குச் சுகமாய் நமது காரியத்தைக் கவனிப்பது" என்று ஒரு யோக்யனான மனிதன் கவலைப்படுவதை நாம் உலகில் கண்டிருக்கின்றோமன்றோ! அதுபோலவே ஸர்வலோக பிதாவான ஸ்ரீமந்நாராயணன் தமது ஆக்ஞாரூபமும் உயிர்களுஜ்ஜீவிப்பதற்கு உத்தமஸாதனமுமான வேத தனத்தைத் தன் போன்ற மஹருஷிகளிடத்திற் கொடுத்து வைத்திருக்கின்றார். ஆகலின் நாம் நமது பிதாவின் சொத்தான வேத தனத்தை அவர்களிடமிருந்து பெறுவிடில் நம்மை மஹருஷிகள் கடன்காரன் என்றே எண்ணுவார்கள் என்பதில் ஐயமுண்டோ! ஆனதுபற்றியே குருபரம்பரையாய் முறைப்படி அதைப்பெற்று அக்கடனை விலக்கவேண்டுமென சாஸ்திரங்கள் கூறின.

சங்கை:—உலகில் வேதத்தைக் கற்போர் யாவரும் ருஷிகளிடமிருந்து கற்றிலன்றோ மேற்கூறியது பொருந்தும். அவ்விதமல்லாது யாதோ ஒருவனிடமிருந்து தானே நாம் அதைப் பெறுகின்றோம். அவ்விதமிருக்க இதிலிருந்து ருஷிக்கடன் தீர்ந்ததாக நினைப்பது எங்ஙனம்?

உத்தரம்:—வேதமென்பது ஸ்வரம், வர்ணம், ஆநுபூர்வி (தொடர்ச்சி) இவைகளுடன் "ஒருவர் சொல்ல மற்றவர் கேட்க" என்ற முறையையுடையதாக லோககர்த்தாவான ஸ்ரீமந்நாராயணன் றொடங்கி நமது ஆசானீறாகவருவதாலும், ஆனதுபற்றியே இதற்கு "அநுஶ்ரவம்" (குருவின் உச்சாரணத்தை யொட்டிச் சீடனும் உச்சரித்துப் பெறப்படுவது) என்று மற்றுமோர் பெயரிடப்பட்டிருப்பதாலும், அவ்வித வேதத்தை முறைப்படி சீடனுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசானே ருஷி எனப்படுவான். ஆனதுபற்றி அவ்வாசானி

டமிருந்து கற்பதே ருஷியினிடமிருந்து கற்பதாகின்றமை யின் அவ்விதங் கற்றலாலேயே ருஷியின் (மந்திரோபதேசஞ் செய்யக் கடமைப்பட்டவரின்) கடனைச் செலுத்தினவர் களாக நாமாகின்றோம். இவ்விதம் வேதத்தைக் கற்றல் மூலம் ருஷிக்கடனைத்தீர்க்கவேண்டியவர்களாக நாமிருப் பதால் அதைப் பெறுவதற்குரிய யோக்யதையைத் தேடிக் கொள்வது அவச்யமாகின்றது. மேலும் வேதத்தை ஆசா னிடமிருந்து கற்கக்கடமைப்பட்ட ஒவ்வொரு ஜீவனும் பிதாவின் சுக்கிலத்திற்றங்கி அதினின்றும் தாயின் கர்பக் குழியில்பல்மாதங்கள் துன்புற்று அங்கிருந்து ஆண்டவனரு ளால் வெளிவருகின்றான். அவ்விதம் தாயின் கர்ப்பத்தில் வஸிக்கும்பொழுது கர்ப்பாசயத்திலுள்ள மலம், ஜலம் முத லியவற்றால் நனைவுற்று அசுத்தியையடைந்திருப்பதாலும்,கா ர்ப்பத்தினின்று வெளிவந்தபிறகும் சுமார் 8 வயதுவரை அசுத்தமான ஆஹாரவிபவஹாரமுள்ள வனுய்ப்பெரும் பாலு மிருப்பதாலும் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் இயற்கையில் நேரககூடிய அசுத்தியைப்போக்கியே மிக்கப் பரிசுத்தமான தும், ஸ்ரீமந்நாராயணன் றொடங்கி நமது ஆசானீறாக ஸ்வர, வர்ண, ஆனுபூர்வியுடன் தொடர்ச்சியாக வருகின்றதும், அறம், பொருள், இன்பம் என்றபுருஷார்த்தங்களை அடை தற்குரிய உத்தமஸாதனங்களைப் போதிக்கின்றதும், முடி வில் இப்பிறவிக் கடலினின்றும் கரையேறுதற்குரிய ஆத்மக் ஞானத்தை உபதேசிக்கின்றதுமான இந்த வேதத்தைக் கற்கவேண்டுவதவசியமாகின்றது. இவ்விதமே,

गार्भैर्होमैर्जातकर्मचौलमौञ्जीनिबंधनैः ।
गार्भिकं वैजिकं चैनो द्विजानामपमृज्यते ॥

காற்பைர்ஹோமைர்ஜாதகர்மசௌளமௌஞ்ஜீநிபந்தநை:।
கார்பிகம் வைஜிகம் சைநோ த்விஜாநாமபம்ருஜ்யதே ॥

"த்விஜர்கட்குக் கர்ப்பவாஸத்தாலும், பிதாவின் பீஜ ஸம்பந்தத்தாலும் நேரும் தோஷமானது, பும்ஸவனம், ஸீமந்தகாலத்திய ஹோமம் இவற்ருலும், ஜாதகர்மம், சவுளம், மௌஞ்ஜீபந்தனம் இவற்றின் ஹோமத்தாலும் போக்கப்படுகிறது" என்று மனுவும் சொல்லியிருக்கிருர். ஆகவே மேற்சொல்லிய ஜாதகர்மம், மௌஞ்ஜீபந்தனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களால் தோஷத்தை வில்க்கினபிறகே காயத்திரீ முதலிய மஹா மந்திரோபதேசம் பெறல் வேண்டும். அவ்விதம் காயத்திரியின் உபதேசம் பெற்றவனே த்விஜன் எனப்படுவன்.

ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातः ब्राह्मणः परिकीर्तितः ।

ப்ராஹ்மண்யாம் ப்ராஹ்மணாஜ்ஜாத: ப்ராஹ்மண: பரிகீர்த்தித: ।

என்றபடி பிராம்மண ஸ்திரீயினிடத்து பிராம்மணனுன புமானுக்குண்டானவன் பிராம்மணன் எனப்படுவானு யினும்.

जन्मना जायते शूद्रः कर्मणा जायते द्विजः ॥
मातुरग्रेऽधिजननं द्वितीयं मौञ्जिबंधनात् ।
तत्रास्य माता सावित्री पितात्वाचार्य उच्यते ॥

ஜந்மநா ஜாயதே ஶூத்ர: கர்மணா ஜாயதே த்விஜ: ॥
மாதுரக்ரே(அ)திஜநநம் த்விதீயம் மௌஞ்ஜிபந்தநாத் ।
தத்ராஸ்ய மாதா ஸாவித்ரீ பிதாத்வாசார்ய உச்யதே ॥

"பிராம்மண ஜாதியைச் சேர்ந்த ஸ்திரீயினிடம் பிராம்மணவகுப்பைச் சேர்ந்த புருஷனுக்குப் பிறந்ததால் மட்டுமே வேதத்தைக் கற்பதற்குரிய யோக்கியதை அவனுக்கு வந்துவிடுவதில்லை. முதலில் வேதத்தைக்கற்கும் விஷயத்தில் சூத்திரன்போலவே அதிகாரமற்றவனுகின்ருன். பிரும்மோபதேசம் என்ற ஸம்ஸ்காரத்தாலேயே த்விஜன் என்றபெயரை

யடைந்து வேதோபதேசம் பெறுவதற்குரிய யோக்யதையையடைகின்றான். தாயினிடமிருந்துண்டாவது முதற் பிறவி என்றும், ஸாவித்திரீ (காயத்திரீ) உபதேசத்தாலுண்டாவது இரண்டாவது பிறவி என்றும், இவனுக்கிங்கு ஆசானே பிதாவென்றும் ஸாவித்திரியே மாதாவென்றும் சொல்லப்படும்" என்ற மனு வசனப்படி காயத்திரீ உபதேசத்திற்குப் பின்னரே ஒவ்வொரு த்விஜனும் குருவினிடமிருந்து முறைப்படி வேதத்தைக் கற்று அதன்படி ஒழுகி அதன் மூலம் ஸர்வலோக பிதாவன ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அருளைப் பெறவேண்டியவனுயிருக்கின்றான். இங்ஙனமிருத்தலாலேயே வேதத்தைக் கற்குமுன்னர் ※ ஜாதிப் பிராம்மணமாபிலுதித்தோர் யாவரும் காயத்திரீ உபதேசம்பெற்றும், அதை ஒவ்வொருதினமும் முறைப்படி அனுஷ்டித்தும் அதற்குப் பின்னர் முறைப்படி வேதத்தை ஓதியும் வருகின்றனர்.

சங்கை:—இதுவரை கூறியதிலிருந்து வேதத்தைக் கற்பவர் எவரோ அவரே காயத்திரீ உபதேசம் பெறவேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றது. இக்காலத்திலோ வேறு பல காரணங்களால் பெரும்பாலும் ஏனைய வித்தைகளைக் கற்கவேண்டியவர்களாகவோ, கற்கின்றவர்களாகவோ இருக்கும் நமக்கு இந்தக் காயத்திரீ உபதேசம் அவசியமில்லை என்று ஏன் கொள்ளக்கூடாது ?

※ பிராம்மண்யம் முதலிய ஜாதியானது பிறவியிலேற்பட்டதா? இடையிற் றொழிற்குணங்களாலுண்டாவதா வென்பதைப் பலர்பலவாறு கூறுகின்றனர். ஆயினும் ஜாதி பிறவியிலேற்பட்டதேயன்றி இடையிற்றொழிற்குணம் முதலியவற்றால் உண்டாகக் கூடியதல்லவென்பதை நமது 'ஜாதிநிர்ணயம்' என்ற உபன்யாஸத்திற் கண்டுதெளிக.

உத்தரம்:—இதற்கு இரண்டுவிதமாக ஸமாதானங்கூறுவாம். ஒன்று—சுயநலங் கருதாது உலகக்ஷேமத்திற்கென்றே தமது வாழ்நாளைச் செலவுசெய்து பாடுபட்ட மஹான்களான மஹருஷிகள் "ஸந்தியானுஷ்டானத்தை முன்னிட்டு நியமத்துடன் வேதமந்திரங்களை ஆசானிடமிருந்து கற்று அதன்படி ஒழுகி வருவாயேல் அவ்வொழுக்க மஹிமையால்இம்மையில் ஆரோக்யம்,பாக்கியம்,புத்திரன் பௌத்திரன் முதலிய ஸந்தானம் இவைகளுடன் வாழ்ந்தும், வேதத்தைக்கற்குங்காலனுஷ்டித்த பிரும்மசரியப்பிரபாவத்தால் முறையே சித்தசுத்தி, வைராக்யம் முதலியவற்றையடைந்தும் அதன் வாயிலாக பகவத்தியானம் முதலிய உத்தம ஸாதனுனுஷ்டான மஹிமையால் மேலான பதவியைப்பெறுவாயாக" என்று இஷ்டன் போலுபதேசித்திருக்க நாம் அதைவிடுத்து ஏனையவித்தைகளைப் படித்து ஸகலத்தையுமிழந்து நீடித்த ரோகிகளாகவும், அற்பாயுளையுடையவர்களாகவும், தரித்திரர்களாகவும் சாசுவதமான அடிமைத்தனமுள்ளவர்களாகவுமாவோமென்றால் அந்தத்தோஷம் ருஷிகளைச்சேர்ந்ததாகுமா? அவர்கள் சொன்னபடி அனுஷ்டிக்காததால் அம்மஹான்களுக்கு யாதானும் குறைவுதானுண்டாகுமோ! ஆகவே பகவதாக்ஞா ரூபமான வேதத்தைக்கற்காது விடுத்து வேறுவித்தையைப் படிப்பவர்க்கு ஸந்தியானுஷ்டானம் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் வாதத்திற்கு வேதத்தைக்கற்கவேண்டுவதவச்யமென்றும், அவ்விதம் வேதத்தைக் கற்கத்தொடங்குமுன்னர் காயத்திரீ உபதேசம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றே தீரவேண்டுமென்றும் இதினின்றும் பெறப்பட்டது. இரண்டாவது ஸமாதானம்:—

परिहाप्यापि वेदांस्त्रीन् साङ्गांश्च सपदक्रमान् ।
गायत्रीमात्रसारोऽपि वरो विप्रो नसंशयः ॥

பரிஹாப்யாபி வேதாம்ஸ்த்ரீந் ஸாங்காம்ஶ்ச ஸபதக்ரமாந் ।
காயத்ரீமாத்ரஸாரோபி வரோ விப்ரோ நஸம்ஶய: ॥

"சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தஸ், ஜ்யோதிஷம் நிருக்தம் முதலிய அங்கங்களுடனும், பதம், கிரமம் இவைகளுடனும் (அவசியங் கற்கவேண்டிய) மூன்று வேதங்களையும் ஒருவன் கற்காவிடினும், காயத்திரியை மட்டுமாவது வலுவாகக்கைக் கொண்டானேல் மேலான பிராம்மணனாகின்றான். இதில் யாதும் ஸந்தேஹமில்லை" என்ற வசனப்படி வேதமாதாவும், வேதத்திற் சேர்ந்ததுமான இந்த காயத்திரியை அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் ஜபித்து வருவதால் ஸர்வக்ஷேமத்தையுமடையலாமென்று ஏற்படுவதால் வேதாத்யயனஞ் செய்யாதவனும் இதைமட்டுமாவது ஜபித்தே வரவேண்டுமென்பது அவசியமாகின்றது. மேலும் காயத்திரி மந்திரோபதேசம்பெற்றவனே வேதத்தைக் கற்கத்தகுதியுள்ளவனாக ஆகின்றான் என்றுமட்டும் அதன் கருத்தேயன்றி வேதத்தைக் கற்கின்றவன் தான் காயத்திரியை ஜபிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. அஃதுடன்.

ऋषयो दीर्घसंध्यत्वाद्दीर्घमायुरवाप्नुयुः ।
प्रज्ञां यशश्च कीर्तिं च ब्रह्मवर्चसमेवच ॥

ருஷயோ தீர்கஸந்த்யத்வாத்தீர்கமாயுரவாப்நுயு: ।
ப்ரஜ்ஞாம் யஶஶ்ச கீர்த்திம் ச ப்ரஹ்மவர்சஸமேவச ॥

"ருஷிகள் நீண்டகாலம் ஸந்தியானுஷ்டானஞ் செய்ததால்தான் நீண்டஆயுள், நல்லஅறிவு, கீர்த்தி, யசஸ், பிரும்ம

தேஜஸ் இவைகளை அடைந்தனர்" என்ற மனுவசனப்படி இத்தகைய ஸந்தியானுஷ்டானத்தால் ஆயுர்விருத்தி, நல்ல அறிவு, நற்கீர்த்தி, பிரும்மதேஜஸ் (பிராம்மண ஜாதிக்குரிய நிக்கிரஹ அனுக்கிரஹசக்தி) இவைகளையடைந்து க்ஷேமத்தையடையலாமென்றும் வெளியாவதால் வேதாத்யயனம் செய்யாதவனும் காயத்திரீ உபதேசம் பெறவேண்டுவதவசியமென்றும், அவ்விதகாயத்திரி ஜபத்தால் மட்டுமே எண்ணிறந்தபயன் இவனுக்குண்டாவது நிச்சயமென்றும், அவ்விதமே நமது தேசத்தில் நாளிதுவரை மஹான்கள் அவற்றை அடைந்தும் வந்தனர் என்றும் நாம் அதை இழந்ததாலேயே எதற்கும் சக்தியற்றவர்களாகவும், மஹாமூடர்களும் கண்டு நகைக்கக்கூடிய நிலைமை பெற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றோமென்றும் தெளிவாய் ஏற்படுகின்றது.

இங்கு நங்குலத்துதித்த பெரியோரால் நேரிலனுபவித்ததாக நமக்குச் சொல்லப்பட்ட லோகானுபவமொன்று கூறுவாம். அதாவது:—ஒரு ஊரில் ஒரு பிராம்மணனுக்கு பிரும்மராக்ஷஸம் என்ற பிசாசம் பிடிக்க அதுகாரணம் பற்றி அந்தப்பிராம்மணர் எவருக்கு மடங்காது பிசாசம் பிடித்தவனுக்குரிய முறைப்படியெல்லாம் நடந்துவருங்காலையில் ஒருஸமயம் தாம் வைதிககாரியத்தை முன்னிட்டு அவ்வூர்சென்று வசிக்கும்பொழுது அவ்வூரில் யாதோ ஒரு வேதியர் வெளிப்பார்வைக்கு ஸாமான்யமான தோற்றமுடையவராய் வீடுவீடாய் சென்று பிக்ஷை எடுத்துவரும் ஸந்தர்ப்பத்தில் பிரும்மராக்ஷஸன் என்ற பிசாசம்பிடித்த பிராம்மணன் வீட்டண்டை வருங்காலையில் இதுகாறும் எவ்வளவோ எண்ணிறந்த மந்திரவாதிகளைக்கொண்டு மந்தி

ரப்பிரயோகஞ் செய்தும் எதற்கு மஞ்சாது அந்தந்த மாந்திரிகர்களைப் பரிஹஸித்தும் தான் செய்யும் முறையையே விடாதுசெய்தும் வந்த அப்பிசாசம்பிடித்தவன் இவ்வேழை வேதியர் தான்வசிக்கும் வீட்டின் வாயிற்படியில் அடிவைத்ததும் “அந்தோ! உடம்பு எரிகின்றதே! இப்பாபியை இங்கு எவர் வரும்படிசெய்தவர். நான் ஓடிவிடுகின்றேன்” என்று பலவாறு கூக்குரலிடவே அவ்வூர் ஜனங்களெல்லாம் உடனே ஓடோடியும்வந்து கூட்டமாகக்கூடி அவ்வேழை வேதியரைநோக்கி ஸ்வாமிகாள்! தாங்கள் மஹா மந்திரவாதிகளெனத்தோன்றுகிறது. ஆகையாற் றாங்கள் இப்பிராம்மணனுக்குப் பிடித்திருக்கும் பிரும்மராக்ஷஸத்தைப் போக்கி இவனது குடும்பத்தை கார்ப்பதுடன் இவ்வூரையே கார்க்கவேண்டுமென அவரை வேண்டிக்கொள்ளவே உடனே அவ்வேழை வேதியர் “ஓ கிராமவாஸிகளே! நான் மந்திரவாதியுமல்லன், செப்பிடுவித்தைகாரனுமல்லன். எனக்கு ஒன்றும்தெரியாது. வேதாத்யயனங்கூட நான் முற்றிலும் பண்ணியதில்லை. உபநயனமானது முதற் றவறாது எனது பிதா முதலியவர்களாலுபதேசிக்கப்பெற்றபடி ஒவ்வொரு தினமும் ஸந்தியானுஷ்டானஞ்செய்து ஆயிரம் ஆவிருத்தி காயத்திரீஜபஞ் செய்துவருகின்றேன். இதுதான் எனக்குத்தெரியும்” எனவே அதுகேட்ட அக்கிராமவாஸிகள் அவர் என்னசொல்லியும் அவரை விடாது வேண்டத்தொடங்கினர். உடனே அவ்வேழைவேதியர் ஒருமாறு தன் மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு பிரும்மராக்ஷஸம்பிடித்த அப்பிராம்மணனைநோக்கி “அடா! நீ இந்தப்பிராம்மணனை விட்டுப்போகவேண்டும்; இதற்கு என்னசொல்லுகிறாய்” என்று கேட்கவே பிராம்மண சரீரத்திலுள்ள அப்பிசாசமா

னது "நான்போகிறேன், போகிறேன்" என்று சொல்லவே அச்சமயம் அங்கிருந்த அக்கிராமவாசிகள் இவ்வேழை வேதியனை நோக்கிச் சொன்னதாவது:—"ஓ சுவாமிகாள்! இப் பிசாசம் போய்விடுவது உண்மையானால் இவ்வூர் ஆற்றின் கரையிலுள்ள ஒருபெரிய அரசின்கிளையானது சமீபத்தி லடித்த புயற்காற்றால் ஆற்றில் முறிந்து விழுந்து கிடைக் கின்றது; இதை இப்பிசாசம் ஒருவரும் அறியாது தூக்கிப்போட்டு விட்டாற்றான் இப்பிசாசம் இவனை விட்டுப் போனதாக நாங்கள் நம்பக்கூடும். ஆகையாற்றாங்கள் அவ் விதஞ் செய்யும்படி இதற்குக்கட்டளையிடவேண்டும்" என்ப தேயாம் பிறகு அவ்விதமே அவ்வேழைவேதியரும் கட்டளை யிட அன்றிரவே ஆற்றில் விழுந்து கிடந்ததும், சுமார் 200 ஜனங்கள் சேர்ந்துப் பெரட்டக்கூடியதுமான அரசின்கிளை யானது காலையில் அவ்வூரார் நதிக்கு வருவதற்குமுன்னதா கவே கரையிற் கொண்டு சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதைமறு நாள் நதியில் ஸ்நானஞ் செய்யச்சென்றிருந்த நானும், அவ் வூர்வாசிகளும், அவ்வேழை வேதியரும் கண்கூடாகக்கண்டு ஆச்சரியமடையுந் தருணத்தில் அவ்வேழைவேதியர் அக் கிராமவாசிகளை நோக்கி "ஓ கிராமவாசிகளே! நீங்கள் இப் பிசாசத்திற்குப் பயப்படவேண்டாம். அது இப்பக்கமே இனிவராது" என்று சொல்லிப் பின்னர் சொன்னதா வது:—"நான் ஒரு ஏழைப்பிரும்மசாரிப் பிராம்மணன். முறைப்படி காயத்ரீ ஜபஞ்செய்ததைத் தவிர்த்து வேறு எதையும் அறியேன். நீங்களும், இப்பிசாசம்பிடித்த பிராம் மணனும் உபதேசமுறை தவறாதுமட்டும் காயத்திரியை ஜபித்து வந்திருந்தால் இக்கஷ்டம் வந்திருக்குமாவென்ப தைக் கவனித்துப்பார்த்து இனியாவது காயத்திரியை ஜபித்

துவாருங்கள். இவ்விதகாயத்திரீ ஜபத்தின் மஹிமையாலன்றோ விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டர் முதலிய மகருஷிகள் சக்கிரவர்த்திகளும் கண்டு நடுங்கக்கூடிய மேலானநிலையை அடைந்தனர் என்பதைப் புராணங்கள்வாயிலாக நான்பலதடவை கேட்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லி அவர் வேறு ஊர் சென்றார். அதுமுதற்கொண்டு அவ்வூர்வாசிகள் யாவரும் ஸந்தியானுஷ்டானத்தை முறைதவறாது செய்துவந்தனர். நானும் அதற்குப்பின்னரே மிக்கஊக்கத்துடன் காயத்திரியை ஜபிக்கவாரம்பித்தேன். மேற்சொன்னதை நான் நேரில் கண்கூடாகக்கண்டிருப்பதால் இதிற் சந்தேகங் கொள்ளாது இவ்விதமே செய்துவருவாயாக வென்று எனக்கும் உபதேசித்தார் என்பதேயாம். *

ஆகவே மனுவசனத்திற் சொல்லிய **ब्रह्मवर्चसमेवच** (ப்ரூஹ்வ அ-ஜஸஸெவ அ) பிராம்மணனுக்குரிய நிக்கிரஹானுக்கிரஹசக்தியை காயத்திரீஜப மாத்திரத்தால் நந்தேயத்திற் பலர் அடைந்திருக்கின்றனர். ஆதல்பற்றி வேதாத்யயனஞ்செய்யாதநாம் எதற்குக்காயத்திரீ ஜபஞ்செய்யவேண்டுமென்றவீண் வாதத்தை விடுத்து மேற்கண்ட நிக்கிரஹானுக்கிரஹ சக்திரூபமான பிரும்மவர்ச்சஸ்ஸைத்தரத்தக்க ஸந்தியானுஷ்டானத்தை முறைதவறாது செய்துவரவேண்டுவதவசியமென்று ஏற்படுகின்றது. ஆகையாற்றான் ஆர்யகுலத்துதித்த ஒவ்

---

* குறிப்பு:—இதைப்படிக்கும் ஒவ்வொரு ஆஸ்திகனும் ஏதோ இது ஒருகதையென்று எண்ணாது இதுநேரில்பார்த்த பெயரிவர் கூறியவிஷயமாதலால் இதைநம்பி ஒவ்வொருப் பிராம்மணனும் இவ்விதசக்தியை அடைவதற்கு முயற்சிசெய்யவேண்டுமென்றே இக்கதையை இங்கு எழுதினோம் என்று கண்டுகொள்ளவும்.

வொரு ஜாதிப்பிராம்மணனும், க்ஷத்திரிய வைசியர்களும் இவ்வித மஹாசக்தியை யடையவேண்டுவதவசியமெனக் கருதியே பிராம்மணன் 8-வது வயது முதற்கொண்டும், க்ஷத்திரியன் 11-வது வயது முதற்கொண்டும், வைசியன் 12வது வயது முதற்கொண்டும் காயத்திரி மஹாமந்திரோபதேசத்தைப்பெற்று முறைப்படி அதை ஜபித்துவரவேண்டுமென நம் பெரியார் விதித்தனர்.

சங்கை:—மேற்சொல்லிய காயத்திரீ மந்திரமும், ஸந்தியானுஷ்டான காலத்திற் சொல்லப்படும் ஏனைய மந்திரங்களும் வடமொழியிலேயே இருப்பதுடன், அம்மந்திரங்களை யுச்சரிக்குங்கால் உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம், என்ற சிலஸ்வரங்களும் அத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால் மேற்கண்ட ஸ்வரவிசேஷங்களை எளிதிற் கற்கக்கூடாத நஞ் சிறுவர்கள் காயத்திரீ முதலிய வேதமந்திரங்களை அவரவர்க்குப் பழக்கத்திலிருந்து வரும் ஏனைய பாஷைகளில் மொழி பெயர்த்து அம்மொழி பெயர்ப்பைக்கொண்டு ஏன் ஸந்தியானுஷ்டானஞ் செய்யக்கூடாது? எவ்விதமாயினும் எல்லாம்வல்ல தேவதையைத் தியானஞ் செய்யவேண்டுவது தானே முக்கியமானது. தேவதாத்தியானஞ் செய்தலை எவ்வழியாற் செய்தாலென்னை?

உத்தரம்:—இந்த வடமொழியை கீர்வாணபாஷை என்றும், தேவபாஷை என்றும் சொல்வதை உலகில் எதிலும் நடுநிலைமை வஹித்து உண்மை யறிதலையே முக்கிய நோக்கமாகக்கொண்ட உத்தம மேதாவிகள் ஒப்பவேண்டியதும், ஒப்பியதுமாதல்பற்றி தேவதையைத் தியானஞ் செய்தும், அத்தேவதையின் ஸ்வரூபத்தைப் போதிக்கின்ற

மந்திரங்களை ஜபித்தும், அத்தேவதையினிடமிருந்து யாதோ ஒரு பயனை எதிர்பார்த்தும் நிற்கும் நாம் அத்தேவபாஷையிலுள்ள மந்திரங்களை ஜபித்து அப்பாஷை மூலம் அவர்களை அழைத்தாலன்றோ அத்தேவர்கட்கு அதன்மூலம் நம்மிடத்தில் விசேஷமானப் பிரீதியுண்டாகி நாம் கோறியவைகளை அவர்கள் கொடுக்கக்கூடும். அவ்விதமின்றி அவர்கட்குப் பழக்கமில்லாத வேறு பாஷைகள் மூலம் அவர்களை ஆராதிக்கத் தொடங்குவோமாயின் நம்மால் உச்சரிக்கப்படும் பாஷையானது அவர்களா லுச்சரிக்கப்படும் பாஷைக்கு நேர்மாறாக யிருப்பதுடன் அவர்களிடம் எப்பாஷையை உச்சரிக்கவேண்டுமோ அம்முறைதவறி நடந்தவர்களாகவும் நாமாகிவிடுவோமாதல் பற்றி அதன் மூலம் தேவதாப்பிரசாதத்தை யடையக்கூடாதவர்களாயாவதுடன் சுருங்கச் சொல்லின் அவர்களின் கோபத்திற்குமல்லவா பாத்திரர்களாகவேண்டிவரும். ஆகவே தேவதையின் பிரசாதத்தை யடைய விருப்பமுள்ளவன் தேவபாஷையிலுள்ள மந்திரங்களை யுச்சரித்தே அதை அடையவேண்டுவது அவசியமாகின்றது.

சங்கை — "பொதுவாய்த் தேவதைகள் மனிதர்களை விட மேலான சக்தி, அறிவு இவைகளுள்ளவர்" எனச்சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. மனிதருள் எண்ணிறந்த மேதாவிகள் ஒரே சமயத்தில் பலபாஷைகளைக் கற்றிருக்கின்றனர் என்பதைக்கண் கூடாகக்கண்டும், கேட்டுமிருக்கின்றோம். षट्भाषाचतुरस्स एव भुवने न ज्ञायते केन वा. (ஷட்பாஷா சதுரஸ்ஸ ஏவ புவநே ந ஜ்ஞாயதே கேந வா।) "ஆறுபாஷைகளிற் சதுரரான அவர் உலகில் எவராற்றான் அறியப்பட

வில்லை'' என்று "ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர்'' என்றகவி தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு மிருக்கின்றார். ஆகவே பல துறைகளிலும் தேவர்களைவிடக் கீழ்நிலையிலுள்ள மனிதரே பலபாஷைகளை யறிந்தவர்களாக இருக்கக்கூடுமானால் எத் துறைகளிலும் மனிதரைவிட மிக்கமேலான தேவதைகள் உலகிலுள்ள எப்பாஷைகளையும் அறிந்திருக்க வேண்டுவ தவசிய மாகின்றதன்றோ. ஆகையால் மேற்சொன்ன மந்தி ரங்களை ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குப் பழக்கமான தேச பாஷையில் மொழிபெயர்த்து ஜபித்துவந்த போதிலும் அதைத் தேவர்கள் சுளுவில் அறிந்துகொள்ளக்கூடு மாதல் பற்றி அதன்மூலம் தேவதைகளின் பிரசாதமுண்டாக வேண்டுவதவசிய மாயிருக்க அது உண்டாகாதென்று சொன்னது எங்ஙனம்?

உத்தரம்:—உலகில் நியாயஸ்தலத்தில் தலைமை அதிகா ரம் வஹிக்கும் பெரிய அதிகாரியானவர் (ஜட்ஜ்) தான் ஏனை யதேச பாஷைகளைக் கற்றவராயினும் "நியாயஸ்தலத்தில் ஆங்கிலத்தைத் தவிர்த்துவேறு எந்தப் பாஷையாலும் வாதஞ் செய்தல்கூடாது'' என்று உத்தரவிட்டிருந்தால் அவ்வுத்தரவை மீறித்தாமும் இந்நியாயாதிகாரியும் ஒரே தமிழ்த்தேசத்திற்றான் ஜனித்திருக்கிறோம்; தமக்குப்பழக்க மானத் தமிழ் பாஷை அவருக்கும் தெரியுமாதலால் தாம் சொல்லும் வாதத்தை தமிழில் ஏன் சொல்லக்கூடாது' எனவெண்ணி ஒருநியாயவாதி (வக்கில்) தமது வாதத்தைத் தமிழில் சொல்லுவாரேல் அவ்வாதத்தை அந்த நியாயாதி காரி காது கொடுத்துக்கேட்பாரா? கேட்கமாட்டார். அது மட்டுமன்றி கோர்ட்டாரை அவமதித்ததாகக்கூட அந்த

நியாயவாதியினிடத்துக் குற்றஞ்சாட்டுவாரன்றே! ஆகவே ராஜாங்க பாஷையிற் பேசுவதற்குவேண்டிய அதிகாரம் (பட்டம்) பெற்ற நியாயவாதீ வேறு பாஷையிற் பேசுவது தவறாக ஆவதுடன் அது அவர் கோறியபலனைத் தராததாக வும் ஆகின்றது. அப்பாஷையில் பேசுவதற்கறியாத வாதிப் பிரதிவாதிகள் விஷயத்திலோ வெனின் அவர்கள் பேசுவதை ஜட்ஜ் அறிந்திருந்தபோதிலும் ராஜாக்ஞையை யொட்டி அதை ராஜபாஷையில் மொழிபெயர்த்துமாற்றி விடுவதென் பது பெரியநியாயஸ்தலங்களில் நடந்து வருவது போலவே இங்கும் यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै (யொ ஃஹாணம் விஃயாதி வூவெ-ஃம யொ வெ வெஃாஂஶ்ூ ஹிணொதி தஸெ்ஹ) "எவர் பிரும்மதேவனைப் படைத் து அவருக்கு வேதங்களை உபதேசித்தாரோ" என்று சொன்னபடி ஸர்வலோக ராஜாவான ஸ்ரீமந்நாராயணனு டைய முகத்தினின்றும் தேவபாஷை வடிவமாக வெளிவந்த வேதத்தை உச்சரிக்கக் கடமைப்பட்ட ஒவ்வொரு அதிகாரி யும் அத்தேவபாஷையிலேயே அதை உச்சரிக்க வேண்டு மென்றும், அதை உச்சரிக்கும்பொழுது அதற்குரிய உதா த்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம் முதலியஸ்வரங்களுடனேயே 'குருசொல்லத்தாமும் அவ்விதமே திருப்பிச்சொல்ல' என்ற முறையையொட்டிச் சொல்லவேண்டுவதவசியமென்றும், பகவத்பிரஸாத ஹேதுவான கர்மகாலங்களில் தேவபா ஷைக்குப் புறம்பான ஏனையதேச பாஷைகளில் பேசக்கூடா தென்று न म्लेच्छतवै (ந ஜ்ஃூத வெ) என்பதாலும், தேவபாஷையிலும் அசுத்தமாகப்பேசக்கூடாதென்று नाप-भाषतवै (நாவஹாஷதவெ) என்பதாலும்விலக்கிக் கூறியி ருப்பதிலிருந்தும் தேவதாஸார்வ பௌமனான ஸ்ரீமந்நாரா

யனானுடையவோ, अङ्गान्यन्यादेवता: (அங்கான்யந்யாதேவதா:) என்றபடி பகவதங்க பூதர்களான தேவர்களுடையவோ பிரஸாதத்தையடையவிரும்பும் ஒவ்வொருஜீவனும் பகவத் பிரஸாதத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியவைதிககர்ம காலங்களில் श्रुतिस्मृती ममैवाज्ञा (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞா) என்றபடி பகவதாக்ஞாரூபமானவேதமானது எந்தப் பாஷையில் வெளிவந்திருக்கின்றதோ அந்தப் பாஷையில்தான் அதை உச்சரிக்க வேண்டுமென்றும், ஏனைய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து உச்சரித்தல் என்பது பகவதாக்ஞா ரூபமான சப்தத்தை மீறினதாக ஆகும் என்றும் ஏற்படுவதால் தேவதாப் பிரஸாதத்தை விரும்பும் நாம் தேவபாஷையிலேயே அதைச் சொல்லவேண்டுவ தவசியமாகின்றது.

மேலும் மந்திரஜபம், மந்திரார்த்தானுஸந்தானம் என்று இரண்டு காரியங்கள் ஸந்தியானுஷ்டானத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. மந்திரத்தின் பொருளை அநுஸந்தித்தல் (தியானித்தல்) என்ற விடத்தில் வேண்டுமானால் நீ சொல்வது ஒருவாறு பொருந்தலாம். மந்திரஜபம் என்பது— எந்தப் பாஷையில் மந்திரம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதோ அப்பாஷையிலேயே வர்ண ஆநு பூர்வியுடன் மந்திரத்தை மனதில் வாங்கி இடை விடாது ஆவிருத்திசெய்தல் ரூபமாயிருக்கிறபடியாலும், இங்கு காயத்திரீ மந்திரஜபம் அதன் அர்த்தானுஸந்தானம் இரண்டினாலேயே மேற்கூறியபயன் வரும் என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதாலும், மஹாமந்திரத்தை வேறு பாஷையில் மொழிபெயர்த்தால் அதுகாயத்திரீ மந்திரமாக ஆகாததுடன், காயத்திரீ ஜபத்தால் ஒருவன் அடையவேண்டிய பயனை பாஷாந்தரமொழிபெயர்ப்

பால் அடையமுடியாததாகவும் ஆகுமன்றே! இங்கு லோகானுபவமொன்று கூறுவாம். பள்ளியிற்படிக்கும் மாணவனுக்கு உபாத்தியாயர் ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன் முதலியவர்களின் புத்தகங்களைப் பாடங் கற்பிக்கும்பொழுது அப்புத்தகத்திலுள்ள சிலபாடல்களை நாளை ஒப்பிவிக்கவேண்டுமெனக் கட்டளையிட்டார் என வைத்துக்கொள்வோம். அதற்கு அந்த மாணவன் வேறு ஒருவரைக்கொண்டு அப்புத்தகத்தைத்தனக்குச்சுலுவான ஒருபாஷையில் மொழிபெயர்த்து அம்மொழிபெயர்ப்பை மறுநாள் ஒப்பிவிப்பானேயாகில் அதை ஷேக்ஸ்பியர் பாடல் ஒப்பிவித்ததாகவே எண்ணி உபாத்தியாயர் ஸந்தோஷப்படுவாரா? அவனிடம் கோபங் கொள்ளுதல்கூட அவசியமாகிவிடுமன்றே! அதுபோலவே காயத்திரீ முதலிய மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டுமென்றால் அது எந்தப்பாஷையில் எந்தவர்ண ஆநுபூர்வி (தொடர்ச்சி) யுடன் இருக்கின்றதோ அப்பாஷையில் அவ்வர்ண ஆனுபூர்வி யுடனேயே அதை ஜபிக்கவேண்டுமேயல்லாது மொழிபெயர்ப்பை யுச்சரித்தால் அது காயத்திரீ மந்திராவிருத்தியாக ஆகாததுடன் காயத்திரீ ஜபத்திற்குரிய பலன் அவனுக்கு வராதென்பதும் திண்ணமல்லவா! ஆகவே காயத்திரீ முதலிய மஹாமந்திரங்களை வடமொழியில்தான் ஜபிக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுகின்றது.

சங்கை:—காயத்திரீ முதலிய மந்திரங்களைத்விஜர்கள் தான் ஜபிக்கவேண்டுமென்றும், மற்றவர் ஜபிக்கக்கூடாதென்றும், மற்றவர் அதை ஜபித்தால் அவருக்கு அம்மந்திர ஜபம் பயன்தராவென்றும் சொன்னது எங்ஙனம்?

உத்தரம்: — இவ்விஷயத்தில் லோகானுபவமொன்று உண்டு. அதாவது:—ஒரு ஊரில் த்விஜரல்லாத ஜமீன்தாரொ

ருவரிருந்தார். அவரிடத்தில் வெகுகாலமாக வேலைபார்த்து வந்த ஒரு த்விஜருடைய ஸ்தானம் காலியாகவே அந்தஸ்தானத்தில் குடும்பியும், ஏழையுமான ஓர்த்விஜர் வேலை பார்த்துவரப் புதிதாக அமர்ந்தார். புதிதாக வேலைபார்த்துவரும் அந்த த்விஜர் "ஒவ்வொரு தினமும் காலையில் 7 மணிக்கு வரவேண்டுமென்று" விதி ஏற்பட்டிருந்தும் சுமார் 8 மணிக்கு மேலேயே வந்துகொண்டிருந்தார். அதுகண்ட ஜமீன்தார் அந்த த்விஜனை நோக்கி 'ஓ த்விஜரே! முன்னர் உமது ஸ்தானத்தில் வேலைபார்த்துவந்தவர் யாவரும் 7 மணிக்கே தவறாதுவந்து வேலைபார்த்திருக்க நீங்கள் மட்டும் ஒவ்வொருதினமும் 8 மணிக்கு வருகின்றீர்களே! அதன் காரணம் யாது?' என்று கேட்டார். அதுகேட்ட அந்த த்விஜர் 'ஓ பிரபுவே! நான் ஒவ்வொருநாளும் வழுவாது காயத்திரீ ஜபம் செய்துவருகின்றேன்; ஆகையாற்றான் நாழிகையாகி விடுகின்றது' என்றார். அதுகேட்ட ஜமீந்தார் த்விஜரை நோக்கி 'காயத்திரீ என்பது என்னை? அதைச் சொல்லுங்கள்; கேட்ப்போம்.' எனவே அதற்கு அந்த த்விஜர் காயத்திரீ என்பது ஒரு மஹாமந்திரமென்றும், அதை த்விஜர் தவிர மற்றவர் சொல்லவோ கேட்க்கவோ கூடாதென்றும், அவ்விதம் சொல்வதால் மற்றவற்கு அதுபயன் தராவென்றும் சொன்னார்.இதைக்கேட்டவுடன் ஜமீந்தார் சினங்கொண்டு ஆண்டன் யாவற்கும் பொது வாகையால் அவர் சொன்ன (வெளியிட்ட) காயத்திரி நும்வாயினாற் சொன்னாற்றான் பயன்தருமென்றும், என்வாயினாலுச்சரித்தால் பயன் தராவென்றுஞ்சொன்னது எங்ஙனம்? இதைநீவிர் பிரத்யக்ஷமாக நிரூபணஞ்செய்யாவிட்டால் உம்மை வேலையினின்றும் கட்டாயம் நீக்கிவிடுவேன் என்றார். அதுகேட்ட

அந்தத்விஜர் இன்று முதல் சில தினங்களுள் அதை அனுப வத்தில் காட்டிவிடுகின்றேன்; ஆனால் தாங்கள் குறித்த தினத்தில் தங்கள் ராஜ்யத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரையும் வரவழைத்து எனக்குத் தெரிவித்தால் அன்று நான் யாவ ருமறிய அதை நிரூபணஞ் செய்வதில் யாதுந்தடையில்லை என்றார். அதுகேட்ட ஜமீன்தாரரும் அவ்விதமே யாவ ரையும் வரவழைக்கவே யாவரும் வந்து கூடினர். அப்பொ ழுது அந்தத்விஜர் சபையில் ஜமீந்தாரரின் அருகில் எழுந்து நின்றுகொண்டு சபையிலுள்ளோர் யாவரும் கேட்கும்படி சமீபத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த சேவகனை நோக்கி ஜமீன் தாரை விரலால் குறிப்பிட்டு "அடா! நீ இம்மனிதனைக் கழுத்திற் கையைக்கொடுத்து வெளியிற் கொண்டுதள்ளு" என்று ஒருதடவை சொன்னார். அதைக்கேட்ட ஸபையி லுள்ளோர் யாவரும் திடுக்கிட்டு 'அந்தோ! இஃதென்னை. இந்தத்விஜர் தனதுயஜமானனை இவ்விதஞ்சொல்லுகின்றாரே. இவர் இவ்விதஞ் சொல்வது மிகவும் அன்னியாயமாயிற்றே' என வெண்ணினவர்களாய் என்ன நடக்கின்றது பார்ப் போம் என்று சும்மாயிருந்தனர். ஒருதரஞ் சொன்னதில் பயன் ஏற்படாததைக் கண்டு அந்த த்விஜர் சேவகனைப்பார் த்து முன் சொன்னதையே திரும்பவும் திரும்பவும் சொன் னார். இவர் பன்ன சொல்லியும் இவர் வார்த்தையானது பயன்படாதிருந்ததுடன் அச்சபையிலுள்ளோர் யாவரும் இந்த த்விஜன் செய்வது ரொம்பவும் அன்னியாயமென்றும் சொல்லி அவரைத் தூற்றவும் தலைப்பட்டுவிட்டனர். அவ் விதம் பலதடவை சொல்லக் கேட்ட அந்த அந்த ஜமீன்தா ரருஞ் சினங்கொண்டு தனதருகில் நிற்கின்ற சேவகனை நோக்கி "அடா! இம்மனிதனைப் கழுத்திற் கையைக்

கொடுத்து வெளியிற் கொண்டு தள்ளு" என்று சொல்லவே அதுகேட்ட சேவகன் உடனே இந்த த்விஜரின் கழுத்திற் கையைக்கொடுத்து வெளியிற்றள்ள யத்தினஞ்செய்தான். அப்பொழுது அந்த த்விஜர் சபையிலுள்ளோரையும் ஜமீந்தாரரையும் நோக்கி "ஓ ஜமீந்தாரர் அவர்களே! ஸபையிலுள்ளோர்களே! கேளுங்கள் 'இம்மனிதனைக் கழுத்திற் கையைக் கொடுத்து வெளியிற்கொண்டு தள்ளு' என்ற ஓரேவார்த்தை எனது வாயிலிருந்து வந்தபொழுது அவ்விதம் ஒன்றும் சேவகன் செய்யாதிருந்ததுடன் இச்சபையில் வீற்றிருக்கும் யாவருங் கோபத்தையும் அடைந்தீர்கள். பிறகு அதே வார்த்தை ஜமீந்தார் அவர்கள் வாயினின்றும் வந்ததும் சேவகன் அம்மொழிப்படியே எனது கழுத்திற் கையைக் கொடுத்து வெளியிற்கொண்டுதள்ள வாரம்பித்துவிட்டதுடன், சபையிலுள்ள நீங்கள்யாவரும் சந்தோஷத்தையு மடைந்தீர்கள். மேலும் இது நியாயந்தான் என்றும் எண்ணுகின்றீர்கள். இவ்விடத்தில் ஒருவிஷயத்தை யோஜித்துப் பாருங்கள். "இம்மனிதனைக் கழுத்திற் கையைக் கொடுத்து வெளியிற்கொண்டு தள்ளு" என்ற ஓரே வார்த்தை எனது வாயினின்றும் பல தடவை வந்தபொழுதும் பயன் தரவில்லை. அதேவார்த்தை அதிகாரப் பதவியிலுள்ள இந்த ஜமீன்தார் வாயினின்றும் வந்ததும் பயன் தரத்தக்கதாக ஆயிற்று. இவ்விதமே காயத்ரீ என்ற மஹா மந்திரமானது அதை உச்சரிக்கத்தக்க அதிகாரம்பெற்ற எனது வாயினின்றும் வந்தால் பயன்தருமா, அதை உச்சரிக்கத்தக்க அதிகாரம் பெறாதவரின் வாயினின்றும் வந்தால் பயன் தருமாவென்பதை நீங்களே யோஜித்துப் பார்த்து இச்சபையில் யாவருமறியுமாறு பதிலுரைக்கவேண்டும்" எனக் கேட்டுக்

கொண்டார். அது கேட்ட ஜமீந்தார் அவர்களும், சபையி லுள்ளோரும் திகைப்படைந்து இந்த த்விஜர் சொல்வது நியாயந்தான் என்று சொல்லி, வார்த்தை ஒன்ருக விருந்தாலும் ஒருவன் வாயிலிருந்து வந்தால் அது பயன் தருவதில் லையென்றும், அதற்கதிகாரியான மனிதன் வாயினின்றும் வந்தாற்ருன் உள்ளபடி பயன் தரும் என்றும் நாம் இங்கு கண்கூடாகக் கண்டுவிட்டபடியால், காயத்ரீ முதலிய வைதிகமந்திரங்களை உச்சரிக்கத்தக்க வதிகாரம் பெற்ற த்விஜர்கள் உச்சரித்தாற்ருன் அது பயன்தருமென்றும், மற்றவர் உச்சரித்தாற் பயன்தராவென்றும் தீர்மானஞ் செய்தனர். ஜமீந்தார் அவர்களும் அந்த த்விஜரைப் புகழ்ந்து அன்று தொடங்கி அவரை "காயத்ரியை முறைதவருது அனுஷ்டித்து வாருங்கள். உங்களுக்கு வேண்டிய பொருளை நீங்களிருக்குமிடத்திற்கே அனுப்பிவிடுகிறேன்" என்று சொல்லி அந்த த்விஜரை அனுப்பிவிட்டார் என்பதேயாம். இந்த விருத்தாந்தத்திலிருந்து காயத்ரீ முதலிய மகா மந்திரங்களை உபநயனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்ற ஜாதி த்விஜர்களே ஜபித்துவர வேண்டுமென்று தெளிவாகின்றது. ஆகவே காயத்ரீ முதலிய வைதிக மந்திரங்களை த்விஜர் தவிர மற்றவர் ஏன் ஜபிக்கக்கூடாதென்பதற்கு இதனுல் சமாதானஞ் சொல்லப்பட்டது.

சங்கை:—காயத்ரீ முதலிய மந்திரங்களை த்விஜர் தவிர மற்றவர் ஜபிக்கக்கூடாதென்ருல் மேற்குத் தேசத்திலுள்ளவர்களில் எண்ணிறந்தவர்கள் தற்காலம் ருக்வேதம் முதலிய வேதங்களையும், அதன் பாஷ்யங்களையும் நன்கு கற்று அதை அவர்கட்குரிய தேச பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்தும் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். மேலும் நீங்களும் வேதங்களைத்

தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிடுகின்றீர்கள். த்விஜ ரல்லாதார் வேதமந்திரங்களைச் சொல்லக் கூடாதென்றுஞ் சொல்லிவிட்டு அதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டால் த்விஜரல்லாதாரும் அவ்வைதிக மந்திரங்களை உச்சரிக்கக் கூடுமன்றோ! அவ்விதம் செய்வது தகுமா?

உத்தரம்:—இம்மந்திரங்களின் ஸமுதாயத்திற்கு "வேதம்" என்றும், "அநுஸ்ரவம்" என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் வேதம் என்றதற்கு **विदन्ति अनेन धर्मादीन् चतुरः पुरुषार्थान् इति वेदः** (விதந்தி அநேந தர்மாதீந் சதுர: புருஷார்த்தாந் இதி வேத:) "இதனால் அறம் முதலிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அறிகின்றனர்" என்பதால் புருஷார்த்தங்களை அறிதற்கு ஸாதனமாயிருப்பது என்றும், அனுஸ்ரவம் என்றதற்கு **गुरूच्चारणमनुसृत्य शिष्येण श्रूयत इत्यनुश्रवः** (குரூச்சாரணமநுஸ்ருத்ய ஶிஷ்யேண ஶ்ரூயத இதி அநுஶ்ரவ:) "குருவின் உச்சாரணத்தை பொட்டிச் சீடனும் உச்சரித்துப் பெறப்படுவது" என்றதால் குருச்சாரணத்தால் பெறப்படுவது என்றும் பொருள் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே,

मन्त्रो हीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थमाह॥

மந்த்ரோ ஹீந: ஸ்வரதோ வர்ணதோ வா மித்யாப்ரயுக்தோ ந தமர்த்தமாஹ॥

என்றபடி வேதத்தை ஸ்வரத்துடனேயே சொல்ல வேண்டும்; ஸ்வரம் தவறினல் அதுவேதமாக ஆகாததுடன் அதை யுச்சரிப்பதனுல் பயன் எதுவும் இவனுக்கு உண்டாகாதென்றும் சொன்னதிலிருந்து உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம் முதலிய ஸ்வரங்களுடனும், வர்ணனுபூர்வியுட

னும் குருவினிடமிருந்து முறைப்படி கற்கப்படுவதே வேத மாகுமென்றும், அவ்விதம் கற்பதில் த்விஜரல்லாதார்க்கு அதிகாரமில்லையென்றும், அந்தந்த தேசத்தில் அவரவர்க் குரிய பழக்கத்திலுள்ள சில ஸங்கேதமான எழுத்துக்களில் அதை எழுதியோ அச்சிட்டோ வைத்துக்கொண்டு அதன் பொருளை அறிந்துகொள்வதில் தோஷம் யாதுமில்லை யென் றும், இம்முறைப்படி அதன்பொருளையறியலாமே யல்லாது அதன்மூலம் அவர்கள் வேதம்வந்த வைதிகர்களாகமாட் டார்களென்றும், இவர்களைக்கொண்டு ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் வேதபாராயணஞ் செய்விக்கவோ மற்றும் வேதபாராயண ரூபமான ஸத்கர்மத்தால் பகவதாராதனம் முதலிய ஸத்கர் மங்களைச் செய்வதோ, தகாதென்றும் கொள்ளவும். ஆகை யாற்றான் நாமும் வேதத்தின் பொருளை மட்டுமாவது மற்ற வரும் அறியட்டும் எனக்கருதியே வேதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட முன்வந்தோம். ஆகவே வே தத்தைக் கற்க வதிகாரம் பெற்ற த்விஜர் குரு முகமாய் ஸ்வர வர்ண ஆனுபூர்வியுடன் முறைப்படி அதைக்கற்று, அதன் பொருளை வடமொழியிலுள்ள பாஷ்ய க்ரந்தங்கள் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ளப் போதிய சவுகரியமில்லாத வர்கள் இதன்மூலம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடும் என்றும், அதைக்கற்க வதிகாரம்பெறுத த்விஜரல்லாதாரும்இம்மொழி பெயர்ப்பின் மூலம் அதன் பொருளைமட்டுமாவது தெரிந்து கொள்ளட்டும் என்றும், இவ்வேலையில் நாம் இறங்கினோம். ஆகவே நாம் செய்வதிலோ மற்றவர் செய்ததிலோ குண மிருக்கின்றதே யொழிய தவறு எதுவுமில்லை யென்றே கண்டுகொள்க.

இவ்விஷயத்தில் லோகானுபவம் ஒன்று கூறுவாம். ஸங்கீதத்தில் பிரியமுள்ள வொருவன் தியாகராஜசுவாமிகள் தீர்த்தநாராயண சுவாமிகள், ஜயதேவர் முதலியவர்களால் அந்தந்தப்பாஷையில் ஏற்படுத்தப்பெற்ற கீர்த்தனங்களைப் பிறர் பாடக்கேட்டுத் தானும் பாட வெண்ணங்கொண்டவனாய் புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டோ எழுதிவைத்தோ இருக்கும் கீர்த்தனங்களைப் படித்தும் அக்கீர்த்தனங்கள் எந்தராகத்திற் பாடப்படுகின்றனவோ அந்த ராகங்களின் லக்ஷணங்களையும் அதைப்பற்றிய வேறுகிரந்தங்கள்மூலம் தெரிந்து கொண்டானேயானால் அவ்விதம் தெரிந்து கொண்டவனும் சங்கீதவித்வான்தான் எனக்கருதி அவனைக் கச்சேரியில் பாடும்படி ஏராளமாகப் பணங்கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யலாகுமா? அவன் பாடினாலும் அதையும் பாட்டுத்தான் என வெண்ணி சங்கீதப்ரியர் (அதன் லக்ஷணமறிந்தவர்) சந்தோஷிப்பாரா! இக்கீர்த்தன விஷயத்தில் இவனுங் கொஞ்சம் பாடுபட்டிருக்கிறான்; சங்கீதமென்பது இன்னதென்றும் அறியாதவனைவிட இவன் எவ்வளவோ மேலானவன் என்று மட்டுந்தானே அவன் எண்ணப்படுவான். அதுபோலவே ஸ்வரம் முதலியதுடன் குருவினிடமிருந்து முறைப்படிக் கிரஹிக்கப்படுவதே வேதமென்றும், அதைப்பாராயணஞ் செய்வதாலேயே வேத வேத்யனான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ப்ரீதியடைந்து அருள் புறிவாரென்றும் ஏற்படுகின்றது. அஃதுடன் மற்றவரும் அதன் பொருள் முதலியவற்றை இம்மாதிரி மொழி பெயர்ப்புகள் மூலம் அறிந்து பகவன் மகிமையி லீடுபட்டு பகவதாராதனத்திற்குரியபடி தத்தமக்கேற்பட்டவழியில் எம்பெருமானை ஆராதித்து அவனதருளைப் பெற்றெழுகலாம் என்பதில் யாதும் ஸந்தேஹமில்லை.

ஆகவே காயத்திரீ முதலியமஹாமந்திரங்களை ஏனையபாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து உச்சரித்தல் தகாவென்றும், வடமொழியிற்றான் உச்சரிக்கவேண்டுமென்றும் பெறப்பட்டது.

பொதுவாய் வேதத்திற் சொல்லிய கர்மங்கள், நித்யம் நைமித்திகம், காம்யம் எனமூன்றுவிதமான பிரிவையுடையனவா யிருக்கின்றன. அவற்றுள் यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोति (யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி) "உயிருள்ளவரை அக்நிஹோத்திரஞ் செய்யவேண்டும்" என்றதால் விதிக்கப்பட்டகர்மம் "நித்யம்" எனப்படும். सोमोपरागे स्नायात् (ஸோமோபராகே ஸ்நாயாத்) "சந்திரக்கிரஹண முண்டானதும் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும்" என்றதால் விதிக்கப்பட்டது "நைமித்திகம்" எனப்படும். वृष्टिकामः कारीर्या यजेत (வ்ருஷ்டிகாம: காரீர்யா யஜேத) "மழையில் விருப்பமுள்ளவன் "காரீரீ" என்ற இஷ்டியைச் செய்யவேண்டும்" என்றதால் விதிக்கப்பட்டது "காம்யம்" எனப்படும். ஆகவே अहरह स्संध्यामुपासीत (அஹரஹ ஸ்ஸந்த்யாமுபாஸீத) "ஒவ்வொருதினமும் ஸந்தியோபாஸனஞ் செய்யவேண்டும்" என்றதால் விதிக்கப்பட்டஸந்தியோபாஸனம் ஸாயங்காலம், பிராதக்காலம் என்ற நிமித்தமானது அவச்யம் வரக்கூடியதாதல்பற்றி முற்கூறியமூன்று வித கர்மங்களுள் நித்யகர்மத்திற்கு கூறிய नियत निमित्तकं कर्म नित्यम् (நியதநிமித்தகம் கர்ம நித்யம்) "அவச்யம் வரக்கூடிய நிமித்தத்தையொட்டிசெய்யப்படும் கர்மம் நித்யம்" என்ற லக்ஷணமிருப்பதாலும் अहरहः (அஹரஹ:) ஒவ்வொருதினமும் என்று திருப்பிச்சொல்லியதிலிருந்தும் நித்யம் என்றே ஏற்படுகின்றது. நித்யகர்மாவான இத்தகைய ஸந்தியானுஷ்டானத்தை ஒவ்வொருத்விஜனும் உபநயனந்தொடங்கி ஒவ்

வொருநாளும் மூன்று ஸந்தியாகாலங்களிலும் அநுஷ்டித்தே தீரவேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் வற்புருத்துகின்றன.

சங்கை:—प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोऽपि प्रवर्तते (𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇) "பயனை எதிர்பாராது மந்தனும் பிரவிருத்திசெய்வதில்லை" என்பது பொதுவாய் யாவருமறிந்தவிஷயம். இவ்விதமிருக்க கர்மகாண்டரஹஸ்யங்களையுபதேசிக்கவந்தகர்ம மீமாம்ஸகர்கள்

येषां च कर्मणां करणे फलाभावः, अकरणे च प्रत्यवायबाहुल्यं, तान्येव च कर्माणि नित्यानि ।

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌅𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ।

"எந்தக்கர்மங்களைச் செய்தால் பயன்கிடையாவோ, எவைகளைச் செய்யாவிடில் பிரத்யவாயம் என்றபாபம்வருமோ அவைகளே "நித்யம்" எனப்படும்" என்றல்லவோ கூறுகின்றனர். இவர்கள் சொல்வதை உற்றுநோக்குங்கால் ஸந்தியானுஷ்டானமும் நித்தியகர்மமாயாகின்றது பற்றி இதைஅனுஷ்டித்தால் பயன் யாதுமில்லை என்று ஏற்படுகின்றதே? அவ்விதமாயின் பயன் தராக்கர்மத்தை நாம் செய்யவேண்டுவ தவசியமில்லை யன்றோ?

உத்தரம்—ஸந்தியானுஷ்டானத்தால் பயன் எதுவுமில்லாவிடினும் செய்யாவிட்டால் தோஷம்வருமாதலால் அத்தோஷம் வராமலிருப்பதற்காக அதை நாம்செய்யவேண்டுவதவசியமாகின்றது.

சங்கை:—சந்தியானுஷ்டானத்தால் பயன் உண்டா இல்லையா? என்றால், செய்யாவிடில் தோஷம் வருமல்லவா?

அது வராமலிருக்கவேண்டியே அதைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது பொருந்துமா? ஒருவன் ஒரு கர்மத்தைச் செய்யாமலிருப்பதற்காகவே பிரத்யவாயம் என்ற பாபம் வருமாயின் வைதிகர்களென்றும், சாஸ்திரவஶ்யர்களென்றும் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றவர்களாலும் எவ்வளவோ சாஸ்திரவிஹிதகர்மங்கள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றனவாதல்பற்றி சாஸ்திர விஹிதமான ஸந்தியோபாஸனம் அக்நிஹோத்திரம் முதலிய இரண்டொரு கர்மங்களைச் செய்தபோதிலும் சாஸ்திர விஹித ஏனைய கர்மங்களைச் செய்யாமை மூலம் அவர்கட்குப் பாபமே அதிகமாகி பாபபலனான நரகாதிகளையே அனுபவிக்கவேண்டியவர்களாக ஏற்படுவார்களேயொழிய ஸந்தியோபாஸனம் முதலிய இரண்டொரு கர்மங்களால் மட்டும் புண்யவான்களாக ஆவதற்கிடமில்லை. மேலும் எவன் எந்த வேலையைச் செய்யவில்லையோ அதனால் அவ்வேலையின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பயன் கிடையாவென்று மட்டும் சொல்வது பொருந்துமேயல்லாது அதைச் செய்யாமையாலேயே பாபம் வரும் என்று சொன்னது பொருந்துமா?

உத்தரம்:—अकुर्व्वन् विहितं कर्म निन्दितं च समाचरन् ।
प्रसजंश्चेन्द्रियार्थेषु नरः पतनमृच्छति ॥

அகுர்வந் விஹிதம் கர்ம நிந்திதம் ச ஸமாசரந் ।
ப்ரஸஜம்ஶ்சேந்த்ரியார்த்தேஷு நர: பதநம்ருச்சதி ॥

"சாஸ்திரவிஹிதகர்மாவைச் செய்யாதவன் பதனத்தை (பாபத்தை) அடைவான்" என்று மனு கூறுவதால் சாஸ்திரங்கள் எந்தக் கர்மத்தைச் செய்தே தீரவேண்டுமென்று விதித்தனவோ அதைச் செய்யாதிருந்தல் மூலம் பாபம் வரும் என்று சொல்வதில் யாது தடை.

சங்கை:—மேற்சொன்ன மனு வசனத்தை உற்றுநோக்குங்கால் நீங்கள் சொல்லும் பொருள் ஏற்படாது வேறுவிதமாகவல்லவோ பொருள் ஏற்படுகின்றது. அதாவது:—**विहितमकुर्वन्** (விஹிதமகுர்வந்) விஹித கர்மத்தைச் செய்யாதவனாய் என்ற விடத்திலுள்ள **अकुर्वन्** (அகுர்வந்) என்ற சப்தமானது **कृ** (க்ரு) என்ற தாது வின்பேரில் **शतृ** (ஶத்ரு) என்ற பிரத்யயம் வைத்து ஏற்பட்டது. அந்த **कृ** (க்ரு) என்ற தாது வின்மேலிருக்கும் **शतृ** (ஶத்ரு) பிரத்யயத்திற்கு வியாகரண சாஸ்திரத்தில் **लक्षणम्, हेतु** (லக்ஷணம், ஹேது) என்ற இரண்டு பொருள்களே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் **लक्षणम्** (லக்ஷணம்) என்ற அர்த்தத்தைக்கொண்டு யோஜிப்போமாயின் "விஹிதகர்மாவைச் செய்யாதிருத்தலானது பதனம் (பாபம்) வரும் என்பதற்கு க்ஞாபகம்" என்று மட்டும் பொருள் ஏற்படுகின்றதேயொழிய விஹிதகர்மத்தைச்செய்யாதிருத்தல் என்ற **अभाव** (அபாவ) அபாவத்திலிருந்து பிரத்யவாயம் (பாபம்) என்ற **भाव**(பாவ) வஸ்துவானது உண்டாகின்றதென்று பொருள் ஏற்படவில்லை.

அப்படியாயின் இந்தச் சுலோகத்தின் கருத்துத்தான் என்னை எனின்? அதனுண்மையை இங்கு கூறுவாம்.

न हि कश्चित् क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ।

ந ஹி கஶ்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ।

"எவனும் க்ஷணமேனும் கர்மம் செய்யாது ஒருபோதுமிரான்" என்ற கீதாவசனப்படி விஹிதகர்மத்தைச் செய்யவேண்டிய காலத்தில் சாஸ்திர விஹிதமல்லாத (அசாஸ்திரீயமான கர்மத்தைச் செய்வதன் மூலம் அவ்வசாஸ்திரீய கர்மத்தின் பயனான பாபமானது வந்துவிடும் என்பதை இந்த

अकुर्वन् (அகுர்வந்) என்ற விடத்திலுள்ள शतृप्रत्यय (ஶத்ரு ப்ரத்யய) மானது க்ஞாபகப்படுத்துகின்றது என்று ஏற்ப் படுகின்றது.

இரண்டாவதான हेतु (ஹேது) என்ற பொருளை शतृ-प्रत्यय (ஶத்ரு ப்ரத்யய) த்திற்குக்கொள்வோமாயினும் கர்மமீமாம்ஸகர்கள் சொல்லுகிறபடி சொல்வதற்கிடமில்லை. ஏனெனில்:—ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இயற்கையில் பல ஜன்மங்களிற் செய்த பாபகர்மங்களிருக்கக்கூடுமாதல்பற்றி அதன் பயனான துக்கத்தை வரவிடாது தடைசெய்துகொண்டிருந்த விஹிதகர்மகரணத்தை (அனுஷ்டானத்தை) நெருத்தியதிலிருந்து பல ஜன்மங்களிற் செய்த பாபகர்மபலனான துக்கம் வந்து சேர்ந்துவிடுவதற்கு விஹிதகர்மத்தைச் செய்யாதிலிருத்தல் காரணமாகின்றமையால் வேறு ஜன்மங்களிற் செய்த பாபகர்மபலனான துக்கத்தைத் தடுப்பதற்குவேண்டியே விஹிதகர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று பொருள் கொள்வதவசியமாகின்றது. இவ்விதம் பொருள் கொள்ளாவிடில் नह्यसतः सञ्जायेत, नासतो विद्यते भावः (நஹ்யஸத: ஸஞ்ஜாயேத, நாஸதோ வித்யதே பாவ:) "அபாவத்தினின்றும் பாவமுண்டாகாதன்றோ!" என்ற சுருதி ஸ்மிருதி வசனங்கள் வீணாவதுடன் அபாவம் என்பது எல்லாவிடத்திலும் சுலபமாதலால் शृङ्गेऽपि स्तनकार्यं कुर्यात् (ஶ்ருங்கேபி ஸ்தநகார்யம் குர்யாத்) கொம்பினின்றும் பாலைக் கறக்கலாமாதல்பற்றி பால்கறக்கும் பசுமுதலியன தேவையில்லை என்றும் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே நித்திய கர்மத்தைச் செய்யாதிருத்தல் என்ற अभाव (அபாவ) அபாவத்தினின்று பிரத்யவாயம் என்ற (भाव) (பாவ) பாவரூபமான பாபம் வரும்

என்று சொன்னது பொருந்தாதாகையால் நாம் சொன்னபடியே பொருள் கூறவேண்டிய தவசியமாகின்றது. ஆகவே ஸந்தியானுஷ்டானத்திற்கும் பயன் உண்டென்றும் பயனைத்தரத்தக்க அக்கர்மத்தைச் செய்யவேண்டிய தவசியந்தானென்றும் கொள்வதில் ஆக்ஷேபமில்லையென்றும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

சங்கை:—நித்யகர்மத்திற்கும் பயன் உண்டென்ருல், நித்யம் என்றும், காம்யம்என்றும், நைமித்திகம் என்றும் கர்மத்தை மூன்றுவிதமாக சாஸ்திரம் கூறினதுமுற்றிலும் வீணுகிவிடுவதாலும், நித்யம் காம்யமாகவும், காம்யம் நித்யமாகவும் ஆகிவிடுவதாலும், நித்யகர்மத்திற்குப் பயன்கிடையாவென்று சொன்ன கர்மமீமாம்ஸகர்களின் சித்தாந்திற்கு விரோதமேற்படுவதாலும் இவ்விதஞ் சொல்வது அவசியமாகின்றதன்ருே ?

உத்தரம்:—கர்மமீமாம்ஸகர்கள் சரீரத்துடன் கூடிய இந்திரன் முதலியதேவர்கள் தனிமையில் இல்லையென்றும், அசேதன மான (ஜடமான) அபூர்வமே பலனைத்தருகின்றதென்றும் **न कदा चिदनीदृशं जगत्** (ந கதா சிதநீத்ருசம் ஜகத்) உலகமானது இப்பொழுதிருக்கும் நிலைக்குமாருக ஒருபொழுதுமில்லை. அதாவது:—அதற்கு அழிவுமில்லை சிருஷ்டியுமில்லை, ஆதல்பற்றி சிருஷ்டிகர்த்தாவுமில்லை என்ற பலவிஷயங்களை உபநிஷத்விருத்தமாகச் சொல்லுகின்றனர். அவ்விதமவர்கள் சொல்வதைவேறு எந்த ஆஸ்திகதர்சனக்காரருமங்கீகரிக்கவுமில்லை. அஃதுடன் நித்யகர்மத்திற்குப் பயனில்லையென்று அவர்கள் சொல்வதற்குமாருக **आम्रे फलार्थे निमिते छायागन्धावनूत्पद्येते एवं धर्मं चर्यमाणं अर्था अप्यनूत्पद्य-**

न्ते (𑌆𑌮𑍍𑌰𑍇 𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇, 𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍂𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ।) மாமரத்தைப் பழத்திற்காகப் பயிரிட்டால் நிழலும் வாஸனையுமுண்டாவது போல தர்மத்தைச்செய்தால் அதன் பயனும் இவன் எதிர்பாராவிடினும் வந்தேதீரும் என்றும் ஆபஸ்தம்பர் செல்லி இருக்கிறார்.

இவ்விதமே சங்கர பகவத் பூஜ்யபாதா சார்ய ஸ்வாமிகளவர்களும் நித்திய கர்மத்திற்குப் பயன் உண்டென்றே தமது பாஷ்யக் கிரந்தங்களில் ஸ்தாபித்து மிருக்கின்றனர். ஆதலால் நித்திய கர்மத்திற்கும் பயன் உண்டென்று கொள்வதுதான் உத்தமம் என்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

சங்கை:—அவ்விதமாயின் நித்தியமென்றும், காம்யமென்றும் கர்மங்களை இரண்டுவிதமாகப் பிரித்ததின் எண்ணம் என்னை?

உத்தரம்:—அதனுண்மையை இங்கு கூறுவாம்.

न हि कर्मणां काम्यत्वनित्यत्वकृतभेदोऽस्ति। फलेच्छया कृतं कर्म काम्यम्। फलेच्छाविरहितं कर्म नित्यम्॥

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌭𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌫𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂। 𑌫𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

என்ற சங்கரபாஷ்ய வசனப்படி பலத்தில் விருப்பத்துடன் செய்தால் காம்யமென்றும், பலத்தில் விருப்பமின்றிச் செய்தால் நித்தியமென்றும் ஒரே கர்மம் கூறப்படும். ஆதலால் பலத்தில் விருப்பமும், அஃதின்மையுமே கர்மங்களின் காம்யத்துவத்திற்கும், நித்யத்வத்திற்கும் காரணமாகின்றது என்று கொள்ளவும். ஆகவே பயனற்ற கர்மத்தையே சாஸ்

திரம் விதிக்கவில்லை என்றும், எந்தக் கர்மத்திற்கும் அததற்குரிய பயன் உண்டென்றும், பயனில்லாக் கர்மம் ஒன்றுண்டெனச் சொல்லும் கர்மமீமாம்ஸகமதம் அவைதிகமென்றும் ஏற்படுகின்றது.

அஃதுண்மையாயின் ஸந்தியாவந்தனம் நித்தியமாயிற்றே; அதற்கும் பயனுண்டோவெனின்? பயனுண்டென்றே அடியிற்காட்டிய வியாஸர், மனு முதலியோரின் வசனங்களுபதேசிக்கின்றன. அவ்வசனங்களாவன.—

व्यासः-दशकृत्वः प्रजप्ता सा त्र्यहाद्यत्कृतं लघु ।
तत्पापं प्रणुदत्याशु नात्र कार्या विचारणा ॥
शतं जप्ता तु सा देवी पापौघशमना स्मृता ।
सहस्रजप्ता सा देवी ह्युपपातकनाशिनी ॥
कोटिजापेन गायत्र्या यदिच्छति तदाप्नुयात् ।
यक्षविद्याधरत्वं वा गन्धर्वत्वमथापि वा ॥
देवत्वमथवा राज्यं भूलोकं चाप्यकण्टकम् ॥ इति ॥

வ்யாஸ:—தஶக்ருத்வ: ப்ரஜப்தா ஸா த்ர்யஹாத்யத்க்ருதம் லகு ।
தத்பாபம் ப்ரணுதத்யாஶு நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥
ஶதம் ஜப்தா து ஸா தேவீ பாபௌகஶமநா ஸ்ம்ருதா ।
ஸஹஸ்ரஜப்தா ஸா தேவீ ஹ்யுபபாதகநாஶிநீ ॥
கோடிஜாபேந காயத்ர்யா யதிச்சதி ததாப்நுயாத் ।
யக்ஷவித்யாதரத்வம் வா கந்தர்வத்வமதாபி வா ॥
தேவத்வமதவா ராஜ்யம் பூலோகம் சாப்யகண்டகம் ॥ இதி ॥

मनुः —योऽधीतेऽहन्यहन्येतां त्रीणि वर्षाण्यतन्द्रितः ।
स ब्रह्म परमभ्येति वायुभूतः खमूर्तिमान् ॥ इति ॥

உ.ந-ஃயொ௨யீதெ௨ஹ.நியஹநெநியதாம் த்ரீணிவஷுர்ணாத்த த்ரி
தஃ। ஸப்ர ஹ்மவாம௨ஹெஹ்யதிவாயு-ஹமேதஃ வ௨மே தீ-ழாநு॥ இதி॥

"பத்துமுறை காயத்ரீ ஜபிக்கப்பட்டதாயின் மூன்று தினங்களிற் செய்த சகல பாபங்களையும் துலைக்குமென்பதில் சற்றும் ஐயமில்லை. நூறு தடவை ஜபித்தானுயின் சகலபாதகங்களையும் போக்கும். ஆயிரம் தடவை ஜபித்தானுயின் உபபாதகங்களுடன் சகல பாதகங்களும் விலகும். கோடி முறை ஜபித்தானுயின் யக்ஷர், வித்யாதரர், கந்தர்வர், தேவர் இவர்களின் தன்மையைக் கோரினபோதிலும், ராஜ்யத்தை அபேக்ஷித்தபோதிலும், இப்பூமண்டலத்தையே இச்சித்தபோதிலும் யாதொரு தடையுமின்றியே அடைந்துவிடுவன். எவனொருவன் சோம்பலின்றியே மூன்று வருஷம் ஒவ்வொரு தினமும் (ஆயிரம் தடவை வீதம்) காயத்திரீ ஜபஞ்செய்வனே, அவன் சகல பந்தங்களும் நீங்கினவனுய் பிரும்மத்தை அடைவான்" என்பனவாம். ஆகவே மேற்கூரிய வசனங்களினின்றும் இந்த ஸந்தியானுஷ்டானமானது விசேஷப் பயனைத் தரத்தக்கதென்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஆகையாற்றான் விசேஷப் பயனைத் தரத்தக்க இந்தக் காயத்ரீ உபாஸனத்தை ஒவ்வொருவனும் தவருது அனுஷ்டித்து இம்மை மருமைகளிற் சகல க்ஷேமங்களையும் அடைய வேண்டியது அவசியமெனக் கருதியே நம் பெரியோர் இதை 8-வயது முதற்கொண்டே நமக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கின்றனர். ஆகவே ஸந்தியானுஷ்டானத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்களை

यदेव विद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदा तदेव वीर्यवत्तरं भवति।
अर्थज्ञ इत्सकलं भद्रमश्नुते स नाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा।

𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁
𑌤𑍇 𑌸 𑌨𑌾𑌕𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 ।

“அர்த்தமறிந்தவன் சகல க்ஷேமத்தையும் அடைவதுடன் ஞானத்தால் விலகின பாபமுள்ளவனாய் மேலானபதவியை அடைகிறான்” என்றபடி அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் ஜபித்தல் அவசியமாகின்றதால் அம்மந்திரங்களின் அர்த்தத்தை எளிதில் யாவரும் அறியுமாறு மகான்களால் இயற்றப்பெற்ற பல பாஷ்யங்களுக்கிணங்க ஸம்பிரதாயத்தையும், எனது தெய்வமான ஸ்ரீ கோபாலனுடையவும் எனது குருநாதனுடையவும் கிருபையையும் முன்னிட்டு எளிய தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கத் தொடங்குகிறோம்.

இம்மொழி பெயர்ப்பில் ருக், யஜுஸ், ஸாமசாகைகளையொட்டி இந்த ஸந்தியானுஷ்டானத்தில் உபயோகிக்கப்படும் மந்திரங்களையும் மொழி பெயர்ப்பதாகச் ஸங்கற்பித்திருக்கின்றோமாயினும் முதன் முதலில் யஜுர்வேதிகளின் ஸம்பிரதாயப்படி மொழிபெயர்த்து எழுதுகிறோம்.

பொதுவாய் மந்திரத்தை யுச்சரித்து ஒருவன் ஒரு கர்மத்தைச் செய்யத்தொடங்கு முன்னர் அந்தந்த மந்திரத்திற்குரிய ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, விநியோகம், இவைகளையறிந்தே செய்யவேண்டு மென்றும் அவ்விதஞ்செய்யாதவன் அதன் பயனை யடைவதில்லை என்றும் யோகயாக்ஞவல்கியர், ஹாரீதர் முதலிய மஹருஷிகள்

अविदित्वा ऋषिच्छन्दोदैवतं योगमेवच ।
योऽध्यापयेद्यजेद्वापि पापीयान् जायते तु स: ॥

𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍇𑌵𑌚 ।
𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

என்றதால் சொல்லியிருப்பதால் அவ்விதமே செய்ய வேண்டுவதவசியமாகின்றது. ஆனதுபற்றியே ஒவ்வொரு மந்திரத்திற் கும் ருஷி, சந்தஸ் தேவதை இவைகளைச் சாஸ்திரங்களிற்சொல்லியபடி குறிப்பிட்டு வியாக்கியானஞ் செய்கிறோம்.

॥ अथसंध्यानुष्ठानक्रम: ॥

இனி ஸந்தியானுஷ்டானஞ் செய்யவேண்டிய முறை.

ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेदात्मनो हितम् ।
गुरुं विष्णुं नमस्कृत्य मातापित्रोस्तथैव ॥

𑌅𑌥𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌂 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

சூரியோதயத்திற்கு முன்னுள்ள பாதியாமத்தில் இரண்டு முகூர்த்தங்களுண்டு. அவற்றுள் முதலாவது முகூர்த்தம் "ப்ராம்ஹம்" என்றும், இரண்டாவது முகூர்த்தம் "ரௌத்ரம்" என்றும் சொல்லப்படும். அவற்றுள் முதலாவது பிராம்ஹ முகூர்த்தத்தில் படுக்கையை விட்டெழுந்து குருவையும், விஷ்ணுவையும், நமஸ்கரித்தும், தாய்தந்தைகளுக்கு நமஸ்காரத்தைச் செய்தும், தனக்கு ஹிதமாக இதுவரை செய்யப்பட்டதையும், இனிசெய்யப் படப்போவதையும் மனத்தா லெண்ணவேண்டும். தூக்கத்தினின்றும்

எழுந்தகாலத்தில் சித்தமானது தெளிந்திருக்குமாதலால் அப்பொழுது சித்தத்திலுதயமாகும் எண்ணங்கள் யாவும் உண்மையானதாகவே தானிருக்கும் என்பது பற்றி இவ்வி தமுபதேசிக்கப்பட்டது. மேலும், அக்காலம் பின்வருவன வற்றையும் ஜபித்தல் வேண்டும்.

दक्षः—ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारिर्भानुश्शशी भूमिसुतो बुधश्च ।
गुरुश्च शुक्रः सहभानुजेन कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
भृगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ।
दाल्भ्यो मरीचिश्च्यवनोऽथदक्षः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
सनत्कुमारश्च सनन्दनश्च सनातनोप्यासुरिसिंहळौ च ।
सप्तस्वरास्सप्तरसातलानि कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
सप्तार्णवास्सप्तकुलाचलाश्च सप्तर्षयश्चोपवनानि सप्त ।
भूरादिलोका भुवनानि सप्त कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
पृथ्वीसगंधा सरसास्तथाऽऽपः स्पर्शश्च वायुर्ज्वलितञ्च तेजः ।
नभः सशब्दं महता सहैव कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वा शृणुयाच्च तद्वत् ।
दुःस्वप्ननाशस्त्विह सुप्रभातं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात्॥ इति

स्मृतिरत्ने—महाभारतमाख्यानं क्षितिं गां च सरस्वतीम् ।
ब्राह्मणान्केशवञ्चैव प्रातरुत्थाय कीर्तयेत् ॥
ब्रह्माणं शंकरं विष्णुं यमं रामं दनुं बलिम् ।
सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यं दुस्वप्नस्तस्य नश्यति ॥
पुण्यश्लोको नळो राजा पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ।
पुण्यश्लोका च वैदेही पुण्यश्लोको जनार्दनः ॥
कार्कोटकस्य नागस्य दमयन्त्या नळस्य च ।
ऋतुपर्णस्य राजर्षेः कीर्तनं कलिनाशनम् ॥ इति

शांडिल्यः—उच्चैः स्वरेण यः प्रातस्तोतुमिच्छेदनन्यधीः
वासुदेवादिदेवानां नामसंकीर्तनं चरेत् ॥ इति

உக்த:—ப்ரஹ்மா முராரிஸ்த்ரிபுராந்தகாரீ பாநு: ஶஶீ
பூமிஸுதோ புதஶ்ச। குருஶ்ச ஶுக்ர: ஸஹ
பாநுஜேந குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபாதம் ॥

ப்ருகுர்வஸிஷ்ட: க்ரதுரங்கிராஶ்ச மநு: புலஸ்த்ய:
புலஹஶ்ச கௌதம:। ரைப்யோ மரீசிஶ்ச்யவநோऽத
தக்ஷ: குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபாதம் ॥

ஸநத்குமாரஶ்ச ஸநந்தநஶ்ச ஸநாதநோ
ऽப்யாஸுரிபிங்கலௌ ச। ஸப்தஸ்வரா: ஸப்த
ரஸாதலாநி குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபாதம் ॥

ஸப்தார்ணவா: ஸப்த குலாசலாஶ்ச ஸப்தர்ஷயோ
த்வீபவநாநி ஸப்த। பூராதிலோகா புவநாநி
ஸப்த குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபாதம் ॥

ப்ருத்வீ ஸகந்தா ஸரஸாஸ்ததாப: ஸ்பர்ஶஶ்ச
வாயுர்ஜ்வலிதஞ்ச தேஜ:। நப: ஸஶப்தம் மஹதா
ஸஹைவ குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபாதம் ॥

இத்தம் ப்ரபாதே பரமம் பவித்ரம் படேத் ஸ்மரேத்வா
ஶ்ருணுயாச்ச தத்வத்। து:ஸ்வப்நநாஶஸ்த்விஹ
ஸுப்ரபாதம் பவேச்ச நித்யம் பகவத்ப்ரஸாதாத் ॥ இதி

ஸ்ம்ருதிரத்நே—மஹாபாரதராவ்யாம் ஸம்ஹிதாம் ஸாங்கஸரஸ்வதீம்।
ப்ராஹ்மணாந் கேஶவஞ்சைவ ப்ராதருத்தாய கீர்தயேத் ॥

ப்ரஹ்மாணம் ஶங்கரம் விஷ்ணும் யமம் ராமம் தநும் பலிம்।
ஸப்தைதாந் ஸம்ஸ்மரேந்நித்யம் து:ஸ்வப்நஸ்தஸ்ய நஶ்யதி ॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌚
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌟𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌋𑌤𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ॥ 𑌇𑌤𑌿
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

(க—ரை) பிரும்மா, முராரி, (விஷ்ணு) திரிபுரம் அந்தகன் இவர்களை அழித்தவர் (சிவன்) சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, இவர்கள் எனது விஷயத்தில் விடியற்காலத்தை நல்லதாகச் செய்யட்டும். பிருகு, வஸிஷ்டர், க்ரது, அங்கிரஸ், மனு, புலஸ்த்யர், புலஹர், கௌதமர், தால்ப்யர், மரீசி, ச்யவனர், தக்ஷர், ஆகிய இந்தமஹருஷிகள் எனது விஷயத்தில் விடியற்காலத்தை நல்லதாகச்செய்யட்டும். ஸநத்குமாரர், ஸநந்தனர், ஸநாதனர், ஆஸுரி, ஸிம்ஹளர், ஏழுஸ்வரங்கள், ஏழுரஸாதலங்கள், ஆகிய இவைகள் என்விஷயத்தில் விடியற்காலத்தை நல்லதாகச் செய்யட்டும். ஏழுசமுத்திரங்கள், ஏழு குலாசலங்கள், ஸப்தர்ஷிகள், ஏழு உபவனங்கள், பூராதி ஏழு லோகங்கள், ஏழுபுவனங்கள் இவைகள் எனது விஷயத்தில் விடியற்காலத்தை நல்லதாகச்செய்யட்டும். கந்தத்துடன் கூடின பூமியும், ரஸத்துடன் கூடின ஜலங்களும், ஸ்பர்சமுள்ள வாயுவும், ஜ்வலிக்கும் அக்னியும், சப்தத்துடன் கூடின ஆகாசமும், மஹத்தத்துவத்துடன் கூடவே எனது விஷயத்தில் விடியற்காலத்தை நல்லதாகச் செய்யட்டும். எவனொருவன் விடியற்

காலத்தில் இதுவரை கூறிய பவித்திரமான (ஸ்தோத்திரத்தை) படிக்கவோ கேட்கவோ, நினைக்கவோ செய்வனே அவன் விஷயத்தில் பகவத்பிரஸாதத்தால் துஸ்வப்னநாசமும் நல்லவிடியற்காலமும் உண்டாகும் என்று தக்ஷரும், மஹாபாரதம், பூமி, ஆகாசம், ஸரஸ்வதீ, பிராம்மணர்கள், கேசவர், இவர்களையும், பிரும்மதேவன், சங்கரன், விஷ்ணு, யமன், ராமன், தனு, பலிசக்கிரவர்த்தி ஆகிய இவ்வேழு பேர்களையும் எவனொருவன் காலையிலெழுந்து நினைக்கின்றானோ அவனுக்கு கெட்டஸ்வப்பினமூலம் தோஷம் நேராததுடன், பின்னர்கெட்ட ஸ்வப்பினமே உண்டாவதில்லை. புண்ணியசுலோகனான நளன், யுதிஷ்டிரர், ஸீதை, ஜனார்த்தனன், கார்க்கோடகன் என்ற நாகன், தமயந்தீ, நளன், ருதுபர்ணராஜன், இவர்களைப் பாடுவதால் கலகம், பாபம் முதலிய தோஷம் நீங்கும், எனஸ்மிருதிரத்தினத்திலும், காலையிலெழுந்து வாஸுதேவன் முதலியதேவர்களுடைய நாமஸங்கீர்த்தனத்தை உரத்தகுரலுடன் பாடவேண்டும் என்று சாண்டில்யரும் சொல்லியிருக்கின்றனர். (எ—று) பிறகு

दूरादावसथान्मूत्रं दूरादावसथान्मलम् ।

தூராதாவஸதாந்மூத்ரம் தூராதாவஸதாந்மலம் ।

என்ற வசனப்படி வீட்டிற்கு வெகுதூரஞ் சென்று மலமூத்திரங்களைக் கழித்துக்கொண்டும்,

गन्धलेपक्षयकरं शौचं कुर्याद्यथाविधि ।

கந்தலேபக்ஷயகரம் சௌசம் குர்யாத்யதாவிதி ।

என்றபடி நாற்றத்தின் பற்றறச் சௌசத்தை முறைப்படி செய்துகொண்டும்,

सततं प्रातरुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् ।
आचरेदुषसि स्नानं तर्पयेद्देवमानुषान् ॥

ஸததம் ப்ராதருத்தாய தந்ததாவநபூர்வகம் ।
ஆசரேதுஷஸி ஸ்நாநம் தர்பயேத்தேவமாநுஷாந் ॥

என்ற ஜாபாலியின் வசனப்படி முதலில் பல் துலக்கிக் கொண்டு பிறகு ஸ்நாநஞ்செய்து தேவருஷி பிதிருக்களை யுத்தேசித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

क्षुभ्यन्ति हि सुप्तस्य स्वेन्द्रियाणि स्रवन्ति च ।
अङ्गानि समतां यान्ति ह्युत्तमान्यधमैस्सह ।
अत्यन्तमलिनः कायो नवच्छिद्रसमन्वितः
स्रवत्येव दिवारात्रं प्रातस्स्नानं विशोधनम् ॥
प्रातस्स्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टकरं हि तत् ॥

க்ஷுப்யந்தி ஹி ஸுப்தஸ்ய ஸ்வேந்த்ரியாணி ஸ்ரவந்தி ச ।
அங்காநி ஸமதாம் யாந்தி ஹ்யுத்தமாந்யதமைஸ்ஸஹ ।
அத்யந்தமலிந: காயோ நவச்சித்ரஸமந்வித: ।
ஸ்ரவத்யேவ திவாராத்ரம் ப்ராதஸ்ஸ்நாநம் விசோதநம் ।
ப்ராதஸ்ஸ்நாநம் ப்ரசம்ஸந்தி த்ருஷ்டாத்ருஷ்டகரம் ஹி தத் ॥

"மனிதன் தூங்குகையில் இந்திரியங்கள்யாவும் கலக்கத்தை யடைந்து, பரிசுத்தமான இந்திரியம், தாழ்மையான இந்திரியம் எல்லாம் ஸமமாகவே யாகின்றன. ஆகையாற்றான் ஒன்பது துவாரங்களடர்ந்த சரீரம் மாலிந்யத்தை யடைகின்றது. இவைகளைச் சுத்திசெய்து சரீரத்திற்கு மிகுந்த ஆரோக்யத்தை யளிப்பதற்கு ஸ்நானத்தைவிட மேலானது எதுவு மில்லை. ஆகையாற்றான் முதலில் திருஷ்

டமான பயனைத்தந்து பின்னர் அதிருஷ்டமான பயனைத் தரும் அந்த ஸ்நானத்தைப் பெரியார் புகழ்கின்றனர்" என்று தக்ஷரும்,

गुणा दश स्नानपरस्य साध्या रूपं च तेजश्च बलं च शौचम् ।
आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुःस्वप्ननाशश्च धृतिश्च मेधा ॥

குணா தஶ ஸ்நாநபரஸ்ய ஸாத்யா ரூபஞ்ச
தேஜஶ்ச பலஞ்ச ஶௌசம் । ஆயுஷ்யமாரோக்ய
மலோலுபத்வம் து:ஸ்வப்நநாஶஶ்ச த்ருதிஶ்ச மேதா ॥

"ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு வருகின்றவனுக்கு ரூபம், காந்தி, பலம், சௌசம், ஆயுள், ஆரோக்கியம், தைரியம், துஸ்வப்ன நாசம், தாரணை, அறிவு ஆகிய பத்து குணங்களு முண்டாகின்றன." என்று அத்திரி முதலிய மஹருஷிகள் ஸ்நானத்தைப் புகழ்ந்திருப்பதாலும், பிராதஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களிடத்து இங்கு சொல்லிய திருஷ்டபலனைக் கண்கூடாகக் கண்டுமிருப்பதாலும் பிராதஸ்நான மவஶ்யமாகின்றது. மேலும்,

अस्नात्वा नाचरेत्कर्म जपहोमादि किंचन ।

அஸ்நாத்வா நாசரேத்கர்ம ஜபஹோமாதி கிஞ்சந ।

"ஸ்நானஞ் செய்யாமல் ஜபம் ஹோமம் முதலிய எக்கர்மத்தையும் செய்தல் தகா" என்று தக்ஷர் முதலியோர் தடுத்திருப்பதால் ஸந்தியானுஷ்டானஞ் செய்வதற்கு முன்னர் ஸ்நானஞ்செய்தே தீரவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது. பிறகு தேவருஷி பிதுருதர்ப்பணஞ்செய்தும்,

यन्मया दूषितं तोयं शारीरमलसंचयैः ।
तद्दोषपरिहाराय यक्ष्माणं तर्पयाम्यहम् ॥

யந்மயா தூஷிதம் தோயம் ஶாரீரமலஸம்பவை: ।
தத்தோஷபரிஹாரார்த்தாய யக்ஷ்மாணம் தர்ப்பயாம்யஹம் ॥

என்ற ஶ்லோகரூபமான மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு யக்ஷ்ம தர்ப்பணஞ் செய்தும்,

......वाससः । खण्डद्वयेन क्रमशश्शिरोऽङ्गं परिमार्जयेत् ॥

வாஸஸ:। கண்டத்வயேந க்ரமஶஶ்ஶிரோऽங்கம் பரிமார்ஜயேத் ॥

என்ற வசனப்படி இருதுண்டான வஸ்திரங்களின் ஓர் துண்டால், தலையையும், மற்றொரு துண்டால் மற்ற அங்கங்களையும் துடைத்துக்கொண்டும், வெண்ணிறமுள்ளதும், உணர்ந்ததுமான வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டும், காலை அலம்பி ஆசமனஞ் செய்துகொண்டும், தத்தமது பரம்பராக் கிரமத்தை யொட்டி புண்ட்ரதாரணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். புரண்ட்ரதாரணஞ் செய்யும் விஷயத்தில்,

शिखां पुण्ड्रं च सूत्रं च समयाचारमेव च ।
पूर्वैराचरितं कुर्यादन्यथा पतितो भवेत् ॥

ஶிகாம் புண்ட்ரம் ச ஸூத்ரம் ச ஸமயாசாரமேவ ச ।
பூர்வைராசரிதம் குர்யாதந்யதா பதிதோ பவேத் ॥

என்ற வசனத்தை யொட்டி தத்தம்பெரியோர் செய்துவந்தமுறைப்படியே विभूति (விபூதி) (விபூதி) கோபீசந்தனம், திருமண் முதலிவற்றுள் யாதானு மொன்றைக்கொண்டே புண்ட்ரதாரணஞ்செய்யவேண்டு மென்பது அவசியமாகின்றது.

சங்கை—இப்புரண்ட்ரதாரண விஷயத்திற் சிலர் திருபுண்ட்ரத்தையும், சிலர் ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தையும், புகழ்ந்து மிகழ்ந்து இருக்கின்றனரே. இவ்விஷயத்தில் எதை உத்த

மமாகக்கொள்வது. மேலும் அப்புண்ட்ரதாரணத்தை விதித்தவர் கருத்துத்தானென்னே?

உத்தரம்:—மஹாராஜா முதலியவர்களை ஓர் ஊரினுள்ளதனது வீட்டில் வரவழைத்து அவருக்கு மரியாதை செய்யும் வாயிலாகத் தனது அபீஷ்டங்களை அவரிடமிருந்து அடையவிருப்பமுள்ளவன், அம்மஹாராஜன் வந்து தங்குமிடமானது தனது வீட்டினுள்ளில் ஏதோ ஒரு இடமாயினும் தனது வீடு முழுவதையுமே பெருக்கி, மொழுகி, இழைக்கோலத்தாலோ, மாவுக்கோலத்தாலோ, காவி சுண்ணும்பு இவைகளால் பட்டையடித்தோ அலங்கரிக்கின்றானன்றோ. அதுபோலவே ஆதிகர்த்தாவான பரம்பொருளைத் தமது சரீரமாகிற வீட்டின் ஏகதேசமான மனதில் வரும்படி வேண்டி வரவழைத்துத் தியானஞ்செய்து அத்தியானப் பிரபாவத்தால் தாம் கோறியதை அவரிடமிருந்து அடைய விருப்பமுள்ள இந்த ஜீவர்கள் அவர் வந்து தங்குமிடமான இச்சரீரத்தில் மாவாற்கோலம் போடுவதுபோல விபூதியைப் பூசியோ, இழைக்கோலம் போடுவதுபோலக் கோபீ முதலியதை யிட்டோ அலங்கரித்தல் அவசியமெனச் சாஸ்திரம் விதித்தமையால், அவ்விஷயத்தில் என் கோலம் மேலானது, உன்கோலம் கீழானது என்று வீணில் வாதஞ் செய்வதில் பயன் யாதுமில்லை என்றும், எவரெவர் எதெதை வழக்கமாகச் செய்யக்கூடுமோ அதையே செய்யவேண்டுமே யல்லாது மற்றவர் செய்வதைத் தூஷிக்கவோ பூஷிக்கவோ செய்வது முற்றும் பொருத்தமான காரியமல்லவென்றும் காட்டவே ஸர்வக்ஞர்களான மஹருஷிகள் இவ்விஷயத்தில் ஒருமைப்படாது பற்பலஅபிப்பிராயங்களை வெளி

யிட்டனர் என்று கொள்ளவேண்டும். ஆகவே தத்தமது குலாசாரத்தை யோட்டிப் புண்ட்ரதாரணஞ்செய்துகொள்வதுதான் உத்தமமென்று ஏற்படுகின்றது.

अथ प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा उपविश्य संध्योपासनमारभमाणः यथासंप्रदायमाचमनं कुर्यात्

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑍋
𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌰𑌭𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

பிறகு கிழக்குமுகமாகவோ வடக்குமுகமாகவோ உட்கார்ந்து ஸந்தியோபாஸனஞ் செய்யத் தொடங்குகின்றவன் ஸம்பிரதாயத்தை யொட்டி ஆசமனஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

अथाचमन मन्त्रः ॥

अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । केशव । नारयण । माधव । गोविन्द । विष्णो । मधुसूदन । त्रिविक्रम । वामन श्रीधर । हृषीकेश । पद्मनाभ । दामोदर ।

(𑌅𑌥𑌾𑌚𑌮𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥)

𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌕𑍇𑌶𑌵 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 । 𑌮𑌾𑌧𑌵 । 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 । 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 । 𑌵𑌾𑌮𑌨 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰 । 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭 । 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰 ।

(அத ஆசமன மந்த்ர: ॥)

அச்யுதாய நம: । அநந்தாய நம: । கோவிந்தாய நம: । கேசவ । நாராயண । மாதவ । கோவிந்த । விஷ்ணோ । மதுஸூதன । த்ரிவிக்ரம । வாமன । ஸ்ரீதர । ஹ்ருஷீகேச । பத்மநாப । தாமோதர ।

பிறகு ஸ்மார்த்த ஸம்பிரதாயப்படி

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ശുക്ലാംബരധരം വിഷ്ണും ശശിവർണ്ണം ചതുർഭുജം ।
പ്രസന്നവദനം ധ്യായേത് സർവവിഘ്നോപശാന്തയേ ॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே ॥

என்றதை ஜபிக்கவேண்டும். (இதன்பொருள்) **शुक्लांबरधरम्** (ശുക്ലാംബരധരം சுக்லாம்பரதரம்)=வெண்ணிறமான வஸ்திரத்தைத்தரித்தவரும் **विष्णुम्** (വിഷ്ണും விஷ்ணும்)=எங்கும் நிறைந்தவரும் **शशिवर्णम्** (ശശിവർണ്ണം சசிவர்ணம்)=சந்திரன்போன்ற நிறமுள்ளவரும் **चतुर्भुजम्** (ചതുർഭുജം சதுர்ப்புஜம்)=நான்கு கைகளுள்ளவருமான **प्रसन्नवदनम्** (പ്രസന്നവദനം ப்ரஸன்னவதனம்)= யானை முகத்தோனை (விநாயகரை) **सर्वविघ्नोपशान्तये** (സർവവിഘ്നോപശാന്തയേ ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே)=எல்லா இடையூறுகளும் விலக வேண்டி **ध्यायेत्** (ധ്യായേത് த்யாயேத்)=தியானஞ் செய்யக் கடவன்.

अथप्राणायामः ॥

பிறகுப் பிராணயாமஞ் செய்யவேண்டும். அதன் மந்திரமும் ருஷி, சந்தஸ் தேவதைகளும் பின்வருமாறு—

प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा । देवी गायत्री छन्दः । परमात्मा देवता । प्राणायामे विनियोगः । भूरादिसप्तव्याहृतीनां अत्रि-भृगु-कुत्स-वसिष्ठ-गौतम-काश्यप-आङ्गिरसा ऋषयः । गायत्री-उष्णिक्-अनुष्टुप्-बृहती-पङ्क्ति-त्रिष्टुप्-जगत्यः-छन्दांसि । अग्नि-वायु-अर्क-वागीश-वरुण-

इन्द्र-विश्वेदेवा देवता: । गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्र: । देवी गायत्री च्छन्द: । सविता देवता । प्राणायामेविनियोग: । शिरो मन्त्रस्य, ऋषि: प्रजापति: । यजुश्छन्द: । अग्नि-वायु-सूर्या देवता: । प्राणा– यामे विनियोग: । ओं भू: । ओं भुव: । ओंस्सुव: । ओं मह: । ओं जन: । ओं तप: । ओंस्सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं, भर्गोदेव- स्य धीमहि । धियो यो न: प्रचोदयात् ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवस्सुवरोम् ।

(𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 । 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 । 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿-𑌭𑍃𑌗𑍁-𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸-𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠-𑌗𑍌𑌤𑌮-𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪-𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌋𑌷𑌯𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀-𑌉𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍-𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍-𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀-𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿-𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍-𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿-𑌵𑌾𑌯𑍁-𑌅𑌰𑍍𑌕-𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶-𑌵𑌰𑍁𑌣-𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰-𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 । 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌯𑌜𑍁𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿-𑌵𑌾𑌯𑍁-𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 । 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃 । 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 । 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃 । 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃 । 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃 । 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 । 𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌓𑌂 𑌆𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 ।

(அதப்ராணாயாம:)

ப்ரணவஸ்ய ரிஷிர்ப்ரும்மா | தேவீகாயத்ரீசந்த: | பரமாத்மா தேவதா| ப்ராணாயாமே விநியோக:| பூராதிஸப்தவ்

யாஹ்ருதீநாம் அத்ரி-ப்ருகு-குத்ஸ-வஸிஷ்ட-கௌதம-காஶ்யப-ஆங்கிரஸா:ரிஷய:|காயத்ரீ-உஷ்ணிக்-அனுஷ்டுப்-ப்ருஹதீ-பங்க்தி-த்ரிஷ்டுப்-ஜகத்ய:-சந்தாம்ஸி | அக்னி-வாயு-அர்க்க-வாகீஶ-வருண-இந்த்ர-விஶ்வேதேவா தேவதா: | காயத்ர்யா ரிஷிர்விஶ்வாமித்ர:| தேவீ காயத்ரீ சந்த:| ஸவிதா தேவதா| ப்ராணாயாமேவிநியோக:| சிரோ மந்த்ரஸ்ய, ரிஷி: ப்ரஜாபதி: | யஜுஸ்சந்த: | அக்னி-வாயு-ஸூர்யா தேவதா: | ப்ராணாயாமே விநியோக: | ஓம் பூ: | ஓம் புவ:| ஓம் ஸுவ: | ஓம் மஹ: | ஓம் ஜன:| ஓம் தப: | ஓம்ஸத்யம் | ஓம் தத்ஸவிதுர்வ ரேண்யம், பர்க்கோதேவஸ்ய தீமஹி | தியோ யொ ந: ப்ரசோதயாத்| ஓமாபோ ஜ்யோதீரஸோம்ருதம் ப்ரும்ஹ பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் |

பிராணாயாமமந்திரத்தின் முதலிலிருக்கின்ற பிரணவத்திற்கு ருஷிபிரும்மா. தேவீகாயத்திரீ சந்தஸ். பரமாத்மாதேவதை. பிராணாயாமத்தில் உபயோகம். பிறகு படிக்கவேண்டிய भूः (ஹூ: பூ:)=முதலிய 7 வியாஹிருதிகளுள் भूः (ஹூ: பூ:)=என்ற வியாஹிருதிக்கு அத்திரியும், भुवः (ஹுவ: புவ:)=என்றதற்கு பிருகுவும், सुवः (ஸுவ: ஸுவ:)=என்றதற்கு குத்ஸரும், महः (மஹ: மஹ:)=என்தற்கு வஸிஷ்டரும், जनः (ஜந: ஜந:)=என்றதற்கு கௌதமரும், तपः (தப: தப:)=என்றதற்குக் காஶ்யபரும், सत्यम् (ஸத்யம் ஸத்யம்)=என்றதற்கு அங்கிரஸ்ஸும் ருஷிகள். भूः (ஹூ: பூ:)=முதலிய 7 வியாஹிருதிகளுக்கு காயத்திரீ, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்தி, திருஷ்டுப், ஜகதீ இவைகள் முறையே சந்தஸ்ஸுகள். ஷை மந்திரங்களுக்கு அக்னி, வாயு, அர்க்கன், வாகீசன், வருணன், இந்திரன், விச்வேதே

வன் இவர்கள் முறையே தேவர்கள். பிராணாயாமத்தில் உபயோகம். காயத்திரீ மந்திரத்திற்கு ருஷிவிஶ்வாமித்திரர். காயத்ரீ சந்தஸ் ஸவிதா தேவதை. பிராணாயாமத்தில் விநியோகம். ஜபகாலத்தில் மாத்திரம் परमात्मा देवता (பரமாத்மா தேவதா பரமாத்மாதேவதா)=என்றும், जपे विनियोग: (ஜபே விநியோக: ஜபேவிநியோக:)=என்றும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். சிரோமந்திரத்திற்கு ருஷி பிரஜாபதி. யஜுஸ் சந்தஸ். அக்னி, வாயு, சூரியன் இவர்கள் முறையே தேவதைகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். ओं भू: (ஓம் பூ: ஓம் பூ:)=என்றது முதல் भूर्भुवस्सुवरोम् (பூர்புவஸ்ஸுவரோம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம்) என்றது வரையுள்ள மந்திரங்கள் பிராணாயாம மந்திரங்களெனப்படும். அவைகளைப் பிறகு மனத்தால் படிக்கவேண்டும்.

ऋषि: (ருஷி: ரிஷி:)=என்று சொல்லித் தலையிலும், छन्द: (சந்த: சந்த:)=என்று சொல்லி * நாவின் நுனியிலும், देवता (தேவதா தேவதா)=என்று சொல்லி ஹிருதயத்திலும் (நடுமார்பிலும்) கையால்த்தொடவேண்டும். இதற்கு அங்கந்நியாசம் என்றுபெயர். இவ்விதஞ்சொன்னதின் கருத்து என்னை ? எனின்:—மந்திரத்தை ஜபித்து அதன்மூலம் தாம் விசேஷப்பயனையடைந்ததுபோலவே எல்லா ஜீவர்களுமடையட்டும் என்ற கருணையால் அதன் ரஹஸ்யத்தை

---

* நாவின் நுனியைத் தொடவேண்டுமென்று பிரபஞ்சசாரம் என்ற மந்திரசாஸ்திரம் கூறுவதால், அதன்படி நாவின் நுனியைத்தொடுவதே உசிதமாயினும் தத்காலமுள்ள சிஷ்டர்கள் மூக்கின் நுனியையே தொடுகின்றனர். அதன் பிரமாணத்தை ஆவர்களிடமே கேட்கவேண்டும்.

மஹருஷிகள் வெளியிட்டனராதல்பற்றி குருவாகின்றனர். தயாமூர்த்தியான குருவைச்சிரமேல் வைத்துக் கொண்டாடுகிறேன் என்று காட்டவே ருஷி என்று சொல்லிச் சிரஸ் தொடப்படுகின்றது. எம்மந்திரஜபத்தால் ருஷிகள் விசேஷப்பயனை யடைந்தனரோ அம்மந்திரம் நாவினுலுச்சரிக்கப்படுவதாலும், பகவானின் முகத்திலிருந்து வெளிவந்திருப்பது பற்றி நித்தியமாகையாலும் நித்தியமான அம்மந்திர ஜபத்தால் விசேஷப்பயனை நாம் அடைவது நிச்சயம் என்று காட்டவே छन्दः (𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 சந்த:)= என்று நாவின் நுனியில் நியாஸஞ் செய்யப்படுகின்றது. மந்திரத்தின் பொருளானதேவதை வெளிதேசத்திலிருக்குமாயின் ஒரு ஸமயம் தான் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை உதாஸீனம் செய்யக்கூடுமாதல்பற்றி அத்தேவதை தனது ஹிருதயாகாசத்தில் பிரவேசித்திருப்பதாக வெண்ணி மனதால் த்யானிக்கவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தால் देवता (𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 தேவதா)= என்று சொல்லி ஹிருதயமிருக்குமிடமான மார்பில் நியாஸஞ்செய்யவேண்டும். இவ்விதமே பிரபஞ்ச ஸாரம் என்ற மந்திர சாஸ்திரத்தில்,

ऋषिर्गुरुत्वाच्छिरसैव धार्यश्छन्दोऽक्षरत्वात् रसानागतं स्यात् ।
धियावगन्तव्यतया सदैव हृदि प्रविष्टा मनुदेवता च। (पटल५.श्लो २.॥

𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌸𑍈𑌵 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷
𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌸𑌨𑌾𑌗𑌤𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌧𑌿𑌯𑌾𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤
𑌯𑌾𑌸𑌦𑍈𑌵𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌨𑍁𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌚 ॥

ருஷிர்குருத்வாத் சிரஸைவதார்ய: சந்தோக்ஷ
ரத்வாத் ரஸனகதம்ஸ்யாத் । தியாவகந்தவ்யத
யாஸதைவஹிருதி ப்ரவிஷ்டாமனு தெவதா ச ॥

என்றதால் ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதாசாரிய ஸ்வாமிகளவர்கள் கூறியிருக்கின்றார். இவ்விதமே இனி சொல்லப்படும் ருஷி, சந்தஸ் தேவதை இவைகளை யுச்சரிக்கும் பொழுது அவ்வவற்றிற்குரிய விடங்களைத் தொட்டுக்கொள்வதுடன் மேற்சொல்லியதே அவற்றின் கருத்தென்றும் அறியவேண்டும்.

பிராணாயாம விசாரம்.

प्राणो वायुश्शरीरस्थ आयामः तस्य निग्रहः ।
प्राणायाम इति प्रोक्तो द्विविधः प्रोच्यते हि सः ॥
अगर्भश्च सगर्भश्च द्वितीयः प्रोच्यते वरः ।
जपध्यानादिभिर्युक्तं सगर्भं ते विदुर्बुधाः ॥
तदपेतं विगर्भं स्यात् प्राणायामं परे विदुः ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥
𑌅𑌗𑌰𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌗𑌰𑍍𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑌪𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥
𑌤𑌦𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।

பிராணன் என்றால் சரீரத்திலுள்ள காற்று. ஆயாமம் என்றால் அதனை அடக்குவது. இந்தப்பிராணாயாமம் அகர்ப்பம் என்றும், ஸகர்ப்பம் என்று மிருவகைப்படும். இவற்றுள் ஸகர்ப்பம் மிகவும் சிறந்தது. ஜபம் தியானம் இவற்றுடன் செய்வது ஸகர்ப்பம் என்றும், இவையல்லாது செய்வது அகர்ப்பம் என்றும் நாரதர் சொன்னதிலிருந்து ஜபமவஸ்யமென்றும் ஜபத்துடன் செய்யப்படும் பிராணாயாமமே உத்தமமென்றும் ஏற்படுகின்றது.

भूर्भुवस्स्वर्महर्जनस्तपस्सत्यं तथैव च ।
प्रत्योङ्कारसमायुक्तं तथा तत्सवितुः परम् ॥
ओमापोज्योतिरित्येतच्छिरः पश्चात्प्रयोजयेत् ।
ओमापोज्योतिरित्येष मन्त्रो वै तैत्तिरीयकः ॥
त्रिरावर्तनयोगात्तु प्राणायामस्स शब्दितः ।

𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌓𑌮𑌾𑌪𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌮𑌾𑌪𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ।

" ஒவ்வொன்றிற்கும் பிரணவத்தை முன்னிட்டு 7 வியாஹ்ருதிகளையும், பிறகு காயத்ரியையும் அதன் பிறகு சிரஸ்ஸையும் மும்முறை ஜபித்தானபின் அதுவே "பிராணாயாமம்" எனப்படும். காயத்ரீசிரஸ் என்பது யஜுர்வேதம் தைத்திரீயாரண்யகத்தில் பிரஸித்தமானது" என்று யோக யாக்ஞயவல்க்யரும்,

मुखनासिकासंचारिणं वायुं निरुध्य प्रतिव्याहृति प्रणवेन संयुक्तां गायत्रीं त्रिः जपेत् इत्ययं सर्वत्र प्राणायामः ।

𑌮𑍁𑌖𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 ।

"முகம், நாசிகை இவைவாயிலாக ஸஞ்சரிக்கின்ற காற்றை நெறுக்கி பிரணவத்துடன் கலந்த ஒவ்வொரு வியாஹ்ருதியையும், காயத்ரியையும் ओमापोज्योतिः 𑌓𑌮𑌾𑌪𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃

என்ற சிரோமந்திரத்தையும் மனதால் மூன்றுதடவை ஜபிக்கவேண்டும். இதுவே எல்லாவிடங்களிலும் பிராணாயாமம் எனப்படும்" என்று விக்ஞானேஸ்வரரும் சொல்லி யிருப்பதால் மேற்கூறிய மந்திரஜபம், மந்திரார்த்தத்தை அனுஸந்தித்தல் இவைகளுடன் பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும் என்றேற்பட்டது. அந்தப்பிராணாயாமம் பூரகம், கும்பகம், ரேசகம் என மூவகைப்படும். அவற்றுள்

नासिकाकृष्ट उच्छ्वासो ध्मात: पूरक उच्यते ।
कुंभको निश्चलश्वासो रिच्यमानस्तु रेचक:॥
बाह्यस्थितं प्राणपुटेन वायुमाकृष्य यत्नेन शनैस्समस्तम् ।
नाड्यश्च सर्वा: परिपूरणीया: स पूरको नाम महान्निरोध: ॥
आकेशाग्रान्नखाग्राच्च निरोधश्शस्यते बुधै: ।
निरोधाज्जायते वायुर्वायोरग्निश्च जायते ॥
अग्नेरापश्च जायन्ते ततोऽन्तश्शुध्यते त्रिभि: ।

நாஸிகாக்ருஷ்ட உச்ச்வாஸோ த்மாத: பூரக உச்யதே ।
கும்பகோ நிஸ்ச்சலஸ்வாஸோ ரிச்யமாநஸ்து ரேசக: ॥
பாஹ்யஸ்திதம் ப்ராணபுடேந வாயுமாக்ருஷ்ய யத்நேந
ஸநைஸ்ஸமஸ்தம் । நாட்யஸ்ச ஸர்வா: பரிபூரணீயா:
ஸ பூரகோ நாம மஹாந்நிரோத: ॥

ஆகேஸாக்ராந்நகாக்ராச்ச நிரோதஸ்ஸஸ்யதே புதை: ।
நிரோதாஜ்ஜாயதே வாயுர்வாயோரக்நிஸ்ச ஜாயதே ।
அக்நேராபஸ்ச ஜாயந்தே ததோऽந்தஸ்ஸுத்யதே த்ரிபி: ।

"நாசியால் சுவாஸத்தை உள்ளுக்கு வாங்குதல் பூரகமெனப்படும். சுவாஸத்தை உள்ளுக்கு வாங்காமலும் வெளியில் விடாமலும் அசையாது தரித்தல் கும்பகமாகும்.

சுவாஸத்தை வெளிவிடுதலே ரேசகமாகும். சுத்தமான காற்றை வெளியிலிருந்து நாஸியால் வெகு ஸாவதானமாய் முழுமையுமிழுத்து எல்லா நாடிகளையும் நிறப்புவதே பூரகமென்றும், மஹாப்ராணாயாமம் என்றும் சொல்லப்படும். இப்பூரக மஹாப்பிராணாயாமத்தில் சரீரத்தில் தலைமுதல் கால்நுனிவரை நிறைந்திருக்கும்படி வாயுவை இழுத்து அடக்கவேண்டும். அங்ஙனம் சரீரம்முழுவதும் வியாபித்த வாயுவினின்றும் அக்னி (ஓர்விதசூடு) உண்டாகும். அதினின்றும் ஜலம் (வியர்வை) உண்டாகும். அவ்விதமுண்டானதும் உள்ளடக்கினவாயு, அதனின்றுமுண்டான உஷ்ணம் வியர்வை இவைகளால் மிகவும் சுத்தியையடைகிறான்" என்றுயோக யாக்ஞ்யவல்க்யர் கூறியிருக்கிறார். ஆயினும் இவ்விஷயத்தில்,

क्रमादभ्यस्यतः पुंसो देहे स्वेदोद्गमोऽधमः ।
मध्यमः कंपसंयुक्तः भूमित्यागः परो मतः ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑍋𑌽𑌧𑌮𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌕𑌂𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

முறையே பிராணாயாமத்தை யப்பியஸிக்கின்ற மனிதனுக்கு சரீரத்தில் வியர்வையுண்டாவது அதமம் (அதாவது பிராணாயாமஸித்தியின் ஆரம்பநிலை) என்றும், சரீரத்தில் அசைவுண்டாவது நடுநிலை என்றும், பூமியைவிட்டு உயரக்கிளம்புவது உத்தமநிலை என்றும் யோகசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருப்பதை யொட்டி மேற்கூறிய யோகயாக்ஞ்யவல்க்யவசனமானது பிராணாயாமஸித்தியின் ஆரம்பநிலையைக் குறிக்கின்றதாகக் கொள்ளவேண்டும். மேற்கூறிய பூரகம், ரேசகம், கும்பம் என்ற பிராணாயாமம் எளிதில்

வருவது கஷ்டமாதலால் அதைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வரவேண்டிய முறையைப்பதஞ்ஜலி தனது யோகசாஸ்திரத்தில் மூன்று சூத்திரங்களால் சொல்லி, மற்றுமிரண்டு சூத்திரங்களால் அதன்பயனையும் சொல்லியிருக்கிறார். அச்சூத்திரங்களாவன:—

तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः प्राणायामः ।
बाह्याभ्यन्तरस्तम्भवृत्तिर्देशकालसंख्याभिः परिदृष्टो दीर्घसूक्ष्मः ।
बाह्याभ्यन्तरविषयाक्षेपी चतुर्थः । ततः क्षीयते प्रकाशावरणम् ।
धारणासु च योग्यता मनसः (योगसूत्रे २ पादे ४९.–५३)

தஸ்மிந் ஸதி ஶ்வாஸப்ரஶ்வாஸயோர் கதிவிச்சேத:
ப்ராணாயாம: । பாஹ்யாப்யந்தர ஸ்தம்பவ்ருத்திர் தேஶ
கால ஸம்க்யாபி: பரித்ருஷ்டோ தீர்கஸூக்ஷ்ம: ।
பாஹ்யாப்யந்தர விஷயாக்ஷேபீ சதுர்த்த: ।
தத: க்ஷீயதே ப்ரகாஶாவரணம் ।
தாரணாஸு ச யோக்யதா மநஸ: ॥

"வெளியிலுள்ள வாயுவை உள்ளிழுத்தல் ஶ்வாஸம். சரீரத்திற்கு உள்ளிருக்கும் வாயுவை வெளிவிடுதல் பிரஶ்வாஸம். ஆஸனஜயம் வந்தபிறகு இவ்விரண்டு வாயுக்களின் கதியைத்தடுத்தலே பிராணாயாமம்" எனமுதல் சூத்திரத்தால் பொதுவாய்ச்சொல்லி அதை சுகமாய் அறியுமாறுமேல் சூத்திரங்களால்தெளிவுபட உபதேசிக்கிறார். வெளியில்விருத்தியை (ஸஞ்சாரத்தை) யுடையஶ்வாஸம் ரேசகம் என்றும், சரீரத்திற்குள் விருத்தியையுடைய பிரஶ்வாஸம் பூரகமென்றும், உள்ளில் அசைவற்ற விருத்தியையுடைய வாயு கும்பகம் என்றும் சொல்லப்படும். குடத்தில்வைத்த ஜலம் அசைவற்றிருப்பதுபோல ஸ்தம்ப விருத்தி ரூபமான கும்ப

கத்தில் வாயுவானது அசைவற்றதாய் நிலைத்து நிறுத்தப்படு கின்றதுபற்றி அதற்குக் கும்பகம் என்றபெயர் பொருத்த முள்ளதாகின்றது. மேற் சொல்லிய ரேசகம் பூரகம், கும்ப கம் என்ற மூன்று விதப்பிராணுயாமமும் தேசம், காலம், எண் இவைகளுள்ளதாகச் செய்யும்பொழுது தீர்க்க ஸூக்ஷ்மம் என்ற பெயருள்ளதாக ஆகின்றது. அவற்றுள் தேசத்தை முன்னிட்டுச் செய்வது யாது என்பதை முதலில் தெளிவுபடுத்துவாம்.

சரீரத்தில் குதத்திற்கு இரண்டு அங்குல அளவிற்கு மேலும், மேட்ரத்திற்கு இரண்டு அங்குலம் கீழுமுள்ள விடத்தில் நான்கு அங்குல விஸ்தாரமுள்ளதாயும், கோழி முட்டையின் வடிவமுள்ளதாயும் ஓர் வஸ்து இருக்கின்றது. அதற்கு "கந்தமூலம்" என்று பெயர். அதினின்றும் எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகள் உண்டாகின்றன. அந்தக் கந்த மூலத்தினின்றும் கழுத்து வரை நீளமுள்ளதாயிருக்கின்ற முதுகின் நடுவிலுள்ள பெரிய எலும்புக்கு "மேரு" என்றும், "வீணுதண்டம்" என்றும் பெயரிடப் பட்டிருக்கிறது. அம்முதுகெலும்பின் துவாரத்தில் கந்த மூலத்தினின்றும் கிளம்பின "சுஷும்னை" என்ற நாடி செல்லுகின்றது. அந்தமேருவின் வெளிப்பாகத்தின் இடதுபக்கத்தில் "இளா" என்ற நாடியும், வலதுபக்கத்தில் "பிங்களா" என்ற நாடியும் செல்லுகின்றது. அந்த இளா நாடியானது சந்திரன்போல் வெண்ணிறமுள்ளதென்றும், சக்தியின் ஸ்வரூபமென்றும் அமுதப் பெருக்கைத்தருந் தன்மையுள்ளதென்றும் சொல்லப்படும். வலதுபக்கம் செல்லுகின்ற பிங்களா நாடியானது சூரியஸ்வரூப முள்ளதென்றும், மாதளந்தாதின் நிறமுள்ள

தென்றும், ருத்திரனின் சுவரூபமென்றும் சொல்லப்படும். இளா, பிங்களா என்ற இவ்விரண்டு நாடிகளும் கந்தமூலத்தினின்றும் ஒழுங்காய் ஆக்ஞாசக்கிரம்வரை வந்து அங்கிருந்து இளா இடது நாசித்வாரத்தையும், பிங்களா வலது நாசித்வாரத்தையுமடைந்திருக்கின்றது. இவ்விதமிருப்பதால் இடது நாசியின் துவாரத்திலிருக்கின்ற இளா என்ற நாடியால் வாயுவை இழுத்துப் பூரகஞ்செய்து, புருவத்தின் நடுவிலிருக்கும் சுஷும்ன நாடியில் நிறுத்தி கும்பகஞ்செய்து வலது பக்கம் நாசித்துவாரத்திலிருக்கும் "பிங்களா" என்ற நாடி வழியாக ரேசகஞ் செய்யவேண்டும். மேலும் இளா பிங்களா என்ற நாடி விஷயத்தில் மற்றுஞ் சில விசேஷங்களிருக்கின்றன. அவையாவன:—

இளா பிங்களா என்ற இவ்விரண்டு நாடிகளும் (1) मूलाधारम् (மூலாதாரம் மூலாதாரம்) (2) स्वाधिष्ठानम् (ஸ்வாதிஷ்டாநம் சுவாதிஷ்டானம்) (3) मणिपूरकम् (மணிபூரகம் மணிபூரகம்) 4 अनाहतम् (அநாஹதம் அநாஹதம்) 5 विशुद्धि (வி

---

(1) மூலாதாரசக்கிரமென்பது சரீரத்தின் உள்பாகத்தில் குதத்திற்கு மேலும் ஆண்குறிக்கு கீழுமுள்ள நான்கு அங்குல மளவுள்ள இடம். (2) சுவாதிஷ்டான மென்பது ஆண்குறிக்கு நேராகவும் மூலாதாரத்திற்கு மேலும் சரீரத்திற்குள்ளிருக்குமிடம். (3) மணிபூரகமென்பது உந்திக்கு நேராகவும், ஸ்வாதிஷ்டானத்திற்கு மேலாகவும் சரீரத்திற் குள்ளிருக்குமிடம். 4 அநாஹத சக்கிரமென்பது மணிபூரகத்திற்கு மேலும், மார்பின் நடுக்குழிக்கு நேராகவும் சரீரத்திற்குள் ளிருக்குமிடம். அதுவே ஹிருதயமெனப்படும். 5 விசுத்தி சக்கிரமென்பது அநாஹதத்திற்கு மேலும், கழுத்திலுள்ள குழிக்கு நேராகவும் சரீரத்திற்குள்ளிருக்குமிடம். 6 ஆக்ஞாசக்கிரமென்பது புருவத்தின் நடுவிற்கு நேராக உள்பிரதேசத்திலிருக்குமிடம்.

ஶுத்தி விசுத்தி) 6 आज्ञाचक्रम् (ஆஜ்ஞாசக்ரம் ஆக்ஞாசக்கிரம்) என்ற 6 ஆதாரசக்கிர கமலங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டே (அதாவது மூலாதாரம் முதல் ஆக்ஞாசக்கிரம்வரைவந்தே) நாசித்துவாரங்களை வந்தடைகின்றன என்று ஒரு மந்திரசாஸ்திர சித்தாந்தம். வேறுமந்திர சாஸ்திரத்தில் இளை பிங்களை என்ற இவ்விரண்டு நாடிகளுள் இளை என்ற நாடியானது இடதுபக்கத்திலுள்ள அண்டத்திலிருந்து கிளம்பி மேருவின் உட் செல்லுகின்ற ஸுஷும்னையின் ஸம்பந்தம் பெற்று வலது பக்கத்திலுள்ள தோளிற்கும் கழுத்திற்கும் பூட்டான 'ஜத்ரு' என்ற இடம் வரைவந்து அங்கிருந்து இடதுபக்கத்து ஜத்ருவரைவந்து அங்கிருந்து ஆக்ஞாசக்கிரம்வரை சென்று அங்கிருந்து வலது நாசித்வாரத்தை வந்தடைகின்றது. அதுபோலவே பிங்களா நாடியும் வலதுபக்கத்திலுள்ள அண்டத்தினின்றும் கிளம்பி சுஷும்னை என்ற நாடியின் ஸம்பந்தமடைந்து இடதுபக்கத்திலுள்ள தோளிற்கும் கழுத்திற்கும் பூட்டான 'ஜத்ரு' என்ற இடம்வரைவந்து அங்கிருந்து வலதுபக்கத்து ஜத்ருவரை வந்து பிறகு ஆக்ஞாசக்கிரம்வரை சென்று அங்கிருந்து இடது நாசித்வாரத்தை வந்தடைகின்றது. ஆனது பற்றியே இவ்விரண்டு நாடிகளும் வில்வளைவாகவே மூலாதாரம் முதல் நாசித்வாரம் வரை வருகின்றன. ஆகவே இளை பிங்களை என்ற இவ்விரண்டு நாடிகளும், மேருவின் நடுவிலுள்ள ஓட்டையின் வழியாகவரும் சுஷும்ன நாடியும் புருவத்தின் நடுவில் பின்னல் போலவாகி அதினின்றும் பிரிந்து இளை பிங்களை என்ற நாடிகள் நாசிதுவாரத்தை வந்தடைகின்றன. புருவத்தின் நடுவில் ஏற்படும் இளை, பிங்களை, சுஷும்னை இந்த நாடிகளின் சேர்க்கையைப்பற்றிய,

इडायां यमुना देवी पिङ्गलायां सरस्वती ।
सुषुम्नायां वसेद्गङ्गा तासां योगस्त्रिधा भवेत् ॥

संगता ध्वजमूले च विमुक्ता भ्रूवियोगतः ।
त्रिवेणी संगमः प्रोक्तस्तत्र स्नानं महाफलम् ॥

இடாயாம் யமுநா தேவீ பிங்களாயாம் ஸரஸ்வதீ ।
ஸுஷும்நாயாம் வஸேத் கங்காதாஸாம்யோகஸ்த்ரிதா பவேத் ॥

ஸங்கதா த்வஜமூலே ச விமுக்தா ப்ரூவியோகத: ।
த்ரிவேணீஸங்கம: ப்ரோக்தஸ்தத்ர ஸ்நாநம் மஹாபலம் ॥

என்ற ராஜயோக சாஸ்திர வசனப்படி இளையில் யமுனையும், பிங்கலையில் ஸரஸ்வதியும், சுஷும்னையில் கங்கையும் வஸிக்கின்றன. அந்நாடிகளின் சேர்க்கை "த்ரிவேணீ யோகம்" எனப்படும். அந்த த்ரிவேணீயோகம் புருவத்தின் நடுவிலேற்படுகின்றது. அங்கு ஸ்நானஞ் செய்வது அதிகப் பலனைத் தரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஆகவே மேற் சொன்ன எந்த முறைப்படியும் இளை பிங்கலை என்ற நாடிகள் நாசித்து வாரத்திலிருப்பனவாகவே ஏற்படுகின்றன வாதலால் அந்த நாடிகளுள் இளை என்ற நாடியால் வெளியிலுள்ள வாயுவை உள்ளுக் கிழுத்து பூரகஞ் செய்யும் காலத்தும், பிங்கலையால் ரேசகஞ் செய்யும் காலத்தும், இயற்கையில் வாயுவின் கதியானது எவ்வளவு தூரத்தில் முடிவடையக்கூடுமோ அத்தேசத்தைவிட அதிக தேசம் செல்லும்படி பழக்கத்தில் கொண்டுவர வேண்டும். அதாவது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இயற்கையில் சுவாச

மானது நாசித்துவாரத்தினின்றும் 6 * அங்குல தூரமே வெளிவருகின்றது. அவ்விதமே 6 அங்குல தூரம் வெளியி லிருந்து உட் செல்லுகின்றது. இத்தகைய வாயுவின் கதியை (ஓட்டத்தை) தன் முயற்சியால் ஒவ்வொரு தின மும் மேற் சொல்லிய மந்திர ஜபம், மந்திரார்ந்தானு சந்தா னம் இவைகளுடன் நாளடைவில் 12, 24 அங்குல தூரம் சரீரத்திற்குள் செல்லும்படி பழக்கி வருவதுடன் சரீரத் திற்கு வெளியிலும் 6 அங்குல தூரம் இயற்கையில் செல் வதை ஒவ்வொருதினமும் மேற்சொல்லிய மந்திர ஜபம், மந்திரார்த்தா நுஸந்தானம் இவைகளுடன் நாளடைவில் 12, 24 அங்குல தூரஞ் சரீரத்திற்கு வெளியிலும் செல்லும்படி பழக்கி வரவேண்டும். அதனால் பிராணகதியை தன்வசமா க்கிக்கொண்டு சுஷும்ன நாடி இருக்கும் புருவ மத்தியில் மேற்கூறிய இருவிதகதியுமின்றி வாயுவை நிறுத்திவரவேண் டும். இதுவே கும்பக மெனப்படும். அவ்விடம் நிறுத்தப் படும் பிராணன் எவ்வளவுகாலம் அசைவற்றிருக்கின்றதென் பதைக் கண்டு கொள்வதற்கு அடியில் காட்டிய முறைப்படி மாத்திராகாலந் தெரிந்து அதினின்று வாயு நிற்கும் காலத் தையு மறிந்துகொள்வது அவசியம். மாத்திராகாலமாவது:— தனது முழங்காலை அதிக வேகமில்லாமலும், அதிக விளம் பமில்லாமலும் கையால் ஒரு தடவை சுற்றிக் கைவிரலைச் சொடுக்குவதற்கு நேரும் காலம். இவ்விதம் 12, 24, 36, 48, 64 என்ற முறையில் கும்பகத்தை யப்யசிக்கவேண்டும். ரேசகம், பூரகம் இவ்விரண்டிற்கும் இம்மாத்திராகாலம் உப

---

* 12 அங்குல தூரம் வெளிவருகின்றதென்றும் அவ்விதமே அனுபவமிருக்கின்றதென்றும் சொல்லுவாருமுளர்.

போகப்படலாம். அவ்வளவு மாத்திராகாலம் ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் இவைகளைச் செய்யப் பயிற்சிபெறின் அதனின்றும் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லிய சில சித்தி விசேஷங்களையும் நேரில் அனுபவிக்கலாம். ஆயினும் இவ்விதப் பிராணுயாம சித்திவிரைவிலுண்டாக வேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு ஆலோசனையின்றித் தனது சக்திக்குமீறி அதிகக்காலம் பிராண நிரோதஞ் செய்யக்கூடாது. அவ்விதஞ் செய்தால்,

हठान्निरुध्यमानस्तु कुष्ठादि जनयत्यपि ।
तस्माद्यापयितव्योऽसौ क्रमेणारण्यहस्तिवत् ॥

ஹடாந்நிருத்யமாநஸ்து குஷ்டாதி ஜநயத்யபி ।
தஸ்மாத்யாபயிதவ்யோऽஸௌ க்ரமேணாரண்யஹஸ்திவத் ॥

"பிடிவாதத்துடன் அதிகக் காலமடக்கப்பட்ட வாயுவானது குஷ்டம் முதலிய ரோகங்களை யுண்டுபண்ணும். ஆதலால் காட்டில் தனது இஷ்டப்படி சஞ்சரித்த யானையைப் பிடித்துப் பழக்குவதுபோலவே இவ்வாயு விஷயத்திலும் சாவதானமாய் நடத்தலவச்யமாகின்றது" என்று யோக சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி தீங்கே நேருமென்று அறியவும். ஆகவே இவ்விதம் ஒவ்வொரு தினமுஞ் செய்துவருவதே "தீர்க்க ஸூக்ஷ்ம பிராணுயாமம்" என்று பதஞ்ஜலி உபதேசித்தார். பழக்கத்திற்குத் தக்கபடி ரேசகத்தையோ பூரகத்தையோ செய்து ஒருவித சலனமுமில்லாது வாயுவை நிறுத்தவேண்டும். ரேசகத்தை முன்னிட்டுக் கும்பகஞ் செய்தால் அது ரேசக கும்பகமென்றும், பூரகத்தை முன்னிட்டுக் கும்பகஞ் செய்தால் பூரககும்பகம் என்றும் கும்பகமிரண்டுவிதமாகின்றது. இவ்விதமல்லாது

நீண்டகாலப் பழக்கத்தை யொட்டி ரேசகத்தையோ, பூரகத்தையோ செய்யாது தனிமையில் கும்பகத்தை மட்டு மனுஷ்டித்தால் அது சுத்தக் கும்பகமெனப்படும் என்று யோக சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்

नातितृप्तः क्षुधार्तो वा न विण्मूत्रप्रबाधितः ।
नाध्वखिन्नो न चिन्तार्तः प्राणायामं समभ्यसेत् ॥

நாதித்ருப்த: க்ஷுதார்த்தோ வா ந விண்மூத்ரப்ரபாதித: ।
நாத்வகின்னோ ந சிந்தார்த்த: ப்ராணாயாமம் ஸமப்யஸேத் ॥

அதிகம் ஆஹாரத்தை உட்கொண்டு திருப்தியையடைந்த காலத்தோ, அதிகம் பசியிருக்கும் காலத்தோ, மலஜல பாதை இருக்கின்ற காலத்தோ, வழிநடந்து களைப்படைந்த காலத்தோ மனக்கவலை யுள்ளபொழுதோ பிராணாயாமஞ் செய்தல் கூடாதென்றும் யோக சாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ரேசக பூரகங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது

इडया कर्षयेद्वायुं बाह्यं षोडशमात्रया ।
धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ट्या तु मात्रया ॥

सुषुम्नामध्यगं सम्यग्द्वात्रिंशन्मात्रया शनैः ।
नाड्या पिङ्गलया चैनं रेचयेद्योगवित्तमः ॥

भूयो भूयः क्रमात्तस्य व्यत्यासेन समाचरेत् ।
स्रवत्पीयूषधारौघं ध्यायंश्चन्द्रमसं भ्रुवि ॥

प्राणायामेन योगीन्द्रस्सुखमाप्नोति तत्क्षणात् ।
ज्वलज्ज्वलनपुंजाभं शोधयन्नुष्णगुं हृदि ॥

रविणा प्राणमाकृष्य पूरयेदौदरीं गुहाम् ।
पूरयित्वा शनैः पश्चाद्योगी चन्द्रेण रेचयेत् ॥

इत्थं मासत्रयाभ्यासात्तुर्यायामसेवनात् ।
शुद्धनाडीगणो योगी सिद्धप्राणोऽभिधीयते ॥
यथेष्टधारणं वायोरनलस्य प्रदीपनम् ।
नादाभिव्यक्तिरारोग्यं भवेन्नाडीविशोधनात् ॥

रेचकादित्रयाभ्यासः नाडीशोधनपूर्वकः ।
स्वेच्छोत्क्रमणपर्यन्तः प्रोक्तो योगानुशासने ॥

𑌇𑌡𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 ॥
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌶𑌨𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌂𑌗𑌲𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌰𑍇𑌚𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑍌 𑌯𑍋𑌗𑍀 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍
[illegible] 𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥
[illegible] ।
[illegible] 𑌶𑌨𑍈𑌃 [illegible] 𑌰𑍇𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌡𑍀𑌗𑌣𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌨𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌡𑍀𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌰𑍇𑌚𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌡𑍀𑌶𑍋𑌧𑌨
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥

வெளியிலுள்ள வாயுவை 16 மாத்திராகால முள்ளிழுத்துப் பூரகஞ் செய்யவேண்டும். அவ்விதமிழுத்த வாயுவை

64 மாத்திராகாலம் உள் நிறுத்தல் வேண்டும். 32 மாத்திராகாலம் சுஷும்ணுநாடியின் நடுவில் நிறுத்திக் கும்பகஞ் செய்து அவ்விதக் கும்பககாலத்திலேயே कुंभकेन जपं कुर्यात् (கும்பகேந ஜபம் குர்யாத்) கும்பகத்தால் ஜபஞ் செய்ய வேண்டுமென்ற வசனப்படி ओंभूः (ஓம் பூ:) முதல் தொடங்கி सुवरोम् (ஸுவரோம்) வரையுள்ள மந்திரத்தை ஜபித்து பிங்களா நாடியால் ரேசகம் (வாயுவை வெளியிடுதல்) செய்யவேண்டும். இவ்விதம் பூரகம், ரேசகம் இவைகளைச் செய்யும்பொழுது நாசித்துவாரத்தை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது:—முதலில் இடது நாசியால் இழுத்து வலது நாசியால் விட்டு, பிறகு வலது நாசியால் இழுத்து இடது நாசியால் விட்டு இவ்விதமே ஒவ்வொரு பூரகரேசகங்களையும் மாற்றிமாற்றிச் செய்து பழக்கவேண்டும். இடது பக்கத்து நாசியாலிழுக்கும்பொழுது அமுதப் பெருக்குடன் கூடின சந்திரனைப் புருவத்தின் நடுவில் தியானித்தும், வலதுபக்கத்து நாசியா லிழுக்கும்பொழுது பிரகாசத்துடன் கூடின நெருப்புக்கூட்டத்தின் ஒளியுள்ள சூரியனை ஹிருதயத்தில் தியானித்தும் வரவேண்டும். பிறகு ओंभूः (ஓம் பூ:) முதலிய மந்திரங்களைச் சொல்லி மெதுவாகக் கும்பகஞ் செய்து இடது நாசியால் விடவேண்டும். இவ்விதம் மூன்று மாதகாலம் இடது வலது பக்கங்களை மாற்றி மாற்றி அப்யசித்து வருவானேல் சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் சுத்தியையடைவதுடன் பிராணுயாம சித்தியையும் பெறுவான். இதனுல் வாயுவை இஷ்டப்படி நிறுத்தவும், ஜாடராக்னியை விருத்தி செய்துகொண்டு எவ்வளவு ஆஹாரத்தை உட்கொண்டாலும் அவைகளை யுடனே ஜீரணிக்கவும் சக்தியைப் பெறுவதுடன் வீணை, வேணு, கண்டா

முதலியவற்றின் ஒலியை அனுபவித்தலும், ஆரோக்யமும், நினைத்தபடி உயரக் கிளம்புதல் வரையுள்ள சித்தி விசேஷங்களுமுண்டாகுமென்றும் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதால்இளை பிங்களை இந்நாடிகளை மாற்றிக்கொள்வதவசியம். மேலும்,

तपो न परं प्राणायामात्, ततो विशुद्धिर्मलानां दीप्तिश्च ज्ञानस्य

தபொ ந பரம் ப்ராணாயாமாத், ததொவிஶுத்திர்மலா நாம் தீப்திஶ்ச ஜ்ஞாநஸ்ய ॥

பிராணுயாமத்தைக்காட்டிலும் மேலான தவமில்லை. அதனுல் காமம், குரோதம் முதலிய மலங்கள் யாவும் விலகி மனந்தெளியும். அதனுல் க்ஞானப்பிரகாச முண்டாகும் என்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இவ்விதப் பிராணுயாமத்தை 8-வது வயதில் உபனயனஞ் செய்விக்கப்பட்டசிறுவனும், மற்று மசக்தர்களும் செய்வது அசாத்யமாதலால்,

अशक्तिस्स्याद्यदि प्रोक्तप्राणायामे द्विजन्मनः।
बालस्य चेतरेषां च दशकृत्वो जपस्स्मृतः ॥
त्रिरावर्तनयोगात्तु प्राणायामस्स कल्पितः ।

அஶக்திஸ்ஸ்யாத்யதி ப்ரொக்தப்ராணாயாமெ த்விஜந்மநः ।
பாலஸ்ய செதரெஷாஞ்ச தஶக்ருத்வொ ஜபஸ்ஸ்ம்ருதः ॥
த்ரிராவர்த்தநயொகாத்து ப்ராணாயாமஸ்ஸ கல்பிதः ।

மேற்சொல்லிய முறைப்படி செய்யச் சக்தியற்ற சிறுவனும் மற்றவர்களும் ओं भूः (ஓம் பூः) முதல் सुवरोम् (ஸுவரோம்) வரையுள்ள மந்திரத்தை மூன்றுதடவை ஒரே மூச்சில் ஜபிப்பது என்ற முறைப்படி 10 தடவை ஜபிப்பார்களேயாஞல் அவர்கட்கும் முறையே மேற் சொல்லிய பிரா

ணுயாமாப்யாச சக்தி யுண்டாகுமென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லியதை யொட்டி நமது ஆர்ய மஹான்கள் சிறுவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பத்துத்தடவை மந்திர ஜபத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றனர். ஆகவே பிராணுயாமம் அதிகப்பலனைத் தரத்தக்கதாக இருப்பதால் சக்திக்குத் தக்கபடி அப்யசித்து வரவேண்டுவது அவசியமானது.

(अथ प्राणायाममन्त्रार्थः அத ப்ராணாயாமமந்த்ரார்த:)

(பிராணுயாம மந்திரத்தின் பொருள்)

ओम् (ஓம் ஓம்)=இதற்குப் பிரணவம் என்றும், தாரம் என்றும் பெயருண்டு. இந்த ओं (ஓம் ஓம்)=என்ற மந்திரத்தில் अ, (அ அ)=उ, (உ உ)=म्, (ம் ம்)=என்ற அக்ஷரங்களடங்கி இருக்கின்றன. அவற்றுள் अ (அ அ)=என்றதற்குப் பிரும்மதேவன் என்றும், उ, (உ உ)=என்றதற்கு விஷ்ணு என்றும், म् (ம் ம்)=என்றதற்கு மஹாதேவன் என்றும் தனித்தனியே பொருள். ஆகவே अ, (அ அ) उ, (உ உ) म्, (ம் ம்) என்ற இம்மூன்று அக்ஷரங்களும் சேர்ந்து ओम् (ஓம் ஓம்)= என்ற ஒரு ஸ்வரூபத்தை யடைந்திருப்பதால் அதற்கு பிரும்மா விஷ்ணு சிவன் என்ற மும்மூர்த்திகளின் சுவரூபமாகவும் விளங்கும் பரமாத்மாவே பொருள் என்று ஏற்படுகின்றது. அதனின்றும் பிரும்ம விஷ்ணு மஹேச்வர வடிவமான யாதொரு பரமாத்மாவுண்டோ அவருக்கு இந்தப்பிரணவம் வாசகம் (பெயர்) என்று மேற்படுகின்றது. भूः=(பூ: பூ:)=பூலோகமும், भुवः=(புவ: புவ:)=புவர்லோகமும், सुवः=(ஸுவ: ஸுவ:)=சுவர்லோகமும், महः=(மஹ: மஹ:)=மஹர்லோகமும், जनः=(ஜந: ஜன:)=ஜனலோகமும், तपः=(தப: தப:)=தபோலோகமும் सत्यम्=(ஸத்யம் ஸத்யம்)

சத்தியலோகமும் ओम् (ஒம் ஓம்)=பிரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவைவிட வேறல்லாதது. அதாவது:-விராட் ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவின் சரீரமே. மேற்கூறிய பொருளை வெளியிட வேண்டியே भुवः=(ஹுவ: புவ:)=முதலிய ஒவ்வொரு வியாஹிருதியிலும் பிரணவம் சேர்க்கப்படிருக்கிறது. ओम्=(ஒம் ஓம்)=பிரணவத்தின் பொருளான यः=(யஃ ய:)=யாதொரு பரமாத்மா नः=(நஃ ந:)=எங்களுடைய धियः=(யியஃ தியஃ)=புத்தி விருத்திகளை प्रचोदयात्=(ப்ரசோதயாத் ப்ரசோதயாத்)=அந்தந்தக்காரியங்களிற் தூண்டுகின்றாரோ तत्=(தத் தத்)=அவர்தான் देवस्य=(தேவஸ்ய தேவஸ்ய)=தனது பிரகாசத்தால் இருளைப் போக்குகின்ற सवितुः=(ஸவிதுஃ ஸவிது:)=ஜகத்தின் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற சூரியனுடையவும் அதாவது:-சூரிய மண்டலாபிமானி ஜீவாந்தர்யாமியும், वरेण्यम्=(வரேண்யம் வரேண்யம்)=யாவராலும் பிரார்த்திக்கத் தகுந்ததுவுமான भर्गः=(பர்கஃ பர்க்க:)=சைதன்யம் [इति=(இதி இதி) என்று] धीमहि=(தீமஹி தீமஹி)=தியானஞ் செய்பக்கடவோம். आपः=(ஆபஃ ஆப:)=ஜலமும், ज्योतिः=(ஜ்யோதிஃ ஜ்யோதி:)=அக்னியும், रसः=(ரஸஃ ரஸ:)=பூமியும் अमृतम्=(அம்ருதம் அம்ருதம்)=மரணதர்மமற்ற வாயுவும் ब्रह्म-(ப்ரஹ்ம ப்ரம்ஹ)=बृहत्वाद्ब्रह्म (ப்ருஹத்வாத்ப்ரஹ்ம ப்ருஹத்வாத்ப்ரும்ஹ) = பெரிதாயிருப்பதால் பிரும்ம மெனப்படும்) என்றபடி ஆகாசமும் भूः=(ஹூஃ பூ:)=பிருதிவீ முதலிய தத்வங்களுக்குக் காரணமான அஹந்தத்துவமும் भुवः=(ஹுவஃ புவ:)=தனது காரியங்களில் வியாபித்திருக்கின்ற மஹத்தத்துவமும், सुवः=(ஸுவஃ ஸுவ:)=எல்லாவற்றையும் பிரளயத்தில் தன்னிடம் அடக்கிவைத்து சிருஷ்டிகாலத்தில் வெளியிடுவதுபற்றிப் பிரகிருதியும் ओम्=

(௨௭ ஓம்) பிரணவவாச்ய பரமாத்மாவே அதாவது:—பரமா த்மாவின் சரீரமே.

(தா—ம்) जितासनो जितश्वासो जितसंगो जितेन्द्रियः ।
स्थूले भगवतो रूपे मनस्संधारयेद्धिया ॥
वैराजः पुरुषो योऽसौ भगवान् धारणाश्रयः ॥

ஜிதாஸநோ ஜிதஶ்வாஸோ ஜிதஸங்கோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
ஸ்தூலே பகவதோ ரூபே மநஸ்ஸந்தாரயேத்தியா ॥
வைராஜ: புருஷோ யோऽஸௌ பகவாந் தாரணாஶ்ரய: ॥

ஆஸன ஜயம், பிராண ஜயம் இவைகள் வந்த பிறகு ஸ்தூலமான பகவத் ஸ்வரூபத்தில் அதாவது:—விராட்தேஹம், அதர்க்கபிமானியான ஜீவன் இவ்விரண்டிற்கும் அந்தர்யாமியான பகவத் சுவரூபத்தில் மனத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்று தொடங்கி

पातालमेतस्य हि पादमूलं पठन्ति पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् ।
महातलं विश्वसृजोऽथगुल्फौ तलातलं वै पुरुषस्य जंघे ॥
द्वे जानुनी सुतलं विश्वमूर्तेरूरुद्वयं वितलं चातलं च ।
महीतलं तज्जघनं महीपते नभःस्थलं नाभिसरो गृणन्ति ॥
उरःस्थलं ज्योतिरनीकमस्य ग्रीवा महर्वदनं वै जनोऽस्य ।
तपो रराटिं विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि सहस्रशीर्ष्णः ॥

பாதாலமேதஸ்ய ஹி பாதமூலம் படந்தி பார்ஷ்ணி ப்ரபதே ரஸாதலம் । மஹாதலம் விஶ்வஸ்ருஜோऽத குல்பௌ தலாதலம் வை புருஷஸ்ய ஜங்கே ॥
த்வே ஜாநுநீ ஸுதலம் விஶ்வமூர்தேரூருத்வயம் விதலஞ்சாதலஞ்ச । மஹீதலம் தஜ்ஜகநம் மஹீபதே நப:ஸ்தலம் நாபிஸரோ க்ருணந்தி ॥

உரஸ்ஸ்தலம் ஜ்யோதிரநீகமஸ்ய க்ரீவா மஹர்வதநம்
வை ஜநோ஽ஸ்ய । தபோ வராடீம் விதுராதிபும்ஸ꞉
ஸத்யந்து ஶீர்ஷாணி ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ண꞉ ॥

பாதாள லோகத்தை விராட்தேஹ ஜீவாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பாதமூலமாகவும், ரஸாதலத்தைப் பாதத்தின் முன்பாகம் பின்பாகம் இவைகளாகவும், மஹாதலத்தை குதிக்கால்களாகவும், தலாதலத்தைக் கணுக்கால்களாகவும், சுதலத்தை முழங்கால்களாகவும், விதலத்தைத் துடையின் மேல்பாக மாகவும், அதலத்தைத் துடையின் கீழ்பாகமாகவும், பூலோகத்தைப் பிருஷ்டமாகவும், புவர்லோகத்தை உந்தியாகவும், சுவர்லோகத்தை மார்புப் பிரதேசமாகவும், மஹர்லோகத்தைக் கழுத்தாகவும், ஜனலோகத்தை முகமாகவும், தபோலோகத்தை நெத்திப்பிரதேசமாகவும், ஸத்யலோகத்தைத் தலையாகவும் வேதங்கள் கூறுகின்றன என்று ஸ்ரீ பாகவதம் 2வது ஸ்கந்தம் முதலத்யாயத்திற் சொல்லி அவ்விடத்திலேயே 38-வது சுலோகத்தில்

इयानसावीश्वरविग्रहस्य यस्सन्निवेशः कथितो मया ते ।
संध्यार्यतेऽस्मिन्वपुषि स्थविष्ठे मनः स्वबुद्ध्या न यतोऽस्ति किञ्चित्॥

இயாநஸாவீஸ்வரவிக்ரஹஸ்ய யஸ்ஸந்நிவேஶ꞉ கதிதோ
மயா தே । ஸம்தார்யதே஽ஸ்மிந் வபுஷி ஸ்தவிஷ்டே
மந꞉ ஸ்வபுத்த்யா ந யதோ஽ஸ்தி கிஞ்சித் ॥

பிரகிருதி, பிராகிருதம் என்ற சகலபதார்த்த வடிவமான விராட் தேஹம், அதற் கபிமானி ஜீவன் இவற்றிற்கு அந்தர்யாமியாக ஸ்ரீமன் நாராயணனிருப்பதால் தனது சாஞ்சல்ய தோஷத்தால் மனது எங்கெங்கு விஷயங்களிற்

சென்ற போதிலும் பகவானின் அவயவத்தையே த்யானித்ததாக ஆகின்றதென்றும், அவ்விதம் தியானஞ் செய்கின்றவனுக்குப்பொறுமை, அஸூயை முதலிய தோஷங்கள் விலகி முறையே அந்தர்யாமியான பகவானின் பிரசாத முண்டாகும் என்று முபதேசித்தபடி இங்கு மவ்விதமே பூலோகம் முதலிய 7-லோகங்களும், அந்தர்யாமியும் பிரணவவாச்யனுமான பகவானின் சரீரமாகின்றனவென்று சொன்னதிலிருந்து பாதாளம் முதலிய லோகங்களையும் ஸ்ரீபாகவதத்திற் சொல்லியபடி சேர்த்து பகவானின் சரீரமாக த்யானஞ் செய்வதவசியமென்று வியாஹிருதிகளாலும்,

स सर्वधीवृत्त्यनुभूतसर्व आत्मा यथा स्वप्नजनेक्षितैकः ।
तं सत्यमानन्दनिधिं भजेत नान्यत्र सज्जेत आत्मपातः ॥

ஸ ஸர்வதீவ்ருத்த்யநுபூதஸர்வ ஆத்மா
யதா ஸ்வப்நஜநேக்ஷிதைக: । தம் ஸத்யமாநந்தநிதிம்
பஜேத நாந்யத்ர ஸஜ்ஜேத ஆத்மபாத: ॥

எல்லாப்பிராணிகளுடைய புத்தி விருத்தியின் ஸாக்ஷியாயிருந்து எல்லாவற்றையும் நேரில் அனுபவிக்கின்ற ஆனந்த நிதியான ஸ்ரீமன் நாராயணனைத்யானஞ் செய்யவேண்டுமென்று ஸ்ரீபாகவதத்திற் சொன்னபடி காயத்ரீ மந்திரத்தாலுமுபதேசித்து, மேலுள்ள சிரோமந்திரத்தால் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் அவரே என்றும், அவரது த்யானமே ஸகலவிதமான க்ஷேமத்தையும் தருமென்று முபதேசிக்கப்படுகிறது.

पादयोर्जङ्घयोर्जान्वोस्तथैव जठरेऽपि च ।
कण्ठे मुखे तथा मूर्ध्नि क्रमेण व्याहृतीर्न्यसेत् ॥
शिरस्तस्यास्तु सर्वाङ्गे प्राणायामपरो न्यसेत् ॥

𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌰𑍍𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌰𑍍𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

ओं भूः (𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃) என்று சொல்லிப் பாதங்களிலும், ओं भुवः (𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃) என்று சொல்லி இரண்டு முழங்கால்களிலும், ओं सुवः (𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃) என்று சொல்லி இரண்டு கணுக்கால்களிலும், ओं महः (𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃) என்று சொல்லி வயிற்றிலும், ओं जन: (𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃) என்று சொல்லிக் கழுத்திலும், ओं तप: (𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃) என்று சொல்லி முகத்திலும் (நெற்றியிலும்) ओं सत्यं (𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂) என்று சொல்லித் தலையிலும், ओमापोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् (𑌓𑌮𑌾𑌪𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌰𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍) என்று சொல்லி எல்லா அங்கங்களிலும் நியாஸஞ் செய்ய வேண்டுமென்று யோகயாக்ஞ்யவல்க்யர் சொல்லிய நியாஸ விதியைக்கொண்டும் 'அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டத்திலும்' என்ற முறைப்படி 7 வியாஹ்ருதிகளாலும் பூமி முதலிய 7 லோகங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன வென்றும், அவ்வேழு லோகங்களும் ஸர்வ பிரபஞ்ச சரீரியான ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பாதம் முதல் தலைவரையுள்ள அங்கங்களாகின்றன வென்றும், சிரோமந்திரத்தால் ஸர்வப்பிரபஞ்சபரிணாமுபாதானமான பஞ்சபூதங்கள், அஹந்தத்துவம், மஹத்தத்துவம், பிரகிருதி இவைகள் சொல்லப்படுகின்றன வென்றும், அந்த 8 பதார்த்தங்களும் பகவானுடைய ஸ்தூல சரீரமாகின்றன வென்றும், காயத்ரீ மந்திரத்தால் ஆதித்யமண்டலத்திலும், ஒவ்வொரு ஜீவனிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக இருந்து பிரேரணை செய்வதால் அவனையே த்யானஞ் செய்

CC-O. Prof. Satya Vrat Shastri Collection. Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

யக்கடவோம் என்றும் பொருள் கொள்ளுத லவச்யமாகின்றது. (எ—று)

மேற்சொல்லிய மந்திரத்தை மூன்று தடவை சொல்லிப் பிராணாயாமஞ் செய்துகொண்டு பிறகு ஸங்கற்பஞ் செய்ய வேண்டும். தான் செய்யப்போகும் கர்மம் இன்னதென்றும் அதன் பயன் இன்னதென்றும் மனத்தால் எண்ணிக்கொள்வதே ஸங்கற்பம் எனப்படும்.

(ஸங்கல்பமந்திரம்) **ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वर प्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यामुपासिष्ये** (𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇। மமோபாத்த ஸமஸ்ததுரித க்ஷயத்வாரா பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே) என்று காலையிலும், **माध्यन्दिनसंध्यामुपासिष्ये** (𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇। மாத்யந்தின ஸந்தியாமுபாஸிஷ்யே) என்று மத்தியான்னத்திலும் **सायं संध्यामुपासिष्ये**(𑌸𑌾𑌯𑌂𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 । ஸாயம் ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே) என்று மாலையிலும் சொல்லிக்கொண்டு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.

मम (𑌮𑌮 மம)=என்னுடைய (செய்கையாலேயே) **उपात्त समस्तदुरितक्षयद्वारा** — **उपात्त** (𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾—𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 உபாத்தஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா—உபாத்த)= அடையப்பட்ட **समस्तदुरित** (𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤 ஸமஸ்ததுரித)= எல்லாப்பாபங்களுடைய **क्षय** (𑌕𑍍𑌷𑌯 க்ஷய)=தேய்தலின் **द्वारा** 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 த்வாரா வாயிலாக **परमेश्वरप्रीत्यर्थम्** (𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 பரமேச்வரப்ரீத்யர்த்தம் **परम** 𑌪𑌰𑌮 பரம)=எல்லாவற்றிற்கும் மேலான **ईश्वर** (𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 ஈச்வர)=நியந்தாவினுடைய **प्रीत्यर्थम्** (𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 ப்ரீத்யர்த்தம்)=பிரஸாதத்திற்கு வேண்

டி- **प्रातस्संध्यां** (𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 ப்ராதஸ்ஸந்த்யாம்)=காலை ஸந்தியாதேவியை ✻ **उपासिष्ये** (𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 உபாஸிஷ்யே)= தியானிக்கப் போகின்றேன்.

வடகலையார் ஸம்பிரதாயம்—**श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यामुपासिष्ये ।** 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 ஸ்ரீ பகவதாக்ஞயாபகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே)=(இ-ள்) **भगवदाज्ञया** (𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 பகவதாஜ்ஞயா)=பகவச்சப்த வாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஆக்ஞையை முன்னிட்டு **भगवत्प्रीत्यर्थम्** (𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம்)=பகவானுடைய பிரஸாதத்தை யடையவேண்டி. (அவனது திருவுள்ளம் ஒப்பத்தக்கபடி.) மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம் கொள்க.

(ஸ்மா-ம்) **ओंश्रीकेशवायनमः** (𑌓𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ஓம் ஸ்ரீ கேசவாய நம:)=என்று சொல்லி நடுவிரலால், அல்லது பவித்திரவிரலால் ஜலத்தில் பிரணவத்தை எழுதி அத்தீர்த்தத்தை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியில் தடவிக்கொள்ள வேண்டும். **अथमार्जनम् ।** (𑌅𑌥𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 அதமார்ஜனம்) இனி மார்ஜனம் சொல்லப்படுகிறது.

उत्तानदेवतीर्थेन दर्भाग्रैर्मूर्ध्नि विप्रुषाम् ।
स्पृष्ट्वापामूर्ध्वं विक्षेपः उल्लेख्यमितिसूरयः ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾𑌂 ।
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌉𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ॥

“உயரவெடுக்கப்பட்ட தேவதீர்த்தத்துடன் (நுனி

✻ उपासे (𑌉𑌪𑌾𑌸𑍇)=என்றும் பாடமிருக்கிறது. அதன்படி உபாஸிக்கத் துவக்குகின்றேன் என்று பொருள்.

விரல் ஸம்பந்தமடைந்த ஜலம்) சேர்ந்ததர்ப்பத்தின் நுனிகளால் சிரஸில் தீர்த்தத்துளிகளை உபர ப்ரோக்ஷித்தலே 'உல்லேக்யம்' மார்ஜனம் எனப்படும்" என்று ஸ்மிருத்யர்த்தஸாரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இனிசொல்லப்படும் **आपोहिष्ठा** (ஆபோஹிஷ்டா ஆபோஹிஷ்டா)=என்ற மந்திரத்தை ஒன்பது பாதங்களாகப்பிரித்து ஒன்றுமுதல் 7 பாதம்வரை சொல்லித் தலையிலும், 8 வதுபாதத்தால் இரண்டுபாதங்களிலும், 9வது பாதத்தால் திரும்பவும் தலையிலும் மார்ஜனம் (ப்ரோக்ஷணம்) செய்துகொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொருபாதத்தின் முடிவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடங்களில் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுவதவசியமென்றும், மார்ஜனம் செய்துகொள்ளும் தீர்த்தமானது பூமியிற்படாமல் உடம்பிலேயே படும்படிசெய்து கொள்ளவேண்டுமென்றும், பூமியிற் பட்டால் அதிகம் தோஷம் வருமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ—கை) **तदेषां तन्नप्रियं यदेतन्मनुष्या विदुः** (ததேஷாம் தந்நப்ரியம் யதேதந்மநுஷ்யா விதுः) "மனிதர் பரமாத்மானுஸந்தானஞ் செய்வது இந்தத் தேவர்கட்குப் பிரியமில்லாதது" என்று பிருஹதாரண்யகோபனிடதத்திற் சொல்லியவிடத்தில்

यं तु मुमोचयिषन्ति तं श्रद्धादिभिर्योक्ष्यन्ति विपरीतमश्रद्धादिभिः । तस्मान्मुमुक्षुर्देवाराधनपरः श्रद्धाभक्तिपरः प्रणेयो अप्रमादी स्यात् विद्याप्राप्तिं प्रति विद्यां प्रतीतिवा काक्वा एतत्प्रदर्शितं भवति देवाप्रियवाक्येन ॥

யம் து முமோசயிஷந்தி தம் ச்ரத்தாதிபிர்யோக்ஷ்யந்தி விபரீதமச்ரத்தாதிபிः । தஸ்மான்முமுக்ஷுர்தேவாராதந பரः

ஶ்ரத்தாபக்திவஶ: ப்ரணிபாத ஸபர்யாதி ஸஹிதாய வித்யாப்ரா ப்திம் ப்ரதி வித்யாம் ப்ரதி ச காங்க்ஷா ஜாதகலோப உபதிஷ்டம் பவதி தேவாநாமப்ரியவாக்யேந ॥

எவனை மோக்ஷமடையும்படி செய்ய விரும்புகின்றனரோ அவனைக் குருசாஸ்திரம் இவை முதலியவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவனுக்குகின்றனர். மாறுனவனைக் குருசாஸ்திரம் இவைமுதலியவைகளில் நம்பிக்கையற்றவனுகச் செய்கின்றனர். ஆதலால் மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவன் தேவதாராதனஞ் செய்கின்றவனுகவும், சிரத்தை பக்தி இவைகளுள்ளவனுகவும், வணக்கமுள்ளவனுகவும், முற்கூறியவற்றில் தவருதவனுகவும், வித்யாப் பிராப்தியைக்குறித்தோ வித்யையைக்குறித்தோ நடக்கவேண்டுமென்பது "தேவதைகளுக்குப் பிரியமில்லை" என்ற வாக்யத்தால் குறிப்பிடப்பட்டது என்று ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பூஜ்யபாதாசாரிய ஸ்வாமிகளவர்கள் உபனிஷத் பாஷ்யத்திலுபதேசித்திருக்கின்றனர். ஆகவே மனித ஜன்மமெடுத்ததே ஒப்புயர்வற்ற மோக்ஷத்தை யடையவேண்டியே யாதலாலும் रसो-वैसः,रसंह्येवायंलब्ध्वाऽऽनन्दीभवति (ரஸோவைஸ: ரஸஹ்யேவாயம் லப்த்வாऽऽநந்தீ பவதி) அவரே ரஸரூபி; ரஸரூபியான அவரை யடைந்தே ஆனந்தமுள்ளவனுகின்முன் என்றபடி ரஸரூபியான பரமாத்மானுபவமே மோக்ஷமாதலாலும், அவ்வனுபவம் வருவதற்குவேண்டியே அவ்வழியில் சாஸ்திரமானது ஜீவனைத் தயார் செய்யத் தொடங்கியிருப்பதாலும், அவ்வழியிற் செல்லுகின்ற மோக்ஷாதிகாரியான இந்த ஜீவன் अङ्गान्यन्यादेवताः (அங்காந்யந்யாதேவதா:) என்றபடி பகவதங்க பூதர்களான எல்லாதேவர்களையும் ஆராதிக்

கத்தொடங்கினவனுய் ஜலாபிமானி தேவதையைப் பிரார்த்தனைரூபமான ஆராதனஞ் செய்கின்றான்.

आपो हिष्ठेति मन्त्रस्य, सिंधुद्वीप ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, आपो देवता, मार्जने विनियोगः। (मन्त्रः) आपो हि ष्ठा मयोभुवः। ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसः। तस्य भाजयतेह नः उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वः। यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः।

ஆபொ ஹிஷ்டெதி மந்த்ரஸ்ய ஸிம்யூத்வீப ஋ஷிः, மாயத்ரீ சந்தः, ஆபொ தெவதா, மாஜ்ஜநெ விநியொமः। (மந்த்ரः) ஆபொ ஹி ஷ்டா மயொஹுவः। தாந ஊஜெ்ஜ தயாதந। மஹெ ரணாய சக்ஷஸெ। யொ வஶ்ஶிவ தமொ ரஸः। தஸ்ய ஹாஜயதெஹ நः உஶதீரிவ மாதரः। தஸ்மா அரம் மமாம வः। யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வய। ஆபொ ஜநயயா ச நः।

ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய, ஸிந்துத்வீபரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, ஆபோதேவதா, மார்ஜனேவிநியோக: (மந்த்ர:) ஆபோஹிஷ்டா மயோ புவ:| தாந ஊர்ஜேததாதன| மஹேரணாயசக்ஷஸே| யோவஶ்ஶிவதமோரஸ:| தஸ்யபாஜயதேஹந:| உஶதீரிவமாதர:| தஸ்மாஅரங்கமாமவ:| யஸ்யக்ஷயாயஜிந்வத| ஆபோஜனயதாசந:|

இம்மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்ஜனஞ்செய்துகொண்டு ओंभूर्भुवस्सुवः (ஓம் ஹூஹுவஸ்ஸுவः. ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:) என்று சொல்லி ஜலத்தை எடுத்துச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

(பதவுரை) [हे (ஹெ ஹே)] आपः (ஆபः ஆப:)=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! हि (ஹி ஹி)=யாதுகாரணத்தால் [याः (யாः யா:)=யாதொரு यूयम् (யூயம் யூயம்)=நீங்கள்] मयो

भुवः (மயோபுவ: மயோபுவ:)=சுகத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றவர்களாக स्थ (ஸ்த ஸ்த)= இருக்கின்றீர்களோ [तस्मात् (தஸ்மாத் தஸ்மாத்)=அந்தக் காரணத்தால்] ताः (தா: தா:)= அந்த நீங்கள் नः (ந: ந:)=எங்களுக்கு महे (மஹே மஹே)= பெரிதாயும் रणाय (ரணாய ரணாய)=களங்கமற்றதுமான चक्षसे (சக்ஷஸே சக்ஷஸே)=ஞானத்திற்காக ऊर्जे (ஊர்ஜே ஊர்ஜே)=அன்னத்தை (போக்ய வஸ்துவை) दधातन (ததாதன ததாதன)=கொடுப்பீர்களாக. वः (வ: வ:)=உங்களுடைய यः (ய: ய:)=யதொரு शिवतमः (ஶிவதம: ஶிவதம:)=மிக்க க்ஷேமத்தைத் தரத்தக்கதான रसः (ரஸ: ரஸ:)=ரஸானுபவ (பரமாத்மானுபவ) முண்டோ तस्य (தஸ்ய தஸ்ய)=அந்தப் பரமாத்மானுபவத்திற்கு नः (ந: ந:)=எங்களையும் उशतीः (உஶதீ: உஶதீ:)=இயற்கையில் ஸ்நேஹமுள்ள मातर इव (மாதர இவ மாதர இவ)=அன்னைபோல इह (இஹ இஹ)=இப்பிறவியிலேயே भाजयथ (பாஜயத பாஜயத)=தக்கவர்களாகச் செய்யுங்கள். यस्य (யஸ்ய யஸ்ய)=எந்த ரஸத்தினுடைய (பரமாத்மாவினுடைய) क्षयाय (க்ஷயாய க்ஷயாய)=அனுபவத்தினால் [यूयम् (யூயம் யூயம்)=நீங்கள்] जिन्वथ (ஜிந்வத ஜின்வத)= பரமானந்தத்தில் மூழ்குகின்றீர்களோ तस्मै (தஸ்மை தஸ்மை)=அந்தரஸானுபவத்தின்பொருட்டு वः (வ: வ:)=உங்களை अरम् (அரம் அரம்)=மிகவும் गमाम (கமாம கமாம)=ஸேவிக்கின்றோம். (किं)च (கிஞ்ச கிஞ்ச)=மேலும் आपः (ஆப: ஆப:)= ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! नः (ந: ந:)=எங்களை जनयथा) (ஜநயதா ஜனயதா)=நல்ல ஜன்ம மடைந்தவர்களாகச் செய்யுங்கள்.

(தா—ம்) न हि भिक्षुको भिक्षुकान्तरं याचते (ந ஹி பிக்ஷு-

(கோ ஹிக்ஷுகாஞூவ யா௮மி௦தெ) ஓர் பிச்சைக்காரன் பிச்சையெடுக்கும் மற்றவனை யாசிப்பதில்லை. என்ற நியாயப்படி எவனிடம் எவ்வஸ்து நிறைந்திருக்கின்றதோ அவனிடமே அவ்வஸ்துவையாசிப்பது நியாயமும் உசிதமுமாகையால் இந்த அதிகாரியான ஜீவன் பகவதங்கபூத ஜலாபிமானிதேவதைகளைப் பிரார்த்திக்கவேண்டுமென்பதைச்சுருதி கருணையா லுபதேசிக்கத்தொடங்கி, பரமாத்மானுபவஞ்செய்து அதன் மஹிமையை நன்கறிந்திருக்கும் ஜலாபிமானி தேவதைகளைப் பார்த்து, “தாங்கள் அனுபவித்த அப்பரமாத்மாவின் அனுபவம் எங்களுக்குமுண்டாகும்படி செய்வதுடன் அவ்வழியிற்செல்லும் எங்களுக்கு அதற்குவேண்டிய போக்யவஸ்துக்கள் யாவையுந்தந்து ஸாதனானுஷ்டானஞ் செய்வித்து ஒப்புயர்வற்ற இப்பிறவியிலேயே தங்களைப்போலவே எங்களையும் பரமாத்மானுபவத்தி லீடுபட்டவர்களாகச் செய்துரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றும், உலகில் தாயானவள் குழந்தைகள் கோராவிடினும் அவர்களின் நன்மைகளைத் தாங்களே அறிந்துசெய்வதுபோலவே நீங்களும் எங்கள் விஷயத்தில் எந்தெந்தவிதத்தி லுபகரித்தால் நாங்கள் பரமாத்மானுபவஞ்செய்து க்ஷேமத்தை யடையக்கூடுமோ அவ்விதமெல்லாம் செய்தருள் புரியவேண்டுமென்றும்பிரார்த்திக்கவேண்டும்” என்று உபதேசித்தது.

குறிப்பு—இம்மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தைப் புரோக்ஷணஞ்செய்து கொள்வதனால் அதிகாரியான ஜீவனுடைய சாரீர தோஷமெல்லாம்விலகி அவனது சரீரம் மேற் செய்யவேண்டியகர்மத்திற்கு யோக்யதையைப்பெறுகின்றது என்று அறியவும்.

अथ अपां प्राशनम् (அத2 அபாம் ப்ராஶநம்) வலதுகையில் ஜலத்தைக்கிரஹித்துப்பின்வரும்மந்திரத்தைச்சொல்லி உட்கொள்ளவேண்டும். கையிலெடுக்கப்படும் ஜலம் நெஞ்சுக்குக் கீழ்போகாதவளவு இருக்கவேண்டுமென்றும், வலது உள்ளங் கையிலிருக்கிற "மாஷம்" எனப்பெயரிய ஓர்சிறுரேகைநனையக் கூடியவளவுள்ளஜலத்தையேஉட்கொள்ளவேண்டும்என்றும்

हस्तमध्यगता रेखा माष इत्यभिधीयते ।
तावन्मात्रं जलं पेयमन्यथा दोषभाग्भवेत् ॥

ஹஸ்தமத்4யக3தா ரேகா2 மாஷ இத்யபி4தீ4யதே ।
தாவந்மாத்ரம் ஜலம் பேயமந்யதா2 தோ3ஷபா4க்3ப4வேத் ॥

என்ற வசனங் கூறுகின்றது.

(அ—கை) **आपोहिष्ठा** (ஆபோஹிஷ்டா2) என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்ஜனஞ் செய்துகொள்வதால் பாஹ்யமான சரீர சுத்திமட்டு முண்டாகக்கூடுமாயினும் அதனின்றும் ஆந்தர (மனஸ்) சுத்தியுண்டாகமாட்டாது. மானஸமான தோஷமே இல்லை என்றுஞ் சொல்வதற்கில்லை. ஏனெனில்—பிறர்க்குத் தீங்கு நினைத்தல் முதலிய மானஸ ஸங்கல்பமானது பெரும்பாலும்யாவர்க்குமுண்டென்பது வெளிப்படை. அந்தமானஸ தோஷம் விலகாவிடில் மனதால்தேவதையைத் தியானித்தல் முதலியகார்யங்கள் நடைபெறா. மேலும் சாஸ்திரங்களால் விலக்கப்பட்ட அஹாரத்தையுட்கொள்ளல், மற்றும் எதிர்பார்த்தும், பாராமலும் சில விபரீதமான காரியங்களைச் செய்தல் இவைகள் மூலம் நேர்ந்தபாபங்கள் பலவுள. இவையெல்லாமிருக்கும்பொழுது மெற்சொல்லப் போகும் காயத்ரீத்யானம் முதலிய நல்லகர்மங்களால் அதற்குரிய நல்லபயனை அதிகாரியான ஜீவன் அடைவ.

தெங்ஙனம் என்ற ஸந்தேஹத்தை விளக்கவேண்டி சகல தோஷத்தையும் விலக்கக்கூடிய தீர்த்தப் பிராசனத்தைச் சாஸ்திரம்விதித்தது. ஆகவே முற்கூறியபடி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்து அர்த்தானுஸந்தானத்துடன் பின்சொல்லப் படும் மந்திரத்தையும் ஜபித்து உட்கொண்டால் ஸகலதோ ஷங்களும் விலகி க்ஷேமத்தை யடையலாமெனக் கருதியே இந்தத்தீர்த்தப்பிராசன கர்மாவில் இம்மந்திரத்தை ஏற்படுத்தி யிருப்பதால் அம்மந்திரமும் அதன் பொருளும் இனி உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

सूर्यश्चेत्यनुवाकस्य, अग्निः ऋषिः, गायत्री छन्दः, सूर्यो देवता, अपां प्राशने विनियोगः ॥

(𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

(ஸூர்யஶ்சேத்யநு வாகஸ்ய, அக்நி: ரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, ஸூர்யோதேவதா, அபாம்ப்ராசனே விநியோக:

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். (காலையில்)

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यद्रात्र्या पापमकार्षम् । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पद्भ्यामुदरेण *शिश्ना । रात्रिस्तदवलुंपतु । यत्किंच दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ ॥ सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌾

* शिश्ना என்றும் சிஷ்ட சம்பிரதாய பாடமிருக்கிறது. பொருள்ஒன்றே

𑌷𑌂 | 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 | 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 | 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍁 | 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿 | 𑌇𑌦𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌨𑍌 | 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ||

ஸூர்யஶ்ச மாமன்யுஶ்ச மன்யுபதயஶ்ச மன்யுக்ருதேப்ய: | பாபேப்யோரக்ஷந்தாம் | யத்ராத்ர்யாபாபமகார்ஷம் | மனஸா வாசா ஹஸ்தாப்பாம் | பத்ப்யாமுதரேணசிஶ்னா | ராத்ரிஸ்தத வலும்பது | யத்கிஞ்சதுரிதம்மயி | இதமஹம் மாமம்ருத யோனௌ | ஸூர்யேஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா||

(ப—ரை) सूर्यश्च (𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 ஸூர்யஶ்ச)=ஸூரிய மண்டலாபிமானி தேவனும் मन्युश्च (𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 மன்யுஶ்ச)=மன்யு என்றதேவனும் मन्युपतयश्च (𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 மன்யுபதயஶ்ச)=கோபத்திற்கு யஜமானர்களானதேவர்களும் मन्युकृतेभ्यः (𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 மன்யுக்ருதேப்ய:)=கோபத்தாற்செய்யப்பட்டவைகளான पापेभ्यः (𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 பாபேப்ய:)=பாபங்களினின்றும் मा (𑌮𑌾 மா)=என்னை रक्षन्ताम् (𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 ரக்ஷந்தாம்)=காப்பாற்றட்டும். (பாபங்களை விலக்கட்டும்) रात्र्या (𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 ராத்ர்யா)=ராத்திரியில் मनसा (𑌮𑌨𑌸𑌾 மனத்தினாலும், वाचा (𑌵𑌾𑌚𑌾 வாசா)=வாக்கினாலும் हस्ताभ्याम् (𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ஹஸ்தாப்யாம்)=கைகளாலும் पद्भ्याम् (𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 பத்ப்யாம்)=கால்களாலும் शिश्ना (𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 சிஶ்னா)=ஆண்குறியினாலும் यत् (𑌯𑌤𑍍 யத்)=எந்த पापम् (𑌪𑌾𑌪𑌂 பாபம்)=பாபத்தை अकार्षम् (𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 அகார்ஷம் (செய்தேனோ. किञ्च (𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 கிஞ்ச)=மேலும் मयि (𑌮𑌯𑌿 மயி)=என்னிடத்தில் यत्, दुरितम् (𑌯𑌤𑍍 யத்) (𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 துரிதம்)=இவையல்லாமற்ற எந்தப்

பாபங்களுண்டோ அவைகளை रात्रि: (ராத்ரீ: ராத்திரி:)= ராத்திரியின் அபிமானி தேவதை अवलुंपतु (அவலும்பது அவலும்பது)=போக்கவேண்டும். इदम् (இதம் இதம்)=இந்தப் பாபங்கள்யாவையும் माम्(மாம் மாம்)=பாபங்களைச்செய்த அஹங்காரத்தையும் अमृतयोनौ—अमृत (அம்ருதயொநௌ அம்ருத அம்ருதயோனௌ அம்ருத)=மரணமற்றதாயும் योनौ (யொநௌ யோநௌ)=ஜகத்காரணமாயும் सूर्ये (ஸூர்யெ ஸூர்யே)=அந்தர்யாமியாயிருந்து ஜகத்தைத் தூண்டுகிறதுமான ज्योतिषि (ஜ்யோதிஷி ஜ்யோதிஷி)=ஜ்யோதிர்வடிவமான பரமாத்மாவினிடம் अहम् (அஹம் அஹம்)=நான் जुहोमि ஜுஹொமி ஜுஹோமி)=ஹோமஞ் செய்கின்றேன். स्वाहा (ஸ்வாஹா ஸ்வாஹா)=செய்யப்பட்ட ஹோமமானது நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாயாகவேண்டும்.

(தா—ம்) சூரியன், மன்யு என்றதேவதை, கோபத்திற்கு அபிமானிகளான தேவர்கள் இவர்கள் யாவரும் அறிந்தும் அறியாமலும் சரீரம், வாக்கு, மனது என்ற முக்கரணங்களைக்கொண்டு என்னாற் செய்யப்பட்டபாபங்கள் யாவையும் போக்கவேண்டும். அவ்விதமவர்கள் பாபத்தை விலக்கிவிட்டால் இனி இம்மாதிரிபாபங்கள் நேராமலிருப்பதற்குவேண்டிப் பாபஞ் செய்வதற்கு இன்றியமையாச்சாதனமான அஹங்காரத்தையும், அதன்மூலம் நேரும்பாபங்களையும் ஸர்வப்பிரஞ்சகாரணபூதரான ஸ்ரீமன்நாராயணனிடமொப்படைத்து இனிபாபமே வருவண்ணஞ் செய்துகொண்டு அவரையே இடைவிடாதுத்தியானஞ் செய்வேனாக. (எ-று).

மத்தியாந்ஹத்தில் आपः पुनन्तु इति मन्त्रस्य, विश्वेदेवा ऋषयः, अनुष्टुप् छन्दः, आपो देवता, अपां प्राशने विनियोगः.

[illegible]

ஆப: புனந்து இதிமந்த்ரஸ்ய விஸ்வேதேவா ரிஷய: அநுஷ்டுப் சந்த:, ஆபோதேவதா, அபாம்ப்ராசனே விநியோக: ।

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम् । यदुच्छिष्ट मभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम । सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहःस्वाहा ।

[illegible]

(ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புனாதுமாம் । புனந்துப்ரும்ஹணஸ்பதிர்ப்ரும்ஹ பூதாபுனாதுமாம் । யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வாதுஶ்சரிதம் மம । ஸர்வம் புனந்து மாமாபோ ஸதாஞ்சப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா ।)

(ப—ரை) **आपः** (𑌆𑌪𑌃 ஆப:)=ஜலம் **पृथिवीम्** (𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍍 ப்ருதிவீம்)=பிருதிவியின் விகாரமானசரீரத்தை **पुनन्तु** (𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 புனந்து)=பரிசுத்தமாகச் செய்யட்டும் (கர்மங்களையநுஷ்டிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளதாகச் செய்யட்டும்) **पूता** (𑌪𑍂𑌤𑌾 பூதா)=பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்ட **पृथिवी** (𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 ப்ருதிவீ)=பிருதிவியின் விகாரமான சரீரம் **माम्** (𑌮𑌾𑌮𑍍 மாம்)=என்னை

(லிங்க சரீரத்தை) पुनातु (புநாது புனாது)=பரிசுத்தமாகச் செய்யட்டும். [आप: (ஆப: ஆப:)=ஜலம்] ब्रह्मण: (ப்ரஹ்மண: ப்ரம்ஹண:)=வேதத்தை पति: (பதி: பதி:)=உபதேசஞ் செய்த ஆசாரியனை पुनन्तु (புநந்து புனந்து)=பரிசுத்தஞ் செய்யட்டும். पूता (பூதா பூதா)=(ஆசாரியனாலுபதேசிக் கப்பட்டதுபற்றி) பரிசுத்தமான ब्रह्म (ப்ரஹ்ம ப்ரம்ஹ)=வேதம் माम् (மாம் மாம்)=மந்திரஜபஞ் செய்கின்ற என்னை पुनातु (புநாது புனாது)=பரிசுத்தஞ் செய்யட்டும் उच्छिष्टम् (உச்சிஷ்டம் உச்சிஷ்டம்)=சாப்பிட்டு மீதமுள்ளதும் अभोज्यम् (அபோஜ்யம் அபோஜ்யம்)=சாப்பிடத்தகாததுவுமானயत् (யத் யத்)=எந்த வஸ்து [मयाभुक्तम् (மயாபுக்தம் மயாபுக்தம்)= என்னால் சாப்பிடப்பட்டதோ] (अथ) वा (அதவா அதவா)= அல்லது मम (மம மம)=என்னுடைய यत् (யத் யத்)=யாதொரு दुश्चरितम् (துஶ்சரிதம் துப்சரிதம்)=சாஸ்திர விருத்தமான அனுஷ்டானமுண்டோ किंच (கிஞ்ச கிஞ்ச)=மேலும் असताम् (அஸதாம் அஸதாம்)=அசத்துக்களுடைய प्रतिग्रहम् (ப்ரதிக்ரஹம் ப்ரதிக்ரஹம்)=பிரதிக்கிரஹம் (அசத்துக்களிடமிருந்து ஒன்றைவாங்கிக் கொள்வதால் நேரும்பாபம்) [यत् (யத் யத்)=யாதுண்டோ] (तत्) सर्वम् (தத்ஸர்வம் தத்ஸர்வம்)=அவையாவையும் [अपोह्य (அபோஹ்ய அபோஹ்ய)= விலக்கி] माम् (மாம் மாம்)=என்னை आप: (ஆப: ஆப:)=ஜலாபிமானிதேவதை पुनन्तु (புநந்து புனந்து)=பரிசுத்தனாகச் செய்யட்டும். (तदर्थम् (ததர்த்தம் ததர்த்தம்)=அதன் நிமித்தம்) स्वाहा (ஸ்வாஹா ஸ்வாஹா)=இந்தத் தீர்த்தத்தை யுட்கொள்ளுகின்றேன்.

(தா—ம்) ஜலாபிமானிதேவதை இம்மந்திரத்தைச் சொல்

வித் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்கின்ற என்னுடைய ஸ்தூலசரீ ரம், சூக்ஷ்மசரீரமான மனது இவைகளைச்சுத்தமாக்குவது டன், மந்திரோபதேசஞ் செய்கின்ற எனது ஆசாரியனைப் பரிசுத்தமாக்குவதன் மூலம் அவரிடமிருந்து பெற்றதுபற் றிப்பரிசுத்தமான இம்மந்திரத்தை ஜபித்து தீர்த்தப்பிராச னஞ்செய்கின்ற எனக்குத்தகாத காரியத்தைச் செய்தல்மூல மும், ஒருவர்சாப்பிட்டு எஞ்சியவாஹாரத்தை உட்கொள்ளு தல் மூலமும், அசத்துக்களிடமிருந்து பொருளைக்கிரஹித்தல் மூலமும், மற்றுமுள்ள சாஸ்திரவிருத்தமான கர்மங்களை யனுஷ்டித்தல் மூலமும் நேருந்தோஷங்கள் யாவையும் நாசஞ் செய்து காயத்திரீ மந்திரத்தின் பொருளான பரமாத்மா வைத்தியானஞ் செய்யத்தக்கவனாகச் செய்யட்டும் என்று இதனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டது. (எ—று)

(மாலையில்) अग्निश्चेत्यादिमन्त्रस्य—सूर्य ऋषिः, गायत्री छन्दः, अग्निर्देवता, अपां प्राशने विनियोगः

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌿:, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦:, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

அக்னிஸ்சேத்யாதி மந்த்ரஸ்ய—ஸூர்யருஷி:, காயத்ரீ சந்த:, அக்னிர்தேவதா, அபாம்ப்ராசனே விநியோக:

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைச்சொல்லி நியாஸஞ்செய்துகொண்டுப்பின்வரும் மந்திரத்தைபடித்துத் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) अग्निश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यदह्ना पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। अहस्तदवलुंपतु। यत्किंच दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 । 𑌯𑌦𑌹𑍍𑌨𑌾𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 । 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 । 𑌅𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍁 । 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿 । 𑌇𑌦𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌨𑍌 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

அக்னிஶ்ச மாமன்யுஶ்ச மன்யுபதயஶ்ச மன்யுக்ருதேப்ய:| பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம்| யதன்ஹாபாப மகார்ஷம் மனஸாவாசா ஹஸ்தாப்யாம்| பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்நா அஹஸ்த தவலும்பது| யத்கிஞ்ச துரிதம்மயி| இதமஹம் மாமம்ருதயோனௌ| ஸத்யேஜ்யோதிஷிஜுஹோமி ஸ்வாஹா ||

(ப—ரை) **अग्निश्च** (𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 அக்நிஶ்ச)=அக்னியும், **मन्युश्च** (𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 மன்யுஶ்ச)=மன்யு என்ற தேவனும் **मन्युपतयश्च** (𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 மன்யுபதயஶ்ச)=கோபத்திற்குக் காரணபூதர்களான தேவர்களும் **पापेभ्यः** (𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 பாபேப்ய:)=பாபங்களினின்றும் **रक्षन्ताम्** (𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 ரக்ஷந்தாம்)=காக்கவேண்டும் (பாபங்களை விலக்கவேண்டும்.) **अह्ना** (𑌅𑌹𑍍𑌨𑌾 அஹ்னா)=பகலில் **मनसा** (𑌮𑌨𑌸𑌾 மனஸா)=மனத்தினாலும் **वाचा** (𑌵𑌾𑌚𑌾 வாசா)=வாக்கினாலும் **हस्ताभ्याम्** (𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ஹஸ்தாப்யாம்)=கைகளாலும் **पद्भ्याम्**(𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 பத்ப்யாம்)=கால்களாலும் **उदरेण** (𑌉𑌦𑌰𑍇𑌣 உதரேண)=வயிற்றினாலும் **शिश्ना** (𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 ஶிஶ்நா)=ஆண்குறியினாலும் **यत्** (𑌯𑌤𑍍 யத்)= எந்த **पापम्** (𑌪𑌾𑌪𑌂 பாபம்)=பாபத்தை **अकार्षम्** (𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 அகார்ஷம்)=செய்தேனோ **किंच** (𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 கிஞ்ச)=மேலும் **मयि** (𑌮𑌯𑌿 மயி)=என்னிடத்தில் **यत्** (𑌯𑌤𑍍 யத்)=மற்றுமுள்ள எந்தப்பாப முண்டோ **तत्** (𑌤𑌤𑍍 தத்)=அந்தப் பாபத்தை

अह्नः(அஹ்ந: அஹ்ந:)=பகலுக்கபிமானியான தேவதை अवलुम्पतु (அவலும்பது அவலும்பது)=நாசஞ் செய்யட்டும். इदम् (இதம் இதம்)=மேற்கூறிய பாபங்களையும் माम् (மாம் மாம்)= பாபங்களைச்செய்த அஹங்காரத்தையும் अमृतयोनौ (அம்ருத யோநௌ அம்ருதயோனௌ) अमृत (அம்ருத அம்ருத)=மரண மற்றதாயும் योनौ (யோநௌ யோனௌ)=ஜகத்காரணமாயும் सत्ये (ஸத்யே ஸத்யே)=முக்காலத்திலும் நிலைத்து நிற்கின்ற தாயுமிருக்கிற ज्योतिषि (ஜ்யோதிஷி ஜ்யோதிஷி)=ஜ்யோதிர் வடிவமான பரமாத்மாவினிடம் जुहोमि (ஜுஹோமி ஜு ஹோமி)=ஹோமஞ்செய்கின்றேன். स्वाहा (ஸ்வாஹா ஸ்வா ஹா)=நான் அனுஷ்டித்த ஹோமானுஷ்டானம் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாயாகவேண்டும். सूर्यश्च (ஸூர்யஶ்ச ஸூர்யஶ்ச)=என்ற மந்திரத்திற்குப்போல் இதற்கும் தாத்பர்யங் கொள்ளவேண்டும்.

குறிப்பு-பொதுவில் மானஸிகம்,வாசிகம்,காயிகம் என பாபம் மூன்று விதமாகப்பிரிக்கப்படும். அவற்றுள் பிறற்குத் தீங்கிழைக்கவேண்டுமெனச் சங்கற்பிப்பது முதலியன மானஸிக பாபமெனப்படும். பிறற்குப் பிரியமில்லாமலும். பொய்யாயும் பேசுதல் முதலியன வாசிக பாபம் எனப்படும். கையால்பிரயோஜனமின்றித்துரும்பைக்கிள்ளுதல்; காலால் பசு, மாதா, பிதா, பெரியோர் முதலியோரை உதைத்தல், சாஸ்திரங்களால் விலக்கப்பட்ட ஆஹாரங்களையுட்கொள்ளு தல்; சேரக்கூடாதவிடத்திற் சேர்ந்து சயனித்தல் முதலியன காயிகபாப மெனப்படும். இம்மூன்றுவித பாபங்களும் விலக வேண்டும் என்று मनसा वाचा हस्ताभ्यां, पद्भ्या मुदरेण शिश्ना, रात्रिस्तदवलुंपतु, अहस्तदवलुंपतु (மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம்

𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍁, 𑌅𑌹𑌸𑍍𑌤 𑌦𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍁, மனஸாவாசா ஹஸ்தாப்யாம், பத்ப்யா முத ரேணசிஶ்நா, ராத்ரிஸ்ததவலும்பது, அஹஸ்ததவலும்பது) என்றபாகத்தால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதா யறியவும்.

காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் அததற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தையுட்கொண்டவுடன் இரண்டுமுறை ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு दधिक्राव्ण: (𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑌃 ததிக்ராவ்ண:)=என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். दधिक्राव्ण इति मन्त्रस्य—वामदेव ऋषि:, अनुष्टुप् छन्द:, विश्वेदेवा देवता: मार्जने विनियोग: (𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃, 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃, ததிக்ராவ்ண இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவரிஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, விஶ்வேதேவா தேவதா:, மார்ஜனே வினியோக:) என்று ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्र:) दधिक्राव्णो अकारिषम् । जिष्णोरश्वस्य वाजिन: । सुरभि नो मुखा करत् । प्र ण आयूंषि तारिषत् । आपो हि ष्ठा...... जनयथाच न: । ओं भूर्भुवस्सुव: ॥

𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍋 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑌂। 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃। 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌕𑌰𑌤𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌣 𑌆𑌯𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌿𑌷𑌤𑍍। 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌷𑍍𑌠𑌾...𑌜𑌨𑌯𑌥𑌾𑌚 𑌨𑌃। 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃।

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம்|ஜிஷ்ணோரஶ்வஸ்யவாஜிந:| ஸுரபிநோ முகா கரத் | ப்ரண ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ஆபோஹிஷ்டா......ஜநயதாசந: | ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: |

(ப—ரை) दधिक्राव्ण:—(த₄யி க்ரா வ்ணா: ததிக்ராவ்ணா:)= दधि (த₄யி ததி)=ஹோமத்திற்கு யோக்யமான தயிர் முதலிய திரவியங்களை क्राव्ण: (க்ரா வ்ணா: க்ராவ்ணா:)=அடைகின்ற வரும் जिष्णो: (ஜிஷ்ணோ: ஜிஷ்ணோ:)=ஜயிக்கும் ஸ்வபாவ முடையவரும் (மேன்மை தங்கியவரும்) अश्वस्य (அஶ்வஸ்ய அஶ்வஸ்ய)=எங்கும் நிறைந்தவரும் वाजिन: (வாஜிந: வாஜி ந:)=அன்ன முள்ளவரும், அல்லது வேகமாகச்செல்லுகின்ற வருமான अग्ने: (அக்₃னே: அக்னே:)=அக்னியினுடைய (ஸ்துதியை) अकारिषम् (அகாரிஷம் அகாரிஷம்)=செய்கின்றேன். स: (ஸ: ஸ:)=அந்த அக்னி न: (ந: ந:)=எங்களுடைய मुखा= (முகா முகா)=முக்யமான க்ஞானேந்திரியம் கர்மேந்திரியம் இவைகளை सुरभि (ஸுரபி₄ ஸுரபி)=வாசனை யுள்ளவைகளாக, அதாவது அததற்குரிய விஷயங்களைக் கிரஹிக்கத் தக்கவைகளாக करत् (கரத் கரத்)=செய்யவேண்டும். न: (ந: ந:)=எங்களுடைய आयूंषि (ஆயூம்ஷி ஆயூம்ஷி)=ஆயுளையும் प्रतारिषत् (ப்ரதாரிஷத் ப்ரதாரிஷத்)=விருத்திசெய்ய வேண்டும். மேலுள்ள आपोहिष्ठा (ஆபோஹிஷ்டா ஆபோஹிஷ்டா)=முதலிய மந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் முன்னமே 87வது பக்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(தா—ம்) दिवाग्निरादित्यं गत:, रात्रावादित्यस्तम् (தி₃வாக்₃நிராதி₃த்யம் க₃த:, ராத்ராவாதி₃த்யஸ்தம் திவாக்னிராதித்யம் கத:, ராத்ராவாதித்யஸ்தம்) = (பகலில் அக்னி சூரியனை அடைகின்றான். இரவில் சூரியன் அக்னியை யடைகின்றான்) என்றபடி சூரியனுடைய சக்தியை யடைந்த ராத்திரியின் அபிமானியான அக்னி என்ற தேவன்நான் செய்கின்ற ஸ்தோத்திரத்தினால் பிரீதியையடைந்து எனது கர்மேந்திரி

யக் ஞானேந்திரியங்கள் எவ்வித கெடுதலுமின்றித் தத்த மது விஷயங்களைக்கிரஹிக்கும்படி செய்வதுடன் அத்தகைய இந்திரியங்களைக் கொண்டு நீண்டகாலம் நல்லவிஷயானுபவஞ் செய்யும்படி நீண்ட ஆயுளையும் தரவேண்டும். (எ—று).

பிறகு. **जलपूर्वं तथा हस्तं नासिकाग्रे समर्पयेत् ॥**
ऋतं चेति पठित्वा तु*तज्जलं निर्ऋतौ क्षिपेत् ॥

𑌜𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌋𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌠𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

என்று சாஸ்திரம் விதித்திருப்பதால் கையில் ஜலத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு பின்வரும் **ऋतंच** (𑌋𑌤𑌞𑍍𑌚 ருதஞ்ச)=என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஆக்கிராணஞ் செய்து (முகர்ந்து) நிருருதி (தென்மேற்கு) திசையில் விடவேண்டும். **ऋतंचेति मन्त्रस्य, अघमर्षणऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, भाववृत्तः परमात्मा देवता, पापपुरुषविसर्जने विनियोगः** (𑌋𑌤𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌭𑌾𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 (ருதஞ்சேதி மந்த்ரஸ்ய அகமர்ஷண ரிஷி:, அனுஷ்டுப்சந்த:, பாவவ்ருத்த: பரமாத்மா தேவதா, பாபபுருஷ விஸர்ஜனே விநியோக:) என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டு பின்எழுதப்படும் மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत । ततो रात्रिरजायत ततस्समुद्रो अर्णवः । समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरो अजायत । अहो-

---

* तज्जलं तु क्षितौ क्षिपेत् 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍— என்றும் பாடமிருக்கின்றது.

रात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो स्वः ॥

ருதஞ்ச ஸத்யஞ்சாபீத்தாத் தபஸோऽத்யஜாயத। ததோ ராத்ரிரஜாயத ததஸ்ஸமுத்ரோ அர்ணவ:। ஸமுத்ராதர்ணவாததி ஸம்வத்ஸரோ அஜாயத। அஹோராத்ராணி விதததிஶ்வஸ்ய மிஷதோ வஶீ। ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வமகல்பயத்। திவஞ்ச ப்ருதிவீஞ்சாந்தரிக்ஷமதோ ஸுவ: ॥

(ப-ரை) अभीद्धात् (அபீத்தாத் அபித்தாத்)=பிராணியின் கர்மத்தை யனுஸரித்து நாலாபக்கத்திலும் பிரகாசத்தையடைந்த तपसः (தபஸ: தபஸ:)=பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பத்தினின்றும் ऋतंच (ருதஞ்ச ருதஞ்ச)=அசேதனமானப் பிரகிருதியும் सत्यं च (ஸத்யஞ்ச ஸத்யஞ்ச)=சேதனவர்க்கமும் अध्यजायत (அத்யஜாயத அத்யஜாயத)=உண்டாயிற்று. ततः (தத: தத:)=பிறகு रात्रिः (ராத்ரி: ராத்திரி:)=அக்ஞானஹேதுவான மஹத்தத்துவம் முதலியவஸ்து अजायत (அஜாயத அஜாயத)=உண்டாயிற்று. ततः (தத: தத:)=அதினின்றும் समुद्रः (ஸமுத்ர: ஸமுத்ர:)=ஐந்து பூதங்களும் अर्णवः (அர்ணவ: அர்ணவ:)=பிரும்மாண்டமும் अध्यजायत (அத்யஜாயத அத்யஜாயத)=உண்டாயிற்று समुद्रात्, (ஸமுத்ராத், ஸமுத்ராத்)=अर्णवात् (அர்ணவாத் அர்ணவாத்)=மேற்சொல்லியபூதம், பிரும்மாண்டம் இவைகளினின்றும் संवत्सरः (ஸம்வத்ஸர: ஸம்வத்ஸர:)=பிரும்மாண்டாதிபதியான விராட்ஜீவன் अध्यजायत (அத்யஜாயத அத்யஜாயத)=உண்டானார். मिषतः (மிஷத: மிஷத:)=நிலையை யடைந்த विश्वस्य (விஶ்வஸ்ய விஸ்வஸ்ய)=ஜகத்திற்கு वशी (வஶீ வசீ)=யஜமானரான धाता (தாதா தாதா)=ஹிரண்யகர்ப்பர் अहोरात्राणि (அஹோராத்ரா

ணி அஹோராத்ராணி)=பகல் இரவுகளை विदधत् (𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍍 விததத்)=ஸ்ருஷ்டிக்கத்தொடங்கி यथापूर्वम् (𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 யதாபூர்வம்)=முன் கல்பத்திலிருந்தபடியே सूर्याचन्द्रमसौ (𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ)=சூரியன் சந்திரன் இவர்களையும் दिवं च (𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌚 திவம்ச)=த்யுலோகத்தையும் पृथिवीं च (𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚 ப்ருதிவீம்ச)=பூலோகத்தையும் अन्तरिक्षम् (𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 அந்தரிக்ஷம்)=அந்தரிக்ஷ லோகத்தையும் अथो (𑌅𑌥𑍋 அதோ)=பிறகு सुवः (𑌸𑍁𑌵𑌃 ஸுவ:)=ஸுவர் லோகத்தையும் अकल्पयत् (𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 அகல்பயத்)=ஸ்ருஷ்டித்தார்.

(தா-ம்) सोऽकामयत, बहु स्यां प्रजायेयेति, स तपोऽतप्यत, स तपस्तप्त्वा, इदं सर्वमसृजत । 𑌸𑍋𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿, 𑌸 𑌤𑌪𑍋𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤, 𑌸 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤 ஸூக்ஷ்மசிதசித்சரீரியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஸ்தூலசிதசித்சரீரியாக ஆகவேண்டுமென்று ஸங்கற்பித்து இவையாவையும் ஸ்ருஷ்டித்தார் என்றபடி. இந்த மந்திரத்தாலு முபதேசித்து பரமாத்மாவின் சரீரமான அக்கினி முதலிய தேவர்களை யாராதித்தல்மூலம் அக்னி முதலியவற்றைச் சரீரமாகவுடைய ஸ்ரீமந் நாராயணனையே பிரார்த்தித்ததாக ஆகுமென்றும், அவ்வித பகவானின் ஆராதனத்தால் தனக்கு ஸர்வானுகூல்யங்களு முண்டாகுமென்றும் எண்ணவேண்டும். (எ—று)

अथार्घ्यप्रदानम् । (𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 அதார்க்யப்ரதானம்) अर्घ्यप्रदानं करिष्ये (𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 அர்க்யப்ரதானம் கரிஷ்யே)=என்று ஸங்கல்பஞ் செய்யவேண்டுமெனச் சில சிஷ்டர்கள் சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர் அர்க்

யம் விடுதல், காயத்ரி ஜபம், உபஸ்தானம் என்ற மூன்று கர்மங்களே ஸந்தியோபாஸனத்தில் பிரதானமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தொடக்கத்தில் संध्यामुपासिष्ये (𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே)= "ஸந்தியோபாஸனஞ்செய்கின்றேன்" என்று ஸங்கல்பம் செய்திருப்பதைத் தவிர்த்து இங்கு தனியாய் ஸங்கல்பஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை என்கின்றனர். ஆதலால் தத்தமது வழக்கம்போல் செய்யவும். இங்கு பிராணுயாமஞ் செய்யவேண்மென்று சிலரும், அது வேண்டுவதில்லை என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர். இவ்விஷயத்திலும் வழக்கத்தையனுஸரிக்கவும். गायत्र्या ऋषि-र्विश्वामित्रः, निचृद्गायत्री छन्दः, सविता देवता । अर्घ्यप्रदाने विनियोगः । (𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃, 𑌨𑌿𑌚𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 காயத்ர்யாரிஷிர் விஶ்வாமித்ர:, நிசிர்த்காயத்ரீசந்த: ஸவிதா தேவதா அர்க்யப்ரதானே விநியோக: ।) இவ்விதம் ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, விநியோகம் இவைகளைச்சொல்லி அந்தந்த விடங்களில் நியாஸஞ்செய்து கொண்டு, பிறகு

ओं । भूर्भुवस्सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋𑌯𑍋𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:। தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்யதீமஹி। தியோயோன: ப்ரசோதயாத் ।

என்ற மந்திரத்தைஜபித்துக் காலையில்மூன்று அர்க்யமும், நடுப்பகலில் இரண்டு அர்க்யமும்(ஒரு அர்க்யம் என்று சொல்வாருமுளர்) ஸாயங்காலத்தில் மூன்று அர்க்யமும்

விடவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து का-लातीतप्रायश्चित्तार्घ्यं करिष्ये (𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 காலாதீதப்ராயஸ் சித்தார்க்யம் கரிஷ்யே) (காலங்கடந்ததால் நேர்ந்த பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகத் திரும்பவும் அர்க்யம் விடுகின்றேன்) என்று ஸங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு, ஒருதடவைப் பிராணாயாமஞ்செய்து गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः, देवी गायत्री छन्दः, सविता देवता, प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। காயத்ர்யாரிஷிர் விஸ்வாமித்ர:, தேவீ காயத்ரீ சந்த:, ஸவிதா தேவதா, ப்ராயஸ் சித்தார்க்ய ப்ரதானே விநியோக:) என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிறகு

ओं भूः। ओं सुवः। ओं॑सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओं॑सत्यं। ओं, तत्सवितुर्वरेण्यं। भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्॥

𑍐 𑌭𑍂𑌃। 𑍐 𑌭𑍁𑌵𑌃। 𑍐𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃। 𑍐 𑌮𑌹𑌃। 𑍐 𑌜𑌨𑌃। 𑍐 𑌤𑌪𑌃। 𑍐𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂। 𑍐 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑍐𑌮𑌾𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍।

ஓம் பூ:। ஓம் புவ:। ஓம் ஸுவ:। ஓம் மஹ:। ஓம் ஜன:। ஓம் தப:। ஓம் ஸத்யம்। ஓம் தத்ஸவிதூர்வரேண்யம்। பர்கோ தேவஸ்யதீமஹி। தியோயோந: ப்ரசோதயாத்। ஓமாபோஜ்யோதீ ரஸோ அமிருதம் ப்ரும்ஹ பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம்।

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப் பிராயச்சித்தார்க்யம் விடவேண்டும். பிறகு ओं भूर्भुवस्सुवः (ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:) என்று சொல்லி ஆத்மப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும். இவ்விடத்தில் சிலர் சிரத்தையின் மேலிட்டால் மேற்கூறிய மந்திரத்தைச் சொல்லி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்து ஆத்மப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்றனர்.

அர்க்யம் விடுதலைப்பற்றிய விசாரம்.

सूर्यायैव तु गायत्र्या त्रिसंध्यास्वंजलिं क्षिपेत् ।
प्रातर्मध्याह्नयोस्तिष्ठन् सायमासीन एव च ॥
सन्देहानां वधार्थाय प्रक्षिपेदुदकांजलिं ।
प्रायश्चित्तार्थमाचम्य मुच्यते दैत्यहत्यया ॥
प्रणवव्याहृतीभिश्च कृत्वात्मानं प्रदक्षिणं ॥
आचम्यैव ततस्तिष्ठन्ध्यायेत्संध्यां समाहितः ॥

ஸூர்யாயைவ து காயத்ர்யா த்ரிஸம்
த்யாஸ்வஞ்ஜலிம் க்ஷிபேத் । ப்ராதர்மத்யாஹ்நயோ
ஸ்திஷ்டந் ஸாயமாஸீந ஏவ ச ॥
ஸந்தேஹாநாம் வதார்த்தாய ப்ரக்ஷிபேதுதகாஞ்ஜலிம் ।
ப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாசம்ய முச்யதே தைத்யஹத்யயா ॥
ப்ரணவவ்யாஹ்ருதீபிஶ்ச க்ருத்வாத்மாநம் ப்ரதக்ஷிணம் ।
ஆசம்யைவ ததஸ்திஷ்டந்த்யாயேத்ஸந்த்யாம் ஸமாஹித: ॥

சூரியன் பொருட்டாகவே காயத்திரியால் மூன்றுஸந்திகளிலும் ஜலாஞ்ஜலிகளை உயரத்தூக்கி விடவேண்டும். காலை மத்தியான்ஹம் இவ்விரண்டு காலங்களிலும் நின்றுகொண்டும், ஸாயங்காலத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டுமே அர்க்யதானஞ் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் அர்க்யம்விடுவதால்

மந்தேஹர் என்ற அசுரர்கள்வதைக்கப்படுகின்றனர். உடனே ஆசமனஞ்செய்வதால் அஸுரவதத்தாலுண்டான தோஷம் விலகுகின்றது. பிறகு பிரணவம், வியாஹ்ருதி இவைகளால் தன்னைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, ஆசமனஞ்செய்து நின்றுகொண்டே ஸந்தியாதேவியைத் தியானஞ்செய்யவேண்டும் என்று சங்கரும்

ईषन्नम्रः प्रभाते तु मध्याह्ने तु ऋजुस्तथा ।
गायत्र्या प्रक्षिपेदर्घ्यं सायं तूपविशन् भुवि ॥
गोशृङ्गमात्रमुद्धृत्य रविं दृष्ट्वा जलाञ्जलिं ।
द्वौ पादौ च समुद्धृत्य पार्ष्णी उद्धृत्य प्रक्षिपेत् ॥

𑌈𑌷𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌋𑌜𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍂𑌪𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥
𑌗𑍋𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌵𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌂 ।
𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

காலையில் கொஞ்சம் வணங்கினவனாயும், மத்தியான்ஹத்தில் மிகவும் ஒழுங்காயும் (வணங்காமலும்) ஸாயங்காலத்தில் பூமியிலுட்கார்ந்துகொண்டும் காயத்திரியால் அபிமந்திரணஞ்செய்த ஜலத்தை உயரத்தூக்கிவிடவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்யும் பொழுது புருவம்வரை உயரத்தூக்கிச் சூரியனைப் பார்த்துக்கொண்டு, இருபாதங்களின் குதிகால்கள் பூமியிற் படாவண்ணம் எழும்பிஜலத்தின் மத்தியில் ஜலாஞ்ஜலியை விடவேண்டும். जलाभावे शुचिस्थले 𑌜𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 ஜலமில்லாவிடில் சுத்தமான இடத்திலாவது அர்க்யதானஞ் செய்ய வேண்டும். (காலையிலும், மத்யான்ஹத்திலும்ஜலத்திலும்,ஸாயங்காலம் பூமியிலும்அர்க்யத்தை

விடவேண்டுமெனச் சில சிஷ்டர்கள் உறுதி கூறுகின்றனர்) அவ்வித மர்க்யம் விடும்பொழுது கட்டைவிரலும் ஆள்காட்டிவிரலும் சேர்க்கப்பட்டால் "ராக்ஷஸீமுத்திரை" என்றும், அவ்விதஞ்செய்தலால் எவ்விதப்பயனு முண்டாகாதென்றும் பாரிஜாதம் முதலியக்கிரந்தங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே மேற்கூறியபடியே அர்க்யம் விடவேண்டும்.

சங்கை:—'சங்கர்' என்ற மஹருஷியின் வசனத்தில் 'மந்தேஹர்' என்ற அஸுரவகுப்பாரை இந்த அர்க்ய ஜலத்தால் வதைப்பதாயும் இந்தவதத்தால் நேருகின்ற பாபத்தைப் பிராணாயாமத்தாற் போக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த 'மந்தேஹர்' என்பவர் யாவர்? எங்கிருக்கின்றனர்? என்ன செய்கின்றனர்? எதற்காக அவர்களை வதைசெய்யவேண்டும்?

உத்தரம்:—முன்னொரு ஸமயம் 'மந்தேஹர்' என்ற அரக்கர்கள் பிரும்மதேவனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தனர். அத்தவத்திற்கிணங்கிப் பிரும்மதேவன் அவ்வரக்கர்களை நோக்கி வேண்டியவரனைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்; தருகிறோம் எனவே அவ்வரக்கர்கள் சூரியனுடன் சண்டைசெய்யும்படி அருள்புரியவேண்டும் என்றனர். பிரும்மதேவனும் அவ்விதமே சண்டைசெய்யுங்கள் என்று வரமளித்தார். அது முதல் உதயமாகும் பொழுதும், அஸ்தமனமடையும் பொழுதும் சூரியனுடன் சண்டைசெய்யு மவ்வரக்கர்கள் காயத்திரியால் ஜபிக்கப்பட்ட ஜலத்தை விடுவதால் சாந்தியை யடைகின்றனர் (சக்தியை இழக்கின்றனர்) ஆகையால் தான் உலகிலுள்ள வேதியர் யாவரும் காலையில் கிழக்குமுகமாக

நின்றுகொண்டு காயத்ரீ மந்திரத்தால் ஜலத்தை உயரத் தூக்கி விடுகின்றனர். அவ்விதம் வேதியர்களால் விடப் பட்ட அந்த ஜலமானது காயத்திரீ மந்திரத்தின் பிரபாவத் தால் வஜ்ராயுதமாகமாறி அவ்வரக்கர்களை அவர்க்குச் சொந் தமான 'அருணம்' என்ற தீவில் தள்ளிவிடுகின்றது. அவ் விதம் அர்க்யம் விட்டபிறகு தன்னைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய் துகொள்வதால் அரக்கர் என்ற ஜீவனை ஹிம்ஸித்ததா லுண்டாகின்ற தோஷம் விலகுகின்றது. பிறகு உதயமாகின்ற வனும், அஸ்தமனமடைகின்றவனுமான சூரியனைத்தியானஞ் செய்கின்ற வேதியன் சகல க்ஷேமங்களையு மடைகின்றான் என்று தைத்திரீயாரண்யகம் 2-வது பிரச்னம் 2வது அனு வாகத்திற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் 'மந்தேஹர்' என்ற அரக்கர்களை நாசமாக்கவேண்டியே அர்க்யப்பிரதானஞ்செய் கின்றோம்.

சங்கை:—அங்ஙனமாயின் யோக்யரான யாதாவதொரு வேதியர் அவ்விதஞ் செய்வதாலேயே அவ்வரக்கர் நாச மடையக் கூடுமாதல்பற்றி எல்லா வேதியருமே அவ்விதஞ் செய்யவேண்டுவதவசியமில்லை யன்றோ?

உத்தரம்:—வேதத்தில் रक्षांसि (ரக்ஷாம்ஸி) என்று பன்மையை உபயோகித்திருப்பதால் ராக்ஷஸர்கள் அநேகர் (அளவுகடந்தவர்கள்) என்று ஏற்படுவதாலும், அவர்களை விரட்டுவதற்குவேண்டியே ब्रह्मवादिनः (ப்ரஹ்மவாதிந) என்ற விடத்தும்பன்மையை உபயோகித்திருப்பதாலும், அளவுகட ந்த அநேகர் சேர்ந்தே காயத்திரீ மந்திரப்பிரபாவத்தாலவர் களை வெரட்டவேண்டுவ தவசியமாகின்றது. ஆகவே எல்லா வேதியரும் அர்க்யதான மவச்யம் செய்தே தீரவேண்டும்.

சங்கை—யாவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒருதினம் அவ்வித அர்க்யதானஞ் செய்வதிலிருந்தே அவர்கள் நாசமடையக் கூடுமாதல்பற்றி ஒவ்வொரு தினமுஞ் செய்யவேண்டுமென்பது அவசியமில்லையன்றோ ?

உத்தரம்:—गायत्र्या अभिमन्त्रितेनांभसा शाम्यन्ति (காயத்ர்யா அபிமந்த்ரிதேநாம்பஸா சாம்யந்தி) காயத்திரியால் அபிமந்திரணஞ்செய்த ஜலத்தால் சாந்தமாகின்றனர் मन्देहाः. अरुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति (மந்தேஹா: அருணே த்வீபே ப்ரக்ஷிபந்தி) அருணம் என்ற தங்களுக்குச் சொந்தமான தீவில் தள்ளப்படுகின்றனர் என்று மட்டும் சொல்லியிருப்பதால் மந்திரப் பிரபாவத்தால் அவ்வரக்கர்கள் முற்றிலுமழிவதில்லை என்றும், ஒருதினத்திற் செய்த அர்க்யப்பிரதானத்தால் அன்று அவர்களுடைய பலம் குன்றிவிடுவதுடன் அவர்களுக்குச் சொந்தமான தீவில்கொண்டு தள்ளப்பட்டும் விடுகின்றனர். அவ்வரக்கர்கள் அசுரஸ்வபாவத்தை முன்னிட்டும், பிரும்மதேவரின் வரத்தினாலும், மறுதினமும் சூரியனுடைய கதியைத்தடை செய்ய வரக்கூடுமாதலால் அன்றும் நாம் முன்போலவே நடக்க வேண்டுவதவசியம். ஆகவே அசுரர்கள் காயத்ரீ தீர்த்தத்தின் பிரபாவத்தால் அடியோடு நாசமடைந்தாலல்லவா “ஒரு நாள் செய்தாலே போதும், மறுநாள் செய்யவேண்டாம்” என்ற வாசங்கை பொருந்தும். அவ்விதமல்லாது தீர்த்தப் பிரபாவத்தால் தத்காலம் சாந்தமாகி மறுபடியும் ஒவ்வொருதினமும் சூரியனின் கதியைத் தடை செய்யவருவதால் அவர்களைத் தடைசெய்ய வேண்டிப் பிரதிதினமும் அர்க்யப்பிரதான மவசியமென்றே ஏற்படுகின்றது.

சங்கை:—சூரியனை அரக்கர் தடைசெய்கின்றனர் என்

றால் சூரியன் உதயமாகாமலும் அஸ்தமன மடையாமலுமி ருந்து வேதியர் செய்யும் அர்க்யதானத்தை முன்னிட்டே வெளிவந்திருந்தாலல்லவா மேலேசொன்னது பொருந்தும். அவ்விதமொன்றையும் நாம் அனுபவத்திற் காணவில்லை. வேதியர் அர்க்யம் விட்டபோதிலும், விடாவிடினும் சூரியன் உதயமாகிக்கொண்டு தானே இருக்கின்றான். ஆதலால் மேற் குறிப்பிட்ட வேதவாக்யத்திற் சொல்லியவைகள் வெறுங்கதை என ஏன்கொள்ளக்கூடாது ?

உத்தரம்:—**सूर्यः सहस्रकिरणः** (ஸூர்ய: ஸஹஸ்ர கிரண:) சூரியன் ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களையுடைவர் என்று சொல்லி யிருப்பதாலும், வடமொழியில் **शतंसहस्रमयुतमेते ह्यानन्त्यवाचकाः** (ஶதம் ஸஹஸ்ர மயுதமேதே ஹ்யாநந்த்ய வாசகா:) நூறு, ஆயிரம், பதினுயிரம் முதலிய பதங்கள் ஆனந்த்யத்தை (அளவில்லாமையைக்) குறிக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் சூரியனிடத்தில் உலகக்ஷேமத்திற்காக ஈசுவரனுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட அநேகங்கிரணங்களிருக்கின்றன வென்று ஏற்படுகின்றது. இவ்விதமே தைத்திரீயாரண்யகம் முதல் பிரச்னத்தாலும் அனுபவத்தாலும் வெளியாகின்றது. அவைகளுள் ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் தனித்தனியே நன்மையைப் பயக்கின்ற இத்தகைய ஒவ்வொரு சூரியகிரணத்திற்கும் ஒவ்வொரு அரக்கர்வீதம் நன்மையைப் பயக்காம லிருக்கும்படி அவைகளைத் தடை செய்கின்றனர். ஆகவே ஒவ்வொரு வேதிய ஜீவனும் தத்தமக்கு நன்மைசெய்யும் சூரிய கிரணங்களைத் தடைசெய்கின்ற அரக்கர்களை அர்க்யப் பிரதானத்தால் சக்தியை இழந்தவர்களாக்கி அவர்களது தீவில் தள்ளிவிடுவதால் அவரவற்

கென்று ஏற்பட்ட சூரியனது அக்கிரணங்கள் அவரவற்கு ஆரோக்யம் முதலிய நன்மையைப் பயக்குகின்றன. அதன் மூலம் அவர்கள் நீண்ட ஆயுளையும், நற்கீர்த்தியையும், பிரும்ம தேஜஸ்ஸையு மடைகின்றனர். இவ்விதமே மனுவும்

ऋषयो दीर्घसंध्यत्वादायुर्दीर्घमवाप्नुयुः।
प्रज्ञां यशश्च कीर्तिं च ब्रह्मवर्चसमेव च॥

𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

என்றதால் கூறி யிருக்கின்றார். ஆகையாற்றான் ஒவ்வொரு தினமும் இவ்வித மர்க்யதானஞ் செய்யவேண்டுமெனச் சாஸ்திரம் கூறிற்று.

சங்கை—அங்ஙனமாயின் காயத்ரீ முதலிய வேத மந்திரங்களை த்விஜரல்லாதார் ஜபிக்கக்கூடாதென்று தாங்களே முன்னர் சொல்லி யிருக்கின்றீர்கள். த்விஜரல்லாதாரையும் ஆண்டவனே அவரவர்கள் கர்மமூலம் படைத்திருப்பதாலும், அவர்கட்கும் ஆரோக்யம் முதலியன உண்டாக வேண்டுவ தவசியமாதலாலும் அதற்கு ஸாதனமாக மந்திரபூதமான ஜலத்தை விடுவதற்கு அதிகாரம் அவர்கட்கு இல்லாததால் அவர்கட் கென்றுத்தனியே ஏற்பட்ட சூரிய கிரணங்கள் அரக்கர்களால் தடை செய்யப்பட்டதாக வாகுமல்லவா? அவ்வரக்கர்களின் தடையை த்விஜரல்லாதார் எந்த ஸாதனத்தை அனுஷ்டித்தல் மூலம்போக்கி க்ஷேமமடைவது?

உத்தரம்:—உலகிலுள்ள எல்லா ஜீவர்களும் க்ஷேமமடையவேண்டுமென்றே பகவான் சாஸ்திரங்களை வெளி

யிட்டிருக்கிறார் என்பது உண்மையே. ஆயினும் த்விஜர் வேதமூலமும், த்விஜரல்லாதார் இதிஹாஸ புராணங்கள் மூலமும் நன்மையையடையட்டும் என்று ஆண்டவனாலேயே வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே த்விஜரல்லாதார் இதிஹாஸ புராணங்களைக்கொண்டு முக்காலத்திலும் சூரியனைக்குறித்து அர்க்யதானம் முதலியவற்றைச் செய்து அதன்மூலம் தங்களுக்கு க்ஷேமத்தைத் தரக்கூடிய சூரிய கிரணத்தைத் தடைசெய்துகொண்டிருந்த அவ்வரக்கதடையை விலக்கி க்ஷேமமடையலாம் என்று கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் க்ஷேமமுண்டாகவேண்டும் என்பது மட்டும் அவசியமேயல்லாது ஒருவன் எக்கார்யத்தால் க்ஷேமமடைந்தானோ, அடைந்தும் வருகின்றானோ அவ்வழியால் தான் மற்றவனும் அடையக்கூடும் என்று எண்ணுவது லோகானுபவத்திற்குப் பொருந்துமா? த்விஜரல்லாதாற்கு க்ஷேமமுண்டாவதற்கு வேண்டிய முறையைச் சாஸ்திரஞ் சொல்லாமலிருந்தாலல்லவா நீ சொல்லுமாசங்கைக்கிடமுண்டு. அவர்களும் க்ஷேமமடைவதற்கு வேண்டிய ஸாதனத்தை வேறுவிதமாக உபதேசித்திருப்பதால் அவ்வழியால் அவர்களும் க்ஷேமமடையக்கூடும். ஆகவே மேற்சொல்லிய வாசங்கைக் கிடமில்லை. சூத்திரதர்ம நிரூபணஞ் செய்யும்பொழுது இதனை விரித்து எழுதுவாம். ஆதலால் ஒவ்வொருதினமும் அர்க்யம் விடுவதவசியம் என்று ஏற்பட்டது.

பிறகு संध्यां मनसा ध्यायेत् ஸம்த்⁴யாம் மநஸா த்⁴யாயேத் ஸந்தியாதேவியை மனத்தால் தியானஞ் செய்யவேண்டும். தியானஞ் செய்யும்பொழுது

गायत्री, रक्तवर्णा, ब्रह्मस्वरूपा, असावादित्यो ब्रह्म, साहमस्मि,

ब्रह्मैवाहमस्मि (इति प्रातः) सावित्री, शुक्लवर्णा, रुद्रस्वरूपा, असावादित्यो ब्रह्म, साहमस्मि, ब्रह्मैवाहमस्मि। (इति मध्याह्ने) सरस्वती, कृष्णवर्णा, विष्णुस्वरूपा, साहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि (इति सायम्.) (हृदयमभिमृश्य पश्चाद्ध्यायेत्।)

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾, 𑌅𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿॥ (𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃) 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾, 𑌅𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇) 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾, 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂) (𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍)

ஸந்தியாதேவீ காயத்ரீ எனப்பெயருள்ளவள்; சிவந்த நிறமுள்ளவள்; பிரும்மதேவனின் ஸ்வரூபமுள்ளவள்; இந்தச் சூரியன் பிரும்மம்; அந்த ஸந்தியா தேவியே நான்; பிரும்மமாகவே நான் இருக்கிறேன்; என்று காலையிலும், ஸாவித்திரீ எனப்பெயருள்ளவள்; வெண்ணிறமுள்ளவள்; ருத்திரனின் ஸ்வரூபமுள்ளவள்; இந்தச்சூரியன் பிரும்மம்; அந்த ஸந்தியாதேவியே நான்; பிரும்மமாகவே நான் இருக்கின்றேன் என்று மத்தியாந்ஹத்திலும், ஸரஸ்வதீ எனப் பெயருள்ளவள்; கருநிறம் விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபமிவை யுள்ளவள்; இந்தச்சூரியன் பிரும்மம்; அந்தப் பிரும்மமாகவே நான் இருக்கிறேன் என்று மாலையிலும் சேர்த்து தியானஞ் செய்யவேண்டும். அச்சமயம் ஹிருதயத்தைத் தொட்டுக் கொள்வதவசியம். தியான மந்திரத்தின்பொருளை உள்ளபடி கூறுவதானல் கிரந்தம் விரிவடையுமாதலாலும், இம்மாதிரியான விஷயத்தை "மஹா வாக்யார்த்தரஹஸ்யம்," என்ற உபன்யாஸத்தில் விரிவாய் எழுதிப்பின்னர் வெளி

யிடுவதாகச் ஸங்கற்பித்திருப்பதாலும் இங்கு எழுதாமல் குறுக்கப்பட்டது. இரண்டுதடவை ஆசமனஞ்செய்துகொண்டு பிறகு நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும், கேசவாதி தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டும். அதன் மந்திரம் பின்வருமாறு—

आदित्यं तर्पयामि । सोमं तर्पयामि । अङ्गारकं तर्पयामि । बुधं तर्पयामि । बृहस्पतिं तर्पयामि । शुक्रं तर्पयामि । शनैश्चरं तर्पयामि । राहुं तर्पयामि । केतुं तर्पयामि । केशवं तर्पयामि । नारायणं तर्पयामि । माधवं तर्पयामि । गोविन्दं तर्पयामि । विष्णुं तर्पयामि । मधुसूदनं तर्पयामि । त्रिविक्रमं तर्पयामि । वामनं तर्पयामि । श्रीधरं तर्पयामि । हृषीकेशं तर्पयामि। पद्मनाभं तर्पयामि। दामोदरं तर्पयामि॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥

ஆதித்யம் தர்பயாமி। ஸோமம் தர்பயாமி। அங்காரகம் தர்பயாமி। புதம் தர்பயாமி। ப்ருஹஸ்பதிம் தர்பயாமி। சுக்ரம் தர்பயாமி। சனைஸ்சரம் தர்பயாமி। ராஹும் தர்பயாமி। கேதும் தர்பயாமி। கேசவம் தர்பயாமி। நாராயணம் தர்பயாமி। மாதவம் தர்பயாமி। கோவிந்தம் தர்பயாமி। விஷ்ணும் தர்பயாமி। மதுஸூதனம் தர்பயாமி। த்ரிவிக்ரமம் தர்பயாமி। வாமனம் தர்பயாமி। ஸ்ரீதரம் தர்பயாமி। ஹ்ருஷீ

கேசம் தர்பயாமி| பத்மநாபம் தர்பயாமி| தாமோதரம் தர்ப யாமி||

(தா—ம்) **अङ्गान्यान्या देवता:** (அ௦மாநூநூா தெவதாஃ அங்கான்யன்யா தேவதா:) "எல்லாத் தேவர்களும் பகவானின் அங்கங்களாகின்றனர்" என்றபடி பகவதங்க பூதர்களான நவக்கிரக தேவதைகளைக் குறித்துத் தர்ப்பணஞ்செய்வது ஸர்வசரீரியான பகவானைக் குறித்தே செய்ததாகும் என்று ஏற்படுவதால் அவ்விதஞ் செய்வது மிகவுமவசியம். மார்கழி முதல் கார்த்திகை வரையுள்ள 12 மாதங்களுக்கும் கேசவன் முதலிய 12 பகவன் மூர்த்திகள் அதிபதிகளாதலால் அவர்கட்கும் தர்ப்பணஞ் செய்வது அவசியமே. ஒரு தடவை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். முடிவில் **श्रीकृष्णार्पणमस्तु** (ஸ்ரீகூஷ்ணாவ-உணஉஸ்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து) என்றும், **ओं तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु** (ஒ௰ தகூஸகூஉ ஐரவ-உணஉஸ்து ஓம் தத்ஸத் ப்ருஹ்மார்ப்பணமஸ்து) என்றுஞ் சொல்லவேண்டும்.

யஜுர் வேதிகளின் ஸந்தியாவந்தனத்தின் ஒருபாகம் முடிவு பெற்றது.

ஸாமவேத ஸந்தியாவந்தனம்.

ஸாமவேதிகளின் ஸந்தியாவந்தனக் கிரமம் பெரும்பாலும் யஜுர்வேதிகளின் ஸந்தியாவந்தனக் கிரமம் போலவே இருக்குமாயினும் சிலவிடங்களில் மட்டும் ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்களில் மாறுதல் ஏற்படுவதால் அம்மந்திரங்களையும், அவற்றின் பொருளையும் எழுதுகிறோம். முதலில் கைகால்களை அலம்பிச் சுத்தஞ் செய்துகொண்டு பிறகு

अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः ।

𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

அச்யுதாய நம: | அநந்தாய நம: | கோவிந்தாய நம: |

என்று சொல்லி கொஞ்சம் தீர்த்தத்தை வலது கையி லெடுத்து ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு தடவை வீதம் மூன்று தடவை யுட்கொள்ள வேண்டும். பிறகு

केशव । नारायण । माधव । गोविन्द । विष्णो । मधुसूदन ।
त्रिविक्रम । वामन । श्रीधर । हृषीकेश । पद्मनाभ । दामोदर ।

𑌕𑍇𑌶𑌵 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 । 𑌮𑌾𑌧𑌵 । 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 । 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 । 𑌵𑌾𑌮𑌨 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰 । 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭 । 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰 ।

கேசவ | நாராயண | மாதவ | கோவிந்த | விஷ்ணோ | மதுஸூதன | த்ரிவிக்ரம | வாமன | ஸ்ரீதர | ஹ்ருஷீகேச | பத்மநாப | தாமோதர |

என்று சொல்லி முறையே வலதுகன்னம் இடது கன்னம், வலதுகண் இடதுகண், வலதுநாசி இடதுநாசி, வலது காது இடதுகாது, வலதுதோள் இடது தோள் இவைகளை முறையே கட்டைவிரல், பவித்திரவிரல், ஆள்காட்டிவிரல், சுண்டிவிரல், நடுவிரல் இவைகளால் ஒவ்வொரு விரலால் இரண்டு அங்கம்வீதம் தொட்டுக்கொண்டு மீதமுள்ள **पद्मनाभ** (𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭 பத்மநாப)=என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி எல்லா விரலாலும் மார்பையும், **दामोदर** (𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰 தாமோதர)= என்று சொல்லி முன்போலவே எல்லாவிரலாலும் சிரஸ்ஸை யும் தொட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்து முடிப்பது "ஆசமனம்" எனப்படும். இவ்வித மிரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌂𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் |
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே ||

என்று சொல்லி நெற்றியில் குட்டிக்கொண்டு (இதன் பொருளை 56-ம் பக்கத்தில் பார்க்க) பிறகு பிராணயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிராணயாமஞ் செய்யவேண்டிய முறையை 56-ம் பக்கம் முதல் தொடங்கப்பட்டிருக்கும் பிராணயாமவிசாரத்தில் கண்டுகொள்க.) பிராணயாமமந்திரம் பின்வருமாறு :—

ओं भूः । ओंभुवः । ओंस्सुवः । ओं महः । ओं जनः । ओं तपः । ओंस्सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसोऽमृतंब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ।

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃। 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃। 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃। 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃। 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂। 𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋𑌯𑍋𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌓𑌮𑌾𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌂।

ஓம் பூ:| ஓம் புவ:| ஓம் ஸுவ:| ஓம் மஹ:| ஓம் ஜன:| ஓம் தப:| ஓம் ஸத்யம்| ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்| பர்கோ தேவஸ்யதீமஹி| தியோயோந: ப்ரசோதயாத்| ஓமாபோஜ்யோதீரஸோ அம்ருதம் ப்ரும்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம்|

(இதன் பொருளை 76-ம் பக்கத்தில் பார்க்க) பிறகு **ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यामुपासिष्ये** (𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇। மமோபாத்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா பரமேஶ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே|) என்று காலையிலும், **माध्यन्दिनसंध्यामुपासिष्ये** (𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 மாத்யந்தினஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே) என்று நடுப்பகலிலும் [**माध्याह्निकसंध्यामुपासिष्ये** (𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇, மாத்யாஹ்நிக ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே)=என்றும் பாடமுண்டு] **सायं संध्यामुपासिष्ये** (𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇, ஸாயம் ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே) என்று மாலையிலும்சொல்லி ஸங்கற்பஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும். (இதன் பொருளை 82-வது பக்கத்தில் பார்க்க) இனிருஷி என்று சொல்லுமிடத்தில் தலையையும், சந்தஸ் என்று சொல்லுமிடத்தில் மூக்கின் நுனியையும், தேவதா என்று சொல்லுமிடத்தில் மார்பையும் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டு மென்று கண்டுகொள்ளவும். பிறகு

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।
यस्स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स वाह्याभ्यन्तरश्शुचिः ॥ ओंश्रीकेशवाय नमः ।

𑌅𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோபி வா|
ய:ஸ்மரேத்புண்டரீகாக்ஷம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தரஸ்சுசி: ||
ஓம் ஸ்ரீ கேசவாய நம: |

என்று சொல்லி நடுவிரலால் அல்லது பவித்திரவிரலால் ஜலத்தில் பிரணவத்தை எழுதி புருவமத்தியில் தடவிக் கொள்ளவேண்டும் (இதன் பொருள்) यः (𑌯𑌃 ய:)=எவன் अपवित्रः (𑌅𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 அபவித்ர:)=பவித்திர மில்லாதவனோ यः (𑌯𑌃 ய:)=எவன் पवित्रोवा (𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾 பவித்ரோவா)=பரிசுத்தியுள்ளவனோ यः (𑌯𑌃 ய:)=எவன் सर्वावस्थाम् (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 ஸர்வாவஸ்தாம்)=ஸகலவிதமான கஷ்டத்தை गतोऽपिवा (𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌵𑌾 கதோபிவா)=அடைந்தவனோ सः (𑌸𑌃 ஸ:)=அவன் पुण्डरीकाक्षम् (𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 புண்டரீகாக்ஷம்)=ஸ்ரீமந்நாராயணனை स्मरेत् (𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ஸ்மரேத்)=ஸ்மரித்தால் वाह्याभ्यन्तरश्शुचिः (𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 பாஹ்யாப்யந்தரஸ்சுசி:) वाह्य (𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯 பாஹ்ய)=வெளியிலும் अभ्यन्तरः (𑌅𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 அப்யந்தர:)=மனத்திலும் शुचिः (𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 சுசி:)=சுத்தியுள்ளவனாக भवति (𑌭𑌵𑌤𑌿 பவதி)=ஆகின்றான். श्रीकेशवाय (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌯 ஸ்ரீகேசவாய)=லக்ஷ்மீயுடன் கூடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு नमः (𑌨𑌮𑌃 நம:)=நமஸ்காரம் பிறகு காலையிலும் மாலையிலும்

आपो हिष्ठेति मन्त्रस्य,-सिंधुद्वीप ऋषिः, देवी गायत्री छन्दः, आपो देवता, मार्जने विनियोगः।(मन्त्रः) आपो हि ष्ठा मयोभुवः। तान ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसः। तस्य भाजयतेह नः उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वः। यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथाच नः। ओं भूर्भुवस्स्वः।

𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌆𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌯𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃। 𑌤𑌾𑌨 𑌊𑌰𑍍𑌜𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌤𑌨। 𑌮𑌹𑍇 𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇। 𑌯𑍋 𑌵𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵 𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌸𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯

ஹாஜயதெஹ ந: உஶதீரிவ மாதர: । தஸ்மா அரம் மமாம வ: । யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத । ஆபோ ஜநயதா ச ந: । ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: ।

ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய,—ஸிந்துத்வீபரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, ஆபோதேவதா, மார்ஜனே விநியோக: (மந்த்ர:) ஆபோ ஹிஷ்டா மயோ புவ: । தாந ஊர்ஜே ததாதன । மஹேரணாய சக்ஷஸே । யோவச்ஶிவதமோ ரஸ: । தஸ்ய பாஜயதேஹந: । உஶதீரிவ மாதர: । தஸ்மா அரங்கமாமவ: । யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத । ஆபோ ஜனயதா சந: । ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: ।

என்று சொல்லி 7-பாதங்களால் சிரஸ்ஸிலும், 8-வது பாதத்தால் இரண்டு பாதங்களிலும், 9-வது பாதத்தினால் திரும்பவும் சிரஸ்ஸிலும், வியாஹிருதியினால் எல்லா அங்கங்களிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடங்களில் புரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்வது அவசியம். (இதன் பொருளை 86-87ம் பக்கத்தில் பார்க்க.) மத்தியாந்ஹத்தில்

तरत्समेत्येनेषाम्—वामदेव ऋषिः। गायत्री छन्दः। सोमो देवता। आपो हि ष्ठेति मन्त्रस्य—सिन्धुद्वीप ऋषिः। गायत्री छन्दः। आपो देवता। मार्जने विनियोगः। (मन्त्रः) 1. ओं तरत्समन्दी धावति। धारासु तस्यांधसः। तरत्समन्दी धावति। 2. उस्रा वेद वसूनाम्। मर्तस्य देव्यवसः। तरत्समन्दी धावति। 3. ध्वस्रयोः पुरुषन्त्योः। आ सहस्राणि दद्महे। तरत्समन्दी धावति। 4. आ ययोस्त्रिंशतं तना। सहस्राणि च दद्महे। तरत्समन्दी धावति। आपोहि ष्ठा...... जनयथा च नः। ओं भूर्भुवस्सुवः।

𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂—𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌆𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌆𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 1. 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑌃। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 2. 𑌉𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌦𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂। 𑌮𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌃। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 3. 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃। 𑌆𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌦𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 4. 𑌆𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌨𑌾। 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌦𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 𑌆𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾... ...𑌜𑌨𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌃। 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍।

தரத்ஸமேத்யேதேஷாம்—வாமதேவ ருஷி:| காயத்ரீச் சந்த:| ஸோமோ தேவதா | ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய—ஸிந்துத்வீப ரிஷி:| காயத்ரீச் சந்த:| ஆபோ தேவதா | மார்ஜனே விநியோக:| (மந்த்ர:) 1. தரத்ஸமந்தீ தாவதி| தாரா ஸுதஸ்யாந்தஸ:| தரத்ஸமந்தீ தாவதி| 2. உஸ்ரா வேதவஸூநாம்| மர்த்தஸ்ய தேவ்யவஸ:| தரத் ஸமந்தீ தாவதி 3. த்வஸ்ரயோ: புருஷந்த்யோ:| ஆஸஹஸ்ராணி தத்தமஹே| தரத்ஸமந்தீ தாவதி|4. ஆயயோ ஸ்த்ரிம்சதம் தனா| ஸஹஸ்ராணி சதத்மஹே| தரத்ஸமந்தீ தாவதி ||

(ப-ரை) 1. मन्दी (𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 மந்தீ)= தேவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்தி செய்கின்ற सः (𑌸𑌃 ஸ:)=அந்த ஸோமரஸமானது तरत् (𑌤𑌰𑌤𑍍 தரத்)=ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்களை பாபத்தினின்றும் கரை ஏற்றுகின்றதாய்க் கொண்டு धावति (𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 தாவதி)=பரிசுத்தனு யாக்குகின்றது. மேற்கூறியதே பின்னர் வரும் மந்திரபாகத்தாலும் காண்பிக்கப் படு

கின்றது. सुतस्य (ஸுதஸ்ய ஸூதஸ்ய)=பிழியப்பட்டதும் अंधसः (அந்தஸ: அந்தஸ:)= தேவர்களின் அன்னமாயிருக்கின்றதுமான ஸோமரஸத்தினுடைய धारा (தாரா தாரா)= தாரையானது [धावति (தாவதி தாவதி)=பரிசுத்தனுக்குகின்றது.] மிக்க ஆதரவை வெளியிடவேண்டி तरत्समन्दी धावति (தரத்ஸமந்தீ தாவதி தரத்ஸமந்தீ தாவதி)=என்ற பாகம் மறுபடியும் படிக்கப் படுகின்றது.

(தா—ம்) ஸோமரஸம் எவ்விதம் தன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவர்களின் பாபங்களை விலக்கிப் பரிசுத்தனுக்குகின்றதோ அவ்விதமே ஜலாபிமானி தேவதைகளும் தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்துகொள்வோரைப் பரிசுத்தமாக்குகின்றது என்று கருத்து. (எ—று)

2. वसूनां (வஸூநாம் வஸூநாம்)=தனங்களை उस्रा (உஸ்ரா உஸ்ரா)=கொடுக்கின்றதும் देवी (தேவீ தேவீ)=பிரகாசிக்கின்றதுமான [सोमस्यधारा (ஸோமஸ்யதாரா ஸோமஸ்யதாரா)=ஸோமரஸத்தின் தாரையானது] मर्तस्य (மர்த்தஸ்ய மர்த்தஸ்ய)=யாகம் செய்கின்ற யஜமானனை अवसे (அவஸே அவஸே)=ரக்ஷிப்பதற்கு वेद (வேத, வேத)=அறிகின்றது. அதாவது: ரக்ஷிக்கின்றது. மீதமுள்ளபாகங்களுக்கு முன்போலர்த்தம். ஸோமரஸம் போலவே ஜலாபிமானிதேவதைகளும் தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து கொள்பவனுக்கு தனத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கின்றது என்றுகருத்து.

3. त्वस्रयोः (த்வஸ்ரயோ:, த்வஸ்ரயோ:)=த்வஸ்ரன் என்

ற ராஜனுடையவும் पुरुषन्त्यो:* (புருஷந்த்யோ:)=புருஷந்தீ என்ற ராஜனுடையவும் [सकाशात् (ஸகாசாத் ஸகாசாத்)=ஸமீபத்தினின்றும்] सहस्राणि (ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ராணி) ஆயிரக்கணக்கான தனங்களை आदद्महे (ஆதத்மஹே ஆதத்மஹே)=ஸ்வீகரிக்கின்றோம் [तथाप्रतिगृहीतवतोऽस्मान् (ததாப்ரதிக்ருஹீதவதோऽஸ்மாந், ததாப்ரதிக்ருஹீத வதோ அஸ்மாந்)=அவ்விதம் ராஜபிரதிக்கிரஹம் செய்த எங்களை] तरत्, मन्दी, सः (தரத், மந்தீ, ஸ: தரத், மந்தீ, ஸ:)=தேவர்களைச் சந்தோஷப் படுத்துகின்றதும், பாபத்தினின்றும், கரை ஏற்றுகின்றதுமான அந்த ஸோமரஸமானது धावति (யாவதி, தாவதி)=பரிசுத்தனாகச் செய்யட்டும். இவ்விதமே ஜலாபிமானி தேவதைகளும் தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளுகின்ற என்னை கெட்டப்பிரதிக் கிரஹத்தாலுண்டான பாபத்தினின்றும் விலக்கிப் பரிசுத்தனாகச் செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

4. ययो: (யயோ: யயோ:)=த்வஸ்ரன், புருஷந்தி, என்ற அரசர்களிடமிருந்து त्रिंशतम् (த்ரிம்ஶதம் த்ரிம்சதம்)=300 எண்ணுள்ளதும் सहस्राणि च (ஸஹஸ்ராணி ச ஸஹஸ்ராணி ச 1000 எண்ணுள்ளதுமான तना (தநா தனா,)=வஸ்திரங்களை आदद्महे(ஆதத்மஹே ஆதத்மஹே)=ஸ்வீகரிக்கின்றோம். [तथा प्रतिगृहीतवतोऽस्मान् (ததா ப்ரதிக்ருஹீதவதோऽஸ்மாந்

---

*त्र्यत्र: काश्चिद्राजा पुरुषन्तिश्च कश्चित्, तयोरुभयो रत्र इतरेतरयोगविवक्षया द्विवचनं द्रष्टव्यमिति भाष्यम्॥ த்ர்யத்ர: கஶ்சித்ராஜா புருஷந்திஶ்ச கஶ்சித், தயோருபயோ ரத்ர இதரேதரயோகவிவக்ஷயா த்விவசநம் த்ரஷ்டவ்யமிதி பாஷ்யம்॥

ததாப்ரதிக்ருஹீ தவதோ அஸ்மாந்)=அவ்விதம் ப்ரதிக்கிரஹம் செய்கின்ற எங்களை मन्दी, तरत्, सः (𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀, 𑌤𑌰𑌤𑍍, ஸ: மந்தீ, தரத்ஸ:)=தேவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டு பண்ணுகின்றதும், பாபத்தினின்றும் கரை ஏற்றுகின்றது மான அந்த ஸோமரஸமானது धावति (யாவதி தாவதி,)= பரிசுத்தர்களாகச்செய்யட்டும். முன்மந்திரம்போல் கருத்து கொள்ளவும்.

என்று சொல்லி ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு காலையில்

अहश्च मा आदित्यश्च पुनातु स्वाहा ॥

𑌅𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

அஹஶ்ச மா ஆதித்யஶ்ச புனாது ஸ்வாஹா ॥

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தை ப்ராசனஞ் செய்யவேண்டும் (இதன் பொருள்) अहश्च (𑌅𑌹𑌶𑍍𑌚 அஹஶ்ச)=பகலுக்கபிமானியும் आदित्यश्च (𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 அதித்யஶ்ச)=ஆதித்யன் என்ற பெயருள்ளவனுமான தேவன் मा (𑌮𑌾 மா)=என்னை पुनातु (𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 புனாது)=பரிசுத்தனுக்கட்டும் स्वाहा (𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ஸ்வாஹா)=அதற்காக தீர்த்தத்தையுட் கொள்ளுகின்றேன். மத்தியாந்ஹத்தில்

आपः पुनन्तु इति मन्त्रस्य—विश्वेदेवा ऋषयः। अनुष्टुप्छन्दः। आपो देवता। अपां प्राशने विनियोगः। (मन्त्रः) आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहंस्वाहा।

𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌆𑌪𑍋𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇

𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂। 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂। 𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥

ஆப: புனந்து இதிமந்த்ரஸ்ய, விஶ்வேதேவா ரிஷய: | அனுஷ்டுப்சந்த: | ஆபோதேவதா | அபாம்ப்ராசனே விநியோக: | (மந்த்ர:) ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புனாதுமாம் | புனந்துப்ரும்ஹணஸ் பதிர்ப்ரும்ஹ பூதாபுனாதுமாம் | யதுச் சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வாதுஶ்சரிதம் மம | ஸர்வம் புனந்து மாமாபோ ஸதாஞ்சப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா |

என்றதைச் சொல்லி தீர்த்தத்தையுட் கொள்ளவேண்டும். (இதன்பொருளை 93-94வது பக்கத்தில் பார்க்கவும்) ஸாயங்காலத்தில்

रात्रिश्च मा वरुणश्च पुनातु स्वाहा।

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾।

ராத்ரிஶ்ச மா வருணஶ்ச புனாது ஸ்வாஹா |

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி தீர்த்தத்தையுட்கொள்ள வேண்டும். (இதன் பொருள்) **रात्रिश्च** (𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 ராத்ரிஶ்ச)=ராத்திரியின் அபிமானியும் **वरुणश्च** (𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 வருணஶ்ச)=வருணன் என்று சொல்லப்படுபவனுமான தேவன் **मा** (𑌮𑌾 மா)—என்னை **पुनातु** (𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 புனாது)=பரிசுத்தனாக்கட்டும். **स्वाहा** (𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ஸ்வாஹா)=அதற்காக தீர்த்தத்தையுட்கொள்ளுகிறேன். பிறகு

காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் அததற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தையுட்கொண்டவுடன் இரண்டுமுறை ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு **दधिक्राव्ण:** (ஒயிக்ராவ்ணஃ ததிக்ராவ்ண:)=என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். **दधिक्राव्ण इति मन्त्रस्य—वामदेव ऋषि:, अनुष्टुप् छन्द:, विश्वेदेवा देवता: मार्जने विनियोग:** (ஒயிக்ராவ்ண உதி உஷூஸ்ய வாமஜெவ ஷிஃ, அநுஷ்டுப் மாஃ, விஶ்வெஜெவா ஜெவதாஃ, மாஜஃநெ விநியொமஃ, ததிக்ராவ்ண இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவரிஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, விஸ்வேதேவா தேவதா:, மார்ஜனே விநியோக:) என்று ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्र:) दधिक्राव्णो अकारिषम् । जिष्णोरश्वस्य वाजिन: । सुरभि नो मुखा करत् । प्र न आयूंषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा...... जनयथाच न: । ओं भूर्भुवस्स्व: ॥

ஒயிக்ராவ்ணா அகாரிஷம்। ஜிஷ்ணாரஶ்வஸ்யவாஜிநஃ। ஸுரஹிநொ முவா கரத்। வ்ர ந ஆயூஂஷி தாரிஷத்। ஆவொ ஹி ஷ்டா...ஜநயயாச நஃ। ஓஂ ஹூஹுவஸ்வஃ।

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் | ஜிஷ்ணோரஸ்வஸ்யவாஜின:| ஸுரபிநோ முகா கரத் | ப்ரந ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ஆபோஹிஷ்டா......ஜநயதாசந: | ஓம் பூர்ப்புவஸ்வ: |

என்று சொல்லி ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும். (இதன் பொருளை 98-99வது பக்கங்களில் பார்க்க) பிறகு கையில் ஜலத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு பின்வரும் **ऋतंच** (ருதஞ

ருதஞ்ச)—என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஆக்கிராணஞ் செய்து (முகர்ந்து) நிருருதி (தென்மேற்கு) திசையில் விடவேண்டும். ऋतंचेति मन्त्रस्य, अघमर्षणऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, भाववृत्तः परमात्मा देवता, पापपुरुषविसर्जने विनियोगः ([illegible]) ருதஞ்சேதி மந்த்ரஸ்ய அகமர்ஷண ரிஷி:, அனுஷ்டுப்சந்த:, பாவவ்ருத்த: பரமாத்மா தேவதா, பாபபுருஷ விஸர்ஜனே விநியோக:)என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டு பின்எழுதப்படும் மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत । ततो रात्रिरजायत ततस्समुद्रो अर्णवः । समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरो अजायत । अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः ॥

[illegible]

(இதன் பொருளை 101-வது பக்கத்தில் பார்க்க)பிறகு अर्घ्यप्रदानं करिष्ये ([illegible] அர்க்யப்ரதானம் கரிஷ்யே என்று சொல்லி ஸங்கற்பஞ் செய்து கொண்டு பிறகு गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः, निचृद्गायत्री छन्दः, सविता देवता । अर्घ्यप्रदाने विनियोगः । ([illegible]

விநியோகः காயத்ர்யாரிஷிர் விஸ்வாமித்ர:, நிசிர்த்காயத்ரீ சந்த: ஸவிதாதேவதா அர்க்யப்ரதானே விநியோக: |) இவ்விதம் ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, விநியோகம் இவைகளைச் சொல்லி அந்தந்த விடங்களில் நியாஸஞ்செய்து கொண்டு, பிறகு

ओं। भूर्भुवस्स्वः । तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 । 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்வ:| தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பார்க்கோ தேவஸ்யதீமஹி| தியோயோன: ப்ரசோதயாத் |

என்று சொல்லி காலையில் மூன்று தடவையும், மத்தியாந்ஹத்தில் இரண்டு தடவையும், மாலையில் மூன்று தடவையும் அர்க்யம் விடவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து பிராணயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு

यद्द्येत्यस्य—शौनक ऋषिः। गायत्री च्छन्दः। सूर्यो देवता। प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः।(मन्त्रः) 1. ओं यदद्यकच्च वृत्रहन्। उदगा अभिसूर्य। सर्वं तदिन्द्र ते वशे। 𑌯𑌦𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ।(𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 1. 𑌓𑌂 𑌯𑌦𑌦𑍍𑌯𑌕𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍 । 𑌉𑌦𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌵𑌶𑍇 ।

யதத்யேத்யஸ்ய — சௌனக ரிஷி:| காயத்ரீசந்த:| ஸூர்யோ தேவதா| ப்ராயஸ்சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:|(மந்த்ர:) 1.ஓம் யதத்யகச்ச வ்ருத்ரஹன்| உதகா அபிஸூர்ய| ஸர்வம் ததிந்த்ர தே வசே| என்று காலையிலும்,

उद्वेदभीत्यस्य श्रुतकक्ष ऋषिः। गायत्री च्छन्दः। सूर्यो देवता। प्राय श्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः। 2. ओं उद्वेदभिश्रुतामघम्। वृषभं नर्यापसम्। अस्तारमेषि सूर्य। உத்³வேத³பீ⁴த்யஸ்ய ஶ்ருதகக்ஷ ருஷி:। கா³யத்ரீ ச்ச²ந்த³:। ஸூர்யோ தே³வதா। ப்ராயஶ்சித்தார்க்⁴யப்ரதா³நே விநியோக³:। 2. ஓம் உத்³வேத³பி⁴ஶ்ருதாமக⁴ம்। வ்ருஷ ப⁴ம் நர்யாபஸம்। அஸ்தாரமேஷி ஸூர்ய। உத்கேத பீத்ய ஸ்ய ச்ருதகக்ஷ ரிஷி:| காயத்ரீசந்த:| ஸூர்யோ தேவதா| ப்ராயச் சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:| 2. ஓம் உத்கேத பிச்ருதாமகம்| வ்ருஷபம் நர்யாபஸம்| அஸ்தாரமேஷிஸூர் ய| என்ற மந்திரத்தாலும் नतस्येत्यस्य–विश्वमना ऋषिः। उष्णिक्छन्दः। अग्निर्देवता। प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः। 3. ओं नतस्य मायया चन। रिपुरीशीतमर्त्यः। यो अग्नये ददाश हव्यदातये* நதஸ்யேத்யஸ்ய—விஶ்வமநா ருஷி:। உஷ்ணிக் ச²ந்த³:। அக்³நிர் தே³வதா। ப்ராயஶ்சித்தார்க்⁴யப்ரதா³நே விநியோக³:। 3. ஓம் நதஸ்ய மாயயா சந। ரிபுரீஶீதமர்த்ய:। யோ அக்³நயே த³தா³ஶ ஹவ்யதா³தயே।* நதஸ்யேத்யஸ்ய—விச்வமனுரிஷி:|

---

*இவ்விதமே ஸாமசாகிகளுக்குப்பாடங் கொள்ளவேண்டுமென சிஷ்ட ஸம்பிரதாய மிருக்கிறது. காசினாத தீக்ஷிதரால் வெளியி டப்பட்ட ஸந்தியாவந்தன புஸ்தகத்தில் (ऋ-स. ரு-ஸ,) என்ற அடையாளமிட்டு ருக்வேதிகள் ஸாமவேதிகள் இருவருக்கும் हव्यदातये (ஹவ்யதா³தயே ஹவ்யதாதயே)=என்ற பாடம் கொண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ருக்வேத ஸாயண பாஷ்யத்தில் ருக் வேதிகளுக்கு हव्यदातिभिः (ஹவ்யதா³திபி⁴: ஹவ்யதாதிபி:)= என்று பாடம் கொண்டு பின்வருமாறு அர்த்தம் எழுதப்பட்டிருக் கிறது. அதாவது:—हव्यदातिभिः (ஹவ்யதா³திபி⁴: ஹவ்யதாதிபி:) ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கின்ற ருத்விக்குகளைக் கொண்டு என்பதாம்.

உஷ்ணிக்சந்த:| அக்னிர்தேவதா| ப்ராயஶ் சித்தார்க்யப்ர தானே விநியோக:|3. ஓம் நதஸ்யமாயயாசன| ரிபுரீசீத மர்த்ய:| யோ அக்னயேத தாச ஹவ்யதாதயே|* என்று மாலையிலும் சொல்லிப் பிராயஶ்சித்தார்க்யம் விட்டுப் பிறகு ओं भूर्भुवस्स्वः (𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌃 ஓம் பூர்புவஸ்ஸ்வ:)=என்று சொல்லி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

(இதன் பொருள்) 1. वृत्रहन् (𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍 வ்ருத்ர ஹன்)=वृणोति सर्वं जगदिति वृत्रः। (𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌃 வ்ருணோதி ஸர்வம் ஜகத் இதிவ்ருத்ர:)=(எல்லா லோகத்தையும் மறைப்பதுபற்றி விருத்திரன் எனப்படும்) என்றபடி वृत्र (𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰 வ்ருத்ர)=உலகத்தை மறைக்கும் இருளை हन् (𑌹𑌨𑍍 ஹன்)=நாசஞ் செய்கின்றவரும் इन्द्र (𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 இந்த்ர)=மேலான ஐசுவரியமுள்ளவருமான सूर्य (𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 ஸூர்ய)=ஓ சூரியனே अद्य (𑌅𑌦𑍍𑌯 அத்ய)=இப்பொழுது यत्कच्च (𑌯𑌤𑍍𑌕𑌚𑍍𑌚 யத்கச்ச)=எல்லா பதார்த்தங்களையும் अभि (𑌅𑌭𑌿 அபி)=நான்கு பக்கங்களிலும் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு उद्गाः (𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌃 உதகா:)=வெளி வந்திருக்கிறீர் तत् (𑌤𑌤𑍍 தத்)=அக்காரணம்பற்றி सर्वम् (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ஸர்வம்)= எல்லா ஜகத்தும் ते (𑌤𑍇 தே)=உம்முடைய वशे (𑌵𑌶𑍇 வசே)=ஆதீனத்திலிருக்கிறது.

(தா-ம்) உலகத்தை மறைத்துக்கொண்டு எக்காரியத்தையும் செய்யவிடாது தடைசெய்து கொண்டிருந்த இருளைப்போக்கி உலகிற்கு ஒளியைத்தந்து உபகரிப்பதால் உலகம் யாவும் தங்கள் வசத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆதலால் அவ்வுலகிற் சேர்ந்த நானும் தங்களை யாராதிக்கக் கடமைப்

பட்டுவிட்டேன். அதனால் திருப்தியை அடைந்து க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். (எ—று)

2. सूर्य (𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 ஸூர்ய)=ஓ ஸூர்யனே! त्वं, इत् (𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌇𑌤𑍍 த்வம், இத்)=நீர்தான் श्रुतामघम् (𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑌘𑌮𑍍 ச்ருதாமகம்)=பிரஸித்த தனமுள்ளவராகவும் वृषभम् (𑌵𑍃𑌷𑌭𑌮𑍍 வ்ருஷபம்)=விரும்பிய பொருள்களை வர்ஷிப்பவராகவும் नर्यापसम् (𑌨𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌮𑍍 நர்யாபஸம்) = மனுஷ்யர்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்கின்றவராகவும் अस्तारम् (𑌅𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍 அஸ்தாரம்)=தானம் செய்வதில் ஸமர்த்தராகவும் उदेषि (𑌉𑌦𑍇𑌷𑌿 உதேஷி)=உதயமடைகின்றீர். ஓ ஸூர்யனே! உமது உதயமானது மேற்சொல்லிய பலன்களைக் கொடுப்பதாக விருக்கின்றது என்று கருத்து.

3. (ப—ரை) य: (𑌯𑌃 ய:)=எந்த மனிதன் हव्यदातये (𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇 ஹவ்யதாதயே)தேவர்களிடம் ஹவிஸ்ஸைக்கொண்டு போய் கொடுக்கின்ற अग्नये (𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 அக்னயே)=அக்னிதேவனையும் பொருட்டு [हवींषि (𑌹𑌵𑍀𑌂𑌷𑌿 ஹவீம்ஷி)=ஹவிஸ்ஸுகளை ददाश (𑌦𑌦𑌾𑌶 ததாச)=கொடுக்கின்றானோ तस्य (𑌤𑌸𑍍𑌯 தஸ்ய)=அந்த மனிதனுக்கு रिपुः मर्त्यः (𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃, ரிபு: மர்த்ய:) சத்துருவான மனிதன் मायया च न (𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌨 மாயயா சன)=பலவிதமான மாயைகளாலும் नेशीत (𑌨𑍇𑌶𑍀𑌤 நேசீத)=வெல்லுவதற்கு ஸமர்த்தனாயாகமாட்டான். அதாவது: அக்னியை யாராதிப்பவன் சத்துரு எவ்வளவு மாயாவியாயினும் அவனால் தோல்வியை யடைய மாட்டான் என்று கருத்து. இத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த அக்னி தேவன் எனது பாபங்களை விலக்க வேண்டும் என்று கருத்து.

பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து மூன்று தடவைப் பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸந்தியா தேவியைக் காலையில் காயத்ரீ என்று பெயருள்ளவளாகவும், சிவப்பு நிறமுள்ளவளாகவும், பிரும்மாவின் சுவரூபையாகவும்; மத்தியாந்ஹத்தில் ஸாவித்ரீ என்று பெயருள்ளவளாகவும், வெண்ணிறமுள்ளவளாகவும், ருத்திரனின் சுவரூபமுள்ளவளாகவும்; ஸாயங்காலத்தில் ஸரஸ்வதி என்று பெயருள்ளவளாகவும், கருப்பு நிறமுள்ளவளாகவும், விஷ்ணுவின் சுவரூபமுள்ளவளாகவும் தியானஞ் செய்துகொண்டு

असावादित्यो ब्रह्म। साहमस्मि। ब्रह्मैवाहमस्मि।

𑌅𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮। 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿।

அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம। ஸாஹமஸ்மி। ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி।

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்பைத் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (இதன் பொருளை 113-வது பக்கத்தில் பார்க்கவும்) பிறகு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ்செய்து

आदित्यं तर्पयामि। सोमं तर्पयामि। अङ्गारकं तर्पयामि। बुधं तर्पयामि। बृहस्पतिं तर्पयामि। शुक्रं तर्पयामि। शनैश्चरं तर्पयामि। राहुं तर्पयामि। केतुं तर्पयामि। केशवं तर्पयामि। नारायणं तर्पयामि। माधवं तर्पयामि। गोविन्दं तर्पयामि। विष्णुं तर्पयामि। मधुसूदनं तर्पयामि। त्रिविक्रमं तर्पयामि। वामनं तर्पयामि। श्रीधरं तर्पयामि। हृषीकेशं तर्पयामि। पद्मनाभं तर्पयामि। दामोदरं तर्पयामि॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂

𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥

ஆதித்யம் தர்பயாமி| ஸோமம் தர்பயாமி| அங்காரகம் தர்பயாமி| புதம் தர்பயாமி| ப்ருஹஸ்பதிம் தர்பயாமி| சுக்ரம் தர்பயாமி| சனைஸ்சரம் தர்பயாமி| ராஹும் தர்பயாமி| கேதும் தர்பயாமி| கேசவம் தர்பயாமி| நாராயணம் தர்பயாமி| மாதவம் தர்பயாமி| கோவிந்தம் தர்பயாமி| விஷ்ணும் தர்பயாமி| மதுஸூதனம் தர்பயாமி| த்ரிவிக்ரமம் தர்பயாமி| வாமனம் தர்பயாமி| ஸ்ரீதரம் தர்பயாமி| ஹ்ருஷீகேசம் தர்பயாமி| பத்மநாபம் தர்பயாமி| தாமோதரம் தர்பயாமி||

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும், கேசவாதி தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டும். (இதன் கருத்து 115-வது பக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது) பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து முடிவில் श्रीकृष्णार्पणमस्तु (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து)=என்றும் ओं तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु (𑍐 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து)=என்றும் சொல்லித் தீர்த்தத்தைக் கீழே விடவேண்டும்.

ஸாமவேதஸந்தியாவந்தனத்தின் ஒருபாகம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் ஸந்தியாவந்தனம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு अच्युताय नमः। अनन्ताय नमः। गोविन्दाय नमः। 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। அச்யுதாய நம:। அனந்தாயநம:। கோவிந்தாய நம:। என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு केशव। नारायण। माधव। गोविन्द। विष्णो। मधुसूदन। त्रिविक्रम। वामन। श्रीधर। हृषीकेश। पद्मनाभ। दामोदर। 𑌕𑍇𑌶𑌵। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣। 𑌮𑌾𑌧𑌵। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋। 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮। 𑌵𑌾𑌮𑌨। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰। 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭। 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰। கேசவ। நாராயண। மாதவ। கோவிந்த। விஷ்ணோ। மதுஸூதன। த்ரிவிக்ரம। வாமன। ஸ்ரீதர। ஹ்ருஷீகேச। பத்மநாப। தாமோதர। என்று சொல்லி 116-வது பக்கத்தில் சொல்லியப் பிரகாரம் அந்தந்த அங்கங்களைத் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வித மிரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌂𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்।
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே॥

என்று சொல்லி நெற்றியில் குட்டிக்கொண்டு (இதன் பொருளை 56-ம் பக்கத்தில் பார்க்க) பிறகு பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டிய முறை

யை 56-ம் பக்கம் முதல் தொடங்கப்பட்டிருக்கும் பிராணா யாமவிசாரத்தில் கண்டுகொள்க.) பிராணாயாமமந்திரம் பின் வருமாறு :—

ओं भूः । ओंभुवः । ओंऽसुवः । ओं महः । ओं जनः । ओं तपः । ओंऽसत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसोऽमृतंब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ।

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃 । 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 । 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃 । 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃 । 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃 । 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 । 𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 । 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌧𑌿𑌯𑍋𑌯𑍋𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌓𑌮𑌾𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌂 ।

ஓம் பூ: | ஓம் புவ: | ஓம் ஸுவ: | ஓம் மஹ: | ஓம் ஜன: | ஓம் தப: | ஓம் ஸத்யம் | ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் | பர்கோ தேவஸ்யதீமஹி | தியோயோந: ப்ரசோதயாத் | ஓமாபோஜ்யோதீரஸோ அம்ருதம் ப்ரும்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் |

(இதன் பொருளை 76-77ம் பக்கங்களில் பார்க்க) பிறகு ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यामुपासिष्ये (𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 | மமோபாத்தஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா பரமேஶ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே |) என்று காலையிலும், माध्यन्दिनसंध्यामुपासिष्ये (𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 மாத்யந்தினஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே) என்று நடுப்பகலிலும் [माध्याह्निकसंध्यामुपासिष्ये (𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇, மாத்யாந்ஹிக ஸந்த்யா முபாஸிஷ்யே)=என்றும் பாடமுண்டு] सायं संध्यामु

पासिष्ये (𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇, ஸாயம் ஸந்த்யாமு பாஸிஷ்யே) என்று மாலையிலும்சொல்லி ஸங்கற்பஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும். (இதன் பொருளை 82-வது பக்கத்தில் பார்க்க) இனிருஷி என்று சொல்லுமிடத்தில் தலையையும், சந்தஸ் என்று சொல்லுமிடத்தில் நாவின் நுனியையும், தேவதா என்று சொல்லுமிடத்தில் மார்பையும் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டு மெனக் கண்டுகொள்ளவும். பிறகு **ओं श्री केशवाय नमः।** (𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। ஓம் ஸ்ரீகேசவாய நம: ।)=என்று சொல்லி நடுவிரலால் அல்லது பவித்திரவிரலால் ஜலத்தில் பிரணவத்தை எழுதி புருவமத்தியில் தடவிக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு

आपो हिंष्ठेति मन्त्रस्य,–सिंधुद्वीप ऋषिः, देवी गायत्री छन्दः, आपो देवता, मार्जने विनियोगः।(मन्त्रः) आपो हि ष्ठा मयोभुवः। तान ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसः। तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वः। यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। ओं भूर्भुवस्स्वः।

𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯,–𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌆𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌯𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃। 𑌤𑌾𑌨 𑌊𑌰𑍍𑌜𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌤𑌨। 𑌮𑌹𑍇 𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇। 𑌯𑍋 𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌸𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌜𑌯𑌤𑍇𑌹 𑌨𑌃। 𑌉𑌶𑌤𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌰𑌂 𑌗𑌮𑌾𑌮 𑌵𑌃। 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌿𑌨𑍍𑌵𑌥। 𑌆𑌪𑍋 𑌜𑌨𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌃। 𑍐 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃।

ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய,–ஸிந்துத்வீபரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, ஆபோதேவதா, மார்ஜனேவிநியோக: (மந்த்ர:) ஆபோஹிஷ்டா மயோ புவ: । தாந ஊர்ஜேததாதன ।

மஹேரணாய சக்ஷஸே | யோவஶ்ஶிவதமோரஸ: | தஸ்யபா ஜயதேஹந: | உஶதீரிவமாதர: | தஸ்மா அரங்கமாமவ: | யஸ்யக்ஷயாய ஜிந்வத | ஆபோ ஜனயதாசந: | ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: |

என்று சொல்லி 7-பாதங்களால் சிரஸ்ஸிலும், 8-வது பாதத்தால் இரண்டு பாதங்களிலும், 9-வது பாதத்தினுல் திரும்பவும் சிரஸ்ஸிலும், வியாஹ்ருதியினுல் எல்லா அங்கங்களிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடங்களில் புரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்வது அவசியம். (இதன் பொருளை 86-87ம் பக்கங்களில் பார்க்க.) பிறகு காலையில்

सूर्यश्चेत्यनुवाकस्य, अग्निः ऋषिः, गायत्री छन्दः, सूर्यो देवता, अपां प्राशने विनियोगः ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

ஸூர்யஶ்சேத்யநு வாகஸ்ய, அக்நி: ரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, ஸூர்யோதேவதா, அபாம்ப்ராசனே விநியோக:

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यद्रात्र्या पापमकार्षम् । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पद्भ्यामुदरेण *शिश्ना । रात्रिस्तदवलुम्पतु । यत्किंच दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ ॥ सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 । 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌾

𑌷𑌂। 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾। 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍁। 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿। 𑌇𑌦𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌨𑍌। 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥

ஸூர்யஶ்ச மாமன்யுஶ்ச மன்யுபதயஶ்ச மன்யுக்ருதேப்ய: । பாபேப்யோரக்ஷந்தாம் । யத்ராத்ர்யாபாபமகார்ஷம் । மனஸா வாசாஹஸ்தாப்யாம் । பத்ப்யாமுதரேணஶிஶ்நா । ராத்ரிஸ்த தவலும்பது । யத்கிஞ்சதுரிதம்மயி । இதமஹம் மாமம்ருத யோனௌ । ஸூர்யேஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா॥

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தைப்ராசனஞ் செய்யவேண்டும். (இதன் பொருளை 91-வது பக்கத்தில் பார்த்துக் கொள்ளவும்) மத்தியாந்ஹத்தில்

आपः पुनन्तु इति मन्त्रस्य—विश्वेदेवा ऋषयः। अनुष्टुप्छन्दः। आपो देवता। अपां प्राशने विनियोगः। (मन्त्रः) आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्ट मभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहं स्वाहा।

𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌆𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍। 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥

ஆப: புனந்து இதிமந்த்ரஸ்ய, விஸ்வேதேவாரிஷய: । அனுஷ்டுப்சந்த: । ஆபோதேவதா । அபாம்ப்ராசனே விநியோக: । (மந்த்ர:) ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புனாதுமாம் । புனந்துப்ரும்ஹணஸ் பதிர்ப்ரும்ஹ பூதாபுனாதுமாம் । யதுச்சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வாதுஸ்சரிதம் மம । ஸர்வம் புனந்து மாமாபோ அஸதாஞ்சப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா ।

என்றதைச் சொல்லி நீர்த்தத்தையுட் கொள்ளவேண்டும். (இதன்பொருளை 93-94வது பக்கங்களில் பார்க்கவும்)

(மாலையில்) **अग्निश्चेत्यादिमन्त्रस्य—सूर्य ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, अग्निर्देवता, अपां प्राशने विनियोगः ॥**

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

அக்னிஸ்சேத்யாதி மந்த்ரஸ்ய—ஸூர்யரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, அக்னிர்தேவதா, அபாம்ப்ராசனே விநியோக: ॥

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைச்சொல்லி நியாஸஞ்செய்துகொண்டுப்பின்வரும் மந்திரத்தைபடித்துத் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

(मन्त्रः) अग्निश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यदह्ना पापमकार्षम् । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पद्भ्यामुदरेण शिश्ना । अहस्तदवलुंपतु । यत्किंच दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ । सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾 । 𑌅𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍

வருணோவது । யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி । இதமஹம் மாமம்ருத யோனௌ । ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥

அக்னிஶ்ச மாமன்யுஶ்ச மன்யுபதயஶ்ச மன்யுக்ருதேப்ய:। பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம்। யதன்ஹாபாப மகார்ஷம் மனஸாவாசா ஹஸ்தாப்யாம்। பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்னா அஹஸ்த தவலும்பது। யத்கிஞ்ச துரிதம்மயி। இதமஹம் மாமம்ருதயோனௌ। ஸத்யேஜ்யோதிஷிஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥

(இதன்பொருளை 96-வது பக்கத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவும்) அதற்குப் பிறகு காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் அததற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தையுட்கொண்டவுடன் இரண்டுமுறை ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு **दधिक्राव्ण:** (ததிக்ராவ்ண: ததிக்ராவ்ண:)=என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். **दधिक्राव्ण इति मन्त्रस्य—वामदेव ऋषि:, अनुष्टुप् छन्द:, विश्वेदेवा देवता: मार्जने विनियोग:** (ததிக்ராவ்ண இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவ ருஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, விஶ்வேதேவா தேவதா:, மார்ஜனே விநியோக:, ததிக்ராவ்ண இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவரிஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, விஶ்வேதேவா தேவதா:, மார்ஜனே விநியோக:) என்று ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(मन्त्र:) दधिक्राव्णो अकारिषम्। जिष्णोरश्वस्य वाजिन:। सुरभि नो मुखा करत्। प्रण आयूंषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा...... जनयथाच न:। ओं भूर्भुवस्व: ॥

𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑌮𑍍। 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌕𑌰𑌤𑍍। 𑌪𑍍𑌰 𑌣 𑌆𑌯𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌿𑌷𑌤𑍍।
𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌷𑍍𑌠𑌾...𑌜𑌨𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌃। 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃।

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் | ஜிஷ்ணோரஶ்வஸ்யவாஜி
ந:| ஸுரபிநோ முகா கரத் | ப்ரண ஆயூம்ஷி தாரிஷத்
ஆபோஹிஷ்டா......ஜநயதாசந: | ஓம் பூர்ப்புவஸ்வ: |

என்று சொல்லி ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும்
ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொண்டு (இதன் பொருளை 98-99வது பக்கங்களில் பார்க்க) பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தைப்
படித்தும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

१. शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभिस्रवन्तु नः। २. ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्। अपो याचामि भेषजम्। ३. अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशंभुवम्। ४. आपः पृणीत भेषजं वरूथं तन्वे मम। ज्योक् च सूर्यं दृशे। ५. इदमापः प्रवहत यत्किंच दुरितं मयि। यद्वाहमभिदुद्रोह यद्वा शेप उताऽनृतम्। ६. अपो अद्यान्वचारिषं रसेन समगस्महि। पयस्वानग्न आगहि तं मा संसृज वर्चसा॥ ७. ससृषीस्तदपसो दिवानक्तं च ससृषीः। वरेण्यक्रतूरहमादेवीरवसे हुवे। ८. भद्रं नो अपिवातय मनः।

1. 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯 𑌆𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇।
𑌶𑌂𑌯𑍋𑌰𑌭𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌃। 2. 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂। 𑌅𑌪𑍋 𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑌿 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌂। 3. 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁
𑌮𑍇 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌾। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌚
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌶𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂। 4. 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌂 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌂
𑌤𑌨𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌮। 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍 𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍇। 5. 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵

𑌹𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌭𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍇𑌪 𑌉𑌤𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂। 6. 𑌆𑌪𑍋 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑌿𑌷𑌂 𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌗𑌸𑍍𑌮𑌹𑌿। 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨 𑌆𑌗𑌹𑌿। 𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾॥ 7. 𑌸𑌸𑍍𑌰𑍁𑌷𑍀𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑌸𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌸𑍍𑌰𑍁𑌷𑍀𑌃। 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌹𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌰𑌵𑌸𑍇 𑌹𑍁𑌵𑍇। 8. 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍋 𑌅𑌪𑌿𑌵𑌾𑌤𑌯 𑌮𑌨𑌃।

1. சன்னோ தேவீரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே| சம்யோரபிஸ்ரவந்து ந:|| 2. ஈசாநா வார்யாணாம் க்ஷயந்தீஸ்சர்ஷணீநாம்| அபோ யாசாமி பேஷஜம்| 3. அப்ஸுமே ஸோமோ அப்ரவீதந்தர் விஸ்வானி பேஷஜா| அக்னிம் ச விஸ்வ சம்புவம்| 4. ஆப: ப்ருணீத பேஷஜம் வரூதம் தந்வே மம| ஜ்யோக்ச ஸூர்யம் த்ருசே| 5. இதமாப: ப்ரவஹத யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி| யத்வாஹ மபிதுத்ரோஹ யத்வா சேப உதாந்ருதம்| 6. அபோ அத்யான்வசாரிஷம் ரஸேந ஸமகஸ்மஹி| பயஸ்வாநக்ன ஆகஹி| தம்மா ஸம்ஸ்ருஜ வர்சஸா|| 7. ஸஸ்ருஷீஸ்தபஸோ திவாநக்தஞ்ச ஸஸ்ருஷீ:| வரேண்யக்ரதுரஹமாதேவீ ரவஸேஹுவே|| 8. பத்ரம்நோ அபிவாதய மன:||

(ப—ரை) 1. **देवीः** (𑌦𑍇𑌵𑍀𑌃 தேவீ:)=பிரகாசிக்கின்ற **आपः** (𑌆𑌪𑌃 ஆப:)=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! **नः** (𑌨𑌃 ந:)= எங்களுக்கு **शम्** (𑌶𑌂 சம்)=சுகத்தை [**दात्र्यः** (𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 தாத்ரய:)=கொடுக்கின்றவர்களாகவும்] **अभिष्टये** (𑌅𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 அபிஷ்டயே)=இஷ்டப்ராப்தியின் பொருட்டும் **पीतये** (𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇 பீதயே)=பரமாத்ம ஸ்வரூபானந்த பானத்தையும் பொருட்டும் [**भवत** (𑌭𑌵𑌤 பவத)=ஆகவேண்டும்.] அதாவது: அவைகளை எங்களுக்குண்டாக்க வேண்டும். **नः** (𑌨𑌃 ந:)=எங்க

ளுக்கு शम् (ஶம் சம்)=சுகத்தையும், यो: (யோ: யோ:)=துக்கத்தின் சமனத்தையும் अभिस्रवन्तु (அபிஸ்ரவந்து அபிஸ்ரவந்து)=பெருகச் செய்யவேண்டும்.

2. अप: (அப: அப:)=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! अहम् (அஹம் அஹம்)=நான் वार्याणाम् (வார்யாணாம் வார்யாணாம்)=வேண்டத்தகுந்த ஞானம் பக்தி முதலியவைகளை क्षयन्ती: (க்ஷயந்தீ: க்ஷயந்தீ:)=உண்டு பண்ணுகின்றவர்களாயும் चर्षणीनाम् (சர்ஷணீநாம் சர்ஷணீநாம்)=மனிதர்களுக்கு ईशाना: (ஈஶாநா: ஈசானு:)=நியந்தாக்களுமான व: (வ: வ:)=உங்களை भेषजम् (பே⁴ஷஜம் பேஷஜம்)=ஸம்ஸார ரோகத்தைப் போக்குகின்ற மருந்தை याचामि (யாசாமி யாசாமி)=வேண்டுகிறேன்.

3. अप्सु (அப்ஸு அப்ஸு)=ஜலங்களில் अन्त: (அந்த: அந்த:)=உள்ளில் विश्वानि (விஶ்வாநி விஶ்வாநி)=எல்லாவிதமான भेषजा (பே⁴ஷஜா பேஷஜா)=ரோகங்களை நாசமாக்குகின்ற மருந்தும், विश्वशंभुवम् (விஶ்வஶம்பு⁴வம் விஶ்வசம்புவம்)=எல்லாவற்றிற்கும் சுகத்தைத்தருகின்ற अग्निंच (அக்³நிம்ச அக்னிம்ச)=அக்னியும் (இருப்பதாய்) मे (மே மே) எனக்கு सोम: (ஸோம: ஸோம:)=சந்திரன் अब्रवीत् (அப்³ரவீத் அப்ரவீத்)=சொன்னன்.

4. आप: (ஆப: ஆப:)=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! ज्योक् (ஜ்யோக் ஜ்யோக்)=சீக்கிரமாக सूर्यम् (ஸூர்யம் ஸூர்யம்)=பரமாத்மாவை दृशे (த்³ருஶே த்ருசே)=உபாஸிப்பதற்காக मम (மம மம)=என்னுடைய तन्वे (தந்வே தன்வே)=சரீரத்திற்கு भेषजम् (பே⁴ஷஜம் பேஷஜம்)=மருந்தை वरूथम् (வரூத²ம் வரூதம்)=மிகுதியாக पृणीत (ப்ருணீத ப்ருணீத)=விருத்தி செய்வீர்களாக. (கொடுப்பீர்களாக)

5. **आपः** (ஆப:)=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! **मयि** (மயி)=என்னிடத்தில் **यत्किंचदुरितम्** (யத்கிஞ்ச துரிதம்)=யாதேனுமிருக்கின்ற பாபத்தையும், **यद्वा** (யத்வா)=அல்லது **अहम्** (அஹம்)=நான் **अभिदुद्रोह** (அபிதுத்ரோஹ)=துரோகஞ்செய்தேன் என்பது யாதுண்டோ **वा** (வா)=அல்லது **शेपे** (சேபே)=பிறரைச் சபித்தேன் என்பது **यत्** (யத்)=யாதுண்டோ **उत** (உத)=அல்லது **अनृतम्** (அந்ருதம்)=பொய் பேசுவதானது [**यत्** (யத்)=யாதுண்டோ] இவையாவையும் **प्रवहत** (ப்ரவஹத)=நாசஞ்செய்து விடுங்கள்.

6. **अपः** (அப:)=ஓ ஜலாபிமானிதேவதைகளே! [**अहम्** (அஹம்)=நான்] **अद्य** (அத்ய)=இப்பொழுது **अन्वचारिषम्** (அந்வசாரிஷம்)=உங்களைச் சேவித்தவனாக இருக்கின்றேன். **रसेन** (ரஸேன)=பரமாத்மானுபவத்துடன் **समगस्महि** (ஸமகஸ்மஹி)=சேரப்போகின்றோம். **पयस्वान्** (பயஸ்வாந்)=ஜலத்திலிருக்கின்ற **अग्ने** (அக்னே)=ஓ அக்னியே **आगहि** (ஆகஹி)=என் மனத்தில் தோன்றுவீராக **तम्** (தம்)=உம்மை உபாஸிக்கின்ற **मा** (மா)=என்னை **वर्चसे** (வர்சஸே)=பிரும்ம தேஜஸ்ஸுடன் **संसृज** (ஸம்ஸ்ருஜ)=சேர்த்து வைப்பீராக.

7. **अपसः** (அபஸ:)=வேறு இடத்திலிருக்கின்ற **तत्** (தத்)=அந்தப்ரும்ம தேஜஸ்ஸை **ससृषीः** (ஸஸ்ருஷீ:)=உண்டு பண்ணுங்கள். (அவ்விதம் உண்டு பண்ணும் பிரும்மதேஜஸ்ஸை) **दिवा** (திவா

திவா)=பகலிலும் नक्तं च (நக்தஞ்ச நக்தஞ்ச)=ராத்திரியிலும் सस्रुषीः (ஸஸ்ருஷீ: ஸஸ்ருஷீ:)=(விடாது) உண்டுபண்ணுங்கள். देवीः (தேவீ: தேவீ:)=பிரகாசிக்கின்ற ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! वरेण्यक्रतुः (வரேண்யக்ரது: வரேண்யக்ரது:) वरेण्य (வரேண்ய வரேண்ய)=யாவராலும் வரிக்கத்தக்க பரமாத்மாவை क्रतुः (க்ரது: க்ரது:)=தியானஞ்செய்கின்ற अहम् (அஹம் அஹம்)=நான் आ (ஆ ஆ)=பலவிதத்திலும் अवसे (அவஸே அவஸே)=நிச்சயஸ்வரூபமான பரமாத்மாவினிடம் हुवे (ஹுவே ஹுவே)=எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்தல் என்ற ஹோமத்தைச் செய்கின்றேன்.

8. मनः (மன: மன:)=ஓ மனோபிமானி ருத்திரனே! नः (ந: ந:)=எங்களுக்கு भद्रम् (பத்ரம் பத்ரம்)=க்ஷேமத்தை अपिवातय (அபிவாதய அபிவாதய)=உண்டுபண்ணும். பிறகு

ஜலத்தைக்கிரஹித்துக்கொண்டு பின்வரும் ऋतंच (ருதஞ்ச ருதஞ்ச)=என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஆக்கிராணஞ் செய்து (முகர்ந்து) நிருருதி (தென்மேற்கு) திசையில் விடவேண்டும். ऋतंचेति मन्त्रस्य, अघमर्षणऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, भाववृत्तः परमात्मा देवता, पापपुरुषविसर्जने विनियोगः (ருதஞ்சேதி மந்த்ரஸ்ய அகமர்ஷண ருஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, பாவவ்ருத்த: பரமாத்மா தேவதா, பாபபுருஷ விஸர்ஜநே விநியோக:), என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டு பின்எழுதப்படும் மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत। ततो रात्रिरजायत ततस्समुद्रो अर्णवः। समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरो अजायत। अहो-

रात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः ॥
𑌋𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑍀𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 । 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃 । 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑌧𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤 । 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌵𑌶𑍀 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 । 𑌦𑌿𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑍋 𑌸𑍁𑌵𑌃 ॥

(இதன் பொருளை 101-வது பக்கத்தில் பார்க்க) பிறகு பிராணாயாமஞ் செய்துகொண்டு **अर्घ्यप्रदानं करिष्ये** (𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 அர்க்யப்ரதானம் கரிஷ்யே என்று சொல்லி ஸங்கற்பஞ் செய்து கொண்டு **तिष्ठन्नर्घ्यत्रयं कुर्यात्त्रिषुकालेषुवह्वृचः** (𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌃 । "ருக்வேதிகள் மூன்று காலங்களிலும் நின்று கொண்டே அர்க்யம் விடவேண்டும்" என்று ஆஸ்வலாயன தர்மத்தில் சொல்லி இருக்கிறபடி நின்றபடியே மூன்று காலங்களிலும் அர்க்யம் விடவேண்டும். அவ்விதம் விடும் பொழுது காலையிலும் மாலையிலும் மூன்று அர்க்யமும், மத்தியான்ஹத்தில் இரண்டு அர்க்யமும் விடவேண்டும். அதன் மந்திரம் பின்வருமாறு—

गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः, निचृद्गायत्री छन्दः, सविता देवता । अर्घ्यप्रदाने विनियोगः । (𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃, 𑌨𑌿𑌚𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 (காயத்ர்யாரிஷிர் விஸ்வாமித்ர:, நிசிர்த்காயத்ரீ சந்த:, ஸவிதாதேவதா, அர்க்யப்ரதானே விநியோக:) என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, விநியோகம் இவைகளைச்சொல்லி அந்தந்த விடங்களில் நியாஸஞ்செய்து கொள்ளவும்,

ओं। भूर्भुवस्स्वः। तत्सवितुर्वरेण्यम्। भर्गोदेवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्॥

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋𑌯𑍋𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்வ:| தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்| பார்க்கோ தேவஸ்யதீமஹி| தியோயோன: ப்ரசோதயாத்|

பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு

यद्येत्यस्य—शौनक ऋषिः। गायत्री च्छन्दः। सूर्यो देवता। प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः।(मन्त्रः) 1. ओं यदद्यकच्च वृत्रहन्। उदगा अभिसूर्य। सर्वतदिन्द्र ते वशे। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌶𑍌𑌨𑌕 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃।(𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 1. 𑌓𑌂 𑌯𑌦𑌦𑍍𑌯𑌕𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍 𑌉𑌦𑌗𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌵𑌶𑍇।

(யதத்யேத்யஸ்ய — சௌனக ரிஷி:| காயத்ரீசந்த:| ஸூர்யோ தேவதா) ப்ராயச்சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:|(மந்த்ர:) 1.ஓம் யதத்யகச்ச வ்ருத்ரஹன்| உதகா அபிஸூர்ய| ஸர்வம் தகிந்த்ர தே வசே| என்று காலையிலும்,

उद्घेदभीत्यस्य श्रुतकक्ष ऋषिः। गायत्री च्छन्दः। सूर्यो देवता। प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः। 2. ओं उद्घेदभिश्रुतामघम्। वृषभं नर्यापसम्। अस्तारमेषि सूर्य। 𑌉𑌦𑍍𑌘𑍇𑌦𑌭𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑌕𑍍𑌷 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। 2. 𑌓𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌘𑍇𑌦𑌭𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑌘𑌂। 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌨𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌂। 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯। உத்கேத பீத்யஸ்ய ஶ்ருதகக்ஷ ரிஷி:| காயத்ரீசந்த:| ஸூர்யோ தேவதா|

ப்ராயஸ் சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:| 2. ஓம் உத்கேத பிஸ்ருதாமகம்| வ்ருஷபம் நர்யாபஸம்| அஸ்தாரமேஷிஸூர்ய| என்று மத்தியாந்ஹத்திலும் **नतस्येत्यस्य–विश्वमना ऋषिः। उष्णिक्छन्दः। अग्निर्देवता। प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः। 3. ओं नतस्य मायया चन। रिपुरीशीतमर्त्यः। यो अग्नये ददाश हव्यदातिभिः** 𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌨𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। 3. 𑌓𑌂 𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚𑌨। 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍀𑌶𑍀𑌤𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌯𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌶 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃। நதஸ்யேத்யஸ்ய—விஸ்வமனாரிஷி:| உஷ்ணிக்சந்த:| அக்னிர்தேவதா| ப்ராயஸ் சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:|3. ஓம் நதஸ்யமாயயாசன| ரிபுரீசித மர்த்ய:| யோ அக்னயேத தாச ஹவ்யதாதிபி:| என்று மாலையிலும் சொல்லிப் பிராயஸ்சித்தார்க்யம் விட்டுப் பிறகு **ओं भूर्भुवस्स्वः** (𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌃 ஓம் பூர்புவஸ்ஸ்வ:)=என்று சொல்லி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து மூன்று தடவைப் பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸந்தியா தேவியைக் காலையில் காயத்ரீ என்று பெயருள்ளவளாகவும், சிவப்பு நிறமுள்ளவளாகவும், பிரும்மாவின் சுவரூபையாகவும்; மத்தியாந்ஹத்தில் ஸாவித்ரீ என்று பெயருள்ளவளாகவும், வெண்ணிறமுள்ளவளாகவும், ருத்திரனின் சுவரூபமுள்ளவளாகவும்; ஸாயங்காலத்தில் ஸரஸ்வதீ என்று பெயருள்ளவளாகவும், கருப்பு நிறமுள்ளவளாகவும், விஷ்ணுவின் சுவரூபமுள்ளவளாகவும் தியானஞ் செய்துகொண்டு

असावादित्यो ब्रह्म। साहमस्मि। ब्रह्मैवाहमस्मि।

𑌅𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ।

அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம | ஸாஹமஸ்மி | ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி |

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்பைத் தொட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (இதன் பொருளை 113-வது பக்கத்தில் பார்க்கவும்) பிறகு இரண்டு தடவை ஆசமனஞ்செய்து

आदित्यं तर्पयामि । सोमं तर्पयामि । अङ्गारकं तर्पयामि । बुधं तर्पयामि । बृहस्पतिं तर्पयामि । शुक्रं तर्पयामि । शनैश्चरं तर्पयामि । राहुं तर्पयामि । केतुं तर्पयामि । केशवं तर्पयामि । नारायणं तर्पयामि । माधवं तर्पयामि । गोविन्दं तर्पयामि । विष्णुं तर्पयामि । मधुसूदनं तर्पयामि । त्रिविक्रमं तर्पयामि । वामनं तर्पयामि । श्रीधरं तर्पयामि । हृषीकेशं तर्पयामि। पद्मनाभं तर्पयामि। दामोदरं तर्पयामि॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥

ஆதித்யம் தர்பயாமி| ஸோமம் தர்பயாமி| அங்காரகம் தர்பயாமி| புதம் தர்பயாமி| ப்ருஹஸ்பதிம் தர்பயாமி| சுக்ரம் தர்பயாமி| சனைஶ்சரம் தர்பயாமி| ராஹும் தர்பயாமி| கேதும் தர்பயாமி| கேசவம் தர்பயாமி| நாராயணம் தர்பயாமி| மாதவம் தர்பயாமி| கோவிந்தம் தர்பயாமி| விஷ்ணும்

த்ர்பயாமி| மதுஸூதனம் தர்பயாமி| த்ரிவிக்ரமம் தர்பயாமி| வாமனம் தர்பயாமி| ஸ்ரீதரம் தர்பயாமி| ஹ்ருஷீகேசம் தர்பயாமி| பத்மநாபம் தர்பயாமி| தாமோதரம் தர்பயாமி||

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும், கேசவாதி தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டும். (இதன் கருத்து 115-வது பக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது) பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து முடிவில் श्रीकृष्णार्पणमस्तु (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து)=என்றும் ओं तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु (𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ஓம் தத்ஸத்.ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து)=என்றும் சொல்லித் தீர்த்தத்தைக் கீழே விடவேண்டும்.

குறிப்பு—நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும் கேசவாதி தர்ப்பணமும் முடிந்தபிறகு ருக் யஜுஸ், ஸாமசாகிகளிற் சிலர் மூன்று ஸந்தியா காலங்களிலும் பின்வரும் தர்ப்பணங்களையும் செய்கின்றனர்—

यमाय नमः तर्पयामि। धर्मराजाय नमः तर्पयामि। मृत्यवे नमः तर्पयामि। अन्तकाय नमः तर्पयामि। वैवस्वताय नमः तर्पयामि। कालाय नमः तर्पयामि। सर्वभूतक्षयाय नमः तर्पयामि। औदुंबराय नमः तर्पयामि। दध्नाय नमः तर्पयामि। नीलाय नमः तर्पयामि। परमेष्ठिने नमः तर्पयामि। वृकोदराय नमः तर्पयामि। चित्राय नमः तर्पयामि। चित्रगुप्ताय नमः तर्पयामि॥

𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌦𑌧𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

யமாய நம: தர்பயாமி | தர்மராஜாய நம: தர்பயாமி | ம்ருத்யவே நம: தர்பயாமி | அந்தகாய நம: தர்பயாமி | வைவஸ்வதாயநம: தர்பயாமி | காலாயநம: தர்பயாமி | ஸர்வபூதக்ஷயாய நம: தர்பயாமி | ஔதும்பராய நம: தர்பயாமி | தத்னாய நம: தர்பயாமி | நீலாய நம: தர்பயாமி | பரமேஷ்டினே நம: தர்பயாமி | வ்ருகோதராய நம: தர்பயாமி | சித்ராய நம: தர்பயாமி | சித்ரகுப்தாய நம: தர்பயாமி |

மேற்கண்ட தர்பணங்களை ஒவ்வொரு தினத்திலுமாவது, கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் சதுர்த்தசி திதியும் செவ்வாய்கிழமையுஞ்சேர்ந்துவரும் தினமாகிய கிருஷ்ணங்காரகசதுர்தசீ தினத்திலாவது செய்யவேண்டுவது அவசியம். ஷ தர்பணங்களைச் செய்வதால் அபமிருத்யுதோஷம் விலகுவதுடன் ஆயுள்விருத்தி ஆரோக்கியம் இவையுமுண்டாகுமென்று பிரபஞ்சஸாரம் முதலியமந்திர சாஸ்திரங்களிற் சோல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ருக்வேதிகளின் ஸந்தியா வந்தனத்தின் ஒருபாகம் முற்றிற்று.

காயத்ரீ ஜபம்

இனி மூன்று வேதிகளும் காயத்ரீ ஜபஞ் செய்ய வேண்டியமுறை எழுதப்படுகின்றது. முதலில்

आब्रह्मलोकादाशेषादालोकालोकपर्वतात्।
ये वसन्ति द्विजा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः ॥

𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌾𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஆப்ரும்மலோகாதாசேஷாதாலோகாலோகபர்வதாத் ।
யே வஸந்தி த்விஜா தேவாஸ்தேப்யோ நித்யம் நமோ நம: ॥

(பிரும்மலோகம்முதல் ஆதிசேஷ லோகம் வரையிலும், லோகாலோகம் என்ற பர்வதம் வரையிலும் வஸிக்கின்ற தேவர்பிராம்மணர் எவர்களுண்டோ அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நமஸ்காரம்) என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லித்தேவர் பிராம்மணர் இவர்களை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, பிறகு

अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः।
ये भूता विघ्नकर्तारः ते गच्छन्तु शिवाज्ञया॥
उग्रभूतपिशाचाद्या ये च वै भूमिभारकाः।
एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभे॥

𑌅𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌤𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑍈 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌭𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇 ॥

அபஸர்பந்துதே பூதாயே பூதா புவி ஸம்ஸ்திதா: ।
யேபூதா விக்ன கர்த்தாரஸ்தே கச்சந்து சிவாக்ஞயா ॥

உக்ரபூத பிசாசாத்யாயே சவைபூமி பாரகா: ।
ஏதேஷாம விரோதேந ப்ரும்மகர்ம ஸமாரபே ॥

(எந்தப் பூதங்கள் பூமியில் இருக்கின்றனவோ அவைகள் சிவனுடைய ஆக்ஞையால் விலகட்டும். எந்தப் பூதங்கள் இடையூர் செய்கின்றனவோ அவைகளும் சிவனுடைய ஆணையால் வேறிடம் போகட்டும். பூமியைச் சுமக்கின்ற

உக்கிரர், பூதம், பிசாசம் முதலியவை எவைகளுண்டோ அவைகளுக்குத் தீங்கிழையாவண்ணமே ஜபம் என்ற கர்மத்தைச் செய்யத் தொடங்குகின்றேன்) என்ற சுலோக ரூபமான மந்திரங்களைச் சொல்லி இடதுகாலால் பூமியை மூன்றுதடவை தட்டவேண்டும்.

பிறகு ஆஸனக்கிரமம்.

संकल्प्यैवं जपेत्सम्यक् मन्त्रार्थगतमानसः ।
कुशाजिनाम्बरेणाढ्यं कल्पयेदासनं बुधः ॥

सर्वसिद्ध्यै व्याघ्रचर्म ज्ञानसिद्ध्यै मृगाजिनम् ।
नादीक्षितस्य गृहिणः कृष्णसाराजिनं स्मृतम् ॥

वस्त्रासनं रोगहरं कंबळं दुःखमोचनम् ।
स्वस्तिकाद्यासनेनात्र विशेत्तत्र निराकुलः ॥

वीरासनं स्वस्तिकं वा बध्वाऽन्यतरदासनम् ।
पद्मं वा मुक्तकं वापि बध्वा जपमथाचरेत् ॥

𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌂𑌬𑌰𑍇𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 ।
𑌨𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌗𑌹𑌰𑌂 𑌕𑌂𑌬𑌳𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃 ॥

𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌧𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌦𑌾𑌸𑌨𑌂 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑌮𑌥𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

இவ்விதம் ஸங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு மந்திரார்த்தத்தில் மனத்தை நிறுத்தி ஜபத்தைச்செய்ய முயற்சிக்கவேண்-

டும். முதலில் தர்ப்பை, அதன் மேல் மான் தோல், அதன் மேல் வஸ்திரம் இவைகளைப்போட்டு ஆஸனத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். புலித்தோல் எல்லாவிதசித்தியையும் கொடுக்கும். மாந்தோல் க்ஞான சித்தியையளிக்கும். யக்ஞஞ்செய்து தீக்ஷிதர்என்ற பதவியைப்பெறாத பிராம்மணன் மாந்தோலையாஸனமாயடையக் கூடாது. வஸ்திராஸனம் ரோகத்தைப்போக்கும். கம்பளம் துக்கத்தை விலக்கும். இவ்வித மாஸனத்திலமர்ந்து ஜபஞ் செய்யும்பொழுது ஸ்வஸ்திகம், வீரம், பத்மம், முக்தகம் முதலிய ஆஸனங்களிலொன்றை அனுசரித்துஉட்காரவேண்டும் (என்று இதன்கருத்து.) ஸ்வஸ்திகம் முதலிய ஆஸனத்தின் லக்ஷணம் பின்வருமாறு (1) துடைமுழந்தாட்களின் ஸந்தியில்வறுவாக இரண்டுபாதங்களையும் வைத்து உட்காருவது "ஸ்வஸ்திகாஸனம்" எனப்படும். (2) ஒருபாதத்தை ஒருதுடையின் மீதும் மற்றொரு பாதத்தின்மேல் ஒரு துடையையும் வைத்துட்காருவது "வீராஸனம்" எனப்படும். (3) இரண்டு பாதங்களையும் இருதுடைகளின்மேல் வைத்துட்காருதல் எல்லா ஆஸனங்களுட் சிறந்த "பத்மாஸனம்" எனப்படும். (4) ஸீவினீ (குஹ்யத்தின் கீழுள்ள ஸூத்திரம்) யை குல்ப (காலின்கணு) த்தால்பிடித்து வீற்றிருத்தல் "முக்தகாஸனம்" எனப்படும். இங்ஙனம் விரிக்கப்பட்ட ஆஸனங்களுள் யாதானுமோர் ஆஸனத்தில் அமர்ந்து சித்த சுத்தியை (மனத்திற்கு அசைவற்ற நிலையை) ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு

पृथिव्याः—मेरुपृष्ठः ऋषिः, अतलं छन्दः, कूर्मोदेवता। आसने विनियोगः। (मन्त्रः) पृथ्वि त्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता।

त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चासनं कुरु॥

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃—𑌮𑍇𑌰𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾। 𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁॥

ப்ருதிவ்யா:—மேருப்ருஷ்ட ரிஷி:, ஸுதலம் சந்த:, கூர்மோ தேவதா| ஆஸனே விநியோக:| (மந்த்ர:) ப்ருத்வித்வயா த்ருதாலோகா தேவித்வம் விஷ்ணு நாத்ருதா| த்வஞ்சு தாரய மாம் தேவி பவித்ரஞ்சாஸனம் குரு ||

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி பூதேவியைப்பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளவேண்டும். (இதன் பொருள்) ஓ பூதேவியே உன்னால் லோகங்கள் சுமக்கப்படுகின்றன. ஓ தேவியே நீ விஷ்ணுவால் சுமக்கப்படுகின்றாய். ஓதேவியே நீ என்னைச் சுமக்கவேண்டும். மேலும் எனது ஆஸனத்தை (இருக்கும் ஸ்தலத்தை) பரிசுத்தமாகச் செய்வாயாக. (எ—று) பிறகு

गुरुभ्यो नमः (𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 குருப்யோ நம:)=என்று சொல்லி இருகைகளாலும் நடுமார்பிலும் **गणपतये नमः, सरस्वत्यै नमः** (𑌗𑌣𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 கணபதயே நம: ஸரஸ்வத்யை நம:)=என்று சொல்லி வலது தோளிலும் **दुर्गायै नमः क्षेलपालाय नमः** (𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 துர்காயை நம: க்ஷேத்ரபாலாய நம:)= என்று சொல்லி இடது தோளிலும் **मातृकामन्त्ररूपिण्यै नमः** (𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 மாத்ருகாமந்த்ர ரூபிண்யை நம:)=என்றுசொல்லி இரண்டுகைகளைச் சேர்த்தும் நியாஸஞ் செய்துகொண்டு **ब्रह्मैवाहमस्मि** (𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி)=என்று மனத்தால் தியானஞ் செய்

யவேண்டும். பிறகு பூதசுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். அதன் முறை பின்வருமாறு—

धर्मकन्दं ज्ञाननाळं वैराग्यकर्णिकं हृदयांबुजमुकुळं प्रणवेन विकसितं ध्यात्वा कर्णिकायां चैतन्यात्मकं जीवं प्लुतप्रणवोच्चारणेन सुषुम्ना-नाडीमार्गेण निस्सार्य तज्जीवं द्वादशान्तःस्थितसहस्रदळकमलनिष्ठपरमात्मना सह "हंसः" इति मन्त्रेण एकीकृत्य स्वशरीरस्थकल्मषजातं पुरुषाकारेण विचिन्त्य शोषण, दाहन, प्लावनानि कुर्यात्।

ब्रह्महत्याशिरस्कं च स्वर्णस्तेयभुजद्वयम्।
सुरापानहृदा युक्तं गुरुतल्पकटिद्वयम्॥
तत्संयोगपदद्वंद्वं प्रत्यङ्गासमपातकम्।
उपपातकरोमाणं नव श्मश्रुविलोचनम्॥

खड्गचर्मधरं कृष्णं कुक्षौ पापं विचिन्तयेत्।

तं पापपुरुषं नाभिदेशस्थितषट्कोणान्तर्गतं "यम्" इति वायु-बीजेन वायुना शोषयित्वा, पुनस्तं त्रिकोणगतं "रम्" इति अग्नि-बीजोत्थितवह्निना दाहयित्वा तद्भस्म दक्षिणनासापुटान्निस्सार्य हृन्मध्यस्थार्धचन्द्राकारामृतमण्डलान्तस्थं "वम्" इत्यमृतबीजोत्थितया अमृतधारया निष्कल्मषं स्वशरीरमाप्लाव्य शुद्धिं कृत्वा द्वादशान्तनीतमात्मानं सुषुम्नानाडीमार्गेण हृदयकमले "सोऽहम्" इति मन्त्रेण स्थापयेत्।

தர்மகந்தம் ஜ்ஞாநநாளம் வைராக்யகர்ணிகம் ஹ்ருத-யாம்புஜமுகுளம் ப்ரணவேந விகஸிதம் த்யாத்வா சைதந்யாத்மகம் ஜீவம் ப்லுதப்ரணவோச்சாரணேந ஸுஷும்நா நாடீமார்க்கேண நிஸ்ஸார்ய தஜ்ஜீவம் த்வாதசாந்த: ஸ்திதஸஹஸ்ரதளகமலநிஷ்டபரமாத்மநா ஸஹ "ஹம்ஸ:" இதி மந்த்ரேண ஏகீக்ருத்ய ஸ்வசரீரஸ்தகல்மஷஜாதம் புருஷாகாரேண

விதிநா ஶோஷண, தாஹந, ப்லாவநாநி குர்யாத் ।

ப்ரஹ்மஹத்யாஶிரஸ்கந்தம் ஸ்வர்ணஸ்தேயபுஜத்வயம் ।
ஸுராபாநஹ்ருதாயுக்தம் குருதல்பகடித்வயம் ॥
தத்ஸம்ஸர்கிபதத்வந்த்வம் ப்ரத்யங்கோபபாதகம் ।
உபபாதகரோமாணம் ரக்தஶ்மஶ்ருவிலோசநம் ॥
கட்கசர்மதரம் க்ருஷ்ணம் குக்ஷௌ பாபம் விசிந்தயேத் ।

தம் பாபபுருஷம் நாபிதேஶஸ்தித ஷட்கோணாந்தர்கதம் "யம்" இதி வாயுபீஜேந வாயுநா ஶோஷயித்வா, ஹ்ருதயஸ்த த்ரிகோணாந்தர்கதம் "ரம்" இத்யக்நிபீஜோத்தித வஹ்நிநா தாஹயித்வா தத்பஸ்ம தக்ஷிணநாஸாபுடேந நிஸ்ஸார்ய லலாடஸ்த அர்த்தசந்த்ராகாரஸ்தசந்த்ரமண்டலஸ்தம் "வம்" இத்யம்ருதபீஜோத்திதபீயூஷதாரயா நிஷ்கல்மஷம் ஸ்வ ஶரீரமாப்லாவ்ய ஶுத்திம் க்ருத்வா ஸமஸ்தநீராதாநம் ஸு ஷும்நாநாடீமார்கேண ப்ரஹ்மரந்த்ரே "ஸோஹம்" இதி மந்த்ரேண ப்லாவயேத் ।

(இ—ள்) தர்மத்தைக் கிழங்காகவும், ஞானத்தைத் தண்டாகவும் வைராக்யத்தைக் கர்ணிகை (தாது) யாகவு முடைய ஹ்ருதயாம்புஜத்தின் மொக்கை பிரணவத்தினுல் மலர்ந்ததாகத்யானஞ் செய்துகொண்டு அதன் கர்ணிகையிலிருக்கின்ற சைதன்யவடிவமான ஜீவனை* ப்லுதஸ்வரமாய் பிரணவத்தைச் சொல்லுவதால் இளேபிங்களே என்ற நாடிகளுக்கிடையிலுள்ள ஸுஷும்னநாடிவழியாகவெளிக்கிளப்பி இந்த ஜீவனை த்வாதசாந்தம் எனப்படும் இடத்திலிருக்கின்ற ஆயி

* மூன்று மாத்திராகாலம் பிரணவத்தை யுச்சரிப்பது "ப்லுதப்பிரண வோச்சாரணம்" எனப்படும்.

ரம் இதழுள்ள கமலத்திலிருக்கின்ற பரமாத்மாவுடன் "ஹ்ஸ: ஸோஹம்ஸ:" என்ற மந்திரத்தால் ஒன்றுசேர்த்துப் பிறகு தனது சரீரத்திலிருக்கின்ற பாபஸமூஹத்தைப் புருஷ ரூபமுள்ளதாக எண்ணி உணங்குதல், பொசுக்குதல், நனைத்தல் என்ற இவைகளைச்செய்து போக்கடிக்கவேண்டும். அதாவது—பிரும்மஹத்தி என்ற பாபத்தைத் தலையாகவுடையவனாகவும், ஸ்வர்ணஸ்தேயத்தாலுண்டாகும் பாபத்தை இரண்டு கைகளாயுடையவனாகவும், ஸுராபானத்தாலுண்டாகும் பாபமாகிற மனத்துடன் கூடினவனாகவும், குருபத்தினியைப் புணருவதாலுண்டாகும் பாபத்தை இரண்டுபின்தட்டுகளா யுடையவனாகவும், மேற்கூறிய நான்குவிதபாபங்களைச்செய்தவர்களுடன் சேருவதாலுண்டான பாபத்தை இரண்டு பாதங்களா யுடையவனாகவும், ஸமபாதகம் என்ற பாபத்தை மற்ற அங்கங்களாயுடையவனாகவும், உபபாதகம் என்ற பாபத்தை உரோமங்களாயுடை யவனாகவும், ஜாதிப்பிரம்சகரம் முதலிய 9 வித பாபங்களை மீசைகளாகவும் கண்களாகவுமுடைவனாகவும் பாப புருஷனை நினைத்து அவனை வயிற்றிலிருப்பதாகத் தியானித்துக்கொண்டு, அதிலும் தொப்பிள் பிரதேசத்திலிருக்கின்ற காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் என்ற ஆறுகோண தேவதைகளால் பிரகாசிக்கின்ற ஷட்கோண சக்கிரத்திலிருப்பதாக த்யானித்து யம் யழ என்ற வாயுவின் பீஜாக்ஷரத்தால் வாயுவை த்யானித்து அதனுல் உணங்கப்படுபவனாக பாபபுருஷனை த்யானிக்கவேண்டும். பிறகு அப்பாப புருஷனை ஹிருதய தேசத்திலிருக்கின்ற திரிகோண சக்கிரத்தையடைந்தவனாக த்யானித்து ரம் ரழ என்ற அக்கினி பீஜத்தை யுச்சரிப்பதாலுண்டான அக்னியால் பொசுக்கி,பொசுக்

கின அந்தச்சாம்பலை வலதுபக்கத்து நாசித்வாரம் வழியாக வெளியில் விட்டு, பிறகு ஹிருதயத்தின் மத்தியிலிருக்கின்ற அர்த்த சந்திரவடிவமான அமிருத மண்டலத்திலிருக்கின்ற वम् வம் என்ற அமிருத பீஜத்தை யுச்சரிப்பதால் உண்டான அமுதப்பெருக்கால் தனது சரீரம் நனைவுபெற்றிருப்பதாக த்தியானித்தல் மூலம் ஒருவித பாபமுமற்றதாகவும், சுத்த மானதாகவும் எண்ணிக்கொண்டு, பிறகு துவாதசாந்தம் என்ற விடத்தில் பரமாத்மாவுடன் சேர்த்துவைத்த ஜீவாத் மாவை ஸுஷும்னு நாடிவழியாகவே सोऽहम् ஸோஹம் என்ற மந்திரத்தால் ஹிருதய கமலத்தில் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும் இவ்விதஞ் செய்வது பூத சுத்தி எனப்படும்.—

குறிப்பு—இவ்விதப் பூத சுத்தியை ஒவ்வொரு தின முஞ் செய்வதால் பாபம் விலகுவதுடன், இம்மாதிரியான பாபகாரியத்தில் பிரவிருத்தி மறுபடியு முண்டாகாமலிருப் பதற்கும் இது ஸாதனமாகின்றபடியால் இதை அவசியம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் பூதசுத்தியைச் செய்து கொண்டு பிறகு பிராணப்ரதிஷ்டை செய்துகொள்ள வேண் டும். அதன் முறையைப் பின்வரும் தேவபூஜை என்ற ப்ரகரணத்தில் கண்டுகொள்க. பிறகு

शुक्लांवरधरं......ये। ओं भूः...सुवरोम्। ममो पात्त...प्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यागायत्रीमहामन्त्रजपं करिष्ये (ஶுக்லாம்பரதரம்...... யே। ஓம் பூ:...ஸுவரோம்। மமோபாத்த...ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே ஶுக்லாம்பர தரம்......யே। ஓம் பூ:...ஸுவரோம்। மமோபாத்த...ப்ரீத் யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ் ஷ்யே)=என்று காலையிலும், माध्यन्दिनसंध्यागायत्री महामन्त्रजपं

करिष्ये (𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇
மாத்யந்தின ஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே)=
என்று மத்தியான்ஹத்திலும் सायंसंध्यागायत्रीमहामन्त्रजपं
करिष्ये (𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌪𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇
ஸாயம் ஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே)=
என்று ஸாயங்காலத்திலும் ஸங்கற்பஞ் செய்து கொள்ள
வேண்டும். பிறகு प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा...भूर्भुवस्सुवरोम् (𑌪𑍍𑌰𑌣
𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾...𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 ப்ரணவஸ்
ய ரிஷிர்ப்ருஹ்மா...பூர்புவஸ் ஸுவரோம்)=என்றதுவரை
56-வது பக்கத்திற் சொல்லியபடி சொல்லி 10 தடவை
பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். ஆனால் ஜபகாலத்தில்
பிராணாயாமஞ் செய்யும்பொழுது निचृद्गायत्री छन्दः (𑌨𑌿𑌚𑍃𑌦𑍍
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 நிசிருத் காயத்ரீ சந்த:)=என்று மாற்றிக்
கொள்ளவேண்டும். பிறகு

आयात्वित्यनुवाकस्य—वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, गायत्रीदेवता, आवाहने विनियोगः। (मन्त्रः) ओं आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसंमितम्। गायत्रीं छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे।* यदह्नात्कुरुते पापं तदह्नात्प्रतिमुच्यते। यद्रात्र्यात्कुरुते पापं तद्रात्रियात्प्रतिमुच्यते। सर्ववर्णमहादेवि संध्याविद्ये सरस्वति। ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुस्सर्वमसि सर्वायुरभिभूरों गायत्रीमावाहयामि (इति प्रातः) सावित्रीमावाहयामि (इति मध्याह्ने) सरस्वतीमावाहयायामि (इतिसायम्)॥

𑌆𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌆𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃)
𑌓𑌂 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂

* नः (𑌨𑌃) என்று படிப்பதும் ஸம்பிரதாயத்திலிருக்கின்றது.

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇। 𑌯𑌦𑌹𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌹𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿। 𑌓𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌹𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌬𑌲𑌮𑌸𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌽𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑍂𑌰𑍋𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃) 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇) 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿𑌸𑌾𑌯𑌂)

ஆயாத்வித்யநுவாகஸ்ய — வாமதேவ ரிஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, காயத்ரீதேவதா, ஆவாஹனே விநியோக: (மந்த்ர:) ஆயாது வரதா தேவீ அக்ஷரம் ப்ரம்ஹஸம்மிதம்। காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதேதம்ப்ரம்ஹ ஜுஷஸ்வமே। யதன்ஹாத் குருதே பாபம் ததன்ஹாத் ப்ரதி முச்யதே। யத்ராத்ர்யாத் குருதே பாபம் தத்ராத்ர்யாத் ப்ரதிமுச்யதே। ஸர்வவர்ணே மஹாதேவி ஸந்த்யாவித்யே ஸரஸ்வதி। ஓஜோஸி ஸஹோஸி பலமஸி ப்ராஜோஸி தேவானும் தாமநாமாஸி விஸ்வமஸி விஸ்வாயுஸ்ஸர்வமஸி ஸர்வாயுரபிபூரோம் காயத்ரீ மாவாஹயாமி (இதிப்ராத:) ஸாவித்ரீ மாவாஹயாமி (இதி மத்யான்ஹே) ஸரஸ்வதீ மாவாஹயாமி (இதிஸாயம்)॥

(ப—ரை) **वरदा** (𑌵𑌰𑌦𑌾 வரதா)=உபாஸகர்களுக்கு விரும்பிய பலன்களைத் தருகின்றவளும் **अक्षरम्** (𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 அக்ஷரம்)=நாசமற்றவளும் **ब्रह्मसंमितम्** (𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 ப்ரம்ஹஸம்மிதம்) **ब्रह्म** (𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ப்ரம்ஹ)=வேதாந்தப் பிரமாணம் ஒன்றினால்மட்டும் **संमितम्** (𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 ஸம்மிதம்)=நன்கு அறியப்பட்டவளும் **छन्दसाम्** (𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 சந்தஸாம்)=எல்லா வேதங்களுக்கும் **माता** (𑌮𑌾𑌤𑌾 மாதா)=தாய்போன்றவளும் **देवी** (𑌦𑍇

வீ தேவீ)=நித்யானந்த முள்ளவளுமான **गायत्रीम्** (மாய த்ரீம் காயத்ரீம்)=*காயத்திரியின் அபிமானிதேவதை **आया-तु** (ஆயாது ஆயாது)=அனுக்கிரஹிக்கவேண்டி எனது அருகில் வரட்டும். [**आगत्य** (ஆமத்ய ஆகத்ய)=வந்து] **मे** (மெ மே)=என்னுடைய **इदम्** (இடம் இதம்)=இந்த **ब्रह्म** (ப்ரஹ்ம ப்ரம்ஹ)=ஸ்தோத்திரத்தை **जुषस्व** (ஜுஷஸ்வ ஜுஷஸ்வ)= அங்கிகரிப்பாளாக. **सर्ववर्णे** (ஸர்வவர்ணெ ஸர்வவர்ணே)= எல்லா அக்ஷரஸ்வரூபியும் **संध्याविद्ये** (ஸம்த்யாவித்யெ ஸந்த்யாவித்யே)=ஸாயம் பிராதஸ் ஸந்தியிற் செய்யப்படும் உபாஸனரூபமான வித்யாஸ்வரூபியும் **सरस्वति** (ஸரஸ்வதி ஸரஸ்வதி)=ஸரஸ்வதீரூபியுமான ஓ காயத்திரியின் அபிமானி தேவதையே [**त्वदुपासकः** (த்வடுவாஸகः த்வதுபாஸக:)= உன்னை யுபாஸிக்கின்றவன்] **अह्नात्** (அஹ்நாத் அன்ஹாத்)= பகலில் **यत्** (யத் யத்)=யாதொரு **पापम्** (வாவம் பாபம்)= பாபத்தை **कुरुते** (குருதெ குருதே)=செய்கின்றனோ **तत्** (தத் தத்)=அந்தப் பாபத்தினின்றும் **अह्नात्** (அஹ்நாத் அன்ஹாத்)=பகலில் **प्रतिमुच्यते** (ப்ரதிமுச்யதெ ப்ரதிமுச்யதே)= விடுபடுகிறான். **रात्र्यात्** (ராத்ர்யாத் ராத்ர்யாத்)=இரவில் **यत्** (யத் யத்)=யாதொரு **पापम्** (வாவம் பாபம்)=பாபத்தை **कुरुते** (குருதெ குருதே)=செய்கின்றனோ **तत्** (தத் தத்)= அந்தப் பாபத்தினின்றும் **रात्र्यात्** (ராத்ர்யாத் ராத்ர்யாத்)= இரவில் **प्रतिमुच्यते** (ப்ரதிமுச்யதெ ப்ரதிமுச்யதே)=விடுபடுகிறான். [**हेगायत्रि** (ஹெமாயத்ரி ஹே காயத்ரி)=ஓ காயத்

---

* வேதமாகையால் **गायत्री** மாயத்ரீ என்ற பிரதமாவிபக்திக்குப் பதிலாக **गायत्रीं** மாயத்ரீம் என்று த்விதீயா விபக்தி உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரியே! त्वम् (த்வம் த்வம்)=நீ] ओजः (ஓஜஃ ஓஜ:)=பலத்திற்கு ஹேதுவான 8 வது தாதுரூபமாக, அதாவது: ரேதஸ்ஸாக असि (அஸி அஸி)=இருக்கிறாய். सहः (ஸஹஃ ஸஹ:)=சத்துருக்களையடக்கும் சக்திரூபமாக असि (அஸி அஸி)=இருக்கிறாய். बलम् (பலம் பலம்)=சரீரத்திற்குரிய சக்திவடிவமாக असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய். भ्राजः (ப்ராஜஃ ப்ராஜ:)=காந்திவடிவமாக असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய் देवानाम् (தேவாநாம் தேவானும்)=அக்னி இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு धामनाम (தாமநாம தாமநாம)=தேஜோரூபமான யாதொரு பெயருண்டோ அந்தவடிவமாக असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய். विश्वम् (விஶ்வம் விஸ்வம்)=எல்லா லோகமாகவும் असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய் विश्वायुः (விஶ்வாயுஃ விஸ்வாயு:)=ஸம்பூர்ண ஆயுள் ஸ்வரூபையாகவும் असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய். सर्वम् (ஸர்வம் ஸர்வம்)=எல்லாப் பொருள்களின் வடிவமாகவும் असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய். सर्वायुः ஸர்வாயுஃ ஸர்வாயு:)=எல்லோருடைய ஆயுளுக்குக்காரணமாகவும் असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய். अभिभूः (அபிபூஃ அபிபூ:)=எல்லாப் பாபத்தையும் நாசஞ் செய்கின்றவளாகவும் ओम् (ஓம் ஓம்)=பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபையாகவும் असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றாய். [तादृशीम् (தாத்ருஶீம் தாத்ருசீம்)=அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த] गायत्रीम् (காயத்ரீம் காயத்ரீம்)=காயத்திரீ தேவியை आवाहयामि (ஆவாஹயாமி ஆவாஹயாமி)=மனத்தில் வந்து வஸிக்கும்படி செய்கிறேன். सावित्रीम् (ஸாவித்ரீம் ஸாவித்ரீம்)=சூரியனுக்கும் பிரகாசத்தைத்தரும் தேவியை आवाहयामि (ஆவாஹயாமி ஆவாஹயாமி)=மனத்தில் வந்து வஸிக்கும்படி

செய்கிறேன். **सरस्वतीम्** (𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 ஸரஸ்வதீம்)=வாக்ரூபியான தேவியை **आवाहयामि** (𑌆𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 ஆவாஹயாமி)= மனத்தில் வந்து வஸிக்கும்படி செய்கிறேன்.

பிறகு பின்வருவனவற்றைச் சொல்லி கரந்யாஸம், அங்கந்யாஸமிவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः, निचृद्गायत्री च्छन्दः, सविता देवता, जपे विनियोगः॥ 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃, 𑌨𑌿𑌚𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌜𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥ காய்த்ர்யா ரிஷிர்விஸ்வாமித்ர:,நிச்ருத்காயத்ரீ சந்த:, ஸவிதா தேவதா, ஜபே விநியோக:॥ என்று காலையிலும், மத்தியாந்ஹத்திலும் சொல்லிக்கொள்ளவும். மாலையில் மட்டும் **परमात्मादेवता** (𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 பரமாத்மா தேவதா)=என்று மாற்றிக் கொள்ளவும்.

ओं भूः, अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं भुवः, तर्जनीभ्यां नमः । ओंऽसुवः, मध्यमाभ्यां नमः । तत्सवितुर्वरेण्यम्, अनामिकाभ्यां नमः । भर्गो देवस्य धीमहि, कनिष्ठिकाभ्यां नमः । धियो यो नः प्रचोदयात्, करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः [इति करन्यासः] अथाङ्गन्यासः–ओंभूः,हृदयाय नमः, ओंभुवः, शिरसे स्वाहा । ओंऽसुवः, शिखायै वषट् । तत्सवितुर्वरेण्यम्, कवचाय हुम् । भर्गो देवस्य धीमहि, नेत्रत्रयाय वौषट् । धियो यो नः प्रचोयात्, अस्त्राय फट् । परोरजसेऽसावदोम्, इति सर्वाङ्गो॥

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃, 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 । 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। 𑌓𑌂𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿, 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 । 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌕𑌰𑌤𑌲𑌕𑌰𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। [𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃] 𑌅𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

𑍐 𑌭𑍂𑌃, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑍐 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾।
𑍐 𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌷𑌟𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌕𑌵𑌚𑌾𑌯 𑌹𑍁𑌮𑍍। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿, 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯
𑌵𑍌𑌷𑌟𑍍। 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌫𑌟𑍍।
𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌸𑍇𑌸𑌾𑌵𑌦𑍋𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 ॥

ஓம் பூ:, அங்குஷ்டாப்யாம் நம: | ஓம் புவ:, தர்ஜனீப்யாம் நம: | ஓம் ஸுவ:, மத்யமாப்யாம் நம: | தத்ஸவிதுர்வரேண்யம், அநாமிகாப்யாம் நம: | பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி, கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: | தியோ யோந: ப்ரசோதயாத், கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: | [இதி கரந்யாஸ:] அத அங்கந்யாஸ:—ஓம் பூ: ஹ்ருதயாய நம: | ஓம் புவ:, சிரஸே ஸ்வாஹா | ஓம் ஸுவ:, சிகாயை வஷட் | தத்ஸவிதுர் வரேண்யம், கவசாய ஹும், பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி, நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | தியோ யோந: ப்ரசோதயாத், அஸ்த்ராய பட் | பரோரஜஸே ஸாவதோம், இதி ஸர்வாங்கே ||

கரன்யாஸஞ் செய்யவேண்டிய முறையும் அதன்பொருளும் எழுதப்படுகின்றது. **ओंभूः, अङ्गुष्ठाभ्यां नमः** (𑍐 𑌭𑍂𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ஓம் பூ: அங்குஷ்டாப்யாம் நம:)=என்று சொல்லி இரண்டுகைகளின் ஆள்காட்டிவிரல்களின் நுனியால் இரண்டு கட்டை விரல்களை அடிமுதல் நுனிவரை தடவிக்கொள்ளவேண்டும். **ओं भुवः, तर्जनीभ्यां नमः** (𑍐 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃, ஓம் புவ: தர்ஜனீப்யாம் நம:)=என்று சொல்லி இரண்டு கட்டைவிரல்களின் நுனியால் இரண்டு ஆள்காட்டி விரல்களை அடிமுதல் நுனிவரை தடவவேண்டும். **ओंसुवः मध्यमाभ्यां नमः** (𑍐 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ஓம் ஸுவ: மத்யமாப்யாம் நம:)=என்று சொல்லி இரண்டு கட்

டைவிரல்களின் நுனியால் இரண்டு நடுவிரல்களை அடிமுதல் நுனிவரை தடவவேண்டும் ओं तत्सवितुर्वरेण्यम्, अनामिकाभ्यां नमः (𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் அநாமிகாப்யாம் நம:)=என்று சொல்லி இரண்டு கட்டைவிரல்களின் நுனியால் இரண்டு பவித்திரவிரல்களை அடிமுதல் நுனிவரை தடவவேண்டும். भर्गोदेवस्यधीमहि, कनिष्ठिकाभ्यां नमः (𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃, பர்கோதேவஸ்யதீமஹிகநிஷ்டிகாப்யாம் நம:)=என்று சொல்லி இரண்டு கட்டைவிரல்களின் நுனியால் இரண்டு சுண்டிவிரல்களை அடிமுதல் நுனிவரை தடவவேண்டும். धियो यो नः प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः (𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌤𑌲𑌕𑌰𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃, தியோயோன: ப்ரசோதயாத் கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம:)=என்று சொல்லி இரண்டுகைகளிலுள்ள விரல்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து இரண்டு கைகளின் உள்ளங்கை, புறங்கை இவைகளைத் தடவிக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்வது கரன்யாஸம் எனப்படும்.

கரன்யாஸத்தின் தாத்பர்யம்—ओम् (𑌓𑌮𑍍 ஓம்)=பிரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் சரீரமான भूः (𑌭𑍂𑌃 பூ:)=பிருதிவீ தத்துவாபிமானிதேவதைअङ्गुष्ठाभ्याम् (𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 அங்குஷ்டாப்யாம்)=உபாஸகனை யனுக்கிரஹிப்பதற்காக இரண்டு கட்டை விரல்களிலும் வந்து வஸிப்பதால் பிருதிவீ தத்துவாபிமானி தேவதைக்கு இருப்பிடமான இரண்டு கட்டை விரல்களுக்கும் नमः (𑌨𑌮𑌃 நம:)=நமஸ்காரம். ओम् (𑌓𑌮𑍍 ஓம்)=பிரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் சரீரமான भुवः (𑌭𑍁𑌵𑌃 புவ:)=ஆகாச தத்துவாபி

மானி தேவதை तर्जनीभ्याम् (தஜ-ஃநீஹ்யா० தர்ஜநீப்யாம்)= உபாஸகனை யனுக்கிரஹிப்பதற்காக அவ்வப்பொழுது ஆள் காட்டிவிரலில் வசிப்பதால் ஆகாச தத்துவாபிமானி தேவ தைக் கிருப்பிடமான இரண்டு ஆள்காட்டி விரல்களுக்கும் नमः (நமஃ நம:)=நமஸ்காரம். ओम् (ஓஂ ஓம்)=பிரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவின் சரீரமான सुवः (ஸுவஃ ஸுவ:)=வாயு தத்துவாபிமானி தேவதை मध्यमाभ्याम् (மயூமா ஹ்யா० மத்யமாப்யாம்)=இரண்டு நடுவிரல்களிலும் வந்துவஸிப் பதால் வாயு தத்துவாபிமானி தேவதையின் இருப்பிடமான இரண்டு நடுவிரல்களுக்கும் नमः (நமஃ நம:)=நமஸ்காரம். तत्सवितुर्वरेण्यम् (தக்ஸவிதுவ-ஃரெணூ० தத்ஸவிதுர்வரே ண்யம்)=ஜகத்தையுண்டுபண்ணும் பரமாத்மாவின் சரீரமான தேஜஸ் தத்துவத்தின் அபிமானிதேவதை अनामिकाभ्याम् (அநாமிகாஹ்யா० அநாமிகாப்யாம்)=இரண்டு பவித்திர விரல் களில் வந்து வஸிப்பதால் தேஜஸ் தத்துவத்திற் கபிமானி தேவதைக் கிருப்பிடமான பவித்திர விரல்களுக்கு नमः (நமஃ நம:)=நமஸ்காரம். भर्गोदेवस्य धीमहि (ஹமொ-ஃதெவஸ்ய யீ மஹி பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி)=ஸர்வ வியாபகமான அப்தத் துவாபிமானி தேவதை कनिष्ठिकाभ्याम् (கநிஷ்டிகாஹ்யா० கநி ஷ்டிகாப்யாம்)=சுண்டிவிரல்களில் வஸிப்பதால் அப்தத்துவா பிமானி தேவதைக் கிருப்பிடமான சுண்டி விரல்களுக்கு नमः நமஃ நம:)=நமஸ்காரம். धियो योनः प्रचोदयात् (யியொ யொநஃ வூசொஃயாக் தியோயோந: ப்ரசோதயாத்)=பஞ்ச பூத காரணமானதும் பஞ்சதத்துவாபிமானி தேவதைகளைச் சரீரமாயுடையதுமான பரமாத்மா பஞ்ச பூதங்களுக்கு உள் ளிலும் வெளியிலும் வசிக்கின்றார் என்ற புத்தியை அவரே

பிரேரணை செய்கின்றார் என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பஞ்ச தத்துவாபிமானி தேவதைகளைத் தனித்தனியே நியாஸஞ் செய்த ஐந்து விரல்களையு மொன்றுசேர்த்து இரண்டு கைக ளிலுமுள்ள உள்ளங்கை புறங்கை இவைகளைத் தடவவேண் டும்.

இதன் கருத்து—தத்தமது கர்மங்காரணமாக பாஞ்ச பௌதிகமான இந்தச் சரீரத்தையடைந்த ஒவ்வொரு ஜீவ னும்,பஞ்ச தத்துவாபிமானி தேவதைகளையும், அவைகளைச் சரீரமாயுடைய பரமாத்மாவையும் ஆராதனஞ் செய்யும் வா யிலாகச் சகலக்ஷேமங்களையுமடைய வேண்டுமென்பதே.

சங்கை—சரீரம் முழுதும் பஞ்ச பூதங்களாலேயே ஏற் பட்டிருப்பது பற்றி மேற்கண்ட மந்திரங்களைச் சொல்லி கால்விரல்களில் ஏன் நியாஸஞ் செய்யக்கூடாது?

உத்தரம்—சரீரம் பஞ்ச பூதங்களாலுண்டான தாயி னும் பஞ்சபூதகார்யமான சரீராவயவங்களுள் ஒன்றுக்கொ ன்று உயர்வு தாழ்வு இருக்கின்றதென்பதை நாம் அனுப வமூலம் ஒற்றுக் கொள்ளவேண்டும். உலகில் நமது நண்ப னுக்கு நமது கையால் மாலைபோட்டு மரியாதை செய்யவே ண்டிய ஸந்தர்ப்பத்தில் சரீரத்திலுள்ள எந்த அவயமும் பஞ் சபூதங்களா லுண்டானது தானேஎனக் கருதி காலால்மா லையை எடுத்துமார்பிலிடலாமா? அவ்விதம் காலால் போடு வதை அவன் மரியாதையாகக் கொள்வானா? அதுபோல வே சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியபடி கைகளில்த்தான் ஷடுநி யாசங்களைச் செய்யவேண்டுமே யல்லாது கால்விரல்களில் செய்யக்கூடாது என்று கொள்ளவும். மேலும் கவர்னர் முதலிய பெரிய அதிகாரி வெளிவந்தால் அவருடைய ஆள்

கைக் குட்பட்டவரும், அவரிடம் வேலைபார்த்து அவருடை யப் பிரீதியைச் சம்பாதிக்க வெண்ணங் கொண்டவருமான கீழ் அதிகாரிகள் யாவரும் அக்கவர்னருக்கு ஒன்று தானு யினும் போலீஷ்வழியில் வேலை பார்ப்பவர்கள் கவர்னரைக் கண்டதும் இரண்டு கால்களையு மொன்றுசேர்த்து இடது கையை முழங்கால்வரைத் தொங்கவிட்டு வலது கையை உயரத்தூக்கி உள்ளங்கை வெளியில் தெரியும்படி நெற்றியில் வைத்து மரியாதை செய்யவேண்டு மென்றும், மற்ற முனி சிப்முதலிய அதிகாரிகள்ஸாதாரணமாய் சலாம்போட்டாலே போதுமானது என்று முள்ள லோகானுபவத்தைக் காண் கிறோமே? இதில் போலீஸ் அதிகாரிகள் தாம் செய்யவேண் டிய முறைதவறிச் செய்தார்களேயானல் மேல் அதிகாரிக் குப் பிரீதியை யுண்டு பண்ணுதகுடன் அவருடையகோபத் திற்கு மாளாகிவிடுகின்றனர் "எவனும் எதிலும் முறைதவ றிச் செய்தல்தகா" என்ற ராஜாக்ஞையே இதற்குக் கார ணமாகின்றது. இவ்விதமே இந்தத்தியான காரியத்திலும் கர்மபல தாதாவான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஆணையான சாஸ்திரத்திற் சொல்லியபடி கைகளில்தான் அவ்விதம் நியா ஸஞ் செய்யவேண்டு மென்றும், கால்விரல்களிற் செய்தல் தகாவென்றும், கைகளிற் செய்தாலல்லாது அவர்களின் பிரீதியை நாம் அடைதல் முடியாதென்றும் சாஸ்திரங்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றன.

இதுவரை கரன்யாஸத்தைப்பற்றிச் சொன்னோம்.

இனி அங்கந்யாஸத்தைபற்றிச் சொல்லுவாம்.

हृदयशिरसोश्शिखायां कवचाक्ष्यस्त्रेषु सहचतुर्थीषु ।
नत्या हुत्या च वषट् हुंवौषट्फट्पदैः षडङ्गविधिः ॥

ஹ்ருத3யஶிரஶ்ஶிகா2: கவசாக்ஷித்ரயாஸ்த்ரம் ஸம்ஹ்ருதா3தீ3ஷு । நத்யா ஹுத்யா ச வஷட் ஹும் வௌஷட் ப2ட் வதே3த் ஷட3ங்க3விதி4: ॥

என்ற பிரபஞ்சஸார வசனப்படியும்,

अङ्गुलीभिश्चतसृभि: द्वयोर्हृदयशीर्षयो: ।
मुष्टेरङ्गुष्ठशिरसा पश्चिमे तस्य वर्मभि: ॥
द्वाभ्यांकराभ्यां दृक्फालमध्ये मध्याङ्गुलैस्त्रिभि: ।
अङ्गुष्ठतर्जन्यग्राभ्यां सशब्दं दिक्षुपार्श्वयो: ॥
षडङ्गन्यासमित्युक्तमिदमेतत्प्रकाशत: ॥
एवं विन्यस्य गायत्रीमावाह्य च यथाविधि ।
ध्यात्वोपचारं सकलं कृत्वाऽथो जपमाचरेत् ॥

அங்கு3லீபி4ஶ்சதஸ்ருபி4: த்3வயோர்ஹ்ருத3யஶீர்ஷயோ: ।
முஷ்டேரங்கு3ஷ்ட2ஶிரஸா பஶ்சிமே தஸ்ய வர்மபி4: ॥
த்3வாப்4யாம் கராப்4யாம் த்3ருக்பா2லமத்4யே மத்4யாங்கு3லைஸ்த்ரிபி4: ।
அங்கு3ஷ்ட2தர்ஜன்யக்3ராப்4யாம் ஸஶப்3த3ம் தி3க்ஷு பார்ஶ்வயோ: ॥
ஷட3ங்க3ந்யாஸமித்யுக்தமித3மேதத்ப்ரகாஶத: ।
ஏவம் விந்யஸ்ய கா3யத்ரீமாவாஹ்ய ச யதா2விதி4 ।
த்4யாத்வோபசாரம் ஸகலம் க்ருத்வா(அ)தோ2 ஜபமாசரேத் ॥

ஹிருதயம், சிரஸ் இவைகளில் हृदयायनम:, शिरसेस्वाहा (ஹ்ருத3யாய நம: ஶிரஸே ஸ்வாஹா ஹ்ருதயாய நம: சிரஸே ஸ்வாஹா)—என்று சொல்லிக் கட்டை விரலை நீக்கி பாக்கியுள்ள நான்கு விரல்களாலும் நியாஸஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும். கட்டை விரலைத்தவிர்த்து பாக்கியுள்ள நான்குவிரல்களையும் மடக்கினால் அது "முஷ்டி" எனப்

படும். அவ்விதம் முஷ்டியைச் செய்துகொண்டு மடக்கப் படாத கட்டை விரலின் நுனியால் शिखायैवषट् (ஶிகாயை வஷட் சிகாயை வஷட்)=என்றதைச் சொல்லி சிகையின் நுனியில் நியாஸஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். முற்கூறிய படி முஷ்டியாக்கிக் கொண்ட இரண்டு கைகளையும் மாற்றிக் கொண்டு कवचायहुम् (கவசாய ஹும் கவசாய ஹூம்)=என்று சொல்லி கவசந்யாஸஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். கட்டை விரல் சுண்டிவிரல் இரண்டையும் நீக்கி மீதமுள்ள மூன்று விரல்களுள் பவித்திரவிரல் ஆள்காட்டிவிரல் இவைகளால் இரண்டுகண்களிலும், நடுவிரலால் நெற்றியிலும் नेत्रत्रयाय वौषट् (நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் நேத்ரத்ரயாய வௌ ஷட்)=என்றதைச்சொல்லி ந்யாஸஞ்செய்து கொள்ளவேண் டும். கட்டைவிரல் ஆள்காட்டிவிரல் இவைகளின் நுனியால் சப்தத்துடன் கூடி இருக்கும்படி செய்து சரீரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் अस्त्राय फट् (அஸ்த்ராய ஃபட் அஸ்த்ராய பட்)= என்றதைச்சொல்லி சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்வது சரீரத்திற்கு வெளியிற் செய்யப்படும் நியாஸங் களில் "ஆறு அங்க நியாஸம்" எனப்படும். இவ்விதமங்க ந்யாஸஞ் செய்துபிறகு காயத்திரியைத் தியானஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு உபசாரங்களைச் செய்து ஜபஞ்செய்ய வேண்டும். என்ற பரத்வாஜரின் வசனப்படியும் ஆறு அங் கன்யாஸங்களை அததற்குச் சொல்லிய முறைதவறாது விரல்முதலிய வற்றால் செய்யவேண்டும்.

हृदयाय नमः (ஹ்ருதயாய நமஃ ஹ்ருதயாய நம:)=என்றது முதலிய மந்திரங்களைச் சொல்லி ஆறு அங்கங்களைத் தொட வேண்டும் என்று சொன்னதின் கருத்து என்னை? எனின்

பிரபஞ்சஸாரம் என்ற மந்திரசாஸ்திரத்தில் 6வது படலத்தில் 7வது சுலோகம் முதல் 12½சுலோகம் வரை ஷடி விஷயமாய் உபதேசிக்கப் பட்டிருப்பதைப்பற்றி இங்கு கூறுவாம்.

हृदयं बुद्धिगम्यत्वात्प्रणामस्स्यान्नमः पदम् ।
क्रियते हृदयेनातो बुद्धिगम्या नमस्क्रिया ॥

ஹ்ருதயம் புத்திகம்யத்வாத்ப்ரணாமஸ்ஸ்யாந்நம: பதம் ।
க்ரியதே ஹ்ருதயேநாதோ புத்திகம்யா நமஸ்க்ரியா ॥

அறிவுக்குப் புலப்படுவதுபற்றி **हृदयम्** (ஹ்ருதயம் ஹிருதயம்)= என்றபதம் பரமாத்மாவைக்குறிக்கும். **नमः** (நம: நம:)=என்றபதம் நமஸ்காரத்தைக் குறிக்கும் ஆனதுபற்றியே அறிவுக்கெட்டிய பரமாத்மாவைக் குறித்து வணக்கமானது, ஹிருதயம் என்ற மாம்ஸ பிண்டமிருக்கின்ற நடுமார்பில் நியாஸஞ் செய்வதா லனுஷ்டிக்கப்பட்டதா யாகின்றது.

तुङ्गार्थत्वाच्छिरः स्वे स्वे विषयाहरणे द्विठः ।
शिरोमन्त्रेण चोत्तुङ्गविषयाहृतिरीरिता ॥

துங்கார்த்தத்வாச்சிர: ஸ்வே ஸ்வே விஷயாஹரணே த்விட: ।
ஶிரோமந்த்ரேண சோத்துங்கவிஷயாஹ்ருதிரீரிதா ॥

உயர்ந்த புருஷார்த்த ரூபமாயிருப்பதுபற்றி **शिरः** (ஶிர: சிர:)=என்ற பதத்தால் பரவஸ்து சொல்லப்படும். **द्विठः** (த்விட: த்விட:)(**स्वाहा**)(ஸ்வாஹா ஸ்வாஹா)=என்ற பதம் தனக்குரிய விஷயானுபவத்தைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே **शिरसे स्वाहा** (ஶிரஸே ஸ்வாஹா சிரஸேஸ்வாஹா)=என்ற மந்திரத்தால் உயர்ந்த விஷயமான புருஷார்த்தானுபவஞ் சொல்லப்பட்டதாயாகின்றது பற்றி சரீரத்தில் உத்த அங்கமான சிரஸ்ஸில் நியாஸஞ் செய்யப்படுகின்றது.

शिखा तेजस्समुद्दिष्टा वषडित्यङ्गमुच्यते ।
तत्तेजोऽस्य तनुः प्रोक्ता शिखामन्त्रेण मन्त्रिणः ॥

ஶிகா² தேஜஸ்ஸமுத்³தி³ஷ்டா வஷடி³த்யங்க³முச்யதே ।
தத்தேஜோऽஸ்ய தநு: ப்ரோக்தா ஶிகா²மந்த்ரேண மந்த்ரிண: ॥

शिखा (ஶிகா² சிகா)=என்றபதம் ஒளியைக்குறிப்பிடும். वषट् (வஷட் வஷட்)=என்றபதம் அங்கத்தைக்குறிக்கும். அந்தத் தேஜஸ்ஸானது (ஒளியானது) மந்திரப்பிரதிபாத்யமான இந்தவஸ்து வினுடைய சரீரமாகச் சொல்லப்பட்டதாயாகின்றது. ஆனதுபற்றியே சரீரத்திற்குள்ளிருக்கும் முக்யமான உஷ்ணபாகத்தை வெளிவிடாமலும் வெளியிலுள்ள உஷ்ணத்தை உள் விடாமலும் தடை செய்துகொண்டிருக்கும் சிகையில் நியாசஞ் செய்யப்படுகின்றது.

"कव" ग्रहण इत्यस्माद्धातोः कवचसंभवः ।
हुं तेजः तेजसा देहो गृह्यते कवचं ततः ॥

"கவ" க்³ரஹண இத்யஸ்மாத்³தா⁴தோ: கவசஸம்ப⁴வ: ।
ஹும் தேஜ: தேஜஸா தே³ஹோ க்³ருஹ்யதே கவசம் தத: ॥

कव (கவ கவ)=என்ற தாதுவுக்குக் கிரஹிப்பது என்று பொருள். அந்தத் தாதுவினிடமிருந்து कवच (கவச கவச)=என்ற சப்தமுண்டாகின்றது. हुम् (ஹும் ஹும்)=என்ற பதத்திற்கு தேஜஸ் என்று பொருள். ஆகவே இம்மந்திரத்தை ஜபிப்பதால் மந்திரத்தின் பொருளான தேவதையின் தேஜஸ்ஸினுல் இவனது சரீரம் கிரஹிக்கப்படுகின்றது. ஆனதுபற்றி கவசம் எனப்படும்.

नेत्रं दृष्टिस्समुद्दिष्टा वौषट् दर्शनमुच्यते ।
दर्शनं दृशि येन स्यात्तत्तेजो नेत्रवाचकम् ॥

நேத்ரம் த்ருஷ்டிர்லிங்கேஷ்டா வௌஷட் தது³த்³க³தா மதி: ।
தது³த்³க³தம் த்ருஷ்டியேதஸ்யாத்தேஜோ நேத்ரவாசகம் ॥

नेत्रम् (நேத்ரம் நேத்ரம்)=என்பது பார்வையைக்குறிக்கும். **वौषट्** (வௌஷட் வௌஷட்)=என்பது அதனாலுண்டாகும் அறிவைக்குறிக்கும். மந்திரத்தின் பொருளான எந்தப் பரமாத்ம வஸ்துவினால் கண்ணின் பார்வைமூலம் அறிவுண்டாகின்றதோதேஜோரூபியான (சைதன்ய வடிவமான) அந்த வஸ்துவையே **नेत्रम्** (நேத்ரம் நேத்ரம்) = என்றபதம் குறிப்பிடும்.

असुत्रसादिकौ धातू स्त: क्षेपचलनार्थकौ ।
ताभ्यामनिष्टमाक्षिप्य चालयेत्फट्पदाग्निना ॥

அஸுத்ரஸாதி³கௌ தா⁴தூ ஸ்த: க்ஷேபசலநார்த²கௌ ।
தாப்⁴யாமநிஷ்டமாக்ஷிப்ய சாலயேத்ப²ட்பதா³க்³நிநா ॥

असु (அஸு அஸு)=என்றும் **त्रस** (த்ரஸ த்ரஸ)=என்றும் இரண்டு தாதுக்களுக்கும் முறையே அசைத்தலும், தள்ளுதலும் பொருள். **असु,त्रस** (அஸு, த்ரஸ அஸு, த்ரஸ)= என்ற தாதுவாலுண்டான **अस्त्रम्** (அஸ்த்ரம் அஸ்த்ரம்)=என்ற பதத்தால் எல்லாவிதமான அனர்த்தத்திற்கும் மூலகாரணமான அக்ஞானத்தை அசைத்துத்தள்ளி **फट्** (ப²ட் பட்)= என்றபதத்தால் குறிக்கப்படும்அக்னியால் (சைதன்யத்தால்) பொசுக்கவேண்டும்.

अङ्गमन्त्रा इमे प्रोक्तास्सर्वमन्त्रेषु सूरिभि: ।

அங்க³மந்த்ரா இமே ப்ரோக்தாஸ்ஸர்வமந்த்ரேஷு ஸூரிபி⁴: ।

எல்லா மந்திரங்களிலும் முற்கூறியவைகளே அங்கமந்திரங்களெனப் பண்டிதர்களாற் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்

விதம் கரன்யாஸம் அங்கந்யாஸம் இவைகளைச் செய்துகொண்டுப் பிரணவம், வியாஹிருதி, காயத்திரீ என்ற மந்திரங்களால் சொல்லப்படும் தேவதைகளைப் பின் உபதேசிக்கும் முறைப்படித் தியானஞ் செய்யவேண்டும். பிரணவத்தியானமாவது—

विष्णुं भास्वत्किरीटाङ्गदवलयगळाकल्पहारोदरांघ्रि
श्रोणीभूषंसुवक्षोमणिमकुटमहाकुण्डलामण्डिताङ्गम् ।
हस्तोद्यच्छंखचक्रांबुजगदममलं पीतकौशेयवीतं
विद्योतद्भासमुद्यद्दिनकरसदृशं पद्मसंस्थं नमामि ॥

விஷ்ணும் பாஸ்வத்கிரீடாங்கதவலயகளாகல்பஹாரோதராங்க்ரி ச்ரோணீபூஷம் ஸுவக்ஷோமணிமகுடமஹாகுண்டலாமண்டிதாங்கம்। ஹஸ்தோத்யச்சங்கசக்ராம்புஜகதமமலம் பீதகௌசேயவீதம் வித்யோதத்பாஸமுத்யத்தினகரஸத்ருசம் பத்மஸம்ஸ்தம் நமாமி॥

(இ—ள்) பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம், தோள்வளை, கைவளை, கழுத்திலணியும் நகை, முத்துமாலையுடன் கூடிய வயிறு, இடையில் ஒட்டியாணம் இவையுள்ளவரும், அழகியமார்பு, இரத்னங்களிழைத்த கிரீடம், விலையுயர்ந்த கர்ணகுண்டலம் (காதிலணியும் நகை) இவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கையால் உயரேடுக்கப்பட்ட சங்கம், சக்கிரம், தாமரைப்பூ, கதை, இவைகளையுடையவரும், தோஷ குணங்களற்றவரும், பீதாம்பரம்தரித்தவரும், மிக்கப்பிரகாசிக்கின்ற காந்தியுள்ளவரும், உதயமாகின்ற சூரியனுக் கொப்பானவரும், பத்மாசனத்திலிருப்பவருமான விஷ்ணுவை வணங்குகின்றேன்.

வியாஹ்ருதித்யானம்

स्वस्वोक्तवर्णतनवो, रूपयौवनसंयुताः ।
क्षौमवस्त्रपरीधानास्सर्वाभरणभूषिताः ॥
दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गा दिव्यमाल्यैरलंकृताः ।
सितोपवीतहृदयास्सपवित्राः चतुष्कराः ॥
उन्निद्रवदनांभोजप्रभामण्डलमण्डिताः
जटाकलापपूर्णेन्दुप्रभापूरितदिङ्मुखाः ।
अभयाक्षस्रगण्पात्रवरहस्तसरोरुहाः ॥
एवं होमे जपारंभे ध्येया व्याहृतयो द्विजैः ।

ஸ்வஸ்வோக்தவர்ணதநவோ ரூபயௌவநஸம்யுதா: ।
க்ஷௌமவஸ்த்ரபரீதாநாஸ்ஸர்வாபரணபூஷிதா: ॥
திவ்யசந்தநலிப்தாங்கா திவ்யமால்யைரலங்க்ருதா: ।
ஸிதோபவீதஹ்ருதயாஸ்ஸபவித்ரா: சதுஷ்கரா: ॥
உந்நித்ரவதநாம்போஜப்ரபாமண்டலமண்டிதா: ।
ஜடாகலாபபூர்ணேந்துப்ரபாபூரிததிங்முகா: ।
அபயாக்ஷஸ்ரகப்பாத்ரவரஹஸ்தஸரோருஹா: ॥
ஏவம் ஹோமே ஜபாரம்பே த்யேயா வ்யாஹ்ருதயோ த்விஜை: ।

(தா—ம்) தத்தமக்குச் சொல்லப்பட்ட அக்ஷரங்களையே சரீரமாயுடையவர்களாகவும், ரூபம் யௌவனம் இவைகளுடன் கூடினவர்களாகவும், எல்லா ஆபரணங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாகவும், மேலான சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களாகவும், மேலான பூமாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாகவும், வெளுத்தபூணூலைமார் பிலணிந்தவர்களாகவும், பவித்திரத்தைக் கையிலணிந்தவர்களாகவும்,

நான்குகைகளுள்ளவர்களாகவும், மலர்ந்ததாமரைப்பூ போன்ற முகத்தின் காந்தியால் சோபிக்கின்றவர்களாகவும், ஜடாமண்டலங்களில் தரிக்கப்பட்டுள்ள பூர்ண சந்திரனின் காந்தியால் திக்குகளையலங்கரிக்கின்றவர்களாகவும், அபயமுத்திரை, அக்ஷமாலை, ஜலபாத்திரம் (கமண்டலு) வரதானமுத்திரை இவைகளையுடைய தாமரைப்பூ போன்றகைகளையுடையவர்களாகவும், வியாஹ்ருதிகளின் அபிமானி தேவதைகள் பிராம்மணர்களால் ஹோமம், ஜபாரம்பம் இந்தக்காலங்களில் தியானஞ் செய்யத்தக்கவைகள். (எ—று)

மேற்கூறியபடி மூன்று காலங்களிலும் தியானஞ்செய்ய வேண்டும். பிறகு

காலையில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்—

गायत्री, बाला, बालादित्यमण्डलस्था, रक्तवर्णा, रक्तांबरानुलेपनस्रगाभरणा, चतुर्वक्त्रा, दण्ड-कमण्डलु-अक्षसूत्र-अभयाङ्कचतुर्भुजा, हंसाऽऽसनारूढा, ब्रह्मदेवत्या, ऋग्वेदमुदाहरन्ती, भूलोकाधिष्ठात्री, ब्रह्मात्मिकादेवता, हृदि साहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि (इति प्रातः।)

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌬𑌾𑌲𑌾, 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾, 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁—𑌅𑌕𑍍𑌷𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰—𑌅𑌭𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾, 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀, 𑌭𑍂𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃)

காயத்திரியின் அபிமானிதேவதை இளம்பருவத்திலுள்ளவளாகவும், இளஞ்சூரிய மண்டலத்திலிருப்பவளாகவும், சிவந்தநிறமுள்ளவளாகவும், சிவந்தவஸ்திரம், சந்த

னம், மாலை ஆபரணம் இவைகளை அணிந்தவளாகவும், நான்கு முகமுள்ளவளாகவும், தண்டம், கமண்டலு, ஜபமாலை, அபய முத்திரை இவைகளை நான்கு கைகளிலுமுள்ளவளாகவும், ஹம்ஸவாஹனமேறியவளாகவும், பிரும்மாவைத் தேவதையாகவுடையவளாகவும், ருக்வேதத்தையுச்சரிப்பவளாகவும், பூலோகத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாகவும், பிரும்ம ஸ்வரூபமுள்ளவளாகவும் தியானஞ் செய்யத்தக்கவள். ஹிருதயத்தில் பிரகாசிக்கின்ற நான் (ஜீவன்) காயத்திரீயே, நான் (சுத்தஜீவன்) பிரும்மமாகவே இருக்கிறேன்.

மத்தியாங்ஹத்தில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்.

सावित्री, युवतिः, युवादित्यमण्डलस्था, श्वेतवर्णा, श्वेतांबरा-नुलेपन स्रगाभरणा, पञ्चवक्त्रा, प्रतिवक्त्रं त्रिणेत्रा, पंचशेखरा, शूलखड्गखट्वाङ्ग डमरुकाङ्कचर्भुजा, वृषभासनारूढा, रुद्रदेवत्या, यजुर्वेदमुदाहरन्ती भुवो लोकाऽधिष्ठात्री ब्रह्मात्मिकादेवता, हृदि साहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि (इति मध्यान्हे ।)

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌃, 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾, 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌂𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨 𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾, 𑌶𑍂𑌲𑌖𑌡𑍍𑌗 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗 𑌡𑌮𑌰𑍁𑌕𑌾𑌂𑌕 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾, 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑍁𑌵𑍋𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇)

(தா-ம்) காயத்திரீ தேவதை மத்தியாங்ஹத்தில் ஸாவித்திரீ எனப்பெயரிவளாகவும், யுவதி யாகவும், யௌவனசூர்ய மண்டலத்தி லிருப்பவளாகவும், வெண்ணிற முள்ளவளாகவும், வெளுத்த வஸ்திரம், சந்தனம், மாலை, ஆபரணம் இவை

களுள்ளவளாகவும், ஐந்து முகமுள்ளவளாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் மூன்றுநேத்திர முள்ளவளாகவும்,ஐந்து கிரீடமுள்ளவளாகவும், சூலம், கத்தி, கட்வாங்கம், டமருகம் இவையுள்ளநான்குகைகளையுடையவளாகவும்,விருஷபத்தின் மேல் உட்கார்ந்திருப்பவளாகவும், ருத்திரனை அதிதேவதையாகவுடையவளாகவும், யஜுர் வேதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவளாகவும், பிரும்ம ஸ்வரூபியாகவும் தியானஞ் செய்யத்தக்கவள். ஹிருதயத்திற் பிரகாசிக்கின்ற நான் (ஜீவன்) ஸாவித்திரியே. நான் (சுத்தஜீவன்) பிரும்மமாகவே இருக்கின்றேன்.

ஸாயங்காலத்தில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்.

सरस्वती, वृद्धा, वृद्धादित्यमण्डलस्था, श्यामवर्णा, श्यामांबरानुलेपनस्रगाभरणा, एकवक्त्रा, शंखचक्रगदापद्माङ्कचतुर्भुजा, गरुडासनारूढा विष्णुदेवत्या, सामवेदमुदाहरन्ती, स्वर्लोकाधिष्ठात्री, ब्रह्मात्मिकादेवता हृदि साहमस्मि, ब्रह्मैवाहमस्मि (इति सायम्)

𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀, 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾, 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾, 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾, 𑌏𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌶𑌂𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾, 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌮𑍍)

(தா - ம்) காயத்திரியானவள் ஸாயங்காலத்தில் ஸரஸ்வதீ எனப் பெரியவளென்றும், முதிர்ந்த சூரியமண்டலத்திலிருப்பவளென்றும், கருநிறமுள்ளவளென்றும், கருத்தவஸ்திரம், சந்தனம், மாலை, ஆபரணம் இவையுள்ளவளென்றும்,

ஒருமுகமுள்ளவளென்றும், சங்கம், சக்கிரம், கதை, பத்மம் இவைகளைத்தரித்திருக்கின்ற நான்கு கைகளை யுடையவளென்றும், கருடாஸனத்திலேறி இருப்பவளென்றும், விஷ்ணுவை அதிஷ்டான தேவதை யாகவுடையவளென்றும், ஸாமவேதத்தை உச்சரித்துக் கொண்டிருப்பவளென்றும், சுவர்க்கலோகத்தில் வஸிப்பவளென்றும், பிரும்மஸ்வரூபி என்றும் தியானஞ் செய்யத்தக்கவள். ஹிருதயத்தில் பிரகாசிக்கின்ற நான் ஸரஸ்வதியே. நான் (சுத்தஜீவன்) பிரும்மமாகவே இருக்கின்றேன். (எ - று)

இவ்விதம் மூன்று காலங்களிலும் வியஷ்டித்யானஞ் செய்து,கொண்டு பிறகு, காயத்ரியின் ஸமஷ்டித்தியானஞ் செய்யவேண்டும். அதுபின்வருமாறு—

मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्रीक्षणै
र्युक्तामिन्दुकलानिबद्धमकुटां तत्वार्थवर्णात्मिकाम् ।
गायत्रीं वरदाऽभयाङ्कुशकशाश्शुभ्रं कपालं गुणं
शंखं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥

முக்தா வித்ரும ஹேம நீல தவலச்சாயைர்முகை
ஸ்த்ரீக்ஷணை ர்யுக்தாமிந்துகலா நிபத்தமகுடாம் தத்வார்த்த
வர்ணாத்மிகாம்। காயத்ரீம் வரதாऽபயாங்குச கசாச்சுப்
ரம் கபாலம் குணம் சங்கம் சக்ரமதாரவிந்தயுகலம்
ஹஸ்தைர்வஹந்தீம் பஜே ॥

(தா - ம்)முத்து, பவழம், தங்கம், நீலம், வெளுப்பு இந்த நிறமுள்ளதும், மூன்றுகண்ணுள்ளதுமான முகங்களுடன் கூடியவளும், சந்திரகலையுடன் ஸம்பந்தித்த கிரீடமுள்ளவளும், தத்வார்த்தமுள்ளவர்ண (எழுத்து) ங்களின் ஸ்வ

ரூபியும், வரதான முத்திரை, அபயதான முத்திரை அங்கு சம், சாட்டை இவைகளையும், வெண்ணிறமான கபாலத்தை யும், சங்கத்தையும், சக்கிரத்தையும், இரண்டு தாமரைப் புஷ்ப த்தையும் கைகளிலணிந்திருப்பவளுமான காயத்திரியின் அபி மானி தேவதையைத் தியானஞ் செய்கின்றேன். (எ—று) பிறகு

तुरीयगायत्र्याः—विमल ऋषिः, तुरीयं छन्दः, परमात्मा देवता, मोक्षे विनियोगः । (मन्त्रः) परोरजसेऽसावदोम् ॥

തുരീയഗായത്ര്യാഃ—വിമല ഋഷിഃ, തുരീയം ഛന്ദഃ; പര മാത്മാ ദേവതാ, മോക്ഷേ വിനിയോഗഃ। (മന്ത്രഃ) പരോരജ സേ ഽസാവദോം ॥

துரீயகாயத்ர்யா:—விமலரிஷி:, துரீயம் சந்த:, பரமா த்மா தேவதா, மோக்ஷே விநியோக: (மந்த்ர:) பரோரஜ ஸே ஸாவதோம்॥

என்ற மந்திரத்தை மூன்று தடவை ஜபித்து, பிறகு **आध्यात्मिकाधिदैविकादिसाक्षिसच्चिदानन्दपरमात्मैवाहम्** (ആധ്യാത്മി കാധിദൈവികാദി സാക്ഷി സച്ചിദാനന്ദപരമാത്മൈവാഹം

ஆத்யாத்மிகாதி தைவிகாதிஸாக்ஷி ஸச்சிதாநந்த பரமாத்மை வாஹம்)=சரீரத்திலுள்ளதும், அதற்கு வெளியிலுள்ளதுமா ன எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஸாக்ஷியும் உண்மையறிவானந்த வடிவமுமான பரமாத்மாவாகவே நானிருக்கிறேன் என அதன் பொருளையும் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(अथ गायत्रीमंत्रः) ओं भूर्भुवस्सुवः। तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

(അഥ ഗായത്രീ മന്ത്രഃ) ഓം ഭൂർഭുവസ്സുവഃ

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 । 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 । 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

(அதகாயத்ரீ மந்த்ர:) ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:, தத்ஸவிதுர்வரேண்யம், பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி, தியோயோ ந: ப்ரசோதயாத்.

இவ்விதம் 1008 தடவையாவது, 108 தடவையாவது, 28 தடவையாவது அவரவர்க்கு வழக்கமான ஜபமாலையினாலோ, விரல்களின் கணுக்களாலோ எண்ணிக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும்.

காயத்திரியின் அர்த்தம்.

गायन्तं त्रायते यस्माद्गायत्रीत्यभिधीयते ।

𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

"தன்னையுச்சரிப்பவனைக் கார்ப்பதுபற்றி காயத்திரீ எனப்படும்" என்றதால் இந்தக்காயத்திரீமந்திரம் அர்த்தானுசந்தானத்துடன் ஜபிக்கின்றஅதிகாரியான ஜீவனைப்பிறப்பிறப்பாலேற் படுகின்ற ஸகலகஷ்டங்களையும் போக்கி ரக்ஷிக்கின்றது என்று பொதுவானபொருள் ஏற்படுகின்றது. இந்தகாயத்திரீ மஹாமந்திரத்திற்கு ஆர்யஸம்பிரதாயத்தில் 1 சூர்யபரமாயும், 2 சிவபரமாயும், 3 விஷ்ணுபரமாயும், 4 நிர்குணப்பிரும்மபரமாயும் ஆகநான்கு விதமாகப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை இங்கு எழுதுகிறோம்.

(1) சூரிய பரமானபொருள்—**य:** (𑌯𑌃 ய:)=எந்தச்சூரியனின் தேஜஸ்ஸானது **न:** (𑌨𑌃 ந.)=உபாஸகர்களான எங்களுடைய **धिय:** (𑌧𑌿𑌯𑌃 திய:)=புத்திகளை **प्रचोदयात्** (𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ப்ரசோதயாத்)=ஸகல ஸத்கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதில்

திறமையுள்ளனவாகவும், துஷ்கர்மங்களில் பற்றில்லாதவைகளாகவும் ஆகும்படி செய்கின்றதோ देवस्य (தெவஸ்ய தேவஸ்ய)=பிரகாசிக்கின்றவரும், அல்லது த்யுலோகத்திலிருக்கின்றவரும் सवितुः (ஸவிதுঃ ஸவிது:)=சகலஜகத்தின் அபிவிருத்திக்கும் முக்கிய ஸாதனமானமழையை உண்டு பண்ணுகின்ற வருமான சூரியனுடைய वरेण्यम् (வரெண்யம் வரேண்யம்)= புருஷார்த்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களால் தியானிக்கத்தகுந்த तत् (தத் தத்)=அந்த भर्गः (ஹஜঃ பர்க:)=தேஜஸ்ஸை धीमहि (யீமஹி தீமஹி)=தியானஞ் செய்கிறோம்.

(தா-ம்) यो देवः सविता ऽस्माकं धियो धर्मादिगोचराः।
प्रेरयेत्तस्य यद्भर्गस्तद्वरेण्यमुपास्महे ॥ इति अगस्त्यः ॥

देवस्य सवितुस्तेजो वरेण्यं भर्गसंज्ञितम् ।
ध्यायेमहीति शब्दोक्तौ धीमहीत्यर्थ उच्यते ॥
यश्शब्दश्च यदित्यर्थे लिङ्गव्यत्ययतो भवेत्॥ इति मन्त्रदीपिकायाम् ॥

யொதெவ ஸவிதா஽ஸ்மாகம் யியொ யமாதிமொசராঃ।
ப்ரெரயெத்தஸ்ய யத்ஹஜஸ்தத்வரெண்யமுபாஸ்மஹெ ।
இதி அமஸ்த்யঃ ॥

தெவஸ்ய ஸவிதுஸ்தெஜொ வரெண்யம் ஹஜஸம்ஜ்ஞிதம் ।
ஷ்யாயெமஹீதி ஶப்தொக்தௌ யீமஹீத்யய உச்யதெ ॥
யஶ்ஶப்தஶ்ச யதித்யயெ லிங்கவ்யத்யயதொ ஹவெத் ॥
இதி மந்த்ரதீபிகாயாம் ॥

எந்தத்தேவனான சூரியன் எங்களுடைய புத்திகளை தர்மாதிகளில் பற்றுள்ளதாகச் செய்கின்றாரோ அந்தச் சூரியனுடைய சிரேஷ்டமான யாதொருதேஜஸ் உண்டோ அதை உபாஸிக்கின்றோம் என்று அகஸ்த்யரும், தேவனான

சூரியனுடைய பர்க்கம் எனப் பெயரியமேலான தேஜஸ்ஸைத்தியானஞ் செய்கின்றோம், धीमहि (தீமஹி)= என்ற சப்தம் ध्यायेमहि (த்யாயேமஹி)=என்ற சப்தத்தின் அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. यः (ய:)=என்ற சப்தம் यत् (யத்)=என்றசப்தத்தின் அர்த்தத்தில் லிங்கத்தை மாற்றி உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று மந்திரதீபிகாகாரரும் சொல்லி யிருப்பதையொட்டி மேற்கண்டபடி சூர்யபரமாகப் பொருள் கொண்டுத்தியானஞ் செய்யவேண்டும். (எ–று)

(2) சிவபரமான அர்த்தம்—देवस्य (தேவஸ்ய)=பிரகாசிக்கின்ற सवितुः (ஸவிது:)=சூரியனுடைய (மண்டலத்தில் வஸிப்பவரான) यः (ய:)=எந்த भर्गः (பர்க:)=மஹாதேவன் नः (ந:)=நமது धियः (தியः)=புத்தி விருத்திகளை प्रचोदयात् (ப்ரசோதயாத்)=பிரேரணை செய்கின்றாரோ वरेण्यम् (வரேண்யம்)=எல்லாத்தேவர்களுள் சிறந்தவரான तत् (தத்)=[तम् (தம்)]=அந்த மஹாதேவனை धीमहि (தீமஹி)=தியானஞ் செய்யக்கடவோம்.

(தா—ம்) सौरमण्डलमध्यस्थं सांबं संसारभेषजम् ।
नीलग्रीवं विरूपाक्षं नमामि शिवमव्ययम् ॥
मण्डलान्तरगतं हिरण्मयं भ्राजमानवपुषं शुचिस्मितम् ।
चण्डदीधितिमखण्डविग्रहं चिन्तयेन्मुनिसहस्रसेवितम् ॥

ஸௌரமண்டலமத்யஸ்தம் ஸாம்பம் ஸம்ஸாரபேஷஜம் । நீலக்ரீவம் விரூபாக்ஷம் நமாமி சிவமவ்யயம் ॥ மண்டலாந்தரகதம் ஹிரண்மயம் ப்ராஜமாநவபுஷம் சுசிஸ்மிதம் । சண்டதீதிதிமகண்டவிக்ரஹம் சிந்தயேந்முநிஸஹஸ்ரஸேவிதம் ॥

என்ற சுருதி வாக்யங்களாலும்,

देवस्य सवितुर्मध्ये यो भर्गो नो धिय: स्वयम् ।
प्रचोदयात्तं वरेण्यं धीमहीत्यन्वयक्रम: ॥ इति याज्ञवल्क्य:॥

धर्मादिगोचरा यो नो धियो भर्ग: प्रचोदयात् ।
देवस्य सवितुश्चापि वरेण्यं तमुपास्महे ॥ इति शातातप:॥

தேவஸ்ய ஸவிதுர்மத்⁴யே யோ ப⁴ர்கோ³ நோ தி⁴ய: ஸ்வயம்। ப்ரசோத³யாத்தம் வரேண்யம் தீ⁴மஹீத்யந்வயக்ரம:। (இதி யாஜ்ஞவல்க்ய:) த⁴ர்மாதி³கோ³சரா யோ நோ தி⁴யோ ப⁴ர்க³: ப்ரசோத³யாத்। தே³வஸ்ய ஸவிதுஶ்சாபி வரேண்யம் தமுபாஸ்மஹே। (இதி ஶாதாதப:)

என்றஸ்மிருதி வசனங்களாலும் நாம் மேற் சொல்லிய சிவபரமான அர்த்தம் பொருந்துகின்றது. மேலும் இந்த காயத்ரீ மந்திரத்தினுடைய **य:** (ய: ய:)=என்ற பும்லிங்கசப்தத்திற்கனுகுணமாய் **भर्ग:** (ப⁴ர்க³:பர்க:)=என்ற சப்தமிருப்பதாலும், நாமலிங்கானு சாஸனம் என்ற அமரத்தில் மஹாதேவனுடைய பர்யாய நாமங்களைப் படிக்குமிடத்தில் **हर:, स्मरहर:, भर्ग:** (ஹர:, ஸ்மரஹர:, ப⁴ர்க³:, ஹர:, ஸ்மரஹர: பர்க்க:)=என்று அகாராந்த சப்தமாகப்படித்திருப்பதாலும், இந்த காயத்ரீ மந்திரம் மஹாதேவபரம் என்று சொல்வதில் யாது மாக்ஷேபமில்லை என்று ஏற்படுகின்றது.

குறிப்பு—மேற்சொல்லிய அர்த்தத்தில் **य:** (ய: ய:)=என்ற பும்லிங்க பதத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு **भर्ग:** (ப⁴ர்க³: பர்க:)=என்றதை அகாராந்தமாக ஸ்வீகரித்து **हर: स्मरहरोभर्ग:** (ஹர ஸ்மரஹரோ ப⁴ர்க³: ஹர: ஸ்மரஹரோபர்க:)= என்ற அமரவாக்யத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு சிவபர

மென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனல் உபக்கிரமத்தில் (தொடக்கத்தில்) உள்ள तत् (தத் தத்)=என்றதை பும்லிங்கமாக மாற்றவேண்டி வருவதுடன் நபும்ஸகலிங்கத்தின் சமீபத்தில் படிக்கப்பட்ட वरेण्यम् (வரேண்யம் வரேண்யம்)=என்ற சப்தத்தையும் பும்லிங்கமாகமாற்றிக் கொள்ளவேண்டி வருகிறது. மேலும் பூர்வவாக்கியத்திலுள்ள भर्गः (பர்க: பர்க:)=என்ற சப்தத்தை உத்தரவாக்யத்திலுள்ள यः (ய: ய:)=என்ற சப்தத்துடன் சேர்ப்பதால் வ்யவஹிதாந்வயம் (அதாவது:ஒரேவாக்யத்திலுள்ளதும் நபும்ஸகலிங்கமுள்ளதுமான तत्, (தத் தத்) वरेण्यम् (வரேண்யம் வரேண்யம்)=என்ற இரண்டு பதங்களுடன் ஸம்பவிக்கும் அன்வயத்தைவிட்டு வேறு வாக்யத்திலிருக்கும் यः (ய: ய:)=என்றபதத்துடன் அந்வயஞ் செய்தல்) என்ற தோஷம் ஏற்படுவதாகச் சிலர் சொல்லுகின்றனர்.

(3) விஷ்ணுபரமான அர்த்தம்—यः (ய: ய:)=எந்தத் தேஜஸ் नः (ந: ந:)=எங்களுடைய धियः (தியஃ தியः)=புத்தி விருத்திகளை அல்லது க்ஞானேந்திரியங்களை प्रचोदयात् (ப்ரசோதயாத் ப்ரசோதயாத்)=அததற்குரிய விஷயங்களில் செல்லும்படி தூண்டுகின்றதோ वरेण्यम्(வரேண்யம் வரேண்யம்)=யாவராலும் உபாஸிக்கத்தக்கதும், அல்லது பிரார்த்திக்கத்தக்கதும் देवस्य सवितुः (தேவஸ்ய ஸவிது: தேவஸ்ய ஸவிது:)=பிரகாசிக்கின்ற சூரியனின்மண்டலத்தி லிருப்பதுமான तत् (தத் தத்)=அந்த भर्गः (பர்க: பர்க:)=தேஜஸ்ஸை, ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபத்தை धीमहि (தீமஹி தீமஹி)=தியானஞ் செய்யக்கடவோம்.

ध्येयस्सदा सवितृमण्डलमध्यवर्तीनारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः।
केयूरवान्मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः॥

𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌾𑌸𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃। 𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌃॥

என்றுப் பிரதிதினமும் ஸந்தியாவந்தனத்தின் முடிவில் சொல்லிவருகின்ற சுலோகம், காயத்திரீ நாராயணபரம் என்று கொள்வதில் ஆதாரமாகின்றது. ஆனால் இவ்வர்த்தத்திலும் य: (𑌯𑌃 ய:)= என்ற பும்லிங்கசப்தத்தை நம்பும்ஸக லிங்கமாக மாற்றிக்கொள்வது என்ற தோஷமிருப்பதாய்ச் சிலர் சொல்லுகின்றனர்.

(4) நிர்க்குணப்பிரும்ம பரமான அர்த்தம். य: (𑌯𑌃 ய:)= எந்தப் பரமாத்மா न: (𑌨𑌃 ந:)=எங்களுடைய धिय: (𑌧𑌿𑌯𑌃 திய:)=புத்திவிருத்திகளை प्रचोदयात् (𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ப்ரசோதயாத்)=பிரேரணை செய்கின்றாரோ [स: (𑌸𑌃 ஸ:)=அவரும்] देवस्य (𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 தேவஸ்ய)=பிரகாசிக்கின்ற सवितु: (𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 ஸவிது:)=சூரியனுடைய மண்டலத்திலிருப்பதும் वरेण्यम् (𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 வரேண்யம்=ஆனந்தரூபமாயிருப்பது பற்றி யாவராலும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றதும் भर्ग: (𑌭𑌰𑍍𑌗𑌃 பர்க:)=சித்ரூபமாயிருப்பதுபற்றி அக்ஞானம், அதன் கார்யமிவைகளற்றதுமான तत् (𑌤𑌤𑍍 தத்)=அந்தப் பிரும்மமும் [एकमिति (𑌏𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 ஏகமிதி)=ஒன்று என்று] धीमहि (𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 தீமஹி)=சிந்திக்கின்றோம்.

(தா—ம்) सयश्चायं पुरुषे, यश्चासावादित्ये, स एकः 𑌸𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇, 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸 𑌏𑌕𑌃 ஜீவாந்தர்யாமியா யிருப்பவரும், சூர்யாந்தர்யாமியாக இருப்பவரும் ஒருவரே என்று உபனிஷத்தில் சொல்லியிருப்பதையொட்டியும்

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ।

यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धिमामकम् ॥

𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌂 ।

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌂 ॥

என்றகீதாசாஸ்திர வசனத்தை யொட்டியும் சூரியனிடத்திலும் ஜீவனிடத்திலும் அந்தர்யாமியாய் பிரகாசிக்கின்ற வஸ்து ஒன்றே என்று தியானஞ் செய்யும் வாயிலாக ஜனனமரணரூபமான ஸம்ஸாரபந்தத்தை விட்டு விலகினவனாக ஆகின்றேன். (எ—று)

ஆகவே நாம் இங்கு எழுதிய நான்குவிதமான அர்த்தங்களுள் அவரவர்க் குக்குருபதேசமூலம் கிடைத்தபொருளையே முக்கியமாகக் கொண்டு காயத்திரியை ஜபிக்க வேண்டும்.

ஜபவிசாரம்

जपमानसेच (𑌜𑌪𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇𑌚 ஜபமானஸேச)=என்ற தாதுப்படி மந்திராக்ஷரங்களை மனத்தில்வாங்கி மனோவிருத்தியையும் அக்ஷரத்தையுமொன்றாக்கி மனோவிருத்தியை ஆவிருத்தி செய்தலே ஜபம் எனப்படும். ஆயினும் அவ்விதம் முக்கிய ஜபஞ்செய்ய வியலாதவர் விஷயத்தில் ஆதற்கடுத்தபடி வேறுவிதமான மார்கமும் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது—

वाचिकाख्य उपांशुश्च मानसश्च त्रयः स्मृताः।

त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयान् स्यादुत्तरोत्तरः॥

𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌪𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥

வாசிகம், உபாம்சு, மானஸம் என ஜபம் மூன்றுவகைப்படும். இவைகளுள் மேன்மேலுள்ளதே மேலானதாகும் என்றுகூறி

यदुच्चनीचस्वरितैः स्पष्टस्पष्टपदाक्षरैः ।
मन्त्रमुच्चारयेद्वाचा जपयज्ञस्स वाचिकः ॥

யதுச்சநீசஸ்வரிதை: ஸ்பஷ்டஸ்பஷ்டபதாக்ஷரை: ।
மந்த்ரமுச்சாரயேத்வாசா ஜபயஜ்ஞஸ்ஸ வாசிக: ॥

உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதம் இவைகளைநன்கு உச்சரித்து ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் திருத்தமாய் தொனியுடன் வாக்கினால் சொல்வது "வாசிகம்" எனப்படும்.

शनैरुदीरयेन्मन्त्रमीषदोष्ठौ प्रचालयेत् ।
किञ्चिच्छब्दं स्वयं विद्यादुपांशुस्स जपस्स्मृतः ॥

ஶனைருதீரயேந்மந்த்ரமீஷதோஷ்டௌ ப்ரசாலயேத் ।
கிஞ்சிச்சப்தம் ஸ்வயம் வித்யாதுபாம்ஶுஸ்ஸ ஜபஸ்ஸ்ம்ருத: ॥

மிகவும் மெதுவாக மந்திரங்களையுச்சரிக்கும் பொழுது உதடுகள் கொஞ்சமசையும்படியாகவும், உச்சரிக்கும் தொனி தனது செவிக்குமட்டும் படும்படியாகவும் ஜபிப்பது "உபாம்சு" எனப் படும்.

धिया यदक्षरश्रेण्या वर्णाद्वर्णं पदात्पदम् ।
मन्त्रार्थचिन्तनं भूयः कथ्यते मानसो जपः ॥

தியா யதக்ஷரஶ்ரேண்யா வர்ணாத்வர்ணம் பதாத்பதம் ।
மந்த்ரார்த்தசிந்தனம் பூய: கத்யதே மானஸோ ஜப: ॥

மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு அக்ஷரங்களையும், ஒவ்வொரு பாதங்களையும் மனத்தால் சிந்தித்து அதன் அர்த்தத்தையும் பாவிப்பது "மானஸம்" எனப்படும். இவற்றுள்

उत्तमं मानसं जप्यमुपांशुर्मध्यमस्स्मृतः ।
अधमं वाचिकं प्राहुस्सर्वमन्त्रेषु वै द्विजाः ॥

वाचिकस्यैकमेकं स्यादुपांशोर्दशतमुच्यते ।
मानसस्य सहस्रं स्यादित्युक्तं नारदादिभिः ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥
𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌂𑌶𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

"மானஸம்" மேலானது, "உபாம்சு" மத்யமம், "வாசிகம்" அதமம், இந்தவிதி எல்லா மந்திரங்களுக்கும் பொதுவானது என்றும், வாசிகஜபம் அதற்குரிய பலனைமட்டும் அளிக்கும். உபாம்சு ஜபம் நூறு பங்கு அதிகப்பலனைத்தரும். மான ஸமோவெனில் ஆயிரம் பங்கு பலனை விருத்திசெய்யும். இதுவே நாரதர் முதலியோரின் சித்தாந்தம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவரவர் பழக்கத்திற்கும், சக்திக்கும் தக்கபடி மந்திரங்களை மேலான முறையில் ஜபஞ்செய்துவருதலே உத்தமம் என்று ஏற்பட்டது. இவ்விதம் ஜபஞ் செய்து முடிந்த பிறகு மூன்று பிராணயாமஞ் செய்து **गायत्र्युपस्थानं करिष्ये** (𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 காயத்ர்யுபஸ்தானம் கரிஷ்யே)=என்று ஸ்ங்கற்பித்துக் கொள்ளவும்.

उत्तम इत्यनुवाकस्य—वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, गायत्री देवता । उपस्थाने विनियोगः । (मन्त्रः) ओं, उत्तमे शिखरे देवी भूम्यां पर्वतमूर्द्धनि । ब्राह्मणेभ्योऽह्यनुज्ञानं गच्छदेवि यथासुखम् ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 । (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌓𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 ॥

உத்தம இத்யனுவாகஸ்ய—வாமதேவரிஷி: அனுஷ்டுப் சந்த:, காயத்ரீதேவதா உபஸ்தானே விநியோக,: (மந்த்ர:) ஓம், உத்தமே சிகரே தேவீ பூம்யாம் பர்வதமூர்த்தனி I ப்ராம்ஹணேப்யோ ஹ்யநுக்ஞானம் கச்ச தேவி யதா சுகம் II

இதுமூன்று வேதிகளுக்கும் முக்காலங்களிலும் ஸமானம். ஆனால் ருக்கு வேதிகளும் ஸாமவேதிகளும் ब्राह्मणेभ्यो ऽभ्यनुज्ञानं (ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யநுஜ்ஞாநம் ப்ராம்ஹணேப்யோப்யநுக்ஞானம்)=என்று மாற்றிப் படித்துக்கொள்ளவேண்டும். இதன்பொருள் देवी (தேவீ தேவீ)=பிரகாசிக்கின்ற ஓ காயத்திரியே! भूम्याम् (பூம்யாம் பூம்யாம்)=பூமியில்[आगत्य (ஆகத்ய ஆகத்ய)=வந்து] ब्राह्मणेभ्यः (ப்ராஹ்மணேப்ய: ப்ராஹ்மணேப்ய:)=பரப்பிரும்மோபாஸனம்செய்கின்ற [अस्मभ्यम् (அஸ்மப்யம் அஸ்மப்யம்)=எங்களுக்கு] अनुज्ञानम् (அநுஜ்ஞாநம் அனுக்ஞானம் அனுக்கிரஹத்தை [कृत्वा (க்ருத்வா க்ருத்வா)=செய்து] उत्तमे (உத்தமே உத்தமே)=சிறப்பு வாய்ந்ததாயும் शिखरे (ஶிகரே சிகரே)=மற்றெல்லாச் சிகரங்களிலும் உயர்ந்ததாயுமிருக்கிற पर्वतमूर्धनि (பர்வதமூர்தநி பர்வதமூர்தனி)=மஹாமேருமலையின் சிகரத்தில் यथासुखम् (யதாஸுகம் யதாஸுகம்) = சுகமாய் गच्छ (கச்ச கச்ச)= செல்வாயாக. பிறகு யஜுர்வேதிகள்

मित्रस्येत्यादि तृचस्य—विश्वामित्र: ऋषि: । हिरङ्गायत्रीत्रिष्टुभौ छन्दांसि । मित्रो देवता । उपस्थाने विनियोग: (मन्त्र:) मित्रस्य चर्षणी धृत: श्रवो देवस्य सानसिम् । सत्यं चित्रश्रवस्तमम् । मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रोदाधार पृथिवीमुतद्याम् । मित्र: कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे । सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम । प्रसमित्र मर्तो

अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन । न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमंहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात् ॥

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍃𑌚𑌸𑍍𑌯 — 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌋𑌗𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑍌 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌸𑌿𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍁𑌤 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌰𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌭𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 । 𑌨𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌜𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌮𑌂𑌹𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥

மித்ரஸ்யேத்யாதி த்ருசஸ்ய —விஸ்வாமித்ர ரிஷி: ஹிருட்காயத்ரீ த்ரிஷ்டுபௌ சந்தாம்ஸி, மித்ரோ தேவதா। உபஸ்தானே விநியோக: (மந்த்ர:) மித்ரஸ்ய சர்ஷணீ த்ருத: ஶ்ரவோ தேவஸ்ய ஸாநஸிம்। ஸத்யம் சித்ரஶ்ரவஸ்தமம், மித்ரோஜநாந்யாதயதி ப்ரஜாநந் மித்ரோ தாதார ப்ருதிவீ முதத்யாம்। மித்ர: க்ருஷ்டீ ரனிமிஷா பிசஷ்டே। ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத் விதேம। ப்ரஸமித்ர மர்த்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வான் யஸ்த ஆதித்ய சிக்ஷதி வ்ரதேன। நஹன்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைநமம்ஹோ அஶ்னோத்யந்திதோ ந தூராத்॥

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிக் காலையில் மித்திரனை உபஸ்தானம் (ஸ்துதிசெய்தல்) செய்யவேண்டும். இதன் (பொருள்) **चर्षणीधृत:** (𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑌃 சர்ஷணீ த்ருத:)=

(மழையைப் பொழிதல் முதலிய கார்யங்களால்) மனிதர்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும் देवस्य (தெவஸ்ய தேவஸ்ய)= பிரகாசிக்கின்றவருமான मित्रस्य (மித்ரஸ்ய மித்ரஸ்ய)=பதிலுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸ்நேகமுள்ள ஸூர்யனுடைய सानसिम् (ஸாநஸிம் ஸாநஸிம்)=போகிகளாலடையக்கூடியதும் सत्यम् (ஸத்யம் ஸத்யம்)=நாசமற்றதும் चित्रश्रवस्तमम् (சித்ரஶ்ரவஸ்தமம் சித்ரஶ்ரவஸ்தமம்)=விசித்திரமானகாந்தியுள்ள அக்னி, சந்திரன்முதலியவற்றினும் மேலானதுமான श्रवः (ஶ்ரவ: ஶ்ரவ:)=பிரகாசமுள்ள மண்டலத்தை [वयंवन्दामहे (வயம்வந்தாமஹெ வயம்வந்தாமஹே)=நாங்கள் நமஸ்கரிக்கின்றோம்.) मित्रः (மித்ர: மித்ர:)= அந்தமித்திரன் என்றதேவன் प्रजानन् (ப்ரஜாநந் ப்ரஜாநந்)=எல்லாவற்றையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலறிந்துகொண்டு जनान् (ஜநாந் ஜநாந்)=பிறவியையடைந்த எல்லாப்பிராணிகளையும் यातयति (யாதயதி யாதயதி)=அததற்குறிய வியாபாரங்களில் தூண்டுகிறார். मित्रः (மித்ர: மித்ர:)= மித்திரன் என்றதேவன் पृथिवीम् (ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீம்)= பூமியிலுள்ள எல்லாப்பிராணிகளையும் उतद्याम् (உதத்யாம் உதத்யாம்)=த்யுலோகத்தையும் दाधार (தாதார தாதார)= மழையைப் பொழிந்து காப்பாற்றுகிறார். मित्रः (மித்ர: மித்ர:) மித்திரன் என்றதேவன் कृष्टीः (க்ருஷ்டீ: க்ருஷ்டீ:)= புண்யம் பாபமிவைகளில் இருக்கின்ற மனிதர்களை अनिमिषा (அநிமிஷா அனிமிஷா)=திவ்யதிருஷ்டியால் अभिचष्टे (அபிசஷ்டெ அபிசஷ்டே)=நேரில் பார்க்கின்றான். सत्याय (ஸத்யாய ஸத்யாய)=நாசமற்ற காந்தியையுடைய சூரியனுக்கு घृतवत् (க்ருதவத் க்ருதவத்)=நெய்யுடன் கலந்த हव्यम् (ஹவ்யம் ஹவ்யம்)=சரு புரோடாசம் முதலியவற்றை विधेम (விதெம

விதேம)=கொடுக்கிறோம். आदित्य (ஆதித்ய ஆதித்ய)=அதிதியின் புத்திரனான ஓ! சூரியனே! य: (யஃ ய:)=எந்த யஜமானன் ते (தெதே)=உமக்கு व्रतेन (வ்ரதேந வ்ரதேந)= நியமத்துடன் [घृतवद्धविः (க்ருதவத்தவிஃ க்ருதவத்தவி:) நெய்யுடன்கலந்த ஹவிஸ்ஸை] शिक्षति (ஶிக்ஷதி சிக்ஷதி)=கொடுக்கிறானோ मित्र (மித்ர மித்ர)=ஓ! சூரியனே! स: (ஸஃ ஸ:)= அந்த मर्त: (மர்தஃ மர்த:) =மனிதன் प्रयस्वान् (ப்ரயஸ்வாந் ப்ரயஸ்வாந்) அன்னஸமிருத்தி யுள்ளவனாக प्रास्तु (ப்ராஸ்து ப்ராஸ்து)=ஆகவேண்டும். தங்களை யாராதிக்கின்றவன் அன்னங்கிடைக்காமல் ஒரு பொழுதும் திண்டாடமாட்டான். மற்றவர்களுக்கும் அன்னத்தைக் கொடுக்குமளவு அன்னஸமிருத்தியையும் பெறுவான் என்று கருத்து. [किंच (கிஞ்ச கிஞ்ச)=மேலும்] त्वोत: (த்வோதஃ த்வோத:)= தங்களையாராதிப்பதுபற்றி தங்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஜீவன் नहन्यते (நஹந்யதே நஹன்யதே)=அபமிருத்யுவால் கொல்லப்படமாட்டான். அல்லது யமனால் விதிக்கப்படும் சிக்ஷைகளுக்குள்ளாக மாட்டான். नजीयते (நஜீயதே நஜீயதே)= நூறுவயதில் குறைவு அடைய மாட்டான். அல்லது சத்துருக்களா லவமதிக்கப்படமாட்டான். एनम् (ஏநம் ஏனம்)= தங்களை யாராதிக்கின்றவனை अन्तित: (அந்திதஃ அந்தித:)= சமீபத்திலும், அதாவது இந்த ஜன்மத்திலும், दूरात् (தூராத் தூராத்)=தூரத்திலும் அதாவது முன்ஜன்மங்களிலும் [कृतम् (க்ருதம் க்ருதம்)=அனுஷ்டிக்கப்பட்ட] अंहः (அம்ஹஃ அம்ஹ:)=பாபம் नाश्नोति (நாஶ்நோதி நாப்னோதி)=ஸம்பந்திக்காது. சூர்யோபாஸனஞ் செய்கின்றவன் ஸகலவிதமான பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு புண்யலோகங்களைப் பெறுவான் என்று கருத்து. மத்தியாந்ஹத்தில்

आसत्येन, उद्वयं, उदुत्यं, चित्रं, तच्चक्षुरिति मन्त्राणाम्—हिरण्यस्तूप ऋषिः, द्वौ त्रिष्टुभौ गायत्री जगत्युष्णिहः छन्दांसि । आदित्योदेवता, उपस्थाने विनियोगः । (मन्त्रः) ओं आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यञ्च । हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन् ॥ २ उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् । उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । ३ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षꣳसूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च । ४ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शरदश्शतं जीवेम शरदश्शतं नन्दाम शरदश्शतं मोदाम शरदश्शतं भवाम शरदश्शतꣳ शृणवाम शरदश्शतं प्रब्रवाम शरदश्शतमजीतास्याम शरदश्शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे । ५ य उदगान्महतोऽर्णवाद्विभ्राजमानस्सरिरस्य मध्यात्समा वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु ॥

ஆஸத்யேந, உத்வயம், உதுத்யம், சித்ரம், தச்சக்ஷுரிதி மந்த்ராணாம்—ஹிரண்யஸ்தூப ருஷி:, த்வௌ த்ரிஷ்டுபௌ காயத்ரீ ஜகத்யுஷ்ணிஹ: சந்தாம்ஸி। ஆதித்யோ தேவதா। உபஸ்தாநே விநியோக:। (மந்த்ர:) ஓம் ஆஸத்யேந ரஜஸா வர்தமாநோ நிவேசயந்நம்ருதம் மர்த்யஞ்ச। ஹிரண்யயேந ஸவிதா ரதேநாऽऽதேவோ யாதி புவநா விபச்யந்॥ (2) உத்வயம் தமஸஸ்பரி பச்யந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம்। தேவம் தேவத்ரா ஸூர்யமகந்ம ஜ்யோதிருத்தமம்। உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ:। த்ருசே விச்வாய ஸூர்யம்॥ (3) சித்ரம் தேவாநாமுதகாதநீகம் சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே:। ஆப்ராத்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷꣳஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷச்ச॥ (4) தச்சக்ஷுர்தேவஹிதம் புரஸ்தாச்சுக்ரமுச்சரத்। பச்யேம சரதச்சதம், ஜீவேம சர

𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌭𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑌜𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍇 । 𑌯 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 ॥

ஆஸத்யேன, உத்வயம், உதுத்யம், சித்ரம், தச்சக்ஷுரிதி மந்த்ராணாம்—ஹிரண்யஸ்தூப ரிஷி:| த்வௌ த்ரிஷ்டுபௌ காயத்ரீ ஜகத்யுஷ்ணிஹ: சந்தாம்ஸி | ஆதித்யோ தேவதா| உபஸ்தானே விநியோக:| (மந்த்ர:)ஓம் ஆஸத்யேன ரஜஸா வர்த்தமானோ நிவேசயன்னம்ருதம் மர்த்யஞ்ச | ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேனாதேவோயாதி புவனா விபஶ்யன் || உத்வயம் தமஸஸ்பரி பஶ்யந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம் | தேவம் தேவத்ரா ஸூர்யமகன்ம ஜ்யோதிருத்தமம்|| உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ: | த்ருசே விஶ்வாய ஸூர்யம் || (3) சித்ரம் தேவானாமுதகாதநீகம் சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்னே : | ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷம் ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச | (4) தச்சக்ஷுர்தேவஹிதம் புரஸ்தாச் சுக்ரமுச்சரத்| பஶ்யேம சரத: சதம், ஜீவேம சரத: சதம், நந்தாம சரத: சதம், மோதாம சரத: சதம், பவாம சரத: சதம், ஶ்ருணவாம சரத: சதம்,ப்ரப்ரவாம சரத: சதமஜீதாஸ்யாம சரத: சதம், ஜ்யோக்ச ஸூர்யம் த்ருசே| யஉதகான் மஹதோர்ணவாத் விப்ராஜமானஸ்ஸரிரஸ்ய மத்யாத் ஸமா வ்ருஷபோ லோஹிதாக்ஷ: ஸூர்யோ விபஶ்சின் மனஸாபுனாது ||

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி ஸூர்யோபஸ்தானஞ்

செய்யவேண்டும். இதன்பொருள் (1) सत्येन (ஸத்யேந ஸத்யேன)=நித்தியமான रजसा (ரஜஸா ரஜஸா)=தேஜஸ்ஸினுல் आवर्तमानः (ஆவர்த்தமாநः ஆவர்த்தமான:)=எங்குமிருந்து கொண்டும். अमृतम् (அம்ருதம் அம்ருதம்)=மரணமற்ற தேவர்களையும், मर्त्यं च (மர்த்யஞ்ச மர்த்யஞ்ச)=மனிதர்களையும் निवेशयन् (நிவேஶயந் நிவேசயந்)=அவரவர்களுக்குரிய கர்மங்களில் ஸ்தாபித்துக்கொண்டும் (சூர்யன் உதித்தவுடன் அந்தந்தப் பிராணிகள் தத்தமக்குரிய கார்யங்களைச் செய்வதற்குத் தொடங்குவதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) सविता (ஸவிதா ஸவிதா)=கர்மபலன்களைக் கொடுக்கின்றவரும் देवः (தேவः தேவ:)=ஸ்வயமாய் பிரகாசிக்கின்றவருமான ஸூரியன் हिरण्ययेन (ஹிரண்யயேந ஹிரண்யயேன)=தங்கமயமான रथेन (ரதேந ரதேன)=தேரினுல் भुवना (புவநா புவனு)=14 உலகங்களை विपश्यन् (விபஶ்யந் விபஶ்யன்)=பார்த்துக்கொண்டு आयाति (ஆயாதி ஆயாதி)=வருகிறுர்.

(2) तमसः (தமஸः தமஸ:)=இருட்டை परि (பரி பரி)=நாசஞ் செய்து उत् (உத் உத்)=வெளிக்கிளம்பினவரும், उत्तरम् (உத்தரம் உத்தரம்)=பிரகாசமுள்ள மற்றவஸ்துக்களுள் அதிகப்பிரகாசமுள்ளவரும் देवत्रा (தேவத்ரா தேவத்ரா)=தேவர்களையும் காப்பாற்றுகின்றவரும் देवम् (தேவம் தேவம்)=ஸ்வயமாய் பிரகாசிக்கின்றவரும் ज्योतिः (ஜ்யோதிः ஜ்யோதி:)=தேஜோமயமாக இருக்கின்றவரும் सूर्यम् (ஸூர்யம் ஸூர்யம்)=எல்லோரையும் தூண்டுகின்றவருமான சூரியனை पश्यन्तः (பஶ்யந்தः பஶ்யந்த:)=பார்க்கின்ற वयम् (வயம் வயம்)=நாங்கள் उत्तमम् (உத்தமம் உத்தமம்)=ஜகத்காரணமாக இருக்கின்ற ज्योतिः (ஜ்யோதிः ஜ்யோதி:)=எமது ஆத்மபூதமான

பிரும்மஜ்யோதிஸ்ஸை आगन्म (ஆகந்ம ஆகன்ம)=அடைவோமாக.

(3) जातवेदसम् (ஜாதவெதஸம் ஜாதவேதஸம்)=எல்லாப் பிராணிகளையும் அறிகின்றவரும் देवम् (தெவம் தேவம்)=பிரகாசிக்கின்றவரும், सूर्यम् (ஸூர்யம் ஸூர்யம்)=எல்லாப்பிராணிகளையும் தூண்டுகின்றவருமான त्यम् (த்யம் த்யம்)=அந்த ஆதித்யனை केतवः (கெதவஃ கேதவ:)=ஆயிரங்கிரணங்கள் विश्वाय (விஶ்வாய விஶ்வாய)=ஸமஸ்தமான பிராணிகளுடைய दृशे (த்ருஶெ த்ருசே)=அறிவுக்காக उत् (உத் உத்)=மேல் ஸ்தானத்தில் वहन्ति (வஹந்தி வஹந்தி)=வஹிக்கின்றன. பிரகாச மில்லாவிடில் கண்ணால் ஒருவஸ்துவையும் அறிய முடியாதானதுபற்றிக் கண்ணால் ஏற்படும் அறிவுக்கு இன்றியமையாச் சாதனமான பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதற்காக மிகவும் உன்னதமான பாகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களுடன் சூரியன் பிரகாசிக்கின்றார் என்று கருத்து.

(4) देवानाम् (தெவாநாம் தேவானும்)=தேவர்களுடைய अनीकम् (அநீகம் அநீகம்)=சைன்யம் போலிருப்பதாயும் मित्रस्य (மித்ரஸ்ய மித்ரஸ்ய)=மித்திரன் என்ற தேவனுடையவும் वरुणस्य (வருணஸ்ய வருணஸ்ய)=வருணனுடையவும் अग्नेः (அக்நெஃ அக்னே:)=அக்னியினுடையவும் चक्षुः (அக்ஷுஃ சக்ஷு:)=கண்ணாக இருப்பதாயும் चित्रम् (சித்ரம் சித்ரம்)=பிரகாசமுள்ள மற்றவஸ்துக்களில் சிறந்ததாயு மிருக்கிற ஸூர்யமண்டலம் उदगात् (உதகாத் உதகாத்)=கிழக்குதிசையிலுதிக்கின்றது. [तत् (தத் தத்)=அந்தமண்டலம்] द्यावापृथिवी (த்யாவாப்ருதிவீ த்யாவாப்ருதிவீ)=த்யுலோகம் பூலோகம் இரண்டையும் [स्वकीयप्रकाशेन (ஸ்வகீயப்ரகாஶெந ஸ்வகீயப்ரகாசேன)=தனது பிரகாசத்தால்] आप्राः (ஆப்ராஃ ஆப்

ரா:)=எங்கும் வியாபரித்திருக்கின்றது. सूर्यः (ஸூர்ய: ஸூர்ய:)=அத்தகைய மண்டலத்திற்கதிபனான ஸூர்யன் जगतः (ஜகத: ஜகத:)=அசையும்பொருளுக்கும் तस्थुषश्च (தஸ்து ஷஶ்ச தஸ்துஷஶ்ச)=அசையாப்பொருளுக்கும் आत्मा (ஆத்மா ஆத்மா)=ஆத்மவஸ்துவாக விளங்குகிறார்.

(தா—ம்) தேவர்களின் சைன்யம் எவ்விதம் கருத்த சரீரமுள்ள விருத்திராசுரனை நாசஞ்செய்கின்றதோ அவ்வித மேஸூர்யமண்டலம் கருப்பான இருளை நாசஞ் செய்வதால் தேவசைன்யம் போலிருப்பதாய் இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றது. மித்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு இருளைப்போக்கிக் கண்ணால் வஸ்துக்களையறிவதற்கு உபகாரஞ்செய்வதால் மித்திரன் முதலியோரின் கண்ணாக இருப்பதாயும் உபதேசிக்கப்பட்டது. இங்கு இவ்விதஞ்சொன்னதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக் கொண்டு எல்லோருடைய கண்ணாகவும் ஸூர்ய மண்டல மிருக்கின்றது என்று அறியவேண்டும்.

(5) चक्षुः (சக்ஷு: சக்ஷு:)=எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாயும் देवहितम् (தேவஹிதம் தேவஹிதம்)=(அக்னி ஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்களுக்குரிய காலத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து தேவதைகளுக்கு ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கும் படிசெய்வதுபற்றி) தேவர்களுக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்கின்றதும் पुरस्तात् (புரஸ்தாத் புரஸ்தாத்)=கிழக்குதிசையில் उच्चरत् (உச்சரத் உச்சரத்)=ஒவ்வொருதினமும் வெளிக்கிளம்புகிறதாயும் शुक्रम् (ஶுக்ரம் சுக்ரம்)=வெண்ணிறமுள்ளதாயுமிருக்கிற तत् (தத் தத்)=ஆதித்யன் என்றதேஜஸ்ஸை शतम् (ஶதம் சதம்)=நூறு शरदः (ஶரத: சரத:)=வருஷங்கள் पश्येम (பஶ்யேம பஶ்யேம)=பார்ப்போமாக. शतम् (ஶதம்

சதம்)=நூறு शरदः (ஶரத꞉ சரத:)=வருஷங்கள் जीवेम (ஜீவெம ஜீவேம)=சகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுடன் பிழைத்திருக்கவேண்டும். शतंशरदः (ஶதம்ஶரத꞉ சதம்சரத:)=நூறு வருஷங்கள் नन्दाम (நந்தாம நந்தாம)=எதிலும் குறைவற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். शतं शरदः (ஶதம் ஶரத꞉ சதம் சரத:)=நூறு வருஷங்கள் मोदाम (மோதாம மோதாம)=ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். शतं शरदः (ஶதம்ஶரத꞉ சதம்சரத:)=நூறு வருஷங்கள் भवाम (஭வாம பவாம)=நல்லகீர்த்தியைப்பெற வேண்டும். शतं शरदः (ஶதம் ஶரத꞉ சதம்சரத:)=நூறு வருஷங்கள் शृणवाम (ஶ்ருணவாம ஶ்ருணவாம)=மங்கள ஸமாசாரத்தைக்கேட்கவேண்டும். शतं शरदः (ஶதம்ஶரத꞉ சதம்சரத:)=நூறு வருஷங்கள் प्रब्रवाम (ப்ரப்ரவாம ப்ரப்ரவாம)=லோகத்தார்க்கு ஸத்விஷயங்களை நன்றாய் எடுத்துரைப்பவனாக ஆகவேண்டும். शतं शरदः (ஶதம்ஶரத꞉ சதம்சரத:)=நூறு வருஷங்கள் अजीता: (அஜீதா꞉ அஜீதா:)=சத்துருக்களால் ஜயிக்கப் படாதவர்களாக स्याम (ஸ்யாம ஸ்யாம)=இருக்கவேண்டும். ज्योक्च (ஜ்யோக்ச ஜ்யோக்ச)=நீண்டகாலம் सूर्यं (ஸூர்யம் ஸூர்யம்)=சூர்யனை दृशे (த்ருஶெ த்ருசே)=பார்க்கவேண்டும். அதாவது: நீண்டகாலம் ஜீவித்திருக்கவேண்டும். महत: (மஹத꞉ மஹத:)=பெரிதான अर्णवात् (அர்ணவாத் அர்ணவாத்)=சமுத்திரத்தினின்றும் सरिरस्य (ஸரிரஸ்ய ஸரிரஸ்ய)=ஜலத்தினுடைய मध्यात् (மத்யாத் மத்யாத்)=நடுவினின்றும் यः (ய꞉ ய:)=எந்தச் சூரியன் उदगात् (உதகாத் உதகாத்)=காலையில் உதயமடைந்தாரோ (காலையில் சூரியனுதயமாகும்பொழுது சமுத்திரக்கரையில் நின்று பார்த்தால் சமுத்திர ஜலத்தின் மத்தியினின்றும் வெளிவருவதாய்ப் புலப்படுவதையொட்டி

இங்குளமுத்திர ஜலத்தினின்று முண்டாவதாய் வர்ணிக்கப் படுகின்றது) वृषभः (வ்ருஷப: வ்ருஷப:)=உபாஸகர்களுக்கு அபீஷ்டங்களை வர்ஷிப்பவரும் लोहिताक्षः (லோஹிதாக்ஷ: லோஹிதாக்ஷ:)=மலர்ந்த செந்தாமரைப் புஷ்பம் போல் சிவந்த கண்களையுடையவரும் विपश्चित् (விபஶ்சித் விபஸ்சித்)=எல்லாவற்றையு மறிந்தவருமான सः (ஸ: ஸ:)=அந்த सूर्यः (ஸூர்ய: ஸூர்ய:)=சூரியன் मनसा (மநஸா மனஸா)= அனுக்கிரஹ ஸங்கல்பத்தால் पुनातु (புநாது புனாது)= என்னைச் சகலவிதமான பாபங்களினின்றும் விலக்கிப் பரிசுத்தனுக்கட்டும்.

ஸாயங்காலத்தில்

इमं मे, तत्वायामि, यच्चिद्धि, यत्किंच, कितवास इति मन्त्राणाम्—शुनश्शेफ वसिष्ठ अत्रयः ऋषयः। गायत्री त्रिष्टुप्गायत्री त्रिष्टुभौ छन्दांसि। वरुणो देवता। उपस्थाने विनियोगः। [मन्त्रः] १ओं इमंमे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके। २ तत्वायामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः। अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशंस मान आयुः प्रमोषीः। ३ यच्चिद्धि ते विशो यथा प्रदेव वरुणव्रतम्। मिनीमसि द्यविद्यवि। ४ यत्किंचेदं वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि। अचित्ती यत्तव धर्मा युयोपिम मानस्तस्मादेनसो देव रीरिषः। ५ कितवासो यद्रिरिपुर्न दीवि यद्वाघा सत्यमुत यन्न विद्म। सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवाऽथातेस्याम वरुण प्रियासः॥

இமம்மே, தத்வாயாமி, யச்சித்தி, யத்கிஞ்ச, கிதவாஸ இதி மந்த்ராணாம்—ஶுநஶ்ஶேப வஸிஷ்ட அத்ரய: ருஷய:। காயத்ரீ த்ரிஷ்டுப்காயத்ரீ த்ரிஷ்டுபௌ சந்தாம்ஸி। வருணோ தேவதா। உபஸ்தாநே விநியோக: ॥ (மந்த்ர:) ௧ ஓம் இமம் மே வருண ஶ்ருதீ ஹவமத்யா ச ம்ருடய। த்வாமவஸ்யுராசகே॥ தத்வா

𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌹 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂। 𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑍇𑌽𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿। 𑌅𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌪𑌿𑌮 𑌮𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃॥ 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍀𑌵𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌘𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌃॥

இமம்மே, தத்வாயாமி, யச்சித்தி, யத்கிஞ்ச, கிதவாஸ இதி மந்த்ராணும்—சுநஶ்ஶேப வஸிஷ்ட அத்ரய : ரிஷய : | காயத்ரீ த்ரிஷ்டுப் காயத்ரீ த்ரிஷ்டுபஶ சந்தாம்ஸி | வருணோ தேவா | உபஸ்தானேவிநியோக : | (மந்த்ர:) (1) ஓம் இமம்மே வருண ஶ்ருதீ ஹவமத்யாச ம்ருடய| த்வாமவஸ்யுராசகே | (2) தத்வா யாமி ப்ரம்ஹணா வந்தமானஸ்ததாசாஸ்தே யஜமானோ ஹவிர்பி:| அஹேடமானோ வருணே ஹபோத்யுருசம்ஸ மா ன ஆயு : ப்ரமோஷீ : | (3) யச்சித்தி தே விசோ யதா ப்ரதேவ வருண வ்ரதம் | மினீமஸி த்யவி த்யவி | (4) யத்கிஞ்சேதம் வருண தைவ்யே ஜனே பித்ரோஹம் மனுஷ்யா ஶ்சராமஸி | அசித்தீ யத்தவ தர்மா யுயோபிம் மானஸ்தஸ்மாதேனஸோ தேவ ரீரிஷ: | (5) கிதவாஸோ யத்ரிரிபுர்நதிவி யத்வாகா ஸத்ய முத யன்ன வித்ம ஸர்வா தா விஷ்ய சிதிரேவ தேவாதாதேஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ : ||

1. என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி வருணோபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும். இதன் பொருள்—वरुण (𑌵𑌰𑍁𑌣 வரு

ண)=ஹே! வருணனே! मे (மே மே)=என்னுடைய इमम् (இமம் இமம்)=இந்த हवम् (ஹவம் ஹவம்)=ஸ்தோத்திரத்தை श्रुधि (ச்ருதி ச்ருதி)=கேட்கவேண்டும் [श्रुत्वा च (ச்ருத்வா ச ச்ருத்வாச)=கேட்டபிறகு] अद्या च (அத்யா ச அத்யாச)=இப்பொழுதே मृडय (ம்ருடய ம்ருடய)=சுகத்தைக்கொடுக்கவேண்டும். अवस्यु: (அவஸ்யு: அவஸ்யு:)=என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் விருப்பமுள்ளவனுய்க் கொண்டு त्वाम् (த்வாம் த்வாம்)=உம்மை आचके (ஆசகே ஆசகே)=பிரார்த்திக்கின்றேன்.

2 [अहम् (அஹம் அஹம்)=நான்] ब्रह्मणा (ப்ரஹ்மணா ப்ரம்ஹணு)=வேதமந்திரத்தால் वन्दमान: (வந்தமாந: வந்தமான:)=ஸ்தோத்திரஞ் செய்து கொண்டு तत् (தத் தத்)=என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக त्वा (த்வா த்வா)=உம்மை यामि (யாமி யாமி)=சரணமடைகிறேன். यजमान: (யஜமாந: யஜமான:)=யாகத்தையனுஷ்டிக்கின்றவன் हविर्भि: (ஹவிர்பி: ஹவிர்பி:)=சரு புரோடாசம் முதலியவற்றுல் तत् (தத் தத்)=தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதையே आशास्ते (ஆசாஸ்தே ஆசாஸ்தே) = விரும்புகிறுன். யாகஞ்செய்கின்ற யஜமானர்கள் சரு புரோடாசம் முதலியவற்றைத்தங்களை யுத்தேசித்து அக்னியில் ஹோமஞ்செய்து தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றே பிரார்த்திக்கின்றனர், அதையே நானும் வேதமந்திரங்களால் ஸ்துதி செய்யும் வாயிலாக பிரார்த்திக்கிறேன். उरुशंस (உருசம்ஸ உருசம்ஸ)=அநேகம் யஜமானர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட ஓ வருணனே अहेडमान: (அஹேடமாந: அஹேடமான:)=செய் என்று விதித்த கர்மங்களைச் செய்யாதிருத்தல் முதலிய குற்றங்க

ளால் என்னிடம் கோபமடையாமல் इह (ஊஹ இஹ)=இப்பொழுது बोधि (பொயி போதி)=என்னைக் கவனிக்கவேண்டும் नः (நः நः)=என்னுடைய आयुः (ஆயுः ஆயு:)=ஆயுஸ்ஸை मा प्रमोषीः (மாப்ரமோஷீः மாப்ரமோஷீ:)=திருடிவிடாதே. எனக்கு ஏற்பட்ட ஆயுளைக்குறைத்து விடாதே.

3. देव वरुण (தேவ வருண தேவ வருண)=தேவனான ஓ வருணனே! विशः यथा (விஶः யதா விச: யதா)=விவேகமற்ற மனிதர்களைப்போல் यत् (யத் யத்)=எத்தகைய ते (தே தே)=உம்முடைய व्रतम् (வ்ரதம் வ்ரதம்)=பூஜாரூபமான கர்மாவை द्यविद्यवि (த்யவித்யவி த்யவித்யவி)=ஒவ்வொரு தினமும் प्रमिनीमसि (ப்ரமினீமஸி ப்ரமினீமஸி)=அனுஷ்டிக்காமல் விட்டு வந்தோமோ

वरुण (வருண வருண)=ஓ வருணனே! दैव्ये (தைவ்யே தைவ்யே)=தேவஸமூஹத்தினிடமும், जने (ஜநே ஜனே)=பிறவியையடைந்த மற்றப் பிராணிகளிடத்திலும் मनुष्याः (மனுஷ்யாः மனுஷ்யா:)=மனிதர்களான நாங்கள் यत्किंचेदम् (யத்கிஞ்சேதம் யத்கிஞ்சேதம்)=எத்தகைய अभिद्रोहम् (அபித்ரோஹம் அபித்ரோஹம்)=கெடுதலை चरामसि (சராமஸி சராமஸி)=செய்தோமோ अचित्ती (அசித்தீ அசித்தீ)=அக்ஞானிகளான நாங்கள் तव (தவ தவ)=உன்னுடைய यत् (யத் யத்)=எத்தகைய धर्मा (தர்மா தர்மா)=பூஜாரூபமான எந்த தர்மத்தை युयोपिम (யுயோபிம யுயோபிம)=கெடுத்துவிட்டோமோ देव (தேவ தேவ)=எல்லாவற்றையு மறிந்த ஓ வருணனே! तस्मादेनसः (தஸ்மாதேநஸः தஸ்மாதேனஸ:)=அத்தகைய பாபத்தினால் नः (நः ந:)=எங்களை मारीरिषः (மாரீரிஷः மாரீரிஷ:)=ஹிம்ஸிக்காதே. ஓவருணனே! தங்களையோ

மற்றுமுள்ள தேவர்களேயோ குறித்துச் செய்யவேண்டு மென்று விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை யனுஷ்டிக்காதிருத்தல் மூலம் எத்தகைய துரோஹத்தை யனுஷ்டித்தவனுயாகின் றேனே, மற்றுமுள்ளப் பிராணிகளிடத்தில் செலுத்தவேண் டிய கடமையைச் செலுத்தாமலிருத்தல் மூலம் அவைகட் குத் துரோஹத்தைச் செய்தவனுயாகின்றேனே அதனுல் என்னிடம் கோபங்கொண்டு ஹிம்ஸையைச் செய்யவேண் டாம். தாங்கள் ஸர்வக்ஞராக இருக்கின்றீர்கள். நானே அக்ஞானியாக இருக்கின்றேன். ஆதலால் என்னைக் காப் பாற்றவேண்டும்.

4. दिवि (திவி திவி)=சூதாடுமிடத்தில் कितवास: (கித வாஸ: கிதவாஸ:)=சூதாடுகிறவர்கள் न (ந ந)=எவ்விதம் [दोषमारोपयन्ति (தோஷமாரோபயந்தி தோஷமாரோபயந்தி)= தோஷத்தைச் சுமத்துகின்றனரோ तथा (ததா ததா)=அவ் விதம்] कितवास: (கிதவாஸ: கிதவாஸ:)=சத்துருக்கள் यत् (யத் யத்)=எந்தப்பாபத்தை रिरिपु: (ரிரிபு: ரிரிபு:)=சுமத் துகின்றனரோ यद्वा (யத்வா யத்வா)=எந்த अघा (அகா அகா)= பாபம் सत्यम् (ஸத்யம் ஸத்யம்)=உண்மையோ उत (உத உத) மேலும் यत् (யத் யத்)=எந்தப் பாபத்தை नविद्म (நவித்ம நவி த்ம)=அறியவில்லையோ ता:,सर्वा: (தா:ஸர்வா: தா:ஸர்வா:)= அந்தப்பாபங்கள் யாவையும் शिथिरेव (ஶிதிரேவ சிதிரேவ)= பலமற்ற வஸ்துவைப்போல் विष्य (விஷ்ய விஷ்ய)=நாசஞ் செய்ய வேண்டும். देव (தேவ தேவ)=தேவனான वरुण (வருண வருண)=ஓ வருணனே! अथ (அத அத)=பிறகு ते (தே தே)=உமக்கு प्रियास: (ப்ரியாஸ: ப்ரியாஸ:)=பிரியர்க ளாக स्याम (ஸ்யாம ஸ்யாம)=ஆவோமாக. ஓ வருணனே!

சூதாடுமிடத்தில் வஸிக்கின்ற சூதாடும் மனிதர்கள் எவ்வி தம் அபாண்டமாகவே ஒருவர்மேல் ஒருவர் குற்றத்தைச் சுமத்துவார்களோ அவ்விதமே எனது சத்துருக்களால் பொய்யாகவே சுமத்தப்பட்டு லோகத்தில் பிரசித்தியை யடைந்தபாபம் எதுவோ அதையும் (அதாவது லோகத்தி லேற்பட்டுள்ள அகீர்த்தியையும்) என்னிடம் உண்மையிலுள் ள பாபத்தையும், என்னால் அறியப்படாத பாபத்தையும் மடித்தகட்டை முதலியவற்றை அனுயாசமாய் உடைத்துத் தள்ளுவதுபோல் நாசஞ்செய்து என்னிடம் ப்ரீதியைச் செலுத்தவேண்டும் என்று கருத்து.

இனிருக்வேதிகள் காலை, மத்தியான்ஹம், மாலைஇம் மூன்று காலங்களிலும் உபஸ்தானஞ் செய்யும் பொழுது படிக்கவேண்டிய மந்திரங்களை எழுதி அவைகட்குப் பொருள் கூறப்படுகிறது—காலையில்

(१) मित्रस्य चर्षणीधृतोऽवोदेवस्य सानसि। द्युम्नं चित्रश्रव-स्तमम्॥ (२) अभि यो महिना दिवं मित्रो बभूव सप्रथाः। अभिश्र-वोभिः पृथिवीम्॥ (३) मित्राय पञ्च येमिरे जना अभिष्टिशवसे। स देवान्विश्वान् बिभर्ति॥ (४) मित्रो देवेष्वायुषु जनाय वृक्तबर्हिषे। इष इष्टव्रता अकः॥

(1) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑍋𑌽𑌵𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌸𑌿। 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌂॥ (2) 𑌅𑌭𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌥𑌾𑌃। 𑌅𑌭𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂॥ (3) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑍇𑌮𑌿𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌵𑌸𑍇। 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿॥ (4) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑍁 𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌤𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍇। 𑌇𑌷 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌅𑌕𑌃॥

(1) மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருதோ அவோ தேவஸ்ய ஸாநஸி । த்யும்னம் சித்ரஸ்ரவஸ்தமம் ॥ (2) அபியோ மஹிநா திவம் மித்ரோ பபூவ ஸப்ரதா: । அபிஸ்ரவோபி: ப்ருதிவீம் (3) மித்ராய பஞ்சயேமிரே ஜநா அபிஷ்டி சவஸே । ஸ தேவான் விஸ்வான் பிபர்த்தி ॥ (4) மித்ரோ தேவேஷ்வாயுஷு ஜநாய வ்ருக்தபர்ஹிஷே । இஷ இஷ்டவ்ரதா அக: ॥

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மித்திரோபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும். (மித்திரனை ஸ்துதிக்கவேண்டும்.)

(ப-ரை) **चर्षणीधृत:** (சர்ஷணீத்ருதஃ சர்ஷணீத்ருத:)= மழையைப்பொழிதல் முதலிய கார்யங்களால் மனிதர்களைத் தரிக்கின்றவரும், அதாவது: ரக்ஷிக்கின்றவரும் **देवस्य** (தேவஸ்ய தேவஸ்ய)=பிரகாசிக்கின்றவரும் **मित्रस्य** (மித்ரஸ்ய மித்ரஸ்ய)=பதிலுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸ்நேஹமுள்ளவருமான சூரியனுடைய **अव:** (அவஃ அவ:)=ரக்ஷணமும் **चित्रश्रवस्तमम्** (சித்ரஶ்ரவஸ்தமம் சித்ரஸ்ரவஸ்தமம்)=அதிகமாய் கீர்த்திவாய்ந்த **द्युम्नम्** (த்யும்நம் த்யும்னம்)=பணமும் **सानसि** (ஸாநஸி ஸானஸி)=ஸேவிக்கத் தகுந்தது. சூரியனுடைய அனுக்கிரஹத்தால் கிடைக்கின்ற பொருள் நல்ல கீர்த்தியைத் தரத்தக்கதாக இருக்குமாதலாலும், அவருடைய ஸம்ரக்ஷணை யாவர்க்கும் அவச்யமாதலாலும் மேற்கூறிய இரண்டும் ஸித்திப்பதற்காக சூரியனை வணங்குவோமாக என்று கருத்து.

(2) **य: मित्र:** (யஃ மித்ரஃ ய: மித்ர:)=எந்த மித்திரன் என்ற தேவன் **सप्रथा:** (ஸப்ரதாஃ ஸப்ரதா:)=கீர்த்தியுள்ளவனாய்க் கொண்டு **महिना** (மஹிநா மஹினா)=காந்தியால் **दिवमपि** (திவமபி திவமபி)=ஆகாசம் எங்கும் வியாபரித்து **बभूव**

(பஹூவ பபூவ)=இருக்கின்றாரோ **अवोभि:** (ஶவொஹி: ஶ்ரவோபி:)=காந்தியால் **पृथिवीम्, अभि** (வ்ருவிவீം அஹி ப்ருதிவீம் அபி)=பூலோகமெங்கும் வியாபரித்து [**बभूव** பஹூவ பபூவ)=இருக்கின்றாரோ [**तस्मै** (தஸ்மை தஸ்மை)=அந்தத் தேவனுக்கு **नमः** (நமः நம:)=நமஸ்காரம்]

(3) **पञ्चजनाः** (வஞ்சஜநாः பஞ்சஜனா:)=பிராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன், நிஷாதன் என்ற ஐந்து வகுப்புள்ள மனிதர்கள் **अभिष्टिशवसे** (அஹிஷ்டிஶவஸெ அபிஷ்டிசவஸே)=சத்துருக்களை எதிர்க்கின்ற பலமுள்ள **मित्राय** (மித்ராய மித்ராய)=மித்திரன் என்ற தேவனைக்குறித்து **येमिरे** (யெமிரெ யேமிரே)=ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கின்றனர். **सः** (ஸः ஸ:)=அந்தத் தேவன் **विश्वान् देवान्** (விஶ்வாந் தெவாந் விஸ்வான் தேவான்) = சமஸ்தமான தேவர்களையும் **बिभर्ति** (பிஹத்தி பிபர்த்தி)=தரிக்கின்றார். சூரியனின் மண்டலத்தில் சகல தேவர்களும் வாஸஞ்செய்கின்றனர் என்று கருத்து.

(4) **आयुषु** (ஆயுஷு ஆயுஷு)=மனிதர்களுள் [**यः**(யः ய:)=எவன்]**देवेषु**(தெவெஷு தேவேஷு)=தேவர்களைக்குறித்து யாகஞ்செய்வதற்காக [**वृक्तबर्हिः** (வ்ருக்தபஹிः வ்ருக்தபர்ஹி:) = அறுக்கப்பட்ட தர்ப்பத்தை. யுடையவனோ **तस्मै** (தஸ்மை தஸ்மை)=அந்த] **वृक्तबर्हिषे** (வ்ருக்தபஹிஷெ வ்ருக்தபர்ஹிஷே) அறுக்கப்பட்ட தர்ப்பத்தையுடைய மனிதனுக்கு **मित्रः** (மித்ரः மித்ர.)=மித்திரன் **इष्टव्रताः** (இஷ்டவ்ரதாः இஷ்டவ்ரதா:)=யாகம் முதலிய சத்கர்மங்களுக்கு உபயோகப்பட்ட **इषः** (இஷः இஷ:)=அன்னத்தை **अकः** (அகः அக:)= கொடுக்கிறார்.

இதற்குமேல் பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் சிலர் படிக்கின்றனர்—

१ मित्रो जनान्यातयति ब्रुवाणो मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्।
मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोत ।

२ प्रसमित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन ।
न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमंहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात् ॥

1 மித்ரோ ஜநாந்யாதயதிப்ருவாணோ மித்ரோ தாதார ப்ருதிவீ முத த்யாம்। மித்ர: க்ருஷ்டீரநிமிஷாபிசஷ்டே மித்ராய ஹவ்யம் க்ருதவஜ்ஜுஹோத॥ 2 ப்ரஸமித்ர மர்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ்த ஆதித்ய ஶிக்ஷதி வ்ரதேந। ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைநமம்ஹோ அஶ்நோத்யந்திதோ ந தூராத் ॥

1 மித்ரோ ஜநான் யாதயதிப்ருவாணோ மித்ரோதாதார ப்ருதிவீமுத த்யாம்। மித்ர: க்ருஷ்டீரனிமிஷா அபிசஷ்டே மித்ராயஹவ்யம்க்ருதவஜ்ஜுஹோத॥ 2 ப்ர ஸ மித்ர மர்த்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வான் யஸ்த ஆதித்ய சிக்ஷதி வ்ரதேன। நஹன்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைனமம்ஹோ அப்னோ த்யந்திதோ ந தூராத் ॥

(ப–ரை) ब्रुवाणः (ப்ருவாண: ப்ருவாண:)=அவரவர்க்குரிய கார்யங்களை யனுஷ்டியுங்கள் என்றுசொல்லிக்கொண்டு जनान् यातयति (ஜநாந் யாதயதி ஜனான்யாதயதி)=ஜனங்களைத் தூண்டுகிறார். மற்றவைகளுக்கு 193-வது பக்கத்தில் பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் படிக்கவேண்டும்.

१ जातवेदस इत्यस्य । कश्यप ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः । दुर्गा

देवता । संध्योपस्थाने विनियोगः । (मन्त्रः) । जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निदहाति वेदः । स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । २ पिशंगभृष्टिमंभृणं पिशाचि मिन्द्र संमृण । सर्वं रक्षो निवर्हय । ३ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्ष–भिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः । ४ केश्यग्निं केशीवृषंकेशी विभर्ति रोदसी। केशी विश्वं स्वर्दृशे केशी दं ज्योतिरुच्यते।

1 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑍇 𑌸𑍁𑌨𑌵𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌰𑌾𑌤𑍀𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌦𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌃। 𑌸 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌷𑌦𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌂𑌧𑍁𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃। 2 𑌪𑌿𑌶𑌂𑌗𑌭𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌂𑌭𑍃𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌿 𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌮𑍃𑌣। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌯। 3 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃। 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍈𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍇𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌯𑍁𑌃। 4 𑌕𑍇𑌶𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌕𑍇𑌶𑍀𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀। 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

1 ஜாதவேதஸ இத்யஸ்ய—கஶ்யப ரிஷி: । த்ரிஷ்டுப் சந்த:। துர்க்கா தேவதா। ஸந்த்யோபஸ்தானே விநியோக: । (மந்த்ர:) ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோமமராதீயதோ நிதஹாதி வேத :। ஸந : பர்ஷததி துர்க்காணி விஶ்வா நாவேவ ஸிந்தும் துரிதாத்யக்னி:। 2 பிசங்கப்ருஷ்டிமம்ப்ருணம் பிசாசி மிந்த்ர ஸம்ருண। ஸர்வம் ரக்ஷோ நிபர்ஹய। 3பத்ரம் கர்ணேபி: ஶ்ருணுயாம தேவா பத்ரம் பஶ்யேமாக்ஷபிர்யஜத்ரா:। ஸ்திரைரங்கைஸ் துஷ்டுவாம்ஸஸ்தநூபிர்

வ்யசேம தேவஹிதம் யதாயு:| 4கேஶ்யக்னிம் கேசீ வ்ருஷம் கேசீ பிபர்தி ரோதஸீ| கேசீ விஶ்வம் ஸ்வர்த்ருசே கேசிதம் ஜ்யோதிருச்யதே |

(ப—ரை) (1) वेद: (வெதஃ வேத:)=சர்வக்ஞராக இருக்கின்ற [य: (யஃ ய:)=எந்தப்பரமேஶ்வரன்] अरातीयत: (அராதீயதஃ அராதீயத:)=எங்களிடத்தில் சத்துரு தன்மையைச் செய்யவிருப்பமுள்ளவர்களை निदहाति(நிதஹாதி நிதஹாதி)= நாசஞ் செய்கின்றாரோ सोमम् (ஸொமம் ஸோமம்)=சந்திரகலையை [शिरसिधृतवन्तम् (ஶிரஸிய்ருதவந்தம் சிரஸித்ருதவந்தம்)=சிரஸ்ஸில் தரித்தவரும்] जातवेदसे (ஜாதவெதஸெ ஜாதவேதஸே)=நித்ய சித்தக்ஞான முள்ளவருமான [तस्मै (தஸ்மை தஸ்மை)=அந்தப் பரமேஶ்வரனின் பொருட்டு] सुनवाम (ஸுநவாம ஸுநவாம)=ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோமாக. अग्नि: (அக்நிஃ அக்னி:)=தன்னை யுபாஸிப்பவர்களை மேலான நிலைக்குக்கொண்டு வருகிறவரான स: (ஸஃ ஸ:)=அவர் न: (நஃ ந:)=எங்களுடைய विश्वा (விஶ்வா விஶ்வா)=சமஸ்தமான दुर्गाणि (துர்காணி தர்க்காணி)=கஷ்டங்களையும் अतिपर्षत् (அதிபர்ஷத் அதிபர்ஷத்)=நன்றாய் நாசஞ்செய்யட்டும்[किञ्च (கிஞ்ச கிஞ்ச)=மேலும்] नावा (நாவா நாவா)=கப்பலால் सिंधुमिव (ஸிம்துமிவ ஸிந்துமிவ)=சமுத்திரத்தைப்போல் दुरिता (துரிதா துரிதா)=பாபசமுத்திரத்தை [अति तारयेत् (அதி தாரயெத் அதி தாரயேத்)=கடக்கும்படி செய்யவேண்டும்.]

(2) इन्द्र (இந்த்ர இந்த்ர)=ஓ பரமேஶ்வரனே! पिशङ्गभृष्टिम् (பிஶங்கப்ருஷ்டிம் பிசங்கப்ருஷ்டிம்)=கொஞ்சம் சிவந்த நிறமுள்ளதாயும் अंभृणम् (அம்ப்ருணம் அம்ப்ருணம்)=சத்தம்

போடுகிறதாயு மிருக்கிற पिशाचिम् (பிஶாசிம் பிசாசிம்)= பிசாசத்தை संमृण (ஸம்ம்ருண ஸம்ம்ருண)=நாசஞ் செய்ய வேண்டும். सर्वम् (ஸர்வம் ஸர்வம்)=ஸமஸ்தமான रक्षः (ரக்ஷ: ரக்ஷ:)=ராக்ஷஸர்களை निबर्हय (நிபர்ஹய நிபர்ஹய) நாசஞ் செய்யவேண்டும். ஓ பரமேஶ்வரனே! பூதம், பிரேதம், பிசாசம், யக்ஷஸ், ராக்ஷஸன் முதலியவற்றால் பீடை ஏற்படாவண்ணம் என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்றுகருத்து.

(3) देवाः (தேவா: தேவா:)=ஓ தேவர்களே! यजत्राः (யஜத்ரா: யஜத்ரா:)=தங்களையாராதனஞ் செய்கின்றவர்களும் तुष्टुवांसः (துஷ்டுவாம்ஸ: துஷ்டுவாம்ஸ:)=ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றவர்களுமான நாங்கள் भद्रम् (பத்ரம் பத்ரம்)= மங்களமான ஸமாசாரத்தை कर्णेभिः (கர்ணேபி: கர்ணேபி:)=காதுகளால் शृणुयाम (ஶ்ருணுயாம ஶ்ருணுயாம)=கேட்போமாக अक्षभिः (அக்ஷபி: அக்ஷபி:)=கண்களால் भद्रम् (பத்ரம் பத்ரம்)=மங்களத்தை पश्येम (பஶ்யேம பஶ்யேம)= பார்ப்போமாக, स्थिरैः (ஸ்திரை: ஸ்திரை:)=பலமுள்ளவைகளான अङ्गैः (அங்கை: அங்கை:)=அவயவங்களோடு கூடிய तनूभिः (தநூபி: தநூபி:)=சரீரங்களால் यत् (யத் யத்)= எந்த आयुः (ஆயு: ஆயு:)=ஆயுளானது देवहितम् (தேவஹிதம் தேவஹிதம்)=தேவதைகளைப் பூஜை செய்வதில் உபயோகப்படுதல் மூலம் நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியதோ [तत् (தத் தத்)=அந்த ஆயுளை] व्यशेम (வ்யஶேம வ்யசேம)=அடைவோமாக.

(4) केशी (கேஶீ கேசீ)=கிரணங்களாகிற கேசங்களையுடைய சூரியன் अग्निम् (அக்நிம் அக்னிம்)=அக்னியையும், केशी (கேஶீ கேசீ)=சூரியன் वृषम् (வ்ருஷம் வ்ருஷம்)=ஜலத்தையும்

केशी (கெஶீ கேசி)=சூரியன் रोदसी (ரொத³ஸீ ரோதஸீ)= பூமி ஆகாசம் இவைகளையும் बिभर्ति (பி³ப⁴ர்தி பிபர்த்தி)= பரித்துவருகிறார். அக்னிஹோத்திரம் ஔபாஸனம் முதலிய வைதிககர்மங்கள் காலை மாலைமுதலிய காலங்களை யனுசரித்து அனுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் விதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், அக்காலங்கள் சூரியகதியை யனுசரித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவைகளாக இருப்பதாலும், அக்கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது அக்னி விருத்தி செய்யப்படுவதாலும், அக்னியைக்குறித்து ஹவிஸ் ஹோமஞ் செய்யப்படுவதாலும் அக்னியைச் சூரியன் பரிப்பதாய் இங்கு சொல்லப் படுகிறதென்றும், கோடைக்காலத்தில் சூரியன் பூமியிலுள்ள ஜலங்களை தனது கிரணங்களால் கிரஹித்து வைத்துக் கொள்வதாலும், ஜலத்திற்குச் சுத்தி சூரியகிரண சம்பந்தத் தாலுண்டாகவேண்டி இருப்பதாலும் சூரியன் ஜலத்தை பரிப்பதாய் இங்கு சொல்லப்படுகிறதென்றும், பூமியிலும் ஆகாசத்திலுமுள்ள பிராணிகளுக்கு ஆரோக்யம் சூரியனு லுண்டாவதால் சூரியன் ஆகாசம் பூமி இவைகளை பரிப்ப தாய் இங்கு சொல்லப்படுகிற தென்றும் கொள்ளவேண்டும். केशी (கெஶீ கேசி)=சூரியன் विश्वम् (விஶ்வம் விஶ்வம்)=ஸமஸ்த மான स्वः (ஸ்வ꞉ ஸ்வ:)=சுவர்க்கம் முதலிய லோகங்களை दृशे (த்³ருஶெ த்ருசே)=கண்ணால் பார்ப்பதற்குத் தகுதியுள்ளதாக [करोति (கரொதி கரோதி)=செய்கிறார்.] மூன்று லோகத் தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறார் என்று கருத்து.

மத்தியாங்ஹத்திலும் जातवेदसे (ஜாதவெத³ஸெ ஜாத வேதஸே)=முதலிய 4 மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானஞ் செய்து பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்தும் உபஸ் தானஞ் செய்யவேண்டும்—

उदुत्यं जातवेदसमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य । कण्वपुत्रः प्रस्कण्व ऋषिः । नवाद्या गायत्री छन्दः । उद्वयं तमसस्परीति चतस्रोऽनुष्टुभः, सूर्यो देवता । उपस्थाने विनियोगः । १ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । २ अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे । ३ अदृश्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अग्नयो यथा । ४ तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासि रोचनम् । ५ प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्ङुदेषि मानुषान् । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे । ६ येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ अनु । त्वं वरुण पश्यसि । ७ विद्यामेषि रज स्पृथ्वहा मिमानो अक्तुभिः । पश्यन् जन्मानि सूर्य । सप्तत्वा हरितोरथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षण । ९ अयुक्तसप्त शुंध्युवः सूरो रथस्य नप्त्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः । १० उद्वयं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् । ११ उद्यन्नद्य मित्रमह आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय । १२ शुकेषु मे हरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि । अथो हारिद्रवेषु मे हरिमाणं निदध्मसि । १३ उदगादयमादित्यो विश्वेन सहसा सह । द्विषन्तं मह्यं रंधयन्मो अहं द्विषते रधम् । चित्रं देवानामिति ऋचः आङ्गिरसपुत्रः कुत्सः ऋषिः । त्रिष्टुप् छन्दः । सूर्यो देवता । सूर्योपस्थाने विनियोगः । १४ ओम्—चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च । १५ सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्त्यो न योषामभ्येति पश्चात् । यत्रा नरो देवयन्तो युगानि वितन्वते प्रतिभद्राय भद्रम् । १६ भद्रा अश्वा हरितस्सूर्यस्य चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः । नमस्यन्तो दिव आपृष्ठमस्थुः परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः । १७ तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततं संजभार । यदेदयुक्त हरित सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै । १८ तन्मित्रस्य वरुण-

स्याभिचक्षे सूर्योरूपं कृणुते द्योरुपस्थे । अनन्तमन्यद्रुशदस्यपाजः
कृष्णमन्यद्धरितः संभरन्ति । १९. अद्या देवा उदितस्सूर्यस्य निरं हसः
पिपृता निरवद्यात् । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिस्सिन्धुः
पृथिवी उत द्यौः ।

𑌉𑌦𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌂𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌯—𑌕𑌣𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌣𑍍𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌃। 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂, 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌃
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌋𑌕𑍍𑌃)
1𑌉𑌦𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌃। 𑌦𑍃𑌶𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂। 2 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌯𑌵𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃। 𑌸𑍂𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇। 3 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯
𑌕𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌁 𑌅𑌨𑍁। 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍋
𑌯𑌥𑌾। 4 𑌤𑌰𑌣𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌦𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌭𑌾𑌸𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌨𑌂। 5 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑍁𑌦𑍇𑌷𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇। 6
𑌯𑍇𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌵𑌕 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌭𑍁𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌁 𑌅𑌨𑍁। 𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿। 7 𑌵𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌷𑌿 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌹𑌾 𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌅𑌕𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃। 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯। 8 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋
𑌰𑌥𑍇 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯। 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑍍𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣। 9
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌶𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍋 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌤𑌾𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃। 10 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌰𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂। 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂। 11
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌂। 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌗𑌂 𑌮𑌮 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌶𑌯। 12 𑌶𑍁𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍇
𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌰𑍋𑌪𑌣𑌾𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌦𑌧𑍍𑌮𑌸𑌿। 𑌅𑌥𑍋 𑌹𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰
𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍍𑌮𑌸𑌿। 13 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌦𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸𑌹𑌃। 𑌵𑌿𑌷𑌣𑌂 𑌓𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋
𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂। 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌷𑌡𑍃𑌚𑌃—𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰
𑌸𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑍂𑌰𑍍
𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। 14
𑌓𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌗𑌾𑌦𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃। 𑌆𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚। 15 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑍁𑌷
𑌸𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌯𑍋𑌷𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂। 16 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌏𑌤𑌗𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃। 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌵 𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃
𑌪𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃। 17 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌭𑌾𑌰। 𑌯𑌦𑍇𑌦
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈।
18 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌕𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇। 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌶𑌦𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌾𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿। 19 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌂𑌹𑌸𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌉𑌤
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃।

உதுத்யம் ஜாதவேதஸமிதி த்ரயோதசர்சஸ்ய ஸூக்
தஸ்ய | கண்வபுத்ர : ப்ரஸ்கண்வ ரிஷி: | நவாத்யா காயத்ரீ
சந்த : | உத்வயம் தமஸஸ்பரீதி சதஸ்ரோ அநுஷ்டுப:,
ஸூர்யோ தேவதா| உபஸ்தானே விநியோக: | 1 உதுத்யம்
ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ : | த்ருசே விஸ்
வாய ஸூர்யம்| 2 அபத்யே தாயவோ யதா நக்ஷத்ரா யந்த்

யக்துபி:| 3 ஸூராய விஸ்வசக்ஷஸே | அத்ருஸ்ரமஸ்ய கேத வோ விரஸ்மயோ ஜனான் அனு| ப்ராஜந்தோ அக்னயோ யதா| 4 தரணிர்விஸ்வதர்சதோ ஜ்யோதிஷ்க்ருதஸி ஸூர்ய விஸ்வமாபாஸி ரோசனம் | 5 ப்ரத்யங் தேவாநாம் விஶ: ப்ரத்யங்ஙுதேஷி மானுஷான் | ப்ரத்யங் விஸ்வம் ஸ்வர் த்ருசே| 6 யேநாபாவக சக்ஷஸா புரண்யந்தம் ஜநான் அனு | த்வம் வருண பஸ்யஸி | 7 வித்யா மேஷி ரஜஸ்ப்ருத்வஹா மிமானோ அக்துபி:| பஸ்யன் ஜன்மாநி ஸ்ஊர்ய 8 ஸப்த த்வா ஹரிதோ ரதே வஹந்தி தேவ ஸூர்ய| ஶோசிஷ் கேசம் விசக்ஷண | 9 அயுக்த ஸப்த சுந்த்யுவ: ஸூரோ ரதஸ்ய நப்த்ய :| தாபிர் யாதி ஸ்வயுக்திபி :| 10 உத்வயம் தமஸஸ்பரி ஜ்யோதிஷ்பஸ்பந்த உத்தரம்| தேவம் தேவத்ரா ஸூர்யமகன்மஜ்யோதிருத்தமம்| 11 உத்யன்னத்யமித்ரமஹ ஆரோஹந்நுத்தராந்திவம்| ஹ்ருத்ரோகம் மம ஸூர்ய ஹரி மாணஞ்சநாசய 12 சுகேஷுமே ஹரிமாணம்ரோபணாகாஸு தத்மஸி| அதோ ஹாரித்ரவேஷு மே ஹரிமாணம் நிதத் மஸி | 13 உதகாதயமாதித்யோ விஸ்வேன ஸஹஸா ஸஹ | த்விஷந்தம் மஹ்யம் ரந்தயந் மோ அஹம் த்விஷதே ரதம் | சித்ரம் தேவானுமிதிரிச: ஆங்கிரஸபுத்ர:குத்ஸ: ரிஷி:| த்ரிஷ் டுப் சந்த: | ஸூர்யோ தேவதா | ஸூர்யோ பஸ்தானே விநியோக:| 14 ஓம்—சித்ரம் தேவானுமுதகாதநீகம் சக்ஷுர் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்னே: | ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவீ அந்த ரிக்ஷம் ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்து ஷஸ்ச| 15 ஸூர்யோ தேவீ முஷஸம் ரோசமானும் மர்த்யோ ந யோஷா மப்யேதி பஸ்சாத் | யத்ராநரோ தேவயந்தோ யுகானி விதன்வதே ப்ரதிபத்ராய பத்ரம்| 16 பத்ரா அஸ்வா ஹரிதஸ்ஸூர்யஸ்ய சித்ரா ஏதக்வா அனுமாத்யாஸ: | நமஸ்யந்தோ திவ ஆப்ரு

ஷ்டமஸ்து:பரித்யாவாப்ருதிவீயந்தி ஸத்ய: | 17 தத்ஸூர்யஸய தேவத்வம் தன்மஹித்வம் மத்யாகர்தோர்விததம்ஸஞ்ஜபார | யதேதயுக்த ஹரித: ஸதஸ்தாதாத்ராத்ரீவா ஸஸ்தநுதே ஸிமஸ்மை| 18 தன் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாபிசக்ஷே ஸூர்யோ ரூபம் க்ருணுதே த்யோருபஸ்தே | அனந்த மன்யத்ருசதஸ்யபாஜ: க்ருஷ்ணமன்யத் ஹரித: ஸம்பரந்தி | 19 அத்யா தேவா உதிதஸ்ஸூர்யஸ்ய நிரம் ஹஸ:பிப்ருதா நிரவத்யாத் | தன்னோமித்ரோ வருணோ மாமஹந்தா மதிதிஸ்ஸிந்து: ப்ருதிவீ உத த்யௌ:||

(1) उदुत्यं जातवेदसम् (உது த்யம் ஜாதவெதஸம் உதுத்யம்ஜாதவேதஸம்)=என்ற மந்திரத்திற்கு 198 பக்கம் 3வது நம்பரிட்ட பாராவில் பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(2) त्ये (தெ்ய த்யே)=பிரசித்தர்களான तायवः यथा (தாயவஃ யதா தாயவ: யதா)=திருடர்கள்போல नक्षत्राः (நக்ஷத்ரா: நக்ஷத்ரா:)=நக்ஷத்திரங்கள் अक्तुभिः (அக்துஹிஃ அக்துபி:)=ராத்திரியோடு, विश्वचक्षसे (விஶ்வசக்ஷஸெ விஶ்வசக்ஷஸே)=லோகத்திற்குக் கண்போலிருக்கின்ற सूराय (ஸூராய ஸூராய)=சூரியனுடைய [आगमनं दृष्ट्वा (ஆகமநம் த்ருஷ்ட்வா ஆகமனம் த்ருஷ்ட்வா)=வரவைக்கண்டு] अपयन्ति (அபயந்தி அபயந்தி)=ஓடி மறைந்து விடுகின்றன. பகலில் நக்ஷத்திரங்கள் காணப்படுவதில்லை யாகையால், சூரியனுதிக்கப்போவதையறிந்தவுடன் திருடர்கள் எவ்விதம் ஓடி ஓரிடத்தில் பதுங்கிக்கொள்வார்களோ, இரவும் முடிவு பெற்றுவிடுமோ அவ்விதமே சூரியோதயமானவுடன் நக்ஷத்திரங்கள் சூரியனிட மிருந்து பயந்து ஓடிப் பதுங்கிவிடுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது—நக்ஷத்திரங்களின் காந்

தியை யடக்குகின்ற காந்தியுள்ளவனுக சூரியனிருக்கின் ருன் என்று கருத்து.

(3) भ्राजन्तः (ப்ராஜந்த:)=பிரகாசிக்கின்ற अग्नयः यथा (அக்னய: யதா)=விளக்கு போல अस्य (அஸ்ய)=இந்தச் சூரியனுடைய केतवः (கேதவ:)=அறிவுக்குச் சாதனமான रश्मयः (ரஸ்மய:)=கிரணங்கள் जनान् (ஜனன்)=பிராணிகளை अनु (அனு)=முறையே व्यदृश्रम् (வ்யத்ருஸ்ரம்)= பார்க்கின்றன. அதாவது பிரகாசப் படுத்துகின்றன. சூரியன் ஜகத்திற்கு பிரகாசத்தைக்கொடுத்து உபகரிக்கிருர் என்று கருத்து.

(4) सूर्य (ஸூர்ய)=ஓ சூரியனே! [त्वम् (த்வம்)=நீர்] तरणिः (தரணி.)=தம்மை உபஸிப்பவர்களை ரோகத்தினின்றும் கரையேற்றுகிறவராகவும், विश्वदर्शतः (விஸ்வதர்சத:)=ஜகத்திற்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கின்றவராகவும் ज्योतिष्कृत् (ஜ்யோதிஷ்க்ருத்)=சந்திரன் நக்ஷத்திரம் முதலியவற்றிற்கு தேஜஸ்ஸைக் கொடுக்கின்றவராகவும் असि (அஸி)= இருக்கின்றீர். विश्वम् (விஸ்வம்)=எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற ஆகாயத்தை रोचनम् (ரோசனம்)= விளங்கும்படி आभासि (ஆபாஸி)=பிரகாசப்படுத்துகிறீர்.

(5) हे सूर्य (ஹேஸூர்ய)=ஓ சூரியனே! देवानाम् (தேவாநாம்)=தேவர்களுடைய विशः (விஸ:)=பிரஜைகளான "மருத்" என்ற தேவர்களுக்கு प्रत्यङ् (ப்ரத்யங்)=எதிராக उदेषि (உதே

ஷி)=உதய மடைகிறீர். मानुषान् (மாநுஷாந் மானுஷான்)= மனிதர்களுக்கு प्रत्यङ् (ப்ரத்யங் ப்ரத்யங்)=நேராக उदेषि (உதேஷி உதேஷி)=உதய மடைகிறீர். विश्वम् (விஶ்வம் விஸ்வம்)=விஸ்தாரமுள்ள स्वः (ஸ்வ: ஸ்வ:)=சுவர்க்கலோகத்தை दृशे (த்ருஶே த்ருசே)=பார்ப்பதற்காக प्रत्यङ् (ப்ரத்யங் ப்ரத்யங்)=நேராக उदेषि (உதேஷி உதேஷி)=உதயமடைகிறீர். பூமி, அந்தரிக்ஷம், சுவர்க்கம் என்ற மூன்று லோகங்களிலு முள்ளப் பிராணிகளில் ஒவ்வொருவரும் எவ்விதம் சூரியன் தத்தமக்கு நேராகவே உதிப்பதாய் நினைப்பார்களோ அவ் விதம் சூரியனுதயமடைகிறார் என்று கருத்து.

(6) पावक (பாவக. பாவக)=சுத்தியை யுண்டுபண்ணு கின்றவரும் वरुण (வருண வருண)=அனிஷ்டத்தை விலக்கு கின்றவருமான ஓ சூரியனே त्वम् (த்வம் த்வம்)=நீர் जनान् (ஜநாந் ஜனான்)=ஜனித்த பிராணிகளை भुरण्यन्तम् (புரண்யந்தம் புரண்யந்தம்)=சுமக்கின்ற இந்தப் பூலோகத்தை येन (யேந யேன)=எந்த चक्षसा (சக்ஷஸா சக்ஷஸா)=திருஷ் டியால் अनुपश्यसि (அநுபஶ்யஸி அனுபஸ்யஸி)=பார்க்கின் றீரோ [तच्चक्षुः (தச்சக்ஷு: தச்சக்ஷு:)=அந்தத் திருஷ்டி யை स्तुमः (ஸ்தும: ஸ்தும:)=ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றோம்.)

(7) सूर्य (ஸூர்ய ஸூர்ய)=ஓ சூர்யனே! [त्वम् (த்வம் த்வம்)=நீர்] अहा (அஹா அஹா)=பகல்களாலும் अक्तुभिः (அக்துபி: அக்துபி:)=ராத்திரிகளாலும் मिमानः (மிமாந: மி மான:)=பிராணிகளின் ஆயுளை அளந்துகொண்டும், जन्मानि (ஜந்மாநி ஜன்மானி) = ஜனித்தப்பிராணிகள் யாவற்றையும் पश्यन् (பஶ்யந் பஸ்யன்)=பார்த்துக் கொண்டும் पृथु (ப்ருது ப்ருது)=பெரிதான रजः (ரஜ: ரஜ:)=பூலோகத்தையும்

द्याम् (த்யாம் த்யாம்)=த்யுலோகத்தையும் व्येषि (வ்யேஷி வ்யேஷி)=வியாபரிக்கிறீர். ஓ சூரியனே! உமது உதயாஸ்தமயங்களால் எல்லாப் பிராணிகளின் ஆயுளை அளக்கின்றவராகவும், எல்லாப்பிராணிகளும் செய்கின்ற நன்மை தீமை இவைகட்கு சாக்ஷியாகவும் நீர் இருக்கின்றீர். அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த தங்களை நான் பலதடவை வணங்குகிறேன் என்று கருத்து.

(8) देव (தேவ தேவ) = பிரகாசிக்கின்றவரும் विचक्षण (விசக்ஷண விசக்ஷண)=எல்லாவற்றையும் பிரகாசப்படுத்துகிறவருமான सूर्य (ஸூர்ய ஸூர்ய)=ஓ சூரியனே! शोचिष्केशम् (ஶோசிஷ்கேஶம் சோசிஷ்கேஶம்)=தேஜஸ்ஸாகிற கேசங்களையுடையவரும் रथे (ரதே ரதே)=ரதத்திலிருப்பவருமான त्वा (த்வா த்வா)=உம்மை सप्त (ஸப்த ஸப்த)=ஏழு हरितः (ஹரித: ஹரித:)=குதிரைகள் वहन्ति (வஹந்தி வஹந்தி) இழுத்துச் செல்லுகின்றன. சூரியன் ஏழு குதிரைகள் கட்டிய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு ஆகாசவீதியில் சஞ்சரிக்கிறார் என்று கருத்து

(9) रथस्य (ரதஸ்ய ரதஸ்ய)=தேரை नप्त्यः (நப்த்ய: நப்த்ய:)=கீழே தள்ளிவிடாதவைகளான सप्त (ஸப்த ஸப்த)=ஏழு शुन्ध्युवः (ஶுந்த்யுவ: சுந்த்யுவ:)=பரிசுத்தங்களான பெண்குதிரைகளை अयुक्त (அயுக்த அயுக்த)=தமது ரதத்தில் கட்டி யிருக்கிறார். स्वयुक्तिभिः (ஸ்வயுக்திபி: ஸ்வயுக்திபி:) தம்மால் கட்டப்பட்ட ताभिः (தாபி: தாபி:)=அந்தக் குதிரைகளால் याति (யாதி யாதி)=வருகிறார். [अतस्तस्मै हविर्देयम् (அதஸ்தஸ்மை ஹவிர்தேயம் அதஸ்தஸ்மைஹவிர்தேயம்)=ஆதலால் அவரைக்குறித்து ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கவேண்டும்.]

(10) उद्वयम् (உத்வயம் உத்வயம்)=என்ற மந்திரத்திற்கு 197 வது பக்கம் 2 வது பாராவில் பொருள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(11) मित्रमहः (மித்ரமஹ: மித்ரமஹ:)=எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் நன்மையைச் செய்கின்ற காந்தியுள்ள सूर्य (ஸூர்ய ஸூர்ய)=ஓ சூரியனே अद्य (அத்ய அத்ய)=இப்பொழுது उद्यन् (உத்யன் உத்யன்)=உதயமடைந்துகொண்டு उत्तरांदिवम् (உத்தராந்திவம் உத்தராந்திவம்)=ஆகாசத்தின் மிகவும் உயர்ந்தபாகத்தை आरोहन् (ஆரோஹந் ஆரோஹந்)=அடைந்துகொண்டு मम (மம மம)=என்னுடைய हृद्रोगम् (ஹ்ருத்ரோகம் ஹ்ருத்ரோகம்)=மனக்கவலையையும் हरिमाणं च (ஹரிமாணம் ச ஹரிமாணம் ச)=ரோகத்தினால் சரீரத்திலேற்பட்ட பச்சை நிறத்தையும் नाशय (நாசய நாசய)=நாசஞ்செய்வாயாக. ஓ சூரியனே! மனத்திலுள்ள கவலையாகிற வியாதியையும், சரீரத்திலுள்ள வியாதியையும் விலக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

(12) मे (மே மே)=என்னுடைய हरिमाणम् (ஹரிமாணம் ஹரிமாணம்)=ரோகம் காரணமாய் சரீரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பச்சை நிறத்தை शुकेषु (சுகேஷு சுகேஷு)=கிளிகளிடத்திலும் रोपणाकासु (ரோபணாகாஸு ரோபணாகாஸு)=பச்சை நிறமுள்ள ஓர்வகை பக்ஷிகளிடத்திலும் दध्मसि (தத்மஸி தத்மஸி)=வைத்துவிடுகிறோம். अथो (அதோ அதோ)=மேலும் हारिद्रवेषु (ஹாரித்ரவேஷு ஹாரித்ரவேஷு)=பச்சை நிறமுள்ளமரங்களில் मे (மே மே)=என்னுடைய हरिमाणम् (ஹரிமாணம் ஹரிமாணம்)=பச்சைநிறத்தை निदध्मसि (நிதத்மஸி நிதத்மஸி)=வைக்கிறோம். ரோகத்தினால் ஏற்படுகின்ற

சரீரவைவர்ண்யம் எனக்கு உண்டாகவேண்டாம் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்து.

(13) अयम् (அயம் அயம்)=இந்த आदित्य: (ஆதித்ய: ஆதித்ய:)=சூரியன் विश्वेनसहसा सह (விஶ்வேந ஸஹஸா ஸஹ விஶ்வேன ஸஹஸா ஸஹ)=தமக்கு எவ்வளவு பலமுண்டோ அவ்வளவு பலத்துடன் मह्यम् (மஹ்யம் மஹ்யம்)=என்னைக் குறித்து द्विषन्तम् (த்விஷந்தம் த்விஷந்தம்)=த்வேஷிக்கின்ற எனது சத்துருவை रंधयन् (ரந்தயந் ரந்தயன்)=ஹிம்ஸித்துக் கொண்டு उदगात् (உதகாத் உதகாத்)=வெளிக்கிளம்புகிறார். अहम् (அஹம் அஹம்)=நான் द्विषते (த்விஷதே த்விஷதே)=த்வேஷிக்கின்றவனிடம் मोरधम् (மோரதம் மோரதம்)=ஹிம்ஸையைச் செய்யப்போவதில்லை. ஓ சூரியனே ! எனக்கு எனது சத்துருக்களைச் சிக்ஷிப்பதற்குச் சக்திகிடையாதாகையால் தாங்கள் தான் எனது சத்துருக்களை நாசஞ் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

(14) चित्रंदेवानाम् (சித்ரம் தேவாநாம் சித்ரந்தேவானும்)= என்ற மந்திரத்திற்கு 198 வது பக்கத்தில் 4 என்று எண்ணிட்டபாராவில் பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(15) रोचमानाम् (ரோசமாநாம் ரோசமானும்)=பிரகாசிக்கின்ற उषसं देवीम् (உஷஸம் தேவீம் உஷஸம் தேவீம்)= உஷஸ் என்ற தேவியை योषाम् (யோஷாம் யேஷாம்)=அழகியஸ்திரீயை मर्त्यान (மர்த்யோந மர்த்யோந)=மனிதன்போல पश्चात् (பஶ்சாத் பஶ்சாத்)=பின்னல் अभ्येति (அப்யேதி அப்யேதி)=தொடர்ந்துவருகிறார். यत्र (யத்ர யத்ர)=எந்த உஷக்காலத்தில் देवयन्त: (தேவயந்த: தேவயந்த:)=தேவதைகளையாராதிக்கின்ற नर: (நர: நர:)=மனிதன் युगानि (யுகாநி

யுகானி)=ஸ்திரீ புருஷன் இரண்டு பேராகச்சேர்ந்து भद्राय (ஹ த்ராய பத்ராய)=நன்மையுண்டாவதற்காக भद्रम् (ஹ த்ரம் பத்ரம்)=மங்களகரமான அக்னிஹோத்திரம் முதலிய கர்மத் மத்தை प्रतिवितन्वते (ப்ரதிவிதந்வதே ப்ரதிவிதன்வதே)= அனுஷ்டிக்கின்றனரோ. சூரியனுதயமடைவதற்கு முன்னிரண்டு நாழிகைக் காலத்திற்கு உஷஸ் என்று பெயர். அதன் அபிமானி தேவதைக்கும் உஷஸ் என்றேபெயர். அது ஸ்திரீ வடிவமுள்ளது. அந்த உஷக்காலஞ் சென்ற பிறகு சூரியனுதயமடைவதால் அழகிய ஸ்திரீ முன்சென்றால் காமுகனான புருஷன் எவ்விதம் அவளை அனுசரித்துச்செல்வானோ அவ்விதமே சூரியனும் உஷஸ் என்ற ஸ்திரீயைப் பின் தொடர்ந்து வருவதாய் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

(16) भद्राः (ஹத்ராஃ பத்ரா:)=மங்களகரங்களாயும் एतग्वाः (ஏதக்வாஃ ஏதக்வா:)=விரைவாய் கடக்கவேண்டிய மார்க்கத்தைக் கடக்கின்றவைகளாயும் हरितः (ஹரிதஃ ஹரித:)=பச்சை நிறமுள்ளவைகளாயும் अनुमाद्यासः (அநுமாத்யாஸஃ அனுமாத்யாஸ:)=யாவராலும் ஸ்துதிக்கத் தகுந்தவைகளாயுமிருக்கிற सूर्यस्य (ஸூர்யஸ்ய ஸூர்யஸ்ய)=சூரியனுடைய अश्वाः (அஶ்வாஃ அஶ்வா:)=குதிரைகள் नमस्यन्तः (நமஸ்யந்தஃ நமஸ்யந்த:)=நம்மால் வணங்கப்பட்டவைகளாய்க் கொண்டு दिवः (திவஃ திவ:)=ஆகாசத்தினுடைய पृष्ठम् (ப்ருஷ்஠ம் ப்ருஷ்டம்)=மத்தியபாகத்தை आस्थुः (ஆஸ்து: ஆஸ்து:)= அடைந்திருக்கின்றன. सद्यः (ஸத்யஃ ஸத்ய:)=ஒரு தினத்திற்குள் द्यावापृथिवी (த்யாவாப்ருதிவீ த்யாவாப்ருதிவீ)=த்யுலோகம், பூலோகம்இவைகளில் परि (பரி பரி)=நான்கு பக்கங்களிலும் यन्ति (யந்தி யந்தி) = ஸஞ்சரிக்கின்றன. பூமி

ஆகாசமிவைகளை ஒருதினத்திற்குள் சூரியனுடைய குதிரைகள் கடக்கின்றன என்று கருத்து.

(17) कर्तो: (கர்தோ: கர்தோ:)=அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற கர்மாவினுடைய मध्या (மத்யா மத்யா)=மத்தியில் विततम् (விததம் விததம்)=லோகமெங்கும் பரப்பப்பட்டிருந்த தனது கிரணங்களை सूर्यः (ஸூர்ய: ஸூர்ய:)=சூரியன் संजभार (ஸஞ்ஜபார ஸஞ்ஜபார)=சுருக்கித் தன்னிடத்திலேயே அடக்கிக் கொண்டுவிடுகிறார். इतियत् (இதி யத் இதி யத்)=என்பது யாதுண்டோ तत् (தத் தத்)=அது सूर्यस्य (ஸூர்யஸ்ய ஸூர்யஸ்ய)=சூரியனுடைய देवत्वम् (தேவத்வம் தேவத்வம்)=ஸ்வாதந்திரியம். तत् (தத் தத்)=அது महित्वम् (மஹித்வம் மஹித்வம்)=மஹிமை. பயிரிடுபவர்கள் முதலிய தொழிலாளர்கள் தமது தொழில் முடிவடையாவிடினும் சூரியன் அஸ்தமனத்தை யடைந்துவிட்டால் அவரவர்கள் தத்தமது தொழிலை மத்தியில் நிறுத்திவிட்டு வீட்டிற்குத் திரும்பி விடுகின்றனர். இவ்விதம் தொழில் செய்பவர்களை வேலையை செய்யும் படிதூண்டுவதற்கும், மத்தியில் நிறுத்தி விடும்படி செய்வதற்கும் சூரியனுடைய உதயாஸ்தமயங்களே நிமித்தமாகின்றபடியால் சூரியனுடைய மாஹாத்மியமும், ஸ்வாதந்திரியமும் மிகவும் மேலானதென்று சொல்லப்படுகிறது. यदेतत् (யதேதத் யதேதத்)=எப்பொழுது हरितः (ஹரித: ஹரித:)=பச்சை நிறமுள்ள தனது குதிரைகளை सधस्थात् (ஸதஸ்தாத் ஸதஸ்தாத்)=தேரினின்றும் अयुक्त (அயுக்த அயுக்த)=அவிழ்த்து விட்டாரோ आत् (ஆத் ஆத்)=அப்பொழுதே रात्री (ராத்ரீ ராத்ரீ)=ராத்திரியானது वासः (வாஸ: வாஸ:)=வஸ்திரம்போல் பொருள்களை மறைக்கின்ற

[तमः (தம: தம:)=இருட்டை] सिमस्मै (ஸிமஸ்மை ஸிமஸ்மை)=எல்லா உலகிலும் तनुते (தநுதே தனுதே)=பரப்புகிறுள். சூரியன் அஸ்தமன மடைந்தவுடன் இரவு வந்துவிடுகிறது. அப்பொழுது இருள் சூழ்ந்துக்கொள்ளுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

(18) तत् (தத் தத்)=உதயமடையும் பொழுது मित्रस्य (மித்ரஸ்ய மித்ரஸ்ய)=மித்திரன் என்ற தேவனுக்கும் वरुणस्य (வருணஸ்ய வருணஸ்ய)=வருணன் என்ற தேவனுக்கும் [मित्रस्य वरुणस्य (மித்ரஸ்ய வருணஸ்ய மித்ரஸ்ய வருணஸ்ய)=என்று சொன்னதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொண்டு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் என்று பொருள்கொள்ளவேண்டும்.] अभिचक्षे (அபிசக்ஷே அபிசக்ஷே)=எதிராக द्योः (த்யோ: த்யோ:)=ஆகாசத்தினுடைய उपस्थे (உபஸ்தே உபஸ்தே)=நடுவில் सूर्यः (ஸூர்ய: ஸூர்ய:)=சூரியன் रूपम् (ரூபம் ரூபம்)=எல்லா வஸ்துக்களையும் பிரகாசப்படுத்துகின்ற தேஜஸ்ஸை कृणुते (க்ருணுதே க்ருணுதே)=செய்கிருர். अस्य (அஸ்ய அஸ்ய)=இந்தச் சூரியனுடைய हरितः (ஹரித: ஹரித:)=கிரணங்கள் अनन्तम् (அநந்தம் அனந்தம்)=முடிவற்றதாயும் रुशत् (ருசத் ருசத்)=பிரகாசிக்கின்றதாயும் अन्यत् (அந்யத் அன்யத்)=இருளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாயும் पाजः (பாஜ: பாஜ:)=அதிக பலமுள்ள இருளை விலக்குகின்றதாயும் कृष्णम् (க்ருஷ்ணம் க்ருஷ்ணம்)=இருளை [स्वकीयगमनेन (ஸ்வகீயகமநேந ஸ்வகீயகமனேன)=தான் போய் விடுவதால் जनयन्तम् (ஜநயந்தம் ஜனயந்தம்)=உண்டு பண்ணுகிறதாயும் இருக்கிற तेजः (தேஜ: தேஜ:)=காந்தியை] संभरन्ति (ஸம்ஹரந்தி ஸம்பரந்தி)=உண்டு பண்ணுகின்றன

எந்தச் சூரியனுடைய கிரணங்கள் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்கின்றனவோ அந்தச் சூரியனின் மஹிமையை வர்ணிக்க முடியுமோ என்பது கருத்து.

(19) देवा: (தேவா: தேவா:)=பிரகாசிக்கின்ற ஓ சூரிய கிரணங்களே! अद्य (அத்ய அத்ய)=இப்பொழுது सूर्यस्य (ஸூர்யஸ்ய ஸூர்யஸ்ய)=சூரியனுடைய उदिता (உதிதா உதிதா)=உதயமேற்பட்டபொழுது [इतस्ततः प्रसरन्तः (இதஸ்ததः ப்ரஸரந்தः இதஸ்ததः ப்ரஸரந்த:)=நான்கு பக்கங்களிலும் பரவுகின்ற यूयम् (யூயம் யூயம்)=நீங்கள்] अवद्यात् (அவத்யாத் அவத்யாத்)=நிந்திக்கத்தகுந்த निरंहसः (நிரம்ஹஸः நிரம்ஹஸ:)=மிகுதியான பாபத்தினின்றும் निष्पृपत (நிஷ்ப்ருபத நிஷ்ப்ருபத)=நன்றாய்க் காப்பாற்ற வேண்டும். तत् (தத் தத்)=என்றால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட இவ்விஷயத்தை नः (நः ந:)=எங்களுக்கு मित्रः (மித்ரः மித்ர:)=மித்திரன் என்ற தேவனும் वरुणः (வருணः வருண:)=வருணன் என்ற தேவனும், अदितिः (அதிதிः அதிதி:)=அதிதி என்பவளும் सिंधुः (ஸிந்துः ஸிந்து:)=நதியின் அபிமானி தேவதையும், पृथिवी (ப்ருதிவீ ப்ருதிவீ)=பூதேவியும், उत (உத உத)=மேலும் द्यौः (த்யௌः த்யௌ:)=த்யுலோகாபிமானி தேவதையும் मामहन्ताम् (மாமஹந்தாம் மாமஹந்தாம்)=சம்மதிக்கவேண்டும். சூரியனும், மித்திரன் முதலிய தேவர்களும் பாபங்களை விலக்கவேண்டும்.

सविता पश्चात्सविता पुरस्तात्सवितोत्तरात्तात्सविताधरात्तात्।
सविता नस्सुवतु सर्वतातिं सविता नो रासतां दीर्घमायुः ॥
ओं शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः ।

ஸவிதா பஶ்சாத்ஸவிதா புரஸ்தாத்ஸவிதோத்தராத்தாத்

𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌽𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍। 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃॥ 𑌓𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃।

ஸவிதா பப்சாத் ஸவிதா புரஸ்தாத் ஸவிதோத்தராத் தாத் ஸவிதா அதராத்தாத்| ஸவிதா நஸ்ஸுவது ஸர்வதா திம் ஸவிதா நோ ராஸதாம் தீர்கமாயு:| ஓம் சாந்தி:,சாந்தி:, சாந்தி:||

सविता (𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ஸவிதா)=சூரியன் पश्चात् (𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 பப்சாத்)=மேற்கு திசையிலும் सविता(𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ஸவிதா)= சூரியன் पुरस्तात् (𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 புரஸ்தாத்)=கிழக்குதிசை யிலும் सविता (𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ஸவிதா)=சூரியன் उत्तरात्तात् (𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 உத்தராத்தாத்)=வடக்குத் திசையிலும் सविता (𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ஸவிதா)=சூரியன் अधरात्तात् (𑌅𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 அதராத்தாத்)=கீழ்த்திசையிலும் स्थित्वा (𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ஸ்தித்வா)=இருந்து கொண்டு सर्वतातिम् (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑌿𑌂 ஸர்வதாதிம்)=சமஸ்த மான அபீஷ்டங்களையும் सुवतु (𑌸𑍁𑌵𑌤𑍁 ஸுவது)=கொடு க்கவேண்டும். सविता (𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ஸவிதா)=சூரியன் दीर्घमा- युः (𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 தீர்க்கமாயு:)=நீண்ட ஆயுளை रासताम् (𑌰𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 ராஸதாம்)=கொடுக்கவேண்டும். शान्तिः (𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 சாந்தி:)=ஆத்யாத்மிக தாப நிவிருத்தியும், शान्तिः (𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 சாந்தி:)=ஆதிதைவிக தாப நிவிருத்தியும் शान्तिः (𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 சாந்தி:)=ஆதிபௌதிக தாப நிவிருத்தியும் [भवतु (𑌭𑌵𑌤𑍁 பவது)=உண்டாகவேண்டும்.]

இனி ஸாமவேதிகளின் உபஸ்தான மந்திரங்கள் எழு தப்படுகின்றன. காலையிலும் மாலையிலும் பின் எழுதப்படும் மந்திரக்களைப்படித்து உபஸ்தானஞ்செய்யவேண்டும். அவை யாவன—

१ यशोऽहं भवामि ब्राह्मणानां यशो राज्ञां यशो विशाम् । यशस्सत्यस्य भवामि । भवामि यशसां यशः । २ पुनर्मां यन्तु देवता या मदपचक्रमुः । महस्वन्तो महान्तो भवामि । अस्मिन् पात्रे हरिते सोमपृष्ठे । ३1रूपं रूपं मे दिश प्रातरह्नस्य तेजसः । सायमह्नस्य तेजसः। ४ अन्नमुग्रस्य प्राशिषम्। अस्तु वयि मयि त्वयीदम्। अस्तुत्वयिमयीदम् ॥ यदिदं पश्यामि चक्षुषा। त्वया दत्तंप्रभासया। तेनमाभुंज। तेनभुक्षिषीयतेनमाविश। ५ 2 अहर्नो अत्यपीपरद्रात्रिर्नो अतिपारयत् । रात्रिर्नो अत्यपीपरदहर्नो अतिपारयत् । ६ आदित्य नावमारोक्षं पूर्णामपरिपादिनीम् । अच्छिद्रां पारयिष्णवीं शतारित्रां स्वस्तये । ओंनम आदित्याय नम आदित्याय नम आदित्याय । उद्यन्तं त्वाऽऽदित्यानूदीयासम् । प्रतितिष्ठन्तं त्वाऽऽदित्यानु प्रतितिष्ठासाम् ॥ इति सायं प्रातः ॥

யஶோऽஹம் பவாமி ப்ராஹ்மணாநாம் யஶோ ராஜ்ஞாம் யஶோ விஶாம்। யஶஸ்ஸத்யஸ்ய பவாமி பவாமியஶஸாம் யஶ:। புநர்மாம் யந்து தேவதா। யா மதபசக்ரமு:। மஹஸ்வந்தோ மஹாந்தோ பவாமி। அஸ்மிந் பாத்ரே ஹரிதே ஸோமப்ருஷ்டே।

---

1. रूपं रूपं मे दिश प्रात रह्नस्य तेजसः (ரூபம் ரூபம் மே திஶ ப்ராதரஹ்நஸ்ய தேஜஸ: ரூபம் ரூபம் மேதிச, ப்ராதரன்ஹஸ்ய தேஜஸ:)=என்று காலையிலும் रूपं रूपं मे दिश सायमह्नस्य तेजसः (ரூபம் ரூபம் மே திஶ ஸாயமஹ்நஸ்ய தேஜஸ: ரூபம் ரூபம்மே திச ஸாயமன்ஹஸ்யதேஜஸ:)=என்று மாலையிலும் மாற்றிப் படிக்கவேண்டும்.

2. अहर्नो अत्यपीपरत् (அஹர்நோ அத்யபீபரத் அஹர்நோ அத்யபீபரத்)=என்றதைக் காலையிலும் रात्रिर्नो अत्यपीपरत् (ராத்ரிர்நோ அத்யபீபரத் ராத்ரிர்நோ அத்யபீபரத்)=என்றதை மாலையிலும் படிக்கவேண்டும்.

1 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌨𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃| 𑌸𑌾𑌯𑌮
𑌨𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃| 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌮𑍍| 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌿
𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍀𑌦𑌮𑍍| 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑌯𑍀𑌦𑌮𑍍| 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁
𑌷𑌾| 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌯𑌾| 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌂𑌜| 𑌤𑍇𑌨
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍀𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌶| 2 𑌅𑌹𑌰𑍍𑌨𑍋 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌪𑍀𑌪𑌰𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌰𑍍𑌨𑍋 𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍| 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑍋 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌪𑍀𑌪𑌰𑌦𑌹𑌰𑍍𑌨𑍋
𑌅𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍| 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾
𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍| 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇| 𑌓𑌂
𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯| 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍| 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌮𑍍| 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 ||

யசோஹம் பவாமி ப்ராம்ஹணுணும் யசோராக்ஞாம் யசோவிசாம் |யசஸ்ஸத்யஸ்ய பவாமி| பவாமி யசஸாம் யச:| புனர் மா யந்து தேவதா| யா மதபசக்ரமு:| மஹஸ்வந்தோ மஹாந்தோ பவாமி| அஸ்மின் பாத்ரே ஹரிதே ஸோமப்ருஷ்டே| 1 ரூபம் ரூபம் மே திச ப்ராதரன்ஹஸ்ய தேஜஸ:| ஸாயமன்ஹஸ்ய தேஜஸ:| அன்னமுக்ரஸ்ய ப்ராசிஷம்| அஸ்து வயிமயி த்வயீதம்| அஸ்து த்வயி மயீதம்| யதிதம் பஸ்யாமி சக்ஷுஷா| த்வயா தத்தம் ப்ரபாஸயா| தேந மா புஞ்ஜ| தேந புக்ஷிஷீய தேந மா விச|2அஹர்நோ அத்ய பீபரத் ராத்ரிர்நோ அதிபாரயத்| ராத்ரிர்நோ அத்யபீ பரத ஹர்நோ அதிபாரயத்| ஆதித்ப நாவமாரோக்ஷம் பூர்ணமபரிபாதிநீம்| அச்சித்ராம் பாரயிஷ்ண்வீம் சதாரித்ராம் ஸ்வஸ்தயே| ஓம் நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய, நமஆதித்யாய| உத்யந்தம் த்வா ஆதித்யானூதீயாஸம்| ப்ரதி திஷ்டந்தம் த்வா ஆதித்யானு ப்ரதிதிஷ்டாஸம்| இதிஸாயம் ப்ராத:||

(ப—ரை) 1 अहम् (அஹம் அஹம்)=நான் ब्राह्मणानाम् (ப்ராம்ஹணாநாம் ப்ராம்ஹணானும்)=பிராம்மணர்களுள் यशः (யஶ: யச:)=அதிகப் புகழ்பெற்றவனுக भवामि (ஹவாமி பவாமி)=ஆவேனுக. राज्ञाम् (ராஜ்ஞாம் ராக்ஞாம்)=அரசர்களுள் यशः (யஶ: யச:)=யசஸ்வியாகவும் विशाम् (விஶாம் விசாம்)= வைச்யர்களுள் यशः (யஶ: யச:)=யசஸ்வியாகவும் सत्यस्य—सत्, त्यत् (ஸத்யஸ்ய—ஸத், த்யத் ஸத்யஸ்ய—ஸத், த்யத்)= சுவரூபமான அதாவது:— பஞ்சபூதாத்மகமான பிரபஞ்த்திற்குள் यशः (யஶ: யச:)=யசஸ்வியாகவும் भवामि (ஹவாமி பவாமி)=ஆவேனுக. ஓ தேவர்களே! இவ்வுலகிலுள்ளவர்களனைவரிலும் நான் நற்புகழ் பெறும்படி அருள்புரிய வேண்டும் என்று கருத்து.

(2) याः (யா: யா:)=எந்த தேவதைகள் मत् (மத் மத்)= என்னிடமிருந்து अपचक्रमुः (அபசக்ரமு: அபசக்ரமு:)= விலகினுர்களோ அதாவது: எனக்கு அனுக்கிரஹஞ்செய்யும் விஷயத்தில் ஔதாஸீன்யத்தை வஹிக்கின்றனரோ [ताः (தா: தா:)=அந்த] देवताः (தேவதா: தேவதா:)=தேவதைகள் पुनः (புந: புந:)=திரும்பவும் मा (மா மா)=என்னை यन्तु (யந்து யந்து)=அடையட்டும். सोमपृष्ठे (ஸோமப்ருஷ்டே ஸோமப்ருஷ்டே)=கர்மஞ் செய்யுமிடமாயும் हरिते (ஹரிதே ஹரிதே)= ஜனித்தவர்களின் பாபத்தைப் போக்குகின்றதாயுமிருக்கிற अस्मिन्पात्रे (அஸ்மின்பாத்ரே அஸ்மின்பாத்ரே)=உத்தமமான இந்தக் கர்மபூமியில் महस्वन्तः (மஹஸ்வந்த: மஹஸ்வந்த:)= காந்தியுள்ளவனுகவும் महान्तः (மஹாந்த: மஹாந்த:)=எதிலும் பெரியவனுகவும் भवामि (ஹவாமி பவாமி)=ஆவேனுக.

(3) प्रातः (ப்ராத: ப்ராத:)=காலையில் अहूनस्य(அஹூநஸ்ய

அன்ஹஸ்ய)=பகலுக்கபிமானியான சூரியனது तेजसः (தெஜஸ: தேஜஸ:)=காந்தியினுடைய रूपम् (ரூபம் ரூபம்)=சுவரூபத்தையும் सायम् (ஸாயம் ஸாயம்)=மாலையில் अह्नस्य (அஹ்நஸ்ய அன்ஹஸ்ய)=பகற் கபிமானியான சூரியனுடைய तेजसः (தெஜஸ: தேஜஸ:)=காந்தியினுடைய रूपम् (ரூபம் ரூபம்)=சுவரூபத்தையும் मे (மெ மே)=எனக்கு दिश (திஶ திச)=கொடுப்பீர்களாக. ஓ தேவர்களே! பகல் இரவு எந்த நேரத்திலும் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கின்ற சரீர காந்தியைக் கொடுத்தருள வேண்டும் என்று கருத்து.

(4) वयि (வயி வயி)=நான் उग्रस्य (உக்ரஸ்ய உக்ரஸ்ய)=கெட்டகாரியஞ் செய்கின்றவனுடைய [यत् (யத் யத்)=எந்த] अन्नम् (அந்நம் அன்னம்)=அன்னத்தை प्राशिषम् (ப்ராஶிஷம் ப்ராசிஷம்)=புஜித்தேனோ इदम् (இதம் இதம்)=அந்தத்தோஷம் मयित्वयि (மயித்வயி மயித்வயி)=என்னிடத்திலும் உம்மிடத்திலும் अस्तु (அஸ்து அஸ்து)=இருக்கட்டும். त्वया (த்வயா த்வயா)=உம்மால் प्रभासया (ப்ரபாஸயா ப்ரபாஸயா)=வஸ்துக்களைப் பிரகாசப்படுத்தும் வாயிலாக. दत्तम् (தத்தம் தத்தம்)=கொடுக்கப்பட்ட यदिदम् (யதிதம் யதிதம்)=எந்தப் பார்க்கக்கூடாத வஸ்துவை चक्षुषा (சக்ஷுஷா சக்ஷுஷா)=கண்ணால் पश्यामि (பஶ்யாமி பஶ்யாமி)=பார்கின்றேனோ [तेन जातम् (தேநஜாதம் தேநஜாதம்)=அதன் மூலம் நேர்ந்த] इदम् (இதம் இதம்)=இந்தப்பாபம் त्वयि, मयि (த்வயிமயி த்வயி மயி)=உம்மிடத்திலும், என்னிடத்திலும் अस्तु (அஸ்து அஸ்து)=இருக்கட்டும். ஓ சூரியனே! உம்மால் தூண்டப்பட்டே நான் உண்ணக்கூடாத உணவுகளை யுட்கொள்வது, பார்க்கக்கூடத வஸ்துக்களைப்பார்ப்பது முதலிய பாபகாரி

யங்களைச் செய்வதால் அந்தப் பாபத்தில் பங்கு உமக்கும் உண்டு என்று கருத்து. तेन (தெந தேந)=மேற்சொல்லிய பாபங்காரணமாக माभुंज (மாபுஂஜ மாபுஞ்ஜ)=என்னைப் புஜித்துவிடாதே तेन (தெந தேந)=அதனால் माभुक्षिषीय (மாபுக்ஷிஷீய மாபுக்ஷிஷீய)=அழிந்து விடும்படி செய்யாதே. तेन (தெந தேந)=அதனால் [मयि (மயி மயி)=என்னிடம் [कोपेन (கொபெந கோபேன)=கோபத்துடன்] माविश (மாவிஶ மாவிச)=பிரவேசிக்காதே. ஓ சூரியனே! உமது தூண்டுதலாலேயே நான் அக்காரியங்களைச் செய்திருப்பதால் என்னிடம் கோபங்கொண்டு அக்காரியத்திற்காக எனக்குத் தீங்கிழைப்பது உசிதமல்ல என்று கருத்து.

(5) अहः (அஹஃ அஹ:)=பகற்கபிமானியான தேவன், அதாவது: சூரியன் नः (நஃ ந:)=எங்களை अत्यपीपरत् (அத்யபீபரத் அத்யபீபரத்)=சகலகாம சம்பூர்ணர்களாகச்செய்ய வேண்டும். रात्रिः (ராத்ரிஃ ராத்ரி:)=ராத்திரியின் அபிமானி தேவன், அதாவது: வருணன் नः (நஃ ந:)=எங்களை अतिपारयत् (அதிபாரயத் அதிபாரயத்)=துக்க சாகரத்தினின்றும் கரை ஏற்றி விடவேண்டும். रात्रिः (ராத்ரிஃ ராத்ரி:)=ராத்திரியின் அபிமானிதேவன் नः (நஃ ந:)=எங்களை अत्यपीपरत् (அத்யபீபரத் அத்யபீபரத்)=சகலகாம சம்பூர்ணர்களாகச் செய்யவேண்டும். अहः (அஹஃ அஹ:)=பகலுக்கபிமானிதேவன் नः (நஃ ந:)=எங்களை अतिपारयत् (அதிபாரயத் அதிபாரயத்)=துக்க ஸாகரத்தினின்றும் கரை ஏற்றிவிடவேண்டும்.

(6) आदित्य (ஆதித்ய ஆதித்ய)=ஓ சூரியனே! पूर्णम् (பூர்ணம் பூர்ணம்)=அபீஷ்டங்களால் நிறைந்ததாயும்,

अपरिपादिनीम् (அபரிபாதினீம்)=நாலாபக்கங்களிலும் செல்வதற்குத் தகுதியுள்ளதாயும், **अच्छिद्राम्** (அச்சித்ராம்)=அபமிருத்யுவாகிற துவாரமற்றதாயும் **पारयिष्णवीम्** (பாரயிஷ்ண்வீம்)=சம்சார சாகரத்தின் கரையை அடைவிக்கிறதாயும் **शतारित्राम्** (சதாரித்ராம்) = நூற்றுக்கணக்கான உபாயங்களாகிறதுடுப்புகளை யுடையதாயுமிருக்கிற **नावम्** (நாவம்)=சரீரமாகிற ஓடத்தை **स्वस्तये** (ஸ்வஸ்தயே)=மோக்ஷாந்தமான புருஷார்தத்தை யடைவதற்காக **आरोक्षम्** (ஆரோக்ஷம்)=அடையவேண்டும். ஓ சூரியனே! இந்தச் சரீரம் மோக்ஷாந்தமான புருஷார்த்தத்தை யடைவதற்குச் சாதனமாக ஆகும்படி அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். **ओम्** (ஓம்)=பிரணவத்தின் பொருளான பரப்பிரும்மத்தின் சுவரூபியான **आदित्याय** (ஆதித்யாய)=சூரியனுக்கு **नमः** (நம:)=நமஸ்காரம். இவ்விதமே மற்றுமிரண்டுதரம் படிக்கப்பட்டிருக்கின்ற **आदित्याय नमः** (ஆதித்யாய நம:)=என்றதற்குப்பொருள் கொள்ளவேண்டும். ஆதராதிசயத்தால் மூன்றுதடவை நமஸ்காரஞ் செய்யப்படுகின்றது. **आदित्य** (ஆதித்ய)=ஓ சூரியனே! **उद्यन्तम्** (உத்யந்தம்)=உதயமடைகின்ற **त्वा** (த்வா)=உம்மை **अनु** (அனு)=அனுசரித்து **उदीयासम्** (உதீயாஸம்)=விருத்தியடைய வேண்டும். **प्रतितिष्ठन्तम्** (ப்ரதிதிஷ்டந்தம்)=பிரதிஷ்டையை யடைகின்ற **त्वा** (த்வா)=உம்மை **अनु** (அனு)=அனுசரித்து **प्रतितिष्ठासम्** (ப்ரதிதிஷ்டாஸம்)=பிரதிஷ்டையை யடையவேண்டும். ஓ சூர்யனே

நீர் எவ்விதம் உதயமடைந்த பிறகு கிரமாய் விருத்தியை யடைகின்றீரோ அவ்விதமே நானும்கிரமமாய் விருத்திய டையவேண்டும். நீர் எவ்விதம் லோகத்தில்புகழ் பெற்றிரு க்கின்றீரோ அவ்விதமே நானும் புகழ் பெறவேண்டும் என் று கருத்து.

ஸாமவேதிகள் மத்தியாஹ்நத்தில் அடியில் எழுதப்பட டும் மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும்—

आदित्यनावमित्यस्य—परमेष्ठी ऋषिः, अनुष्टुप् च्छन्दः, आदित्यो देवता। आदित्योपस्थाने विनियोगः। (मन्त्रः) १ आदित्यनावमारोक्षं पूर्णामपरिपादिनीम्। अच्छिद्रां पारयिष्णवीं शतारित्रां स्वस्तये। ओम्, नम आदित्याय, नम आदित्याय, नम आदित्याय। उदुत्यमित्यस्य—सूर्य ऋषिः, गायत्रीच्छन्दः, सूर्योदेवा, अर्घ्यप्रदाने विनियोगः। (मन्त्रः) २ ओम्—उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्। [इत्यर्घ्यं दत्वा आकाश मुद्रां कृत्वा] ३ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च। ४ वृक्ष इव पक्वस्तिष्ठसि सर्वान् कामान् भुवस्पते। यस्त्वैवं वेद तस्मै मे भोगान् धुक्ष्वाक्षतान् बृहन्नृतं सत्ये प्रतिष्ठितम्। ५ भूतं भविष्यता सह। आकाश उपनिरज्यतु मह्यमन्नमथो श्रियम्। अभि भागोऽसि सर्वस्मिस्तदु सर्वं त्वयि श्रितम्। ६ तेन सर्वो मा विवासन विवासय। कोश इव पूर्णो वसुना त्वं प्रीतो ददसे धनम्। अदृष्टो दृष्टमाभर सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे। ७ आकाशस्यैष आकाशो यदेतद्भाति मण्डलम्। एवं त्वा वेद यो वेदेशानेशान् प्रयच्छ मे। ओंभूरित्यस्य—परमेष्ठीऋषिः, सूर्यो देवता, उपस्थाने विनियोगः। ८ओं भूर्भुवस्स्वरोम् सूर्य इव दृशे भूयासं, अग्निरिव तेजसा, वायुरिव प्राणेन, सोम इव गंधेन बृहस्पतिरिव बुद्ध्या, अश्विनाविव रूपेण इन्द्राग्नी इव बलेन ब्रह्मभाग एवाहं भूयासं, पाप्मभागा मे द्विषन्तः॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌋𑌕𑍍) 1𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍। 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇। 𑌓𑌮𑍍 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯। 𑌉𑌦𑍁𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯-𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌣𑍍𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌋𑌕𑍍) 2𑌓𑌮𑍍 𑌉𑌦𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌃। 𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂। 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌮𑍍। 3𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌗𑌾𑌦𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃। 𑌆𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚। 4𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂। 5𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌸𑌹। 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌋𑌤𑍍𑌯𑍃𑌤𑌯𑍋𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂। 𑌅𑌹𑌿𑌹𑌾𑌪𑍋𑌰𑌵𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌯𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂। 6𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌨𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌯। 𑌕𑍋𑌶 𑌇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌅𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌯𑍇 𑌯𑌤𑌃। 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌷𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌷𑌾𑌰𑌾𑌸 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇। 7𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑌸𑍍𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌂𑌗𑌮𑍍। 𑌏𑌵𑌂 𑌅𑌾 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑍋𑌵𑍇𑌦 𑌭𑌾𑌨𑍇𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇॥ 𑌓𑌮𑍍 𑌹𑌂𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। 8𑌓𑌮𑍍 𑌹𑌂𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌦𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌹𑍂𑌯𑌾𑌸𑌃। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾, 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌮 𑌇𑌵 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿

𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾, 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨, 𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍀 𑌇𑌵
𑌬𑌦𑍍𑌧, 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌾𑌤 𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌹𑌯𑌾𑌸𑌂, 𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌹𑌾𑌰𑌾
𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌃॥

ஆதித்ய நாவமித்யஸ்ய—பரமேஷ்டீ ரிஷி:| அநுஷ்டுப் சந்த:, ஆதித்யோ தேவதா, ஆதித்யோ பஸ்தானே விநியோக:| (மந்த்ர:) 1 ஆதித்ய நாவமாரோக்ஷம் பூர்ணுமபரிபாதினீம்| அச்சித்ராம் பாரயிஷ்ண்வீம் சதாரித்ராம்ஸ்வஸ்தயே| ஓம் நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய| உதுத்யமித்யஸ்ய— ஸூர்ய ரிஷி:, காயத்திரீ சந்த:, ஸூர்யோ தேவதா, அர்க்யப்ரதானே விநியோக: (மந்த்ர:)2 ஓம் உதுத்யஞ்ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ:| த்ருசே விஶ்வாய ஸூர்யம்| [இத்யர்க்யம்தத்வா ஆகாசமுத்ராம் க்ருத்வா]3 சித்ரம் தேவாநுமுதகாதனீகம் சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்னே: |ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷம் ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச| (4) வ்ருக்ஷ இவ பக்வஸ்திஷ்டஸி ஸர்வான் காமான் புவஸ்பதே| யஸ்த்வைவம்வேத தஸ்மைமே போகான் துக்ஷ்வாக்ஷதான்ப்ருஹன் ன்ருதம் ஸத்யே ப்ரதிஷ்டிதம்| (5) பூதம் பவிஷ்யதாஸஹ| ஆகாச உபனிரஜ்யது| மஹ்யமன்ன மதோஶ்ரியம் | அபி பாகோஸி ஸர்வஸ்மிம்ஸ்தது ஸர்வம் த்வயி ஶ்ரிதம்| (6) தேந ஸர்வோ டாவிவாஸந விவாஸய| கோசஇவ பூர்ணோ வஸுநா த்வம் ப்ரீதோ ததஸேதனம்| அத்ருஷ்டோ த்ருஷ்டமாபர ஸர்வாந் காமான் ப்ரயச்சமே| (7) ஆகாசஸ்யைஷஆகாசோ யதேதத் பாதி மண்டலம்| ஏவம் த்வா வேத யோவேதேசானேசான் ப்ரயச்சமே| ஓம் பூரித்யஸ்ய—பரமேஷ்டீ ரிஷி:, ஸூர்யோ தேவதா| உபஸ்தானே விநியோக:| (8) ஓம்

பூர்ப்புவ ஸ்வரோம்| ஸூர்ய இவ த்ருசே பூயாஸம், அக்னி ரிவ தேஜஸா, வாயுரிவ ப்ராணேந, ஸோம இவ கந்தேன ப்ருஹஸ்பதிரிவ புத்யா, அஸ்விநாவிவ ரூபேண இந்த்ராக்னீ இவ பலேன, ப்ரம்ஹபாக ஏவாஹம் பூயாஸம் பாப்மபாகா மே த்விஷந்த:||

आदित्यनावम् (ஆதித்யநாவம் ஆதித்யநாவம்)=என்ற முதல்மந்திரத்திற்கு 233வது பக்கத்திலும் **उदुत्यंजातवेदसम्** (உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் உதுத்யம் ஜாதவேதஸம்)=என்ற இரண்டாவது மந்திரத்திற்கு 198வது பக்கம் 3வது எண்ணுள்ள பாராவிலும் **चित्रंदेवानाम्** (சித்ரம் தேவாநாம் சித்ரம் தேவானாம்)=என்றமூன்ருவது மந்திரத்திற்கு 198வது பக்கம் 4வது எண்ணுள்ள பாராவிலும், பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(4) **भुवस्पते** (புவஸ்பதே புவஸ்பதே)=புவர்லோக பதியான ஓ சூரியனே! [**त्वम्** (த்வம் த்வம்)=நீர்] **पक्वः** (பக்வ: பக்வ:)=பழங்கள் நிறைந்த **वृक्षइव** (வ்ருக்ஷஇவ வ்ருக்ஷஇவ)= மரம்போல **तिष्ठसि** (திஷ்டஸி திஷ்டஸி)=இருக்கின்றீர். **यः, तु** (ய: து ய: து)=எவன் **एवम्** (ஏவம் ஏவம்)=மேற்சொல்லியப்பிரகாரம் **वेद** (வேத வேத)=உம்மை அறிவனோ **तस्मै** (தஸ்மை தஸ்மை)=அவனுக்கு **सर्वान्** (ஸர்வான் ஸர்வான்)= சமஸ்தமான **कामान्** (காமான் காமான்)=அபீஷ்டங்களை [**यच्छसि** (யச்சஸி யச்சஸி)=கொடுக்கின்றீர்.] **बृहन्** (ப்ருஹன் ப்ருஹன்)=தமது கிரணங்களால் உலகமெங்கும் வியாபரித்திருக்கின்றவரும் **ऋतम्** (ருதம் ருதம்)=அழிவற்றவரும் **सत्ये** (ஸத்யே ஸத்யே)=பாஞ்ச பௌதிகமான ஜகத்தில் **प्रतिष्ठितम्** (ப்ரதிஷ்டிதம் ப்ரதிஷ்டிதம்)=நிலை பெற்றவருமான [**त्वम्** (த்வம் த்வம்)=நீர்] **मे** (மே மே)=எனக்கு **अक्षतान्** (அக்ஷதான் அக்ஷ

தான்)=குறைவற்ற भोगान् (ஹொகாநு போகான்)=போகங் களை धुक्ष्व (யு க்ஷ்வ துக்ஷ்வ)=கொடுப்பீராக.

(5) आकाश: (ஆகாஶ: ஆகாச:)=எங்கும் பிரகாசிக் கின்ற சூரியன் भूतम् (ஹூதம் பூதம்)=உண்டான வஸ்துக் களை भविष्यता (ஹவிஷ்யதா பவிஷ்யதா)=உண்டாகப்போகிற வஸ்துவுடன் सह(ஸஹ ஸஹ)=கூட उपनिरज्यतु (உவநிரஜ்யது உபநிரஜ்யது)=விருத்தி செய்யட்டும். உண்டான நல்ல வஸ்துக்களையும் இனி உண்டாகப்போகின்ற நல்லவஸ்துக்க ளையும் சூரியன் எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருத் து. [स: (ஸ: ஸ:)=அந்தச்சூரியன்] अथो (அயொ அதோ) மேலும் मह्यम् (மஹ்யம் மஹ்யம்)=எனக்கு अन्नम् (அந்நம் அன் னம்)=அன்னத்தையும் श्रियम् (ஶ்ரியம் ஶ்ரியம்)=பொருளையும் [ददातु (஦஦ாது ததாது)=கொடுக்கட்டும்] [सूर्य (ஸூர்ய ஸூர்ய)=ஓ சூரியனே! त्वम् (த்வம் த்வம்)=நீர்] अभिभाग: (அபிஹாக: அபிபாக:)=எங்கும் யாவராலும் ஸேவிக்கத் தகுந்தவராக असि (அஸி அஸி)=இருக்கின்றீர். तद् (த஦் தது)=ஆகையினால் सर्वम् (ஸர்வம் ஸர்வம்)=சமஸ்தலோக மும் त्वयि (த்வயி த்வயி)=உம்மிடம் श्रितम् (ஶ்ரிதம் ஶ்ரிதம்)= வஸிக்கின்றது.

(6) तेन (தேந தேந) = சகலலோகமும் உம்மையே அண்டி இருப்பதால் सर्व: (ஸர்வ: ஸர்வ:)=எல்லாவஸ்துக் களின் சுவரூபியான [त्वम् (த்வம் த்வம்)=நீர் सर्वेण(ஸர்வேண ஸர்வேண)=சமஸ்தமான அபீஷ்டங்களோடு] मा विवासन (மாவிவாஸந மாவிவாஸன)=என்னை பிரித்து விடாமலிருப் பீராக. किन्तु (கிந்து கிந்து)=ஆனால் विवासय (விவாஸய விவாஸய) = சேர்த்துவையும். என்னிடத்தி லிருக்கின்ற

போக்ய வஸ்துக்களில் ஒன்றுகூட என்னை விட்டு விலகாமலிருக்கும்படி அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து वसुना (வஸுநா வஸுனு)=பணத்தினல் पूर्ण: (பூர்ண: பூர்ண:)=நிறைந்த कोश इव (கோஶ இவ கோச இவ)=பொக்கிஷம் போல प्रीत: (ப்ரீத: ப்ரீத:)=பிரீதியையடைந்த त्वम् (த்வம் த்வம்)=நீர் धनम् (தநம் தனம்)=வேண்டிய பொருளை दधसे (ததஸே ததஸே)=கொடுக்கிறீர். अदृष्ट: (அத்ருஷ்ட: அத்ருஷ்ட:)=கண்ணில்படாமல் மறைந்திருந்து கொண்டே दृष्टम् (த்ருஷ்டம் த்ருஷ்டம்)=திருஷ்டமான பொருளை आभर (ஆபர ஆபர)=சம்பாதித்து வைப்பீராக. सर्वान् कामान् (ஸர்வாந் காமாந் ஸர்வான் காமான்)=சமஸ்தமான அபீஷ்டங்களையும் मे (மே மே)=எனக்கு प्रयच्छ (ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச)=கொடுப்பீராக.

(7) ईशान (ஈஶாந ஈசான)=சகல ஜகத்திற்கும் நாயகனான ஓ சூரியனே! यदेतन्मण्डलम् (யதேதந்மண்டலம் யதேதன்மண்டலம்)=யாவராலும் பார்க்கப்படுகின்ற யாதொரு மண்டலமுண்டோ एष: (ஏஷ: ஏஷ:)=இந்தமண்டலம் आकाशस्य (ஆகாஶஸ்ய ஆகாசஸ்ய)=எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற ஆகாசத்திற்கும் आकाश: (ஆகாஶ: ஆகாச:)=பிரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றதாக भाति (பாதி பாதி)=பிரகாசிக்கின்றது. य: (ய: ய:)=எந்த [अहम् (அஹம் அஹம்)=நான்] एवम् (ஏவம் ஏவம்)=இவ்விதம் वेद (வேத வேத)=அறிந்திருக்கின்றேனே [तस्मै (தஸ்மை தஸ்மை)=அந்த] मे (மே மே) எனக்கு ईशान् (ஈஶாந் ஈசாந்)=அபீஷ்டங்களை प्रयच्छ (ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச)=கொடுப்பீராக. ஓ சூரியனே! உமது மண்டலம் ஆகாசத்திற்கும் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கின்றது

பற்றி உமது மஹிமை அளவிட முடியாதது. அத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த உம்மைநான் தியானஞ்செய்வதால் எனக்கு அபீஷ்டங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

(8) दृशे (ദൃശേ த்ருசே)=திருஷ்டியில் सूर्य इव (സൂര്യ ഇവ ஸுர்ய இவ)=சூர்யன் போல भूयासम् (ഭൂയാസം பூயாஸம்)=ஆகவேண்டும். சூரியன் எவ்விதம் நுட்பமான பொருளையும் பிரகாசப் படுத்துகிறானோ அவ்விதமே எனது திருஷ்டிக்கும் நுட்பமான பொருளைக் கிரஹிக்கும் திறமை உண்டாகவேண்டும் என்று கருத்து. तेजसा (തേജസാ தேஜஸா)=சரீர காந்தியால் अग्निरिव (അഗ്നിരിവ அக்னிரிவ)=நெருப்பைப் போலவும், प्राणेन (പ്രാണേന ப்ராணேன)=வேகமானகதியால் वायुरिव (വായുരിവ வாயுரிவ)= காற்றுபோலவும் गंधेन (ഗംധേന கந்தேன)=வாசனையால் सोम इव (സോമ ഇവ ஸோமஇவ)=சோமன் என்ற தேவன் போலவும் बुद्ध्या (ബുദ്ധ്യാ புத்யா)=புத்தியால் बृहस्पतिरिव (ബൃഹസ്പതിരിവ ப்ருஹஸ்பதிரிவ) = பிரஹஸ்பதி போலவும் रूपेण (രൂപേണ ரூபேண)=சரீரசோபையால் अश्विना-विव (അശ്വിനാവിവ அஶ்விநாவிவ)=அச்வினீதேவர்கள் போலவும் बलेन (ബലേന பலேன)=பலத்தினால் इन्द्राग्नीइव (ഇന്ദ്രാഗ്നീ ഇവ இந்த்ராக்னீ இவ)=இந்திரன் அக்னி என்ற தேவர்கள் போலவும் [भूयासम् (ഭൂയാസം பூயாஸம்)=ஆகக்கடவேன்] [हे भगवन् (ഹേ ഭഗവന് ஹே பகவன்)=ஓ பகவானே !] ब्रह्मभागे (ബ്രഹ്മഭാഗേ ப்ரம்ஹபாகே)=ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய லோகத்தில் एव (ഏവ ஏவ)நிச்சயமாய் भूया-सम् (ഭൂയാസം பூயாஸம்)=வாசஞ் செய்யக்கடவேன் मे (മേ மே)=என்னுடைய द्विषन्त: (ദ്വിഷന്തഃ த்விஷந்த:)=சத்து

ருக்கள் **पाप्मभागा:** (வாவூஹாமாஃ பாப்மபாகா:)=எனது பாபத்தில் பங்குள்ளவர்களாக [**भवन्तु** (ஹவஙு பவந்து)= ஆகட்டும்.]

இவ்விதம் மூன்று வேதிகளும் அவரவர்க்கு ஏற்பட்ட மந்திரங்களைப்படித்து மூன்று காலங்களிலும் உபஸ்தானஞ் செய்து கொண்டு பிறகு—

संध्यायै नम: । सावित्र्यै नमः। गायत्र्यै नमः। सरस्वत्यै नमः॥

ஸஂயாயை நமஃ। ஸாவித்ர்யை நமஃ! மாயத்ர்யை நமஃ। ஸரஸ்வத்யை நமஃ।

ஸந்த்யாயை நம:| ஸாவித்ர்யை நம:| காயத்ர்யை நம:| ஸரஸ்வத்யை நம:|

என்று சொல்லி எந்தத்திக்கை நோக்கி ஜபஞ்செய்கி ருேனோ அந்தத்திக்கிலிருந்து முறையே நான்கு திக்கிலும் ஸந்தியாபி மானி தேவதை, காயத்திரீ என்ற தேவதை ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதை இவர்களிருப்பதாகப் பாவித்து அந்தந்தத்திக்கை நோக்கி அஞ்ஜலிபந்தஞ் செய்யவேண்டும். ஷெ தேவதைகளைக் குறித்து அஞ்ஜலிபந்தரூபமான நமஸ் காரத்தைச் செய்கின்றேன் என்று பொருள். பிறகு **सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः** (ஸவ-ாஹொ தெவதாஹொ நமொ நமஃ ஸர்வாப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:)=என்று சொல்லி எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்ய வேண்டும். பிறகு—

कामोऽकार्षीदिति महामन्त्रस्य । वामदेव ऋषिः । गायत्रीच्छन्दः। परमात्मा देवता । समस्तपापक्षयार्थे जपे विनियोगः। (मन्त्र:) कामोऽकार्षीन्मन्युरकार्षीन्नमो नमः ।

𑌯 𑍌𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌧𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑍇। 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌵𑍈 𑌨𑌮𑌃। (2) 𑌋𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂। 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌵𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃।

யமாய, ரிதமித்யனயோ:—பரமேஷ்டீ ரிஷி:| அனுஷ்டுப்சந்த:|யமப்ரும்ஹணீ தேவதே| உபஸ்தானே வினியோக:| (மந்த்ர:) யமாய தர்மராஜாய ம்ருத்யவேசாந்தகாய ச| வைவஸ்வதாய காலாய ஸர்வபூதக்ஷயாய ச | ஔதும்பராய தத்னாய நீலாய பரமேஷ்டினே| வ்ருகோதராய சித்ராய சித்ரகுப்தாய வைநம:| (2) ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ண பிங்களம்| ஊர்த்வ ரேதம் விரூபாக்ஷம் விஸ்வரூபாயவைநமோ நம:||

மேற்படித்தஇரண்டுமந்திரங்களுள்முதல்மந்திரத்தைத் தெற்கு முகமாக நின்றுபடித்து யமனைஸ்துதிக்கவேண்டும். (1) யமன், தர்மராஜன், ம்ருத்யு, அந்தகன், வைவஸ்வதன் காலன், ஸர்வ பூதக்ஷயன், ஔதும்பரன், தத்னன், நீலன், பரமேஷ்டி, விருகோதரன், சித்திரன், சித்திரகுப்த்தன் என்று பெயருள்ள யமதர்ம ராஜனுக்கு நமஸ்காரம்.

(2) இரண்டாவது மந்திரத்தால் வடக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு மஹாதேவனை ஸ்துதிக்கவேண்டும். ऋतं, सत्यम् (𑌋𑌤𑌂, ருதம் ஸத்யம்)=பாரமார்த்திகசத்யத்வம் என்றதர்மமுள்ளதாயிருக்கிற यत्परं ब्रह्म (𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 யத்பரம் ப்ரஹ்ம)=எந்த பரப்பிரும்மமுண்டோ [तत् (𑌤𑌤𑍍 தத்)=அந்தப் பிரும்மம் भक्तानुग्रहाय (𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 பக்தானுக்ரஹாய)=பக்தர்களை யனுக்கிரஹிப்பதற்காக] कृष्णपिङ्गलम् (𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 க்ருஷ்ண பிங்களம்)=கருப்பு சிவப்பு

நிறமுள்ளதும், **ऊर्ध्वरेतम्** (ஊர்த்வரேதம் ஊர்த்வரேதம்)=யோக சக்தியால் தனது வீர்யத்தை பிரும்மரந்திரத்தில் தரித்ததும், **विरूपाक्षम्** (விரூபாக்ஷம் விருபாக்ஷம்)=மூன்று கண்ணுள்ளதுமான **पुरुषम्** (புருஷம் புருஷம்)=உமாமஹேஸ்வர வடிவமாக [**भवति** (பவதி பவதி)=ஆகின்றது.] **विश्व-रूपाय** (விஶ்வரூபாய விஸ்வரூபாய)=சகல ஜகத்திற்கும் காரணமாயிருப்பதுபற்றி எல்லா உலக வடிவமான மஹாதேவனுக்கு **नमो नमः** (நமோ நம: நமோ நம:)=பலதடவை நமஸ்காரம். பாதிபாகத்தில் பார்வதி, பாதிபாகத்தில் மஹேஸ்வரன் என்று அர்த்தநாரீஸ்வரவடிவமாய் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பார்வதியின் பாகம் கருத்தும் மஹேஸ்வர பாகம் சிவந்துமிருப்பதால் **कृष्णपिङ्गलम्** (க்ருஷ்ணபிங்கலம் க்ருஷ்ண பிங்களம்)=என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு காலையிலும், மத்யாந்ஹத்திலும் கிழக்கு முகமாகவும், மாலையில் மேற்கு முகமாகவும், திரும்பிநின்று கொண்டுபின் எழுதப்படுவனவற்றைப் படிக்கவேண்டும்.

१ नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि। नमोऽस्तु नर्मदे तुभ्यं त्राहिमां विषसर्पतः। २ अपसर्प सर्प भद्रंते दूरं गच्छ महायशाः। जनमेजयस्य यज्ञान्ते अस्तीकवचनं स्मरन्। ३ जरत्कारोर्जरत्कार्वां समुत्पन्नो महायशाः। अस्तीकस्सत्यसंधो मां पन्नगेभ्योऽभिरक्षतु।

1. நர்மதாயை நம: ப்ராத: நர்மதாயை நமோ நிஶி। நமோ஽ஸ்து நர்மதே துப்யம் த்ராஹி மாம் விஷஸர்பத:। 2. அபஸர்ப ஸர்ப பத்ரந்தே தூரம் கச்ச மஹாயஶா:। ஜநமேஜயஸ்ய யஜ்ஞாந்தே அஸ்தீகவசநம் ஸ்மரந்। 3. ஜரத்காரோர்ஜரத்கார்வாம் ஸமுத்பந்நோ மஹாயஶா:। அஸ்தீகஸ்ஸத்யஸந்தோ மாம் பந்நகேப்யோऽபிரக்ஷது॥

(1) நர்மதாயை நம: ப்ராத: நர்மதாயை நமோ நிசி| நமோஸ்து நர்மதே துப்யம் த்ராஹி மாம் விஷஸர்பத:| (2) அபஸர்பஸர்ப பத்ரந்தே தூரம் கச்ச மஹாயசா:| ஜனமேஜயஸ்ய யக்ஞாந்தே அஸ்தீக வசனம் ஸ்மரன்| (3) ஜரத்காரோர்ஜரத்கார்வாம் ஸமுத்பன்னோ மஹாயசா:| அஸ்தீகஸ்ஸத்பஸந்தோ மாம் பன்னகேப்யோ அபிரக்ஷது||

என்ற சுலோக ரூபமான மந்திரத்தால் சர்பபாதை விலக வேண்டுமென்றுப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். அவற்றுள் முதல் சுலோகத்தால் நர்மதை என்ற நதியின் அபிமானி தெவதையும், இரண்டாவது மந்திரத்தால் சர்பராஜனும் மூன்றாவது மந்திரத்தால் அஸ்தீகர் என்ற மஹருஷியும் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர். (1) காலையில் நர்மதை என்ற நதியின் அபிமானி தேவதைக்கு நமஸ்காரம். இரவில் நர்மதைக்கு நமஸ்காரம். ஓ நர்மதாதேவியே! உனக்கு மற்றுமுள்ள நேரங்களிலும் நமஸ்காரம். என்னை விஷப்பாம்புகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவாயாக.

(2) ஜனமே ஜயன் என்ற மஹாராஜன் ஸர்பயாகம் என்ற கர்மாவில் பாம்புகளை எல்லாம் அழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது வாஸுகியால் தூண்டப்பட்ட அஸ்தீகர் என்ற மஹருஷி ஜனமேஜயரின் யாக பூமி சென்று யாகத்தை நிறுத்தும் படிப் பிரார்த்தித்தார். அதன்பேரில் ஜனமேஜயமஹாராஜன் யாகத்தை நிறுத்தினன். அப்பொழுதுபாம்புகளைப்பார்த்து அஸ்தீகர் என்றமஹருஷி "நம்மை எவர்கள் நினைக்கின்றார்களோ அவர்கள் சமீபம் நீங்கள்போகக்கூடாது" என்று பாம்புகளைப்பார்த்து உத்தரவிட்டதாகவும், அதன்படியே எல்லாப்பாம்புகளும் பிரதிக்ஞை செய்து

கொடுத்து "இவ்வுத்தரவை எந்தப்பாம்பு மீறி நடக்கின் றதோ அதன் தலை நூறுசுக்காக வெடித்துப்போகக்கடவது" என்று சபதங் கூறியதாகவும் மஹாபாரதத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கதையைக் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவும். அதிகக் கீர்த்திவாய்ந்த ஓ பாம்பே! இவ் விடம் விட்டு வேறிடஞ் சென்றுவிடு. உனக்குக்ஷேமமுண் டாகட்டும். ஜனமேஜயமஹாராஜனுடைய யாகத்தின் முடி வில் அஸ்தீகர் சொல்லிய வார்த்தையைக் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு வெகுதூரஞ் சென்று விடு என்று கருத்து.

(3) ஜரத்காரு என்று மஹருஷிக்கு ஜரத்காரு என்ற ஸ்திரீ யினுடம் பிறந்தவரும், மிக்கக்யாதிபெற்றவரும், ஸத் தியத்தினின்றும் வழுவாதவருமான அஸ்தீகர் என்ற மஹ ருஷி என்னைப் பாம்புகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவாராக.

१ नमस्सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे।
त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे विरिंचिनारायणशंकरात्मने ॥
२ ध्येयस्सदासवितृमण्डलमध्यवर्तीनारायणस्सरसिजासनसन्निविष्टः
केयूरवान्मकरकुण्डलवान् किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः॥
३ शंखचक्रगदापाणे द्वारकानिलयाच्युत।
गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम्॥
४ आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम्।
सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति ॥

(1) நமஸ்ஸவித்ரே ஜகதேக சக்ஷுஷே ஜகத்ப்ரஸூ திஸ்திதிநாசஹேதவே। த்ரயீமயாய த்ரிகுணாத்மதாரி ணே விரிஞ்சிநாராயணசங்கராத்மநே ॥ (2) த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்தீ நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நி விஷ்ட:। கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந் கிரீடீ ஹாரீ ஹிர

𑌣𑍍𑌮𑌯𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌃 ॥(3) 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 । 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ (4) 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

(1) நமஸ்ஸவித்ரே ஜகதேக சக்ஷுஷே ஜகத்ப்ரஸூதி ஸ்திதி நாச ஹேதவே | த்ரயீமயாய த்ரிகுணாத்ம தாரிணே விரிஞ்சி நாராயண சங்கராத்மனே|| (2) த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ரு மண்டல மத்யவர்தி நாராயணஸ்ஸரஸி ஜாஸநஸன்னிவிஷ்ட:| கேயூரவான் மகரகுண்டலவான் கிரீடீ ஹாரீ ஹிரண்மயவபு:த்ருதசங்க சங்கர:|| (3) சங்கசக்ர கதா பாணே த்வாரகா நிலயாச்யுத| கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் சரணாகதம்|| (4) ஆகாசாத் பதிதம் தோயம் யதா கச்சதி ஸாகரம்| ஸர்வதேவநமஸ்கார: கேசவம் ப்ரதிகச்சதி||

இவைகளைப் படித்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும். (1) ஜகத்திற்கு மற்ற இந்திரியங்களுட் சிறந்த இந்திரியமான நேத்திரேந்திரியமாக விளங்குகின்றவரும், ஜகத்தின் உத்பத்தி, பாலனம், சம்ஹாரம் இவைகட்குக்காரணபூதரும். மூன்று வேத சுவரூபியும், சத்வம், ரஜஸ் தமஸ் என்ற மூன்றுகுணமுள்ள பிராணிகளை ரக்ஷிப்பவரும், பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் இவர்களின் சுவரூபியுமான சூரியனுக்கு நமஸ்காரம்.

(2) ஸ்ரீமந் நாராயணன் சூர்யமண்டலத்தின் மத்தியில் வஸிப்பவராகவும், பத்மாசனத்திலுட்கார்ந்திருப்பவராகவும், தோள்வளையை அணிந்தவராகவும், காதில் மகரகுண்டலத்தைத் தரித்தவராகவும், கிரீடம் தரித்தவராகவும், முக்

தாஹார மணிந்தவாகவும். சுவர்ணமயமான சரீரத்தை யுடையவராகவும், சங்கம், சக்கிரம், என்ற ஆயுதங்களைக் கையில் தரித்துக்கொண்டிருப் பவராகவும் தியானிக்கத் தகுந்தவர். அதாவது மேற்சொல்லியபடி ஸ்ரீமந்நாராயண னைத்தியானிக்க வேண்டும்.

(3) சங்கம், சக்கிரம், கதை இவைகளைக் கையிலணிந் தவரே! துவாரகாபட்டணத்தில் வஸிப்பவரே! தம்மை உபாஸிப்பவரைக் கைவிடாதவரே! எல்லாப் பிராணிகளை யும் காப்பாற்றுகிறவரே! செந்தாமரைப் புஷ்டம்போன்ற கண்களையுடையவரே! சரணமடைந்த என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

(4) ஆகாசத்தினின்றும் பூமியில்விழுந்தஜலம் எவ்வி தம் முடிவில் சமுதிரத்தை வந்தடைகின்றதோ அவ்விதமே எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்துசெய்யப்படும் நமஸ்காரம் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அடைகின்றது. பலநதிகள் வாயிலாக ஜலம் சமுத்திரத்தை வந்தடைந்தபோதிலும் நதிகள் எவ் விதம் அந்தஜலத்தைத் தன்னிடம் தேக்கிவைத்துக் கொள் ளுகிறதில்லையோ அவ்விதமே நாம் எந்தத்தேவதையைக் குறித்து நமஸ்காரஞ் செய்தபோதிலும் அந்த நமஸ்காரம் அந்தத் தேவதையினிடமே தங்கிவிடாமல் அந்தத்தேவ தையைச் சரீரமாயுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனை வந்தடைந்து விடுகிறது. अङ्गान्यन्या देवताः (அங்காந்யந்யா தேவதா: அங் கான்யன்யா தேவதா:)=என்றபடி எல்லாதேவர்களும் பக வானின் அங்கபூதர் களாயிருப்பதால் நமஸ்காரத்தை பெற் றுக் கொண்டு பலனளிப்பவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனே என்று கருத்து.

பிறகு अभिवादये भो: (𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌭𑍋𑌃 அபிவாதயே போ:)=என்றதைப்படித்து அபிவாதனஞ்செய்து

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृते: स्वभावात्। करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि॥

𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥

காயேன வாசா மனஸேந்திரியைர்வா புத்யாத்மனுவா ப்ரக்தே: ஸ்வபாவாத் । கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை நாராயணுயேதி ஸமர்ப்பயாமி ॥

என்று சொல்லி நாமனுஷ்டித்த சந்தியாவந்தனம் என்ற கர்மத்தை ஸ்ரீமந் நாராயணனிடம் அர்பணம் (ஒப்படைத்தல்) செய்யவேண்டும். பிறகு

प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तप:कर्मात्मकानि वै। यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम्॥ श्रीकृष्ण, कृष्ण, कृष्ण॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈। 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌂॥ ஸ்ரீ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣॥

ப்ராயஸ்சித்தான்யசேஷாணி தப: கர்மாத்மகானி வை யானி தேஷாமசேஷாணும் க்ருஷ்ணுனுஸ்மரணம் பரம்॥ ஸ்ரீகிருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண॥

என்று, அனுஷ்டித்த கர்மத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற குறைவு ஆதிக்யம், மந்திரலோபம், தந்திரலோபம் முதலிய தோஷம் விலகி ஸபலமாயாவதற்காக ஜபிக்க வேண்டும்.

பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து **संध्याजपात्मकं कर्म ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु** (𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ஸந்த்யாஜபாத்மகம் கர்ம ஓம் தத்ஸத் ப்ரம்ஹார்ப்பணமஸ்து)=என்று சொல்லித் தீர்த்தத்தைக் கையிலெடுத்து பூமியில் விடவேண்டும். பிறகு—

अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुष्वप्नियँ सुव। विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव। यद्भद्रं तन्म आसुव॥

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌵 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵 । 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮 𑌆𑌸𑍁𑌵 ॥

அத்யாநோ தேவ ஸவித: ப்ரஜாவத்ஸாவீ ஸ்ஸௌபகம் பரா துஷ்வப்னியம் ஸுவ| விஸ்வானி தேவஸவிதர் துரிதானி பராஸுவ| யத்பத்ரம் தன்ம ஆஸுவ||

என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஜபஞ் செய்த விடத்தைப் புரோக்ஷணஞ்செய்து அவ்விடத்தினின்றும் கொஞ்சம் மண்ணை எடுத்து ஹிருதயத்தில் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். சிலர் நெற்றியிலும் தரித்துக்கொள்ளுகின்றனர்.

(ப—ரை) **सवितः** (𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 ஸவித:)=சகலப் பிராணிகளையும் தூண்டுகின்ற **देव** (𑌦𑍇𑌵 தேவ)=ஓ நாராயணனே! **अद्य** (𑌅𑌦𑍍𑌯 அத்ய)=இப்பொழுது **नः** (𑌨𑌃 ந:)=எங்களுக்கு **प्रजावत्** (𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑍍 ப்ரஜாவத்)=புத்திரன், பௌத்திரன் முதலிய சந்ததிகளுடன் கூடிய **सौभगम्** (𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍 ஸௌபகம்)=பாக்யத்தை **सावीः** (𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃 ஸாவீ:)=கொடுக்கவேண்டும். **दुष्वप्नियम्** (𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌿𑌯𑌂 துஷ்வப்னியம்)=கெட்ட சுவப்ன நிமித்தமாயுண்டான அனிஷ்டத்தை **परासुव** (𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵 பராஸுவ)=நாசஞ் செய்யவேண்டும். **सवितः** (𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 ஸவித:)=

எல்லாப் பிராணிகளையும் தூண்டுகின்ற ஓ நாராயணனே ! दुरितानि (𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 துரிதானி)=பாபங்களை परासुव (𑌪𑌰𑌾𑌸𑍁𑌵 பராஸுவ)=நாசஞ்செய்ய வேண்டும். यत् (𑌯𑌤𑍍 யத்)= எந்த भद्रम् (𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 பத்ரம்)=கல்யாண முண்டோ तत् (𑌤𑌤𑍍 தத்=அதை मे (𑌮𑍇 மே)=எனக்கு आसुव (𑌆𑌸𑍁𑌵 ஆஸுவ)=கொடுக்கவேண்டும்.

இக்கலியுகத்தில் பின்னர் வரும்மனிதர்கள் பலவித அசௌகரியங் களால் வைதிகமான சகலகர்மங்களையும் அனுஷ்டிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாக யிருப்பார்களென் றுமுன்னரே கருதி மஹான்களான மஹருஷிகள் மற்றெல் லாக்கர்மங்களை அனுஷ்டிக்காமல் விட்டுவிடினும் சந்தியாவந் தனம் ஒன்றையாவது விடாமல்அனுஷ்டித்துவருவானாயின் பிராமமண்யத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டவனாவானென் றும், அதன்மூலமே இம்மை மறுமைகளில் சகல க்ஷேமத் தையும் பெறுவான் என்றும் கருணையால் இச்சந்தியானுஷ் டானத்தை உபதேசித்திருப்பதால் இவ்வுத்தம காரியத்தி லும் ஆலஸ்யம்கொள்ளாது அனுஷ்டித்தல் அவசியமென ஏற்பட்டது.

शाश्वतधर्मगोप्ता, सर्वकर्मसमाराध्यः श्रीवासुदेवः प्रीयताम् ॥

𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥

சுபம்.

ஸந்தியா மந்திரார்த்தம் முற்றிற்று.

॥ शाश्वतधर्मगोप्त्रे श्रीमते वासुदेवाय नमः ॥

॥ संध्यावन्दनम् ॥

ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेदात्मनो हितम् ।
गुरुं विष्णुं नमस्कृत्य मातापित्रोस्तथैव ॥

॥ प्रातस्स्मरणीयम् ॥

दक्ष:—ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारिर्भानुश्शशी भूमिसुतो बुधश्च ।
गुरुश्च शुक्रः सहभानुजेन कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
भृगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ।
दाल्भ्यो मरीचिश्च्यवनोऽथदक्षः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
सनत्कुमारश्च सनन्दनश्च सनातनोप्यासुरिसिंहळौ च ।
सप्तस्वरास्सप्तरसातलानि कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
सप्तार्णवास्सप्तकुलाचलाश्च सप्तर्षयश्चोपवनानि सप्त ।
भूरादिलोका भुवनानि सप्त कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
पृथ्वीसगंधा सरसास्तथाऽऽपः स्पर्शश्च वायुर्ज्वलितञ्च तेजः ।
नभः सशब्दं महता सहैव कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥
इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वा शृणुयाच्च तद्वत् ।
दुःस्वप्ननाशस्त्विह सुप्रभातं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात्॥ इति
स्मृतिरत्ने—महाभारतमाख्यानं क्षितिं गां च सरस्वतीम् ।
ब्राह्मणान्केशवञ्चैव प्रातरुत्थाय कीर्तयेत् ॥

ब्रह्माणं शंकरं विष्णुं यमं रामं दनुं बलिम् ।
सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यं दुःस्वप्नस्तस्य नश्यति॥
पुण्यश्लोको नळो राजा पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ।
पुण्यश्लोका च वैदेही पुण्यश्लोको जनार्दनः ॥
कार्कोटकस्य नागस्य दमयन्त्या नळस्य च ।
ऋतुपर्णस्य राजर्षेः कीर्तनं कलिनाशनम् ॥ इति ॥
शांडिल्यः—उच्चैःस्वरेण यः प्रातःस्तोतुमिच्छेदनन्यधीः।
वासुदेवादिदेवानां नामसंकीर्तनं चरेत् ॥ इति ॥

॥ अथसंध्यानुष्ठानक्रमः ॥

अथाचमन मन्त्रः ॥

अच्युताय नमः। अनन्ताय नमः। गोविन्दाय नमः। என்று தீர்த்தப்பிராசனம் செய்து केशव। नारायण। माधव। गोविन्द। विष्णो। मधुसूदन । त्रिविक्रम । वामन श्रीधर । हृषीकेश । पद्मनाभ। दामोदर।

என்று சொல்லி முறையே வலதுகன்னம் இடது கன்னம், வலதுகண் இடதுகண், வலதுநாசி இடதுநாசி, வலது காது இடதுகாது, வலதுதோள் இடது தோள் இவைகளை முறையே கட்டைவிரல், பவித்திரவிரல், ஆள்காட்டிவிரல், சுண்டிவிரல், நடுவிரல் இவைகளால் ஒவ்வொரு விரலால் இரண்டு அங்கம்வீதம் தொட்டுக்கொண்டு மீதமுள்ள पद्मनाभ (ஷஷ்நாஹ பத்மநாப)=என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி எல்லா விரலாலும் மார்பையும், दामोदर (தாமோதர தாமோதர)= என்று சொல்லி முன்போலவே எல்லாவிரலாலும் சிரஸ்ஸையும் தொட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்து முடிப்பது "ஆசமனம்" எனப்படும். இவ்வித மிரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

अथप्राणायाम:॥

प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा । देवी गायत्री च्छन्द: । परमात्मा देवता । प्राणायामे विनियोग: । भूरादिसप्तव्याहृतीनां अत्रि-भृगु-कुत्स-वसिष्ठ-गौतम-काश्यप-आङ्गिरसा: ऋषय: ।गायत्री-उष्णिक्-अनुष्टुप्-बृहती-पङ्क्ति-त्रिष्टुप्-जगत्य:-छन्दांऽसि। अग्नि-वायु-अर्क-वागीश-वरुण-इन्द्र-विश्वेदेवा देवता: । गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्र: । देवी गायत्री च्छन्द: । सविता देवता । प्राणायामेविनियोग: । शिरो मन्त्रस्य, ऋषि: प्रजापति: । यजुश्छन्द: । अग्नि-वायु-सूर्या देवता: । प्राणायामे विनियोग: । ओं भू: । ओं भुव: । ओंऽसुव: । ओं मह: । ओं जन: । ओं तप:। ओंऽसत्यम्। ओं तत्सवितुर्वरेणियं, भर्गोदेवस्य धीमहि । धियो यो न: प्रचोदयात् ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवस्सुवरोम् ।

(ஸங்கல்பமந்திரம்) ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यामुपासिष्ये என்று காலையிலும், माध्यन्दिनसंध्यामुपासिष्ये என்று மத்தியான்ஹத்திலும் सायं संध्यामुपासिष्ये என்று மாலையிலும் சொல்லிக்கொண்டு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.

வடகலையார் ஸம்பிரதாயம்—श्रीभगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं संध्यामुपासिष्ये । என்பதாம்.

(ஸ்மா—ம்) ओंश्रीकेशवायनम:* என்றுசொல்லி நடுவிரலால், அல்லது பவித்திரவிரலால் ஜலத்தில் பிரணவத்தை எழுதி

---

* (साम) अपवित्र: पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा । यस्स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्यांभ्यन्तरश्शुचि:॥ ओंश्रीकेशवाय नम: ।

அத்தீர்த்தத்தை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியில் தடவிக் கொள்ளவேண்டும்.) **अथमार्जनम्।** (இனிமார்ஜனம் சொல்லப்படுகிறது.)

*आपो हिष्ठेति मन्त्रस्य,-सिंधुद्वीप ऋषिः, देवी गायत्री च्छन्दः, आपो देवता, मार्जने विनियोगः।(मन्त्रः) आपो हि ष्ठा मयोभुवः। तान ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसः। तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वः। यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथाच नः। ओं भूर्भुवस्सुवः।

என்று சொல்லி 7-பாதங்களால் சிரஸ்ஸிலும், 8-வது பாதத்தால் இரண்டு பாதங்களிலும், 9-வது பாதத்தினுல் திரும்பவும் சிரஸ்ஸிலும், வியாஹிருதியினுல் எல்லா அங்கங்களிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடங்களில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்வது அவசியம். பிறகு காலையில்

सूर्यश्चेत्यनुवाकस्य, अग्निः ऋषिः, गायत्री च्छन्दः, सूर्यो देवता, अपां प्राशने विनियोगः॥

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு பின்வரும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

---

* सा (மத்தியாந்ஹத்தில்) तरत्समेत्येतेषाम्-वामदेव ऋषिः। गायत्री च्छन्दः। सोमो देवता। आपो हि ष्ठेति मन्त्रस्य-सिंधुद्वीप ऋषिः। गायत्री च्छन्दः। आपो देवता। मार्जने विनियोगः। (मन्त्रः) 1. ओं तरत्समन्दी धावति। धारासु तस्यांधसः। तरत्समन्दी धावति। 2. उस्रा वेदवसूनाम्। मर्तस्य देव्यवसः। तरत्समन्दी धावति। 3. ध्वस्रयोः पुरुषन्त्योः। आ सहस्राणि दद्महे। तरत्समन्दी धावति। 4. आ ययोस्त्रिंशतं तना। सहस्राणि च दद्महे। तरत्समन्दी धावति। आपोहि ष्ठा......जनयथाच नः। ओं भूर्भुवस्सुवः।

* सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यद्रात्र्या पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। रात्रिस्तदवलुंपतु। यत्किंच दुरितं मयि। इदमहं मामममृतयोनौ॥ सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தைப்ராசனஞ் செய்யவேண்டும். மத்தியாந்ஹத்தில்

आपः पुनन्तु इति मन्त्रस्य, विश्वेदेवा ऋषयः, अनुष्टुप्छन्दः आपो देवता, अपां प्राशने विनियोगः

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு பின்வரும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

आपः पुनन्तु इति मन्त्रस्य—विश्वेदेवा ऋषयः। अनुष्टुप्छन्दः। आपो देवता। अपां प्राशने विनियोगः। (मन्त्रः) आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्ट मभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहं स्वाहा।

என்றதைச் சொல்லி தீர்த்தத்தையுட் கொள்ளவேண்டும். மாலையில்

अग्निश्चेत्यादिमन्त्रस्य–सूर्य ऋषिः, गायत्री छन्दः, अग्निर्देवता, अपां प्राशने विनियोगः॥

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைச்சொல்லி நியாஸஞ்செய்துகொண்டுப்பின்வரும் மந்திரத்தைபடித்துத் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

---

*(साम) अहश्च मा आदित्यश्च पुनातु स्वाहा॥

(1) (मन्त्रः) अग्निश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यदह्ना पापमकार्षम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। अहस्तदवलुंपतु। यत्किंच दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥

அதற்குப் பிறகு காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் அததற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டவுடன் இரண்டுமுறை ஆசமனஞ் செய்துகொண்டு दधिक्राव्णः என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். दधिक्राव्णइति मन्त्रस्य— वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, विश्वेदेवा देवताः, मार्जने विनियोगः என்று ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளை நியாஸஞ்செய்துகொண்டு பின்வரும் மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ்செய்து கொள்ள வேண்டும்.

(मन्त्रः) दधिक्राव्णो अकारिषम्। जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभि नो मुखा करत्। (2) प्रण आयूंषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा… …जनयथाच नः। ओं भूर्भुवस्सुवः॥ (3)

---

(1) (ஸாமசாகிகள்) रात्रिश्च मा वरुणश्च पुनातु स्वाहा।

(2) (ऋ,स.) दधिक्राव्णो। (साम) प्रन. (ऋ, स.) आयूंषि

(3) இதன்முடிவில் ருக்வேதிகள் அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்தும் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். (ऋ,स.) प्राणायामव्यतिरिक्तेषु ओं भूर्भुवस्स्वः॥

१. शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभिस्रवन्तु नः। २. ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्। अपो याचामि भेषजम्। ३. अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशंभुवम्। ४. आपः पृणीत भेषजं वरूथं तन्वे मम। ज्योक् च सूर्यं दृशे। ५. इदमापः प्रवहत यत्किंच दुरितं मयि। यद्वाहमभि दुद्रोह यद्वा शेप उतानृतम्। ६. अपो अद्यान्वचारिषं रसेन

என்று சொல்லி ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொண்டு ओं भूर्भुवस्सुवः என்று சொல்லி ஜலத்தை எடுத்துச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு

ஜலத்தைக்கிரஹித்துக்கொண்டு பின்வரும் ऋतंच என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஆக்கிராணஞ் செய்து(முகர்ந்து)நிருருதி(தென்மேர்க்கு) திசையில் விடவேண்டும். ऋतंचेति मन्त्रस्य, अघमर्षणऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, भाववृत्तः परमात्मा देवता, पापपुरुषविसर्जने विनियोगः என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளை நியாஸஞ்செய்துகொண்டு பின்எழுதப்படும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत। ततो रात्रिरजायत ततस्समुद्रो अर्णवः। समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरो अजायत। अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी। सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत्। दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः॥

अथार्घ्यप्रदानम्। अर्घ्यप्रदानं करिष्ये என்று ஸங்கல்பஞ் செய்யவேண்டு மெனச் சில சிஷ்டர்கள் சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர் அர்க்யம் விடுதல், காயத்ரீ ஜபம், உபஸ்தானம் என்ற மூன்று கர்மங்களே ஸந்தியோபாஸனத்தில் பிரதானமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தொடக்கத்தில் संध्यामुपासिष्ये "ஸந்தியோபாஸனஞ்செய்கின்றேன்" என்று ஸங்கல்பம் செய்திருப்பதைத்தவிர்த்து இங்கு தனியாய் ஸங்கல்பஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை என்கின்றனர். ஆதலால் தத்தமதுவழக்கம்போல்செய்யவும். இங்கு பிராணாயாமஞ்செய்ய

समगस्महि। पयस्वानग्न आगहि तं मा संसृज वर्चसा॥७. ससृषीस्तदपसो दिवानक्तं च ससृषीः। वरेण्यक्रतूरहमादेवीरवसे हुवे।

८. भद्रं नो अपिवातय मनः।

வேண்டுமென்று சிலரும், அது வேண்டுவதில்லை என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர். இவ்விஷயத்திலும் வழக்கத்தை யனுஸரிக்கவும்.

गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः, निचृद्गायत्री च्छन्दः, सविता देवता । अर्घ्यप्रदाने विनियोगः ।

ओं । भूर्भुवस्सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गोदेवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

என்ற மந்திரத்தைஜபித்துக் காலையில்மூன்று அர்க்யமும், நடுப்பகலில் இரண்டு அர்க்யமும்(ஒரு அர்க்யம் என்று சொல்வாருமுளர்) ஸாயங்காலத்தில் மூன்று அர்க்யமும் விடவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து कालातीतप्रायश्चित्तार्घ्यं करिष्ये என்று ஸங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு, ஒருதடவைப் பிராணாயாமஞ்செய்து गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः देवी गायत्री च्छन्दः, सवितादेवता, प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிறகு

ओं भूः । ओं भुवः । ओंऽस्सुवः । ओं महः । ओं जनः । ओं तपः । ओंऽस्सत्यं । ओं, तत्सवितुर्वरेणियं । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ *

---

* (ருக்வேதிகளும்—ஸாமவேதிகளும்) यद्द्येत्यस्य—शौनक ऋषिः । गायत्री च्छन्दः । सूर्यो देवता । प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः । (मन्त्रः) 1. ओं यदद्यकच्च वृत्रहन् । उदगा अभिसूर्य । सर्वंतदिन्द्र ते वशे । என்று காலையிலும், उद्घेदभीत्यस्य श्रुतकक्ष ऋषिः । गायत्री च्छन्दः । सूर्यो देवता । प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः । 2. ओं उद्घेदभिश्रुतामघम् । वृषभं नर्यापसम् । अस्तारमेषि सूर्य । என்று

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப் பிராயஶ்சித்தார்க்யம் விடவேண்டும். பிறகு ओं भूर्भुवस्सुवः என்று சொல்லி ஆத்ம ப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆச மனஞ்செய்து மூன்று தடவைப்பிராணாயாமஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு संध्यां मनसाध्यायेत् ஸந்தியாதேவியை மன த்தால் தியானஞ் செய்யவேண்டும். தியானஞ் செய்யும் பொழுது

गायत्री, रक्तवर्णा, ब्रह्मस्वरूपा, असावादित्यो ब्रह्म, साहमस्मि, ब्रह्मैवाहमस्मि (इति प्रातः) सावित्री, शुक्लवर्णा, रुद्रस्वरूपा, असावादित्यो ब्रह्म, साहमस्मि, ब्रह्मैवाहमस्मि। (इति मध्याह्ने) सरस्वती, कृष्णवर्णा, विष्णुस्वरूपा, साहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि (इति सायम्.) (हृदयमभिमृश्य पश्चाद्द्विराचामेत्।) என்று தியானிக்கவும்.

பிறகு असावादित्यो ब्रह्म। साहमस्मि। ब्रह्मैवाहमस्मि।

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்பைத் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்து

आदित्यं तर्पयामि। सोमं तर्पयामि । अङ्गारकं तर्पयामि । बुधं तर्पयामि। बृहस्पतिं तर्पयामि। शुक्रं तर्पयामि । शनैश्चरं तर्पयामि। राहुं तर्पयामि। केतुं तर्पयामि। केशवं तर्पयामि। नारायणं

மத்தியாந்ஹத்திலும் नतस्येत्यस्य-विश्वमना ऋषिः। उष्णिक्छन्दः। अग्निर्देवता। प्रायश्चित्तार्घ्यप्रदाने विनियोगः। 3. ओं नतस्य मायया चन। रिपुरीशीतमर्त्यः। यो अग्नये ददाश हव्यदातिभिः என்று மாலையிலும் சொல்லிப் பிராயஶ்சித்தார்க்யம் விட்டுப் பிறகு ओं भूर्भुवस्स्वः என்று சொல்லி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

तर्पयामि । माधवं तर्पयामि । गोविन्दं तर्पयामि । विष्णुं तर्पयामि । मधुसूदनं तर्पयामि । त्रिविक्रमं तर्पयामि । वामनं तर्पयामि । श्रीधरं तर्पयामि । हृषीकेशं तर्पयामि। पद्मनाभं तर्पयामि। दामोदरं तर्पयामि॥

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும், கேசவாதி தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து முடிவில் श्रीकृष्णार्पणमस्तु என்றும் ओं तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु என்றும் சொல்லித் தீர்த்தத்தைக் கீழே விடவேண்டும்.

குறிப்பு—நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும் கேசவாதி தர்ப்பணமும் முடிந்தபிறகு ருக் யஜுஸ், ஸாமசாகிகளிற் சிலர் மூன்று ஸந்தியா காலங்களிலும் பின்வரும் தர்ப்பணங்களையும் செய்கின்றனர்—

यमाय नमः तर्पयामि। धर्मराजाय नमः तर्पयामि। मृत्यवे नमः तर्पयामि। अन्तकाय नमः तर्पयामि। वैवस्वताय नमः तर्पयामि। कालाय नमः तर्पयामि। सर्वभूतक्षयाय नमः तर्पयामि। औदुंबराय नमः तर्पयामि। दध्नाय नमः तर्पयामि। नीलाय नमः तर्पयामि। परमेष्ठिने नमः तर्पयामि। वृकोदराय नमः तर्पयामि। चित्राय नमः तर्पयामि। चित्रगुप्ताय नमः तर्पयामि॥

மூன்றுவேதிகளின்ஸந்தியாவந்தனத்தின் ஒருபாகம்முற்றிற்று.

॥ ஸந்த்⁴யாவந்த³நம் ॥

ப்³ராஹ்மே முஹூர்தே சோத்தா²ய சிந்தயேதா³த்மநோ ஹிதம் ।
கு³ரூம் விஷ்ணும் நமஸ்க்ருத்ய தாதாவித்ராஸ்தமேவ ச ॥

॥ ப்ராத:ஸ்மரணம் ॥

த³க்ஷ: ப்³ரஹ்மா முராரிஸ்த்ரிபுராந்தகாரீ பா⁴நு: ஶஶீ
பூ⁴மிஸுதோ பு³த⁴ஶ்ச । கு³ருஶ்ச ஶுக்ர: ஸஹ
பா⁴நுஜேந குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபா⁴தம் ॥
ப்⁴ருகு³ர்வஸிஷ்ட²: க்ரதுரங்கி³ராஶ்ச மநு: புலஸ்த்ய:
புலஹஶ்ச கௌ³தம: । ரைப்⁴யோ மரீசிஶ்ச்யவநஶ்ச
த³க்ஷ: குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபா⁴தம் ॥
ஸநத்குமாரஶ்ச ஸநந்த³நஶ்ச ஸநாதநோ
வ்யாஸுரிபிங்க³லௌ ச । ஸப்தஸ்வரா: ஸப்த
ரஸாதலாநி குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபா⁴தம் ॥
ஸப்தார்ணவா: ஸப்த குலாசலாஶ்ச ஸப்தர்ஷய
த்³வீபவநாநி ஸப்த । பூ⁴ராதி³லோகா பு⁴வநாநி
ஸப்த குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபா⁴தம் ॥
ப்ருத்²வீ ஸக³ந்தா⁴ ஸரஸாஸ்ததா²ப: ஸ்பர்ஶஶ்ச
வாயுர்ஜ்வலிதஞ்ச தேஜ: । நப⁴: ஸஶப்³த³ம் மஹதா
ஸஹைவ குர்வந்து ஸர்வே மம ஸுப்ரபா⁴தம் ॥
இத்த²ம் ப்ரபா⁴தே பரமம் பவித்ரம் படே²த்ஸ்மரேத்³வா
ஶ்ருணுயாச்ச தஜ்ஜ்ஞ: । து³:ஸ்வப்நநாஶஸ்த்விஹ
ஸுப்ரபா⁴தம் ப⁴வேச்ச நித்யம் ப⁴க³வத்ப்ரஸாதா³த் ॥ இதி
ஸ்ம்ருதிரத்நே மஹாபா⁴ரததாத்பர்யாநந்தஶ்ரீமத்³ஜீவஸ்ரீ: ।
ப்³ராஹ்மணாம்ஶ்ச கேஶவஞ்சைவ ப்ராதருத்தா²ய கீர்தயேத் ॥
ப்³ரஹ்மாணம் ஶங்கரம் விஷ்ணும் யமம் ராமம் த³நும் ப³லிம்

ஸர்வேத்ராஸு ஸம்ஸ்தாஸ்வேகத்வம் ப்ராப்னுவந்தஸ்ய பஶ்யதி ॥
புண்யஶ்லோகோ நலோ ராஜா புண்ய
ஶ்லோகோ யுதிஷ்டிர: । புண்யஶ்லோகா ச
வைதேஹீ புண்யஶ்லோகோ ஜநார்தந: ॥
கர்கோடகஸ்ய நாகஸ்ய தமயந்த்யா நலஸ்ய ச ।
ருதுபர்ணஸ்ய ராஜர்ஷே: கீர்தநம் கலிநாஶநம் ॥ இதி
ஶாண்டில்ய:— உச்ச்வாஸேண ய: ப்ராத:
ஸ்நாத்வா விஷ்ணும் ப்ரபத்யதே । ஸர்வதேவாதி
தேவாநாம் ப்ராஸம் கீர்தநம் அஶ்நுதே ॥ இதி ॥

॥ அத ஸந்த்யாநுஷ்டாந க்ரம: ॥

(அதாசமந மந்த்ர: ॥)

அச்யுதாய நம: । அநந்தாய நம: । கோவிந்தாய நம: ।
கேஶவ । நாராயண । மாதவ । கோவிந்த । விஷ்ணோ ।
மதுஸூதந । த்ரிவிக்ரம । வாமந । ஶ்ரீதர । ஹ்ருஷீ
கேஶ । பத்மநாப । தாமோதர ।

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம் ।
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ॥

(அத ப்ராணாயாம:)

ப்ரணவஸ்ய ருஷிர்ப்ரஹ்மா । தேவீ காயத்ரீ சந்த: ।
பரமாத்மா தேவதா । ப்ராணாயாமே விநியோக: । பூராதி
ஸப்தவ்யாஹ்ருதீநாம் அத்ரி—ப்ருகு—குத்ஸ—வஸிஷ்ட—கௌ
தம—காஶ்யப—ஆங்கீரஸா: ருஷய: । காயத்ரீ—உஷ்ணிக்—அநு
ஷ்டுப்—ப்ருஹதீ—பங்க்தி—த்ரிஷ்டுப்—ஜகத்ய: சந்தாம்ஸி ।
அக்நி—வாயு—அர்க—வாகீஶ—வருண—இந்த்ர—விஶ்வேதேவா:
தேவதா: । காயத்ர்யா ருஷிர்விஶ்வாமித்ர: । தேவீ காயத்ரீ

ச்சந்த: | ஸவிதா தேவதா | ப்ராணாயாமே விநியோக: | ஶிரஸ: ப்ரஜாபதிர்ருஷி: | யஜுஶ்ச்சந்த: | ப்ரஹ்மாக்நிவாயுஸூர்யா தேவதா: | ப்ராணாயாமே விநியோக: | ஓம் பூ: | ஓம் புவ: | ஓம் ஸுவ: | ஓம் மஹ: | ஓம் ஜந: | ஓம் தப: | ஓம் ஸத்யம் | ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம், பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி | தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் | ஓம் ஆபோஜ்யோதீ ரஸோऽம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்புவஸ்ஸுவரோம் |

(ஸங்கல்ப முறை) மமோபாத்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஶ்வரப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே | (என்று காலையிலும்) மாத்யாஹ்நிக ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே| (என்று மத்தியான்னத்திலும்) ஸாயம்ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே என்று (மாலையிலும்) சொல்லிக்கொண்டு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.

வடகலையார் ஸம்பிரதாயம்—ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞயா பகவத் ப்ரீத்யர்த்தம் ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே என்பதாம்.

(ஸ்மா—ம்) ஓம் ஸ்ரீகேஶவாய நம: (என்று சொல்லி நடுவிரலால், அல்லது பவித்திரவிரலால் ஜலத்தில் பிரணவத்தை எழுதி அத்தீர்த்தத்தை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியில் தடவிக் கொள்ளவேண்டும். (1) மார்ஜநம்

ஆபோ ஹிஷ்டேதி த்ருசஸ்ய—ஸிந்துத்வீப ருஷி:, காயத்ரீ ச்சந்த:, ஆபோ தேவதா, மார்ஜநே விநியோக: | (ருக்:)

---

(1) (ஸ்மா) அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோऽபி வா| ய: ஸ்மரேத் புண்டரீகாக்ஷம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி:| ஓம் ஸ்ரீகேஶவாய நம:||

* 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌯𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃 । 𑌤𑌾 𑌨 𑌊𑌰𑍍𑌜𑍇 𑌦𑌧𑌾𑌤𑌨 । 𑌮𑌹𑍇 𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 । 𑌯𑍋 𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌸𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌜𑌯𑌤𑍇𑌹 𑌨𑌃 । 𑌉𑌶𑌤𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌰𑌂 𑌗𑌮𑌾𑌮 𑌵𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌿𑌨𑍍𑌵𑌥 । 𑌆𑌪𑍋 𑌜𑌨𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌃 । 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃। (𑌋, 𑌸.) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 ।

என்று சொல்லி 7-பாதங்களால் சிரஸ்ஸிலும், 8-வது பாதத்தால் இரண்டு பாதங்களிலும், 9-வது பாதத்தினல் திரும்பவும் சிரஸ்ஸிலும், வியாஹ்ருதியினல் எல்லா அங்கங்களிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடங்களில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்வது அவசியம். பிறகு காலையில்

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

---

* 𑌸𑌾𑌯𑌂 (மத்தியாந்ஹத்தில்) 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂— 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌚𑌸𑍍𑌯— 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌆𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌤𑍍𑌰𑍁𑌚𑌃) 1. 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑌃। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 2. 𑌉𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂। 𑌮𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌃। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 3. 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃। 𑌆 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 4. 𑌆 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌨𑌾। 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌦𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇। 𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿। 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾......𑌜𑌨𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌨𑌃। 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃।

* 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃। 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍। 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍। 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾। 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍁। 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿। 𑌇𑌦𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌨𑍌। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌿 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தைப்ராசனஞ் செய்யவேண்டும். மத்தியாங்ஹத்தில்

𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌆𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍। 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌪𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥

என்றதைச் சொல்லி தீர்த்தத்தையுட் கொள்ளவேண்டும். மாலையில்

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைச்சொல்லி நியாஸஞ்செய்துகொண்டுபின்வரும் மந்திரத்தைப்படித்துத் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

2 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃।

---

* (𑌮𑌾𑌂) 𑌅𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥

2 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾।

[illegible]

அதற்குப் பிறகு காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் அததற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டவுடன் இரண்டுமுறை ஆசமனஞ்செய்துகொண்டு [illegible] என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். [illegible], என்று ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

1. [illegible] *

---

1. (ரி, ஸ.) [illegible]

* இதன் முடிவில் ருக்வேதிகள் அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்தும் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

1. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

என்று சொல்லி ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொண்டு 𑍐 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 என்று சொல்லி ஜலத்தை எடுத்துச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு

ஜலத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு பின்வரும் 𑌋𑌤𑌂 என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஆக்கிராணஞ் செய்து (முகர்ந்து) நிருருதி (தென்மேர்க்கு) திசையில் விடவேண்டும். 𑌋𑌤𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌭𑌾𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃, என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டு பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

𑌋𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑍀𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤। 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃। 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑌧𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌅𑌜𑌾𑌯𑌤। 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋 𑌵𑌶𑍀। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍। 𑌦𑌿𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑍋 𑌸𑍁𑌵𑌃 ॥

𑌅𑌘𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂-𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 என்று ஸங்கல்பஞ் செய்யவேண்டுமெனச் சில சிஷ்டர்கள் சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர் அர்க்யம் விடுதல், காயத்ரீ ஜபம், உபஸ்தானம் என்ற மூன்று கர்மங்களே ஸந்தியோபாஸனத்

𑌸𑌮𑌗𑌸𑍍𑌮𑌹𑌿। 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨 𑌆𑌗𑌮𑌹𑌿। 𑌤𑌂 𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌜 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾 ॥ 7. 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌃। 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌤𑌮𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌮𑌵𑌸𑍇 𑌹𑌰𑍇। 8. 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍋 𑌅𑌵𑌿𑌵𑌾𑌤𑌯 𑌮𑌨𑌃।

தில் பிரதானமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தொடக்கத்தில் 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 "ஸந்தியோபாஸனஞ் செய்கின்றேன்" என்று ஸங்கல்பம் செய்திருப்பதைத் தவிர்த்து இங்கு தனியாய் ஸங்கல்பஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை என்கின்றனர். ஆதலால் தத்தமது வழக்கம்போல் செய்யவும். இங்கு பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டுமென்று சிலரும், அது வேண்டுவதில்லை என்று சிலரும், சொல்லுகின்றனர். இவ் விஷயத்திலும் வழக்கத்தை யனுஸரிக்கவும்.

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌨𑌿𑌚𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃।

𑍐 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

என்ற மந்திரத்தைஜபித்துக் காலையில்மூன்று அர்க்யமும், நடுப்பகலில் இரண்டு அர்க்யமும்(ஒரு அர்க்யம் என்று சொல்வாருமுளர்) ஸாயங்காலத்தில் மூன்று அர்க்யமும் விடவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 என்று ஸங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு, ஒருதடவை பிராணாயாமஞ்செய்து 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிறகு

𑍐 𑌭𑍂𑌃। 𑍐 𑌭𑍁𑌵𑌃। 𑍐 𑌸𑍁𑌵𑌃। 𑍐 𑌮𑌹𑌃। 𑍐 𑌜𑌨𑌃। 𑍐 𑌤𑌪𑌃। 𑍐 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂। 𑍐 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿। 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍।

ஓமாபோஜ்யோதீ ரஸோம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்ப்புவஸ்ஸுவ ரோம்।*

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப் பிராயஸ்சித்தார்க்யம் விடவேண்டும். பிறகு ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: என்று சொல்லி ஆத்மப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து மூன்று தடவைபிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸந்த்யாம் உபாஸ்யாயேதி ஸந்தியா தேவியை மனத்தால் தியானஞ்செய்யவேண்டும். தியானஞ் செய்யும் பொழுது

---

* (ருக்வேதிகளும்—ஸாமவேதிகளும்) ஸூர்யஶ்சேத்யஸ்ய— ஶௌநக ருஷி:। காயத்ரீ ச2ந்த3:। ஸூர்யோ தே3வதா। ப்ராயஶ்சித்தார்த்தே2 ஜலப்ராஶநே விநியோக3:। (ருக்:) 1. ஓம் ஸூர்யஶ்ச மா ப்ரதிஹந்து। இத3மஹம் மாம் ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா। (என்று காலையிலும்,)' அக்3நிஶ்சேத்யஸ்ய ருத்ரக ருஷி:। காயத்ரீ ச2ந்த3:। அக்3நிர் தே3வதா। ப்ராயஶ்சித்தார்த்தே2 ஜலப்ராஶநே விநியோக3:। 2. ஓம் அக்3நிஶ்ச மா ப்ரதிஹந்து। இத3மஹம் மாம் அக்3நௌ ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா। (என்று மத்தியான்ஹத்திலும்) ஆபஸ்ஸ்தேத்யஸ்ய— விஷ்ணு ருஷி:। உஷ்ணிக் ச2ந்த3:। ஆபோ தே3வதா। ப்ராயஶ்சித்தார்த்தே2 ஜலப்ராஶநே விநியோக3:। 3. ஓம் ஆபஸ்ஸ்தோயா அஸி। ஶிவா: ஶீத: ஶுந்த்4யு:। யோ வ: ஶிவதமோ ரஸ: ஹவ்யதா திஹி:। (ஸாமசாகிகள் ஹவ்யதாதயே என்று படிக்கவேண்டும்.) என்று மாலையிலும் சொல்லிப் பிராயஸ்சித்தார்க்யம் விட்டுப் பிறகு ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: என்று சொல்லி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀; 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾, 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀॥ (𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃) 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾, 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 (𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇) 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾, 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 (𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂) (𑌹𑍃𑌦𑌯𑌕𑌮𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿) என்று தியானிக்கவும். பிறகு

𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮। 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀।

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்பைத் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்து

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும், கேசவாதி தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து முடிவில் 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 என்றும் 𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 என்றும் சொல்லித் தீர்த்தத்தைக் கீழே விடவேண்டும்.

குறிப்பு—நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும் கேசவாதி தர்ப்பணமும் முடிந்தபிறகு ருக் யஜுஸ், ஸாமசாகிகளிற் சிலர் மூன்று ஸந்தியா காலங்களிலும் பின்வரும் தர்ப்பணங்களையும் செய்கின்றனர்—

யமாய நம: தர்ப்பயாமி। யமதர்மராஜாய நம: தர்ப்பயாமி। ம்ருத்யவே நம: தர்ப்பயாமி। அந்தகாய நம: தர்ப்பயாமி। வைவஸ்வதாய நம: தர்ப்பயாமி। காலாய நம: தர்ப்பயாமி: ஸர்வபூதக்ஷயாய நம: தர்ப்பயாமி। ஔதும்பராய நம: தர்ப்பயாமி। தத்னாய நம: தர்ப்பயாமி। நீலாய நம: தர்ப்பயாமி। பரமேஷ்டினே நம: தர்ப்பயாமி। வ்ருகோதராய நம: தர்ப்பயாமி। சித்ராய நம: தர்ப்பயாமி। சித்ரகுப்தாய நம: தர்ப்பயாமி।

மூன்றுவேதிகளின்ஸந்தியாவந்தனத்தின் ஒருபாகம்முற்றிற்று.

ஸந்த்யா வந்தனம்.

(அத ஆசமன மந்த்ர: ॥)

அச்யுதாய நம: | அநந்தாய நம: | கோவிந்தாய நம: | கேசவ | நாராயண | மாதவ | கோவிந்த | விஷ்ணோ | மதுஸூதன | த்ரிவிக்ரம | வாமன | ஸ்ரீதர | ஹ்ருஷீகேச | பத்மநாப | தாமோதர |

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம் |
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோபசாந்தயே ||

(அதப்ராணயாம:)

ப்ரணவஸ்ய ரிஷிர்ப்ரும்ஹா| தேவீகாயத்ரீசந்த: | பர

மாத்மா தேவதா| ப்ராணாயாமே விநியோக:] பூராதிஸப்தவ்யாஹ்ருதீநாம் அத்ரி-ப்ருகு-குத்ஸ-வஸிஷ்ட-கௌதம-காஶ்யப-ஆங்கிரஸா:ரிஷய:|காயத்ரீ-உஷ்ணிக்-அனுஷ்டுப்-ப்ருஹதீ-பங்க்தி-த்ரிஷ்டுப்-ஜகத்ய:-சந்தாம்ஸி | அக்னி-வாயு-அர்க்க-வாகீஶ-வருண-இந்த்ர-விஸ்வேதேவாதேவதா:] காயத்ர்யா ரிஷிர்விஸ்வாமித்ர:| தேவீ காயத்ரீ சந்த:| ஸவிதா தேவதா| ப்ராணாயாமேவிநியோக:|சிரோ மந்த்ரஸ்ய, ரிஷி: ப்ரஜாபதி: | யஜுஸ்சந்த: | அக்னி-வாயு-ஸூர்யா தேவதா: | ப்ராணாயாமே விநியோக: | ஓம் பூ: | ஓம் புவ:| ஓம் ஸுவ: | ஓம் மஹ: | ஓம் ஜன:| ஓம் தப: | ஓம்ஸத்யம் | ஓம் தத்ஸவிதுர்வ ரேணியம், பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி | தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்| ஓமாபோ ஜ்யோதீரஸோம்ருதம் ப்ருஹ்ம பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் |

(ஸங்கல்பமந்திரம்) மமோபாத்த ஸமஸ்ததுரித க்ஷயத்வாரா பரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே (என்று காலையிலும்,) மாத்யந்தின ஸந்தியாமுபாஸிஷ்யே|(என்று மத்தியாந்ஹத்திலும்) ஸாயம்ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே (என்று மாலையிலும் சொல்லிக்கொண்டு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.)

வடகலையார் ஸம்பிரதாயம்—ஸ்ரீ பகவதாக்ஞயாபகவத்ப்ரீத்யர்த்தம் ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே (என்பதாம்)

(ஸ்மா—ம்) * ஓம் ஸ்ரீ கேசவாய நம: (என்று சொல்லி

---

* அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோபி வா|
ய:ஸ்மரேத்புண்டரீகாக்ஷம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தரஶ்சுசி: ||
ஓம் ஸ்ரீகேசவாயநம: என்று ஸாமசாகிகள் படிக்கவேண்டும்

நடுவிரலால், அல்லது பவித்திரவிரலால் ஜலத்தில் பிரணவத்தை எழுதி அத்தீர்த்தத்தை இரண்டுபுருவங்களின்மத்தியில் தடவிக்கொள்ள வேண்டும்.) அதமார்ஜனம்

*ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய,—ஸிந்துத்வீபரிஷி:, தேவீகாயத்ரீ சந்த:, ஆபோதேவதா, மார்ஜனேவிநியோக: (மந்த்ர:) ஆபோஹிஷ்டா மயோ புவ: | தாந ஊர்ஜேததாதன | மஹேரணாயசக்ஷஸே | யோவஸ்ஶிவதமோரஸ: | தஸ்யபாஜயதேஹந: | உஶதீரிவமாதர: | தஸ்மாஅரங்கமாமவ: | யஸ்யக்ஷயாயஜிந்வத | ஆபோஜனயதாசந: | ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: |

என்று சொல்லி 7-பாதங்களால் சிரஸ்ஸிலும், 8-வது பாதத்தால் இரண்டு பாதங்களிலும், 9—வது பாதத்தினல் திரும்பவும் சிரஸ்ஸிலும், வியாஹிருதியினல் எல்லா அங்கங்களிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஒவ்

---

* ஸா (மத்தியாந்ஹத்தில்) தரத்ஸமேத்யேதேஷாம்—வாமதேவ ருஷி:| காயத்ரீச்சந்த:| ஸோமோ தேவதா | ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரஸ்ய—ஸிந்துத்வீப ரிஷி: | காயத்ரீச்சந்த: | ஆபோ தேவதா | மார்ஜனே விநியோக: | (மந்த்ர:) 1. தரத்ஸமந்தீ தாவதி | தாராஸு தஸ்யாந்தஸ: | தரத்ஸமந்தீ தாவதி | 2. உஸ்ராவேதவஸூநாம் | மர்த்தஸ்ய தேவ்யவஸ: | தரத் ஸ மந்தீ தாவதி 3. த்வஸ்ரயோ: புருஷந்த்யோ: | ஆஸஹஸ்ராணி தத்மஹே | தரத்ஸமந்தீ தாவதி | 4. ஆயயோ ஸ்த்ரிம்சதம்தனு | ஸஹஸ்ராணி சதத்மஹே | தரத்ஸமந்தீ தாவதி || ஆபோஹிஷ்டா.....ஜனயதாசந: | ஓம் பூர்ப்புவஸ்வ: ||

வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடங்களில் புரோக்ஷணஞ்செய்துகொள்வது அவசியம். பிறகு காலையில்

ஸூர்யஶ்சேத்யனுவாகஸ்ய, அக்நி: ரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, ஸூர்யோதேவதா, அபாம்ப்ராசநே விநியோக:

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு பின்வரும் மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

*ஸூர்யஶ்ச மாமன்யுஶ்ச மன்யுபதயஶ்ச மன்யுக்ருதே ப்ய: । பாபேப்யோரக்ஷந்தாம் । யத்ராத்ர்யாபாபமகார்ஷம் । மனஸா வாசாஹஸ்தாப்யாம் । பத்ப்யாமுதரேணஶிஶ்நா । ராத்ரிஸ்த தவலும்பது । யத்கிஞ்சதுரிதம்மயி । இதமஹம் மாமம்ருத யோனௌ । ஸூர்யேஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தைப்ராசனஞ் செய்யவேண் டும். மத்தியாஹ்நத்தில்

ஆப:புனந்து இதிமந்த்ரஸ்ய விஶ்வேதேவா ரிஷய: அநு ஷ்டுப் சந்த:, ஆபோதேவதா, அபாம்ப்ராசநே விநியோக:।

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளைச் சொல் லிக்கொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த் தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஆப: புனந்து இதிமந்த்ரஸ்ய, விஶ்வேதேவாரிஷய: । அனுஷ்டுப்சந்த: । ஆபோதேவதா । அபாம்ப்ராசநே விநி யோக: । (மந்த்ர:) ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புனாதுமாம்।புனந்துப்ரும்ஹணஸ் பதிர்ப்ரும்ஹ பூதாபுனாது மாம்। யதுச் சிஷ்டமபோஜ்யம் யத்வாதுஶ்சரிதம் மம। ஸர் வம் புனந்து மாமாபோ அஸதாஞ்சப்ரதிக்ரஹம் ஸ்வாஹா।

---

*(ஸாம) அஹஶ்ச மா ஆதித்யஶ்ச புனாது ஸ்வாஹா ॥

என்றதைச் சொல்லி தீர்த்தத்தையுட் கொள்ளவேண்டும். மாலையில்

அக்னிஸ்சேத்யாதி மந்த்ரஸ்ய—ஸூர்யரிஷி:, காயத்ரீ சந்த:, அக்னிர்தேவதா, அபாம்ப்ராசனே விநியோக: ||

என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளைச்சொல்லி நியாஸஞ்செய்துகொண்டுப்பின்வரும் மந்திரத்தைபடித்துத் தீர்த்தப்பிராசனஞ் செய்யவேண்டும்.

*அக்னிஸ்ச மாமன்யுஸ்ச மன்யுபதயஸ்ச மன்யுக்ருதேப்ய:| பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம்| யதன்ஹாபாப மகார்ஷம் மனஸாவாசா ஹஸ்தாப்பாம்| பத்ப்யாமுதரேண சிஸ்னா| அஹஸ்த தவலும்பது| யத்கிஞ்ச துரிதம்மயி| இதமஹம் மாமம்ருதயோனௌ| ஸத்யேஜ்யோதிஷிஜுஹோமி ஸ்வாஹா ||

(அதற்குப் பிறகு காலை, நடுப்பகல், மாலை இம்மூன்று காலங்களிலும் அதகதற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டவுடன் இரண்டுமுறை ஆசமனஞ்செய்துகொண்டு ததிக்ராவ்ண:என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும்.) ததிக்ராவ்ண இதி மந்த்ரஸ்ய வாமதேவரிஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, விஸ்வேதேவாதேவதா:, மார்ஜனே விநியோக: (என்று ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, இவைகளை நியாஸஞ் செய்துகொண்டுப் பின்வரும் மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும்.)

1ததிக்ராவ்ண்ணோ அகாரிஷம்|ஜிஷ்ணோரஸ்வஸ்யவாஜிந:| ஸுரபிணோ முகா கரத்| ப்ரண ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ஆபோஹிஷ்டா.....ஜநயதாசந: | ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:|*

1. (ரு, ஸ.) ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் (ஸாம) ப்ரந.

* இதன் முடிவில் ருக்வேதிகள் அடியில் எழுதப்படும்

என்று சொல்லி ஒவ்வொரு பாதத்தின் முடிவிலும் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்துகொண்டு ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: என்று சொல்லி ஜலத்தை எடுத்துச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

அதார்க்யப்ரதானம்-அர்க்யப்ரதானம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பஞ் செய்யவேண்டுமெனச் சில சிஷ்டர்கள் சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர் அர்க்யம் விடுதல், காயத்ரீ ஜபம், உபஸ்தானம் என்ற மூன்று கர்மங்களே ஸந்தியோபாஸனத்தில் பிரதானமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், தொடக்கத்தில் ஸந்த்யாமுபாஸிஷ்யே "ஸந்தியோபாஸனஞ்செய்கின்றேன்" என்று ஸங்கல்பம் செய்திருப்பதைத் தவிர்த்து இங்கு தனியாய் ஸங்கல்பஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை என்கின்றனர். ஆதலால் தத்தமது வழக்கம்போல் செய்யவும்.

மந்திரங்களைப் படித்தும் புரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

1. சன்னோ தேவீரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே | சம்யோரபிஸ்ரவந்து ந: || 2. ஈசானா வார்யாணாம் க்ஷயந்தீஶ்சர்ஷணீநாம் | அபோ யாசாமி பேஷஜம் | 3. அப்ஸு மே ஸோமோ அப்ரவீதந்தர் விஶ்வானி பேஷஜா | அக்னிம் ச விஶ்வ சம்புவம் | 4. ஆப: ப்ருணீத பேஷஜம் வரூதம் தந்வே மம | ஜ்யோக்ச ஸூர்யம் த்ருசே | 5. இதமாப: ப்ரவஹத யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி | யத்வாஹ மபிதுத்ரோஹ யத்வா சேப உதாந்ருதம் | 6. அபோ அத்யான்வசாரிஷம் ரஸேந ஸமகஸ்மஹி | பயஸ்வாநக்ன ஆகஹி | தம்மா ஸம்ஸ்ருஜ வர்சஸா || 7. ஸஸ்ருஷீஸ்தபஸோ திவாநக்தஞ்ச ஸஸ்ருஷீ: | வரேண்யக்ரதூரஹமாதேவீ ரவஸேஹுவே || 8. பத்ரம்நோ அபிவாதய மன: ||

இங்கு பிராணுயாமஞ் செய்யவேண்டுமென்று சிலரும், அது வேண்டுவதில்லை என்று சிலரும் சொல்லுகின்றனர். இவ் விஷயத்திலும் வழக்கத்தை யனுஸரிக்கவும்.

காயத்ர்யாரிஷிர் விஸ்வாமித்ர:, நிசிர்த்காயத்ரீ சந்த:, ஸவிதாதேவதா, அர்க்யப்ரதானே விநியோக: |

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:| தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்| பர்க்கோதேவஸ்யதீமஹி| தியோயோன: ப்ரசோதயாத் |

என்ற மந்திரத்தைஜபித்துக் காலையில் மூன்று அர்க்யமும், நடுப்பகலில் இரண்டு அர்க்யமும் (ஒரு அர்க்யம் என்று சொல்வாருமுளர்) ஸாயங்காலத்தில் மூன்று அர்க்கியமும் விடவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து காலாதீதப்ராயஸ் சித்தார்க்யம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு, ஒருதடவை பிராணுயாமஞ்செய்து (காயத்ர்யா ரிஷிர்விஸ்வாமித்ர:, தேவீகாயத்ரீ சந்த:, ஸவிதா தேவதா, ப்ராயஸ் சித்தார்க்ய ப்ரதானே விநியோக:) என்று சொல்லிக்கொண்டு பிறகு

ஓம் பூ:| ஓம் புவ:| ஓம் ஸுவ:| ஓம் மஹ:| ஓம் ஜன:| ஓம் தப:| ஓம் ஸத்யம்| ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்| பர்க்கோ தேவஸ்யதீமஹி| தியோயோந: ப்ரசோதயாத் | ஓமாபோஜ்யோதீ ரஸோ அமிருதம் ப்ருஹ்ம பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் |*

---

*(ருக்வேதிகளும்—ஸாமவேதிகளும்) யதத்யேத்யஸ்ய—சௌனக ரிஷி:| காயத்ரீசந்த:| ஸூர்யோ தேவதா| ப்ராயஸ் சித்தார்க்யப்ரதானே வினியோக:| (மந்த்ர:) 1. ஓம் யதத்யகச்ச வ்ருத்ரஹன்| உதகாஅபிஸூர்ய| ஸர்வம் ததிந்த்ர

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லிப் பிராயஸ்சித்தார்க்யம் விடவேண்டும். பிறகு(ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:)என்று சொல்லி ஆத்மப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து மூன்று தடவைப்பிராணாயாமஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு

அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம| ஸாஹமஸ்மி| ப்ரம்ஹைவாஹமஸ்மி|

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி மார்பைத் தொட்டுக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்து

ஆதித்யம் தர்பயாமி| ஸோமம் தர்பயாமி| அங்காரகம் தர்பயாமி| புதம் தர்பயாமி| ப்ருஹஸ்பதிம் தர்பயாமி| சுக்ரம் தர்பயாமி| சனைஸ்சரம் தர்பயாமி| ராஹும் தர்பயாமி| கேதும் தர்பயாமி| கேசவம் தர்பயாமி| நாராயணம் தர்பயாமி| மாதவம் தர்பயாமி| கோவிந்தம் தர்பயாமி| விஷ்ணும்

தே வசே|(என்று காலையிலும்) உத்கேதபீத்யஸ்யஸ்ருதககக்ஷ ரிஷி:| காயத்ரீசந்த:| ஸூர்யோ தேவதா| ப்ராயஸ் சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:| 2. ஓம் உத்கேதபிஸ்ருதாமகம்| வ்ருஷபம் நர்யாபஸம்| அஸ்தாரமேஷிஸூர்ய (என்று மத்தியாந்ஹத்திலும்) நதஸ்யேத்யஸ்ய—விஸ்வமநா ருஷி:| உஷ்ணிக்சந்த:| அக்னிர்தேவதா| ப்ராயஸ் சித்தார்க்யப்ரதானே விநியோக:|3. ஓம் நதஸ்யமாயயாசன| ரிபுரீசீத மர்த்ய:| யோ அக்னயேத தாச ஹவ்யதாதிபி:| (ஸாமசாகிகள்—ஹவ்யதாதயே என்று படிக்கவேண்டும்.) என்று மாலையிலும் சொல்லிப் பிராயஸ்சித்தார்க்யம் விட்டுப் பிறகு (ஓம் பூர்புவஸ்ஸ்வ:)என்று சொல்லி ஜலத்தைக் கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

தர்பயாமி| மதுஸூதனம் தர்பயாமி| த்ரிவிக்ரமம் தர்பயாமி| வாமனம் தர்பயாமி| ஸ்ரீதரம் தர்பயாமி| ஹ்ருஷீகேசம் தர்பயாமி| பத்மநாபம் தர்பயாமி| தாமோதரம் தர்பயாமி||

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும், கேசவாதி தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து முடிவில் (ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து) என்றும் (ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து) என்றும் சொல்லித் தீர்த்தத்தைக் கீழே விடவேண்டும்.

குறிப்பு—நவக்கிரஹ தர்ப்பணமும் கேசதாதி தர்ப்பணமும் முடிந்தபிறகு ருக் யஜுஸ், ஸாமசாகிகளிற் சிலர் மூன்று ஸந்தியா காலங்களிலும் பின்வரும் தர்ப்பணங்களையும் செய்கின்றனர்—

யமாய நம: தர்பயாமி| தர்மராஜாய நம: தர்பயாமி| ம்ருத்யவே நம: தர்பயாமி| அந்தகாய நம: தர்பயாமி| வைவஸ்வதாயநம: தர்பயாமி| காலாயநம: தர்பயாமி| ஸர்வபூதக்ஷயாய நம: தர்பயாமி| ஔதும்பராய நம: தர்பயாமி| தத்னாய நம: தர்பயாமி| நீலாய நம: தர்பயாமி| பரமேஷ்டினே நம: தர்பயாமி| வ்ருகோதராய நம: தர்பயாமி| சித்ராய நம: தர்பயாமி| சித்ரகுப்தாய நம: தர்பயாமி|

மூன்றுவேதிகளின் ஸந்தியாவந்தனத்தின் ஒருபாகம்முற்றிற்று.

காயத்ரீ ஜபம்

இனி மூன்று வேதிகளும் காயத்திரீ ஜபஞ் செய்ய வேண்டியமுறை எழுதப்படுகின்றது. முதலில்

आब्रह्मलोकादाशेषादालोकालोकपर्वतात्।
ये वसन्ति द्विजा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः॥

என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லித்தேவர் பிராம்மணர் இவர்களை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, பிறகு

अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः।
ये भूता विघ्नकर्तारः ते गच्छन्तु शिवाज्ञाया॥
उग्रभूतपिशाचाद्या ये च वै भूमिभारकाः।
एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभे॥

என்ற சுலோகரூபமான மந்திரங்களைச்சொல்லி இடது காலால் பூமியை மூன்று தடவை தட்டவேண்டும். பிறகு

पृथिव्याः—मेरुपृष्ठः ऋषिः, अतलं छन्दः, कूर्मोदेवता। आसने विनियोगः। (मन्त्रः) पृथ्वि त्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता। त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चासनं कुरु॥

என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி பூதேவியைப்பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளவேண்டும்.

गुरुभ्यो नमः என்றுசொல்லி இருகைகளாலும் நடுமார்பி லும் **गणपतये नमः, सरस्वत्यै नमः** என்று சொல்லி வலது தோளிலும் **दुर्गायै नमः क्षेत्रपालायनमः** என்றுசொல்லி இடது தோளிலும் **मातृकामन्त्ररूपिण्यै नमः** என்று சொல்லி இரண்டு கைகளைச் சேர்த்தும் நியாஸஞ்செய்துகொண்டு **ब्रह्मैवाहमस्मि** என்று மனத்தால் தியானஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு பூத

சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். அதன் முறை பின்வருமாறு—

धर्मकन्दं ज्ञाननाळं वैराग्यकर्णिकं हृदयांबुजमुकुळं प्रणवेन विकसितं ध्यात्वा कर्णिकायां चैतन्यात्मकं जीवं प्लुतप्रणवोच्चारणेन सुषुम्नानाडीमार्गेण निस्सार्य तज्जीवं द्वादशान्तःस्थितसहस्रदळकमलनिष्ठपरमात्मना सह "हंसः" इति मन्त्रेण एकीकृत्य स्वशरीरस्थकल्मषजातं पुरुषाकारेण विचिन्त्य शोषण, दाहन, प्लावनानि कुर्यात्।

ब्रह्महत्याशिरस्कं च स्वर्णस्तेयभुजद्वयम्।
सुरापानहृदा युक्तं गुरुतल्पकटिद्वयम्॥

तत्संयोगपदद्वंद्वं प्रत्यङ्गसमपातकम्।
उपपातकरोमाणं नव श्मश्रुविलोचनम्॥

खड्गचर्मधरं कृष्णं कुक्षौ पापं विचिन्तयेत्।

तं पापपुरुषं नाभिदेशस्थितषट्कोणांन्तर्गतं "यम्" इति वायुबीजेन वायुना शोषयित्वा, पुनस्तं त्रिकोणगतं "रम्" इति अग्निबीजोत्थितवह्निना दाहयित्वा तद्भस्म दक्षिणनासापुटान्निस्सार्य हृन्मध्यस्थार्धचन्द्राकाराऽमृतमण्डलान्तस्थं "वम्" इत्यमृतबीजोत्थितया अमृतधारया निष्कल्मषं स्वशरीरमाप्लाव्य शुद्धिं कृत्वा द्वादशान्तनीतमात्मानं सुषुम्नानाडीमार्गेण हृदयकमले "सोऽहम्" इति मन्त्रेण स्थापयेत्।

शुक्लांबरधरं......ये। ओं भूः...सुवरोम्। ममो पात्त...प्रीत्यर्थं प्रातस्संध्यागायत्रीमहामन्त्रजपं करिष्ये என்று காலையிலும், माध्यन्दिनसंध्यागायत्री महामन्त्रजपंकरिष्ये என்று மத்தியாஹ்னத்திலும் सायंसंध्यागायत्रीमहामन्त्रजपं करिष्ये என்று ஸாயங்காலத்திலும் ஸங்கற்பஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मा...भूर्भुवस्सुवरोम् என்றதுவரை சொல்லி 10

தடவை பிராணுயாமஞ் செய்யவேண்டும். ஆனல் ஜபகாலத்தில்பிராணுயாமஞ் செய்யும்பொழுது निचृद्गायत्रीछन्दः என்று மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு

आयात्वित्यनुवाकस्य—वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, गायत्रीदेवता, आवाहने विनियोगः। (मन्त्रः) ओं आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसंमितम्। गायत्रीं च्छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे।* यदह्नात्कुरुते पापं तदह्नात्प्रतिमुच्यते।यद्रात्र्यात्कुरुते पापं तद्रात्रियात्प्रतिमुच्यते। सर्ववर्णेमहादेवि संध्याविद्ये सरस्वति। ओजोऽसि सहोसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुस्सर्वमसि सर्वायुरभिभूरों गायत्रीमावाहयामि (इति प्रातः) सावित्रीमावाहयामि (इति मध्याह्ने) सरस्वतीमावाहयायामि (इतिसायम)॥

गायत्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः, निचृद्गायत्री च्छन्दः, सविता देवता, जपे विनियोगः என்று காலையிலும், மத்தியாங்ஹத்திலும் சொல்லிக்கொள்ளவும். மாலையில் மட்டும் परमात्मादेवता என்று மாற்றிக்கொள்ளவும்.

ओं भूः, अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। ओं भुवः, तर्जनीभ्यांनमः। ओंसुवः, मध्यमाभ्यां नमः। तत्सवितुर्वरेण्यम्, अनामिकाभ्यां नमः। भर्गो देवस्य धीमहि, कनिष्ठिकाभ्यां नमः। धीयो यो नः प्रचोदयात्, करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः [इति करन्यासः] अथाङ्गन्यासः–ओंभूः, हृदयाय नमः, ओंभुवः, शिरसे स्वाहा। ओंसुवः, शिखायै वषट्। तत्सवितुर्वरेण्यम्, कवचाय हुम्। भर्गो देवस्य धीमहि, नेत्रत्रयाय वौषट्। धियो यो नः प्रचोदयात्, अस्त्राय फट्। परोरजसेऽसावदोम्, इति सर्वाङ्गे॥

இவ்விதம் கரன்யாஸம் அங்கன்யாஸம் இவைகளைச் செய்துகொண்டு பிரணவம், வியாஹ்ருதி, காயத்ரீ என்ற

* नः என்று படிப்பதும் ஸம்பிரதாயத்திலிருக்கின்றது.

மந்திரங்களால் சொல்லப்படும் தேவதைகளைப் பின் உபதேசிக்கும் முறைப்படித் தியானஞ் செய்யவேண்டும். பிரணவத்தியானமாவது—

विष्णुं भास्वत्किरीटाङ्गदवलयगळाकल्पहारोदरांघ्रि
श्रोणीभूषंसुवक्षोमणिमकुटमहाकुण्डलामण्डिताङ्गम् ।
हस्तोद्यच्छंखचक्रांवुजगदममलं पीतकौशेयवीतं
विद्योतद्भासमुद्यद्दिनकरसदृशं पद्मसंस्थं नमामि ॥

வியாஹிருதித்யானம்

स्वस्वोक्तवर्णतनवो रूपयौवनसंयुता: ।
क्षौमवस्त्रपरीधानास्सर्वाभरणभूषिता: ॥
दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गा दिव्यमाल्यैरलंकृता: ।
सितोपवीतहृदयास्सपवित्रा: चतुष्करा: ॥
उन्निन्द्रवदनांभोजप्रभामण्डलमण्डिता:
जटाकलापपूर्णेन्दुप्रभापूरितदिङ्मुखा: ।
अभयाक्षस्रगप्पात्रवरहस्तसरोरुहा: ॥
एवं होमे जपारंभे ध्येया व्याहृतयो द्विजै: ।

மேற்கூறியபடி மூன்று காலங்களிலும் தியானஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு

காலையில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்—

गायत्री, बाला, बालादित्यमण्डलस्था, रक्तवर्णा, रक्तांवरानुलेपनस्रगाभरणा, चतुर्वक्त्रा, दण्ड-कमण्डलु-अक्षसूत्र-अभयाङ्कचतुर्भुजा, हंसाऽऽसनारूढा, ब्रह्मदेवत्या, ऋग्वेदमुदाहरन्ती, भूलोकाधिष्ठात्री, ब्रह्मात्मिकादेवता, हृदि साहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि (इति प्रात: ।)

மத்தியாங்ஹத்தில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்.

सावित्री, युवति:, युवादित्यमण्डलस्था, श्वेतवर्णा, श्वेतांवरा-

नुलेपन स्रगाभरणा, पञ्चवक्त्रा, प्रतिवक्त्रं त्रिणेत्रा, पंचशेखरा, शूलखड्गखट्वाङ्ग डमरुकाङ्कचर्भुजा, वृषभासनारूढा, रुद्रदेवत्या, यजुर्वेदमुदाहरन्ती भुवो लोकाऽधिष्ठात्री ब्रह्मात्मिकादेवता, हृदि साहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि (इति मध्यान्हे ।)

ஸாயங்காலத்தில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்.

सरस्वती, वृद्धा, वृद्धादित्यमण्डलस्था, श्यामवर्णा, श्यामांबरानुलेपनस्रगाभरणा, एकवक्त्रा, शंखचक्रगदापद्माङ्कचतुर्भुजा, गरुडासनारूढा विष्णुदेवत्या, सामवेदमुदाहरन्ती, स्वर्लोकाधिष्ठात्री, ब्रह्मात्मिकादेवता हृदि साहमस्मि, ब्रह्मैवाहमस्मि (इति सायम्)

இவ்விதம் மூன்று காலங்களிலும் வியஷ்டித்யானஞ் செய்து கொண்டு பிறகு, காயத்திரியின் ஸமஷ்டித்தியானஞ் செய்யவேண்டும். அதுபின்வருமாறு—

मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्रीक्षणै
युक्तामिन्दुकलानिबद्धमकुटां तत्वार्थवर्णात्मिकाम् ।
गायत्रीं वरदाऽभयाङ्कुशकशाश्शुभ्रं कपालं गुणं
शंखं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ பிறகு

तुरीयगायत्र्याः—विमल ऋषिः, तुरीयं च्छन्दः, परमात्मा देवता, मोक्षे विनियोगः । (मन्त्रः) परोरजसेऽसावदोम् ॥

என்ற மந்திரத்தை மூன்று தடவை ஜபித்து, பிறகு आध्यात्मिकाधिदैविकादिसाक्षिसच्चिदानन्दपरमात्मैवाहम् சரீரத்தி லுள்ளதும், அதற்கு வெளியிலுள்ளதுமான எல்லாவஸ்துக் களுக்கும் ஸாக்ஷியும், உண்மையறிவானந்த வடிவமுமான பரமாத்மாவாகவே நானிருக்கிறேன். என்று பாவிக்க வேண்டும்.

(अथ गायत्रीमंत्रः) ओं भूर्भुवस्सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यम् ।

भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

இவ்விதம் 1008 தடவையாவது, 108 தடவையாவது, 28 தடவையாவது அவரவர்க்கு வழக்கமான ஜபமாலையி னாலோ, விரல்களின் கணுக்களாலோ எண்ணிக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஜபஞ்செய்து முடிந்த பிறகு மூன்று பிராணாயாமஞ் செய்து गायत्र्युपस्थानं करिष्ये என்று ஸங்கற்பித்துக் கொள்ளவும்.

उत्तम इत्यनुवाकस्य—वामदेव ऋषिः, अनुष्टुप्छन्दः, गायत्री देवता । उपस्थाने विनियोगः । (मन्त्रः) ओं, उत्तमे शिखरे देवी भूम्यां पर्वतमूर्द्धनि । ब्राह्मणेभ्योह्यनुज्ञानं गच्छदेवि यथासुखम् ॥

இது மூன்று வேதிகளுக்கும் முக்காலங்களிலும் ஸமா னம். ஆனால் ருக்கு வேதிகளும் ஸாமவேதிகளும் ब्राह्मणेभ्यो ह्यनुज्ञानं என்று மாற்றிப் படித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

मित्रस्येत्यादि तृचस्य—विश्वामित्र: ऋषि: । हिरुङ्गायत्रीत्रि-ष्टुभौ छन्दांसि । मित्रो देवता । उपस्थाने विनियोगः (मन्त्रः) मित्रस्य चर्षणी धृतः श्रवो देवस्य सानसिम् । सत्यं चित्रश्रवस्तमम् । मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रोदाधार पृथिवीमुतद्याम् । मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे । सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम । प्रसमित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन । न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमंहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात् ॥

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி யஜுர்வேதிகள் காலை யில் மித்திரனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். மத்தியாந் ஹத்தில் யஜுர்வேதிகள்—

आसत्येन, उद्वयं, उदुत्यं, चित्रं, तच्चक्षुरिति मन्त्रणाम्—हिर-ण्यस्तूप ऋषिः, द्वौ त्रिष्टुभौ गायत्री जगत्युष्णिहः छन्दांसि ।

आदित्योदेवता, उपस्थाने विनियोगः। (मन्त्रः) ओं आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यञ्च । हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन् ॥ २ उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्त-रम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् । उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । ३ चित्रं देवानामुद्गादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षꣳसूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च । ४ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शर दश्शतं जीवेम शरदश्शतं नन्दाम शरदश्शतं मोदाम शरदश्शतं भवाम शरदश्शतꣳशृणवाम शरदश्शतं प्रब्रवाम शरदश्शतमजीतास्स्याम शरदश्शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे । ५ उद्गान्महतोऽर्णवाद्विभ्राजमानस्स-रिरस्य मध्यात्समावृषभो लोहिताक्षः सूर्योविपश्चिन्मनसा पुनातु ॥

என்ற மந்திரத்தைப்படித்து ஆதித்யனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலத்தில் யஜுர்வேதிகள்—

इमं मे, तत्वायामि, यच्चिद्धि, यत्किंच, कितवास इति मन्त्रा-णाम्—शुनश्शेफ वसिष्ठ अत्रयः ऋषयः । गायत्री त्रिष्टुप्गायत्री त्रिष्टु-भौ छन्दाꣳसि । वरुणो देवता । उपस्थाने विनियोगः । [मन्त्रः] १ओं इमंमे वरुण श्रुधी हव मद्याच मृडय । त्वामवस्युराचके । २ तत्वाया-मि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः । अहेडमानो वरु-णेहबोध्युरुशꣳस मान आयुः प्रमोषीः । ३ यच्चिद्धि ते विशोयथा प्रदेव वरुणव्रतम् । मिनीमसि द्यविद्यवि । ४ यत्किंचेदं वरुणदैव्ये जनेभि-द्रोहं मनुष्याश्चरामसि। अचित्तीयत्तव धर्मा युयोपिम मानस्तस्मादेन-सो देव रीरिषः । ५ कितवासो यद्रिरिपुर्न दिवि यद्वाघा सत्यमुत-यन्न विद्म । सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवाऽथातेस्याम वरुण प्रियासः ॥

ருக்வேதிகள் காலையில்

(१) मित्रस्य चर्षणीधृतोऽवोदेवस्य सानसि । द्युम्नं चित्रश्रव-

स्तमम् ॥ (२) अभि यो महिना दिवं मित्रो वभूव सप्रथाः । अभिश्रवोभिः पृथिवीम् ॥ (३) मित्राय पञ्च येमिरे जना अभिष्टिशवसे । स देवान्विश्वान् विभर्ति ॥ (४) मित्रो देवेष्वायुषु जनाय वृक्तवर्हिषे । इष इष्टव्रता अकः ॥

இதற்குமேல் பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் சிலர் படிக்கின்றனர்—

१ मित्रो जनान्यातयति व्रुवाणो मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम् ।
मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोत ।

२ प्रसमित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन ।
न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमंहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात् ॥

பிறகு பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் படிக்க வேண்டும்.

१ जातवेदस इत्यस्य । कश्यप ऋषिः । त्रिष्टुप् च्छन्दः । दुर्गा देवता । संध्योपस्थाने विनियोगः । (मन्त्रः) । जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निदहाति वेदः । स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । २ पिशंगभृष्टिमंभृणं पिशाचि मिन्द्र संमृण । सर्वं रक्षो निवर्हय । ३ भद्रं कर्णेभिः श्रृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गै स्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः । ४ केश्यग्निं केशीवृषं केशी विभर्ति रोदसी । केशी विश्वं स्वर्दृशे केशीदं ज्योतिरुच्यते ।

மத்தியாஹ்னத்திலும் **जातवेदसे** *முதலிய 4 மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானஞ் செய்து பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்தும் உபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும்—*

उदुत्यं जातवेदसमिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य । कण्वपुत्रः प्रस्कण्व ऋषिः । नवाद्या गायत्री च्छन्दः । उद्वयं तमसस्परीति चत

छोऽनुष्टुभः, सूर्यो देवता । उपस्थाने विनियोगः । १ उदुत्यं जात-
वेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । २ अप त्ये तायवो
यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे । ३ अदृश्रमस्य केत-
वो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अग्नयो यथा । ४ तरणिर्विश्व-
दर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमाभासि रोचनम्। ५ प्रत्यङ् देवानां
विशः प्रत्यङ्ङुदेषि मानुषान्। प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे । ६ येना पावक
चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ अनु । त्वं वरुण पश्यसि । ७ विद्यामेषि रज
स्पृथ्वहा मिमानो अक्तुभिः। पश्यन् जन्मानि सूर्य। सप्तत्वा हरितोरथे
वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षण । ९ अयुक्तसप्त शुंध्युवः
सूरो रथस्य नप्त्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः। १०उद्वयं तमसस्परि
ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् । ११
उद्यन्नद्य मित्रमह आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च
नाशय । १२ शुकेषु मे हरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि। अथो हारिद्र-
वेषु मे हरिमाणं निदध्मसि । १३ उदगादयमादित्यो विश्वेन सहसा
सह । द्विषन्तं मह्यं रंधयन्मो अहं द्विषते रधम् । चित्रं देवानामिति
ऋचः आङ्गिरसपुत्रः कुत्सः ऋषिः। त्रिष्टुप् छन्दः । सूर्यो देव-
ता । सूर्योपस्थाने विनियोगः । १४ ओम्—चित्रं देवानामुदगादनीकं
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आ-
त्मा जगतस्तस्थुषश्च । १५ सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्त्यो न योषा-
मभ्येति पश्चात् । यत्रा नरो देवयन्तो युगानि वितन्वते प्रतिभद्राय
भद्रम् । १६ भद्रा अश्वा हरितस्सूर्यस्य चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः ।
नमस्यन्तो दिव आपृष्ठमस्थुः परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः । १७
तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततं संजभार । यदेदयुक्त
हरित सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै । १८ तन्मित्रस्य वरुण-
स्याभिचक्षे सूर्योरूपं कृणुते द्योरुपस्थे । अनन्तमन्यद्रुशदस्यपाजः
कृष्णमन्यद्धरितः संभरन्ति। १९ अद्या देवा उदितस्सूर्यस्य निरं हसः

पिपृता निरवद्यात् । तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिस्सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ।

सविता पश्चात्सविता पुरस्तात्सवितोत्तरात्तात्सविताधरात्तात्। सविता नस्सुवतु सर्वतातिं सविता नो रासतां दीर्घमायुः ॥ ओं शान्ति, शन्तिः, शान्तिः ।

ருக்வேதிகள் ஸாயங்காலத்தில் जातवेदसे முதலிய 4 மந்திரங்களைப்படித்து (37வது பக்கம் பார்க்கவும்) इमं मेवरुण முதலிய 5 மந்திரங்களையும் படித்து (36வது பக்கம் பார்க்கவும்) உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

ஸாமசாகிகள் காலையிலும் மாலையிலும்

१ यशोऽहं भवामि ब्राह्मणानां यशो राज्ञां यशो विशाम् । यशस्सत्यस्य भवामि । भवामि यशसां यशः । २ पुनर्मा यन्तु देवता । या मदपचक्रमुः । महस्वन्तो महान्तो भवामि । अस्मिन् पात्रे हरिते सोमपृष्ठे । ३[1]रूपं रूपं मे दिश प्रातरह्नस्य तेजसः । सायमह्नस्य तेजसः।४ अन्नमुग्रस्य प्राशिषम्। अस्तु वयि मयि त्वयीदम्। अस्तुत्वयिमयीदम्॥ यदिदं पश्यामि चक्षुषा। त्वया दत्तंप्रभासया। तेनमाभुंज। तेनभुक्षिषीयतेनमाविश।५ 2 अहर्नो अत्यपीपरद्रात्रिर्नो अतिपारयत् । रात्रिर्नो अत्यपीपरदहर्नो अतिपारयत् । ६ आदित्य नावमारोक्षं पूर्णामपरिपादिनीम् । अच्छिद्रां पारयिष्णवीं शतारित्रां स्वस्तये । ओंनम आदित्याय नम आदित्याय नम आदित्याय । उद्यन्तं त्वाऽऽ-

---

1. रूपं रूपं मे दिश प्रात रह्नस्य तेजसः என்று காலையிலும் रूपं रूपं मे दिश सायमह्नस्य तेजसः என்று மாலையிலும் மாற்றிப் படிக்கவேண்டும்.

2. अहर्नो अत्यपीपरत् என்றதைக் காலையிலும் रात्रिर्नो अत्यपीपरत् என்றதை மாலையிலும் படிக்கவேண்டும்.

दित्यानूदीयासम् । प्रतितिष्ठन्तं त्वाऽऽदित्यानु प्रतितिष्ठासाम् ॥ इति सायं प्रात: ॥

என்ற மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானம் செய்ய வேண்டும். மத்தியாஹ்நத்தில் ஸாமவேதிகள்

आदित्यनावमित्यस्य—परमेष्ठी ऋषिः, अनुष्टुप् च्छन्द:, आदित्यो देवता । आदित्योपस्थाने विनियोग:। (मन्त्र:) १ आदित्यनावमारोक्षं पूर्णामपरिपादिनीम् । अच्छिद्रां पारयिष्णवीं शतारित्रां स्वस्तये । ओम्, नम आदित्याय, नम आदित्याय, नम आदित्याय । उदुत्यमित्यस्य—सूर्य ऋषि:, गायत्रीच्छन्द:, सूर्योदेवा, अर्घ्यप्रदाने विनियोग: । (मन्त्र:) २ ओम्–उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतव: । दृशे विश्वाय सूर्यम् । [इत्यर्घ्यं दत्वा आकाश मुद्रां कृत्वा] ३ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्ने:। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च । ४ वृक्ष इव पक्कस्तिष्ठसि सर्वान् कामान् भुवस्पते । यस्त्वै वं वेद तस्मै मे भोगान् धुक्ष्वाक्षतान् बृहन्नृतं सत्ये प्रतिष्ठितम् । ५ भूतं भविष्यता सह । आकाश उपनिरज्यतु मह्यमन्नमथो श्रियम् । अभि भागोऽसि सर्वस्मिंस्तदु सर्वं त्वयि श्रितम् । ६ तेन सर्वो मा विवासन विवासय । कोश इव पूर्णो वसुना त्वं प्रीतो ददसे धनम् । अदृष्टो दृष्टमाभर सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे। ७ आकाशस्यैष आकाशो यदेतद्भाति मण्डलम् । एवं त्वा वेद यो वेदेशानेशान् प्रयच्छ मे। ओंभूरित्यस्य–परमेष्ठीऋषि:, सूर्यो देवता, उपस्थाने विनियोग:। ८ओं भूर्भुवस्स्वरोम्। सूर्य इव दृशे भूयासं, अग्निरिव तेजसा, वायुरिव प्राणेन, सोम इव गंधेन बृहस्पतिरिव बुद्ध्या, अश्विनाविव रूपेण इन्द्राग्नी इव बलेन ब्रह्मभाग एवाहं भूयासं, पाप्मभागा मे द्विषन्त: ॥

என்றதைப்படித்து உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் மூன்று வேதிகளும் அவரவர்க்கு ஏற்பட்ட

மந்திரங்களைப்படித்து மூன்று காலங்களிலும் உபஸ்தானஞ் செய்துகொண்டு பிறகு—

संध्यायै नमः । सावित्र्यै नमः । गायत्र्यै नमः । सरस्वत्यै नमः॥

என்று சொல்லி எந்தத்திக்கை நோக்கி ஜபஞ்செய்கிறுனோ அந்தத்திக்கிலிருந்து முறையே நான்கு திக்கிலும் ஸந்தியாபிமானி தேவதை, சாவித்திரீ என்ற தேவதை, காயத்ரீ என்ற தேவதை ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதை இவர்களிருப்பதாகப் பாவித்து அந்தந்தத் திக்கை நோக்கி அஞ்ஜலிபந்தஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः என்று சொல்லி எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு—

कामोऽकार्षीदिति महामन्त्रस्य । वामदेव ऋषिः । गायत्रीच्छन्दः । परमात्मा देवता । समस्तपापक्षयार्थे जपे विनियोगः । (मन्त्रः) कामोऽकार्षीन्मन्युरकार्षीन्नमो नमः ।

என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு தேவர்களைக் குறித்து அவரவர்கள் ஸம்பிரதாயப்படி அபிவாதனம் செய்யவேண்டும். உதாஹரணத்திற்காக ஒன்றைமட்டும் எழுதுகிறோம்.

अभिवादये...वैश्वामित्र, आघमर्षण, कौशिक त्रयार्षेयप्रवरान्वितः कौशिकगोत्रः द्राह्यायणसूत्रः सामशाखाध्यायी श्रीरामनाथशर्मा नामाहमस्मि भोः॥ பிறகு

प्राच्यै दिशे नमः। दक्षिणायै दिशे नमः।
प्रतीच्यै दिशे नमः। उदीच्यै दिशे नमः।

என்று சொல்லிக் காலையிலும் மத்தியாந்ஹத்திலும் கிழக்கு திசைமுதல் முறையே நான்கு திக்குகளைக்குறித்

தும், மாலையில் प्रतीच्यै दिशे नमः என்று மேற்குதிசை முதல் தெற்குதிசை ஈருக நான்குதிசைகளைக் குறித்தும் அஞ்ஜலி பந்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு

ऊर्ध्वाय नमः । अधराय नमः । अन्तरिक्षाय नमः । भूम्यै नमः । ब्रह्मणे नमः । विष्णवे नमः । रुद्राय नमः । यमाय नमः ॥

என்று சொல்லி முறையே மேல் கீழ் என்ற திக்குகளுக் கபிமானி தேவர்களைக் குறித்தும், பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், யமன் என்ற தேவர்களைக்குறித்தும் அஞ்ஜலிபந்த ரூபமான நமஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும்.

यमायऋतमित्यनयोः—परमेष्ठी ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः, यमब्रह्मणी देवते, उपस्थाने विनियोगः। (मन्त्रः) ओं, यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च। वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च। औदुंबराय दध्नाय नीलाय परमेष्ठिने। वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः। २ ऋतꣳसत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वैनमोनमः॥

மேற்படித்த இரண்டுமந்திரங்களுள் முதல்மந்திரத்தை தெற்கு முகமாக நின்றுபடித்து யமனைஸ்துதிக்கவேண்டும். இரண்டாவது மந்திரத்தால் வடக்குமுகமாக நின்று கொண்டு மஹாதேவனை ஸ்துதிக்கவேண்டும்.

பிறகு காலையிலும், மத்தியாந்ஹத்திலும் கிழக்கு முகமாகவும், மாலையில் மேற்கு முகமாகவும் திரும்பி நின்று கொண்டு பின் எழுதப்படுபவனவற்றை ஸர்ப்பபாதை விலகுவதற்காகப் படிக்க வேண்டும்.

१ नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि। नमोऽस्तु नर्मदे तुभ्यं

त्राहिमां विषसर्पतः। २ अपसर्प सर्प भद्रं ते दूरं गच्छ महायशाः। जनमेजयस्य यज्ञान्ते अस्तीकवचनं स्मरन्। २ जरत्कारोर्जरत्कार्वां समुत्पन्नो महायशाः। अस्तीकस्सत्यसंधो मां पन्नगेभ्योऽभिरक्षतु।

பிறகு १ नमस्सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे।
त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे विरिंचिनारायणशंकरात्मने॥

२ ध्येयस्सदासवितृमण्डलमध्यवर्तीनारायणस्सरसिजासनसन्निविष्टः
केयूरवान्मकरकुण्डलवान् किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः॥

३ शंखचक्रगदापाणे द्वारकानिलयाच्युत।
गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम्॥

४ आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम्।
सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति॥

இவைகளைப்படித்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும். பிறகு अभिवादये भोः என்றதைப்படித்து அபிவாதனஞ் செய்து

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात्।
करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि॥

என்று சொல்லி நாமனுஷ்டித்த ஸந்தியாவந்தனம் என்ற கர்மத்தை ஸ்ரீமந் நாராயணனிடம் அர்ப்பணம் (ஒப்படைத்தல்) செய்யவேண்டும். பிறகு

प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपःकर्मात्मकानि वै।
यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम्॥ श्रीकृष्ण,कृष्ण,कृष्ण॥

என்று ஜபிக்கவேண்டும்.

பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து संध्याजपात्मकं कर्म ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु என்று சொல்லித்தீர்த்தத்தைக்கையிலெடுத்து பூமியில் விடவேண்டும். பிறகு

अद्या नो देव सवित: प्रजावत्सावी: सौभगम्। परा दुष्वप्नियꣳसुव। विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव। यद्भद्रं तन्म आसुव॥

என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஜபஞ்செய்த விடத்தைப் புரோக்ஷணஞ்செய்து அவ்விடத்தினின்றும் கொஞ்சம் மண்ணை எடுத்து ஹிருதயத்தில் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். சிலர் நெற்றியிலும் தரித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

காயத்திரீ ஜபம் முற்றிற்று.

॥ श्रीकृष्ण: प्रीयताम् ॥

காயத்ரீ ஜபம்

இனி மூன்று வேதிகளும் காயத்திரீ ஜபஞ் செய்ய வேண்டியமுறை எழுதப்படுகின்றது. முதலில்

ஶ்ருத்யோக்தாசாரஸம்பன்னா ஆசாரோக்தவ்ரதா: ।
யேப்யஸ்ஸித்திம் த்விஜா தேவா ஹ்யேப்யோ நித்யம் நமோ நம: ॥

என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லித்தேவர் பிராம்மணர் இவர்களை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, பிறகு

ஸர்வஸ்வம் தே ஹ்ருத்தாயே ஹ்ருத்தா ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதா:।
யே ஹ்ருத்தா விப்ரதேவாஸ்தே மந்த்ரஶிவாஜ்ஞயா ॥
உக்ர ஹ்ருத்தவிப்ரா ஆத்யா யே ச வை ஹ்ருதிஹாரகா: ।
ஸதேவர்ஷிஸோமயே ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரு ஸமாரபே ॥

என்ற சுலோகரூபமான மந்திரங்களைச் சொல்லி இடது காலால் பூமியை மூன்றுதடவை தட்டவேண்டும். பிறகு

ப்ருதிவ்யா: மேருப்ருஷ்ட ருஷி:, ஸுதலம் சந்த:, கூர்மோ தேவதா। ஆஸநே விநியோக:। (மந்த்ர:) ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா தேவி த்வம் விஷ்ணுநா த்ருதா। த்வஞ்ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரம் குரு சாஸநம்॥

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூதேவியைப் பிரார்த்தனை செய்துகொள்ளவேண்டும்.

நாரஸிம்ஹ்யை நம: என்று சொல்லி இருகைகளாலும் நடுமார்பிலும், கணபதயே நம: ஸரஸ்வத்யை நம: என்று சொல்லி வலது தோளிலும், துர்காயை நம: க்ஷேத்ரபாலாய நம: என்று சொல்லி இடது தோளிலும், மாத்ருகா ஸரஸ்வத்யை நம: என்று சொல்லி இரண்டு கைகளைச் சேர்த்தும் நியாஸஞ் செய்துகொண்டு ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி என்று மனத்தால் தியானஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு பூதசுத்திசெய்துகொள்ள வேண்டும். அதன் முறை பின்வருமாறு—

தர்மகந்தம் ஜ்ஞாநநாலம் வைராக்யகர்ணிகம் ஹ்ருதயாம்புஜம் அதோமுகம் ப்ரணவேந விகஸிதம் த்யாத்வா தத்ர தீபகலிகாகாரம் ஜீவம் ப்ரணவோச்சாரணேந ஸுஷும்நாநாடீமார்கேண நிஷ்க்ராம்ய தஜ்ஜீவம் பரமாத்மநி ஸம்யோஜ்ய ஸோஹம் ''ஹம்ஸ:'' இதி மந்த்ரேண ஏகீக்ருத்ய ஸ்வசரீரஸ்தம் பாபபுருஷம் ஸங்கல்ப்ய தம் வாயுஷாகாரேண விசிந்த்ய சோஷண, தாஹந, ப்லாவநாதி கார்யாணி।

ப்ரஹ்மஹத்யாசிரஸ்கந்தம் ஸ்வர்ணஸ்தேயபுஜத்வயம்।

ஸுராபாந ஹ்ருதா யுக்தம் குருதல்ப கடித்வயம் ||
தத்ஸம்யோகி பதத்வந்த்வம் ப்ரத்யங்கம் பாதகம் |
உபபாதக ரோமாணம் ரக்தஶ்மஶ்ரு விலோசநம் ||
கட்கசர்மதரம் க்ருஷ்ணம் குக்ஷௌ பாபம் விசிந்தயேத் |

தம் பாபபுருஷம் நாபிதேசஸ்தித ஷட்கோணாந்தர்கதம் "யம்" இதி வாயுபீஜேந வாயுநா ஶோஷயித்வா, புநஸ்தம் த்ரிகோணகதம் "ரம்" இத்யக்நிபீஜோத்தித வஹ்நிநா தாஹயித்வா தத்பஸ்ம தக்ஷிணநாஸாபுடாந்நிஸ்ஸார்ய ஹ்ருந்மத்யஸ்தாய அர்த்தசந்த்ராகாரசந்த்ரமண்டலஸ்தம் "வம்" இத்யம்ருதபீஜோத்திதயாம்ருததாரயா நிஷ்கல்மஷம் ஸ்வஶரீரமாப்லாவ்ய ஶுத்தம் க்ருத்வா ஹ்ருதயஸ்தாநீதாத்மாநம் ஸுஷும்நாநாடீமார்கேண ப்ரஹ்மரந்த்ரே "ஸோஹம்" இதி மந்த்ரேண த்யாயேத் |

ப்ரணவஸ்ய ருஷிர் ப்ரஹ்மா.....யே | ஓம் பூ:...ஸுவரோம் |
மமோபாத்த...ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே என்று காலையிலும், மாத்யாஹ்நிகஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே என்று மத்தியான்ஹத்திலும், ஸாயம் ஸந்த்யா காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே என்று ஸாயங்காலத்திலும் ஸங்கற்பஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு ப்ரணவஸ்ய ருஷிர் ப்ரஹ்மா...பூர்புவ ஸுவரோம் என்றதுவரை சொல்லி 10 தடவை பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். ஆனால் ஜபகாலத்தில் பிராணாயாமஞ் செய்யும் பொழுது நிச்ருத்காயத்ரீ சந்த: என்றுமாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு

ஆயாத்வித்யநுவாகஸ்ய வாமதேவ ருஷி:, அநுஷ்டுப் சந்த:, காயத்ரீ தேவதா, ஆவாஹநே விநியோக: | (ஜப:)

𑌓𑌂 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇। *𑌯𑌦𑌹𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌹𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇! 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿। 𑌓𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌹𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌬𑌲𑌮𑌸𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌽𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑍂𑌰𑍋𑌮𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃) 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇) 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌂)

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌨𑌿𑌚𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌜𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥ என்று காலையிலும், மத்தியாஹ்நத்திலும் சொல்லிக்கொள்ளவும். மாலையில் மட்டும் 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 என்று மாற்றிக்கொள்ளவும்.

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃, 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 । 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿, 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 । 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌕𑌰𑌤𑌲𑌕𑌰𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃। [𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃] 𑌅𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃— 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌷𑌟𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌵𑌚𑌾𑌯 𑌹𑍁𑌮𑍍 । 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿, 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍌𑌷𑌟𑍍। 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌫𑌟𑍍।

𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 ॥

இவ்விதம் கரன்யாஸம் அங்கன்யாஸம் இவைகளைச் செய்துகொண்டு பிரணவம், வியாஹிருதி, காயத்ரீ என்ற

* 𑌨𑌃 என்று படிப்பதும் ஸம்பிரதாயத்தி லிருக்கின்றது.

மந்திரங்களால் சொல்லப்படும் தேவதைகளைப் பின் உபதே சிக்கும் முறைப்படித் தியானஞ் செய்யவேண்டும். பிரண வத் தியானமாவது—

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌵𑌲𑌯𑌗𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌹𑌾𑌰𑍋-
𑌦𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌭𑍂𑌷𑌂 𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌮𑌣𑌿𑌮𑌕𑌰𑌮𑌹𑌾-
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑌂 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌗𑌦𑌮𑌮-
𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌕𑌰-
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

வியாஹிருதித்யானம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍋𑌮𑍇 𑌜𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।

மேற்கூறியபடி மூன்று காலங்களிலும் தியானஞ்செய்ய வேண்டும். பிறகு

காலையில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌬𑌾𑌲𑌾, 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾, 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌦𑌣𑍍𑌡-𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁—𑌅𑌕𑍍𑌷𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰—𑌅𑌭𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾, 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀,

𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌗𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 (𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃)

மத்தியாங்ஹத்தில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்.

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌃, 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾, 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾, 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾, 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌵𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾, 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾, 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾, 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌗𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌿, 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇)

ஸாயங்காலத்தில் காயத்திரியின் வியஷ்டித்தியானம்.

𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀, 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾, 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾, 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾, 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾, 𑌏𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌶𑌙𑍍𑌖 𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌗𑌦𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾, 𑌗𑌰𑍁𑌡[illegible] 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾, 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀, 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌗𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾, 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌿, 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑌿 (𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌮𑍍)

இவ்விதம் மூன்று காலங்களிலும் வியஷ்டித்யானஞ் செய்து கொண்டு பிறகு, காயத்திரியின் ஸமஷ்டித்தியானஞ் செய்யவேண்டும். அதுபின்வருமாறு—

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌹𑍇𑌮 𑌨𑍀𑌲 𑌧𑌵𑌲𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶 𑌕𑌶𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌭𑌜𑍇॥ பிறகு தூரீயமாய த்யாநம்—

விமல ருஷி:, துரீயம் பாத:, பரமாத்மா தேவதா, மோக்ஷே விநியோக:। (மந்த்ர:) பரோரஜஸே ஸாவதோம் ॥

என்ற மந்திரத்தை மூன்று தடவை ஜபித்து, பிறகு ஸூர்யாத்மிகாயிதைவிகாதிஸாக்ஷிவத் ஸ்திதம் பரமாத்மதேவாஹம் சரீரத்திலுள்ளதும், அதற்கு வெளியிலுள்ளதுமான எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஸாக்ஷியும், உண்மையறிவானந்த வடிவமுமான பரமாத்மாவாகவே நானிருக்கிறேன். என்று பாவிக்கவேண்டும்.

(காயத்ரீ மந்த்ர:) ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:। தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் । பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ॥

இவ்விதம் 1008 தடவையாவது, 108 தடவையாவது, 28 தடவையாவது அவரவர்க்கு வழக்கமான ஜபமாலையிலுமேலா, விரல்களின் கணுக்களாலேலா எண்ணிக்கொண்டு ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஜபஞ்செய்து முடிந்த பிறகு மூன்று பிராணாயாமஞ் செய்து காயத்ர்யுபஸ்தானம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கற்பித்துக் கொள்ளவும்.

உத்தமே இத்யநுவாகஸ்ய—வாமதேவ ருஷி: அநுஷ்டுப் ச்சந்த:, காயத்ரீ தேவதா, உபஸ்தானே விநியோக:। (மந்த்ர:) ஓம் உத்தமே ஶிகரே தேவீ பூம்யாம் பர்வதமூர்த்தனி। ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யநுஜ்ஞானம் கச்ச தேவி யதா ஸுகம் ॥

இதுமூன்று வேதிகளுக்கும் முக்காலங்களிலும் ஸமானம். ஆனால் ருக்கு வேதிகளும் ஸாமவேதிகளும் ப்ராஹ்மணேப்யோப்யநுஜ்ஞானம் என்றுமாற்றிப் படித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 — 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑍌 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌸𑌿𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑍁𑌤 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌰𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌽𑌭𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮 । 𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 । 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌜𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌮𑌂𑌹𑍋 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥

என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி யஜுர்வேதிகள் காலையில் மித்திரனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். மத்தியாந்ஹத்தில் யஜுர்வேதிகள்—

𑌆𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨, 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂, 𑌉𑌦𑍁𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂, 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂—𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑍌 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑌿𑌹𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 । (𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃) 𑍐 𑌆𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌽𑌽𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥ (2) 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌰𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 । 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 । 𑌉𑌦𑍁𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌃 । 𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 ॥ (3) 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌗𑌾𑌦𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 । 𑌆𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 ॥ (4) 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍 । 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌃 𑌶𑌤𑌂, 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌮 𑌶𑌰𑌦

𑌶𑌤𑌂, 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌭𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌜𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂, 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍇। 𑌯 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 ॥

என்ற மந்திரத்தைப்படித்து ஆதித்யனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலத்தில் யஜுர்வேதிகள்—

𑌇𑌮𑌂𑌮𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿, 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚, 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌋𑌷𑌯𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿। 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥ (𑌚𑌤𑍁𑌃) 𑌋𑌕𑍍 𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑍀 𑌹𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑍃𑌡𑌯। 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌚𑌕𑍇॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌹 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂। 𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑍇𑌽𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿। 𑌅𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌪𑌿𑌮 𑌮𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃॥ 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍀𑌵𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌘𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌃॥ என்ற மந்திரத்தால் வருணனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். ருக்வேதிகள் காலையில்

(1) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑍋𑌽𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌸𑌿। 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌂॥ (2) 𑌅𑌭𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌥𑌾𑌃। 𑌅𑌭𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿

வீம் ॥ (3) மித்ராய பஞ்ச யேமிரே ஜநா அபிஷ்டிஶவஸே । ஸ தேவாந் விஶ்வாந் பிபர்தி ॥ (4) மித்ரோ தேவேஷ்வாயுஷு ஜநாய வ்ருக்தபர்ஹிஷே । இஷ இஷ்டவ்ரதா அக: ॥

இதற்குமேல் பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் சிலர் படிக்கின்றனர்—

1 மித்ரோ ஜநாந் யாதயதி ப்ருவாணோ மித்ரோ தாதார ப்ருதிவீமுத த்யாம் । மித்ர: க்ருஷ்டீரநிமிஷாபிசஷ்டே மித்ராய ஹவ்யம் க்ருதவஜ்ஜுஹோத ॥ 2 ப்ர ஸ மித்ர மர்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ்த ஆதித்ய ஶிக்ஷதி வ்ரதேந । ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைநமம்ஹோ அஶ்நோத்யந்திதோ ந தூராத் ॥

பிறகு பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் படிக்க வேண்டும்.

1 ஜாதவேதஸ இத்யஸ்ய கஶ்யப ருஷி: । த்ரிஷ்டுப் சந்த: । துர்கா தேவதா । ஸந்த்யாவந்தநே விநியோக: । (ருக்) ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோமமராதீயதோ நிதஹாதி வேத: । ஸ ந: பர்ஷததி துர்காணி விஶ்வா நாவேவ ஸிந்தும் துரிதாத்யக்நி: । 2 விஶம் மஹ்யர்ஷிம் ப்ரணம் விஶாதி மித்ர ஸம்பரண । ஸர்வம் ரக்ஷா நிபாஹய । 3 பத்ரம் கர்ணேபி: ஶ்ருணுயாம தேவா பத்ரம் பஶ்யேமாக்ஷபிர்யஜத்ரா: । ஸ்திரைரங்கைஸ்துஷ்டுவாம்ஸஸ்தநூபி: வ்யஶேம தேவஹிதம் யதாயு: । 4 கேஶ்யக்நிம் கேஶீ விஷம் கேஶீ பிபர்தி ரோதஸீ । கேஶீ விஶ்வம் ஸ்வர்த்ருஶே கேஶீதம் ஜ்யோதிருச்யதே ॥

மத்தியான்ஹத்திலும் ஜாதவேதஸே முதலிய 4 மந்தி

𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍, 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍, 𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍, 𑌭𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍𑌶𑍍𑌰𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍,𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑌜𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑍍,𑌜𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍇 । 𑌯 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 ॥

என்ற மந்திரத்தைப்படித்து ஆதித்யனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலத்தில் யஜுர்வேதிகள்—

𑌇𑌮𑌂𑌮𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿, 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂, 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑍍𑌚𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌋𑌷𑌯𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿। 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥ (𑌋𑌚𑌃) 𑌓𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑍀𑌹𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑍃𑌡𑌯। 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌚𑌕𑍇॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌹 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂। 𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑍇𑌽𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿। 𑌅𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌪𑌿𑌮 𑌮𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃॥ 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍀𑌵𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌘𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌃॥ என்ற மந்திரத்தால் வருணனை உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும். ருக்வேதிகள் காலையில்

(1) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌧𑍃𑌤𑍋𑌽𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌸𑌿। 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌂॥ (2) 𑌅𑌭𑌿 𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌥𑌾𑌃। 𑌅𑌭𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿

வீம்॥ (3) மித்ராய பஞ்ச யேமிரே ஜநா அபி⁴ஷ்டிஶவஸே। ஸ தே³வாந்விஶ்வாந்பி³ப⁴ர்தி॥ (4) மித்ரோ தே³வேஷ்வாயுஷு ஜநாய வ்ருக்தப³ர்ஹிஷே। இஷ இஷ்டவ்ரதா அக:॥

இதற்குமேல் பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் சிலர் படிக்கின்றனர்—

1 மித்ரோ ஜநாந்யாதயதி ப்³ருவாணோ மித்ரோ தா³தா⁴ர ப்ருதி²வீமுத த்³யாம்। மித்ர: க்ருஷ்டீரநிமிஷாபி⁴சஷ்டே மித்ராய ஹவ்யம் க்⁴ருதவஜ்ஜுஹோத॥ 2 ப்ர ஸ மித்ர மர்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ்த ஆதி³த்ய ஶிக்ஷதி வ்ரதேந। ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைநமம்ஹோ அஶ்நோத்யந்திதோ ந தூ³ராத்॥

பிறகு பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் படிக்க வேண்டும்.

1 ஜாதவேத³ஸ இத்யஸ்ய காஶ்யப ருஷி:। த்ரிஷ்டுப்ச²ந்த³:। து³ர்கா³ தே³வதா। ஸந்த்⁴யோபஸ்தா²நே விநியோக:॥ (ருக்:) ஜாதவேத³ஸே ஸுநவாம ஸோமமராதீயதோ நித³ஹாதி வேத³:। ஸ ந: பர்ஷத³தி து³ர்கா³ணி விஶ்வா நாவேவ ஸிந்து⁴ம் து³ரிதாத்யக்³நி:॥ 2 விஶம் நஹ்ருஷிம் ஸம்ஹரணம் விஶாதி³ந்த்³ர ஸம்ப⁴ரண। ஸர்வம் ரக்ஷோ நிப³ர்ஹய। 3 ப⁴த்³ரம் கர்ணேபி⁴: ஶ்ருணுயாம தே³வா ப⁴த்³ரம் பஶ்யேமாக்ஷபி⁴ர்யஜத்ரா:। ஸ்தி²ரைரங்கை³ஸ்துஷ்டுவாம்ஸஸ்தநூபி⁴ர்வ்யஶேம தே³வஹிதம் யதா³யு:॥ 4 கேஶ்யக்³நிம் கேஶீ விஷம் கேஶீ பி³ப⁴ர்தி ரோத³ஸீ। கேஶீ விஶ்வம் ஸ்வர்த்³ருஶே கேஶீத³ம் ஜ்யோதிருச்யதே॥

மத்தியான்ஹத்திலும் ஜாதவேதஸே முதலிய 4 மந்தி

ரங்களைப் படித்து உபஸ்தானஞ் செய்து பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்தும் உபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும்—

உது³த்யஞ்ஜாதவேத³ஸமிதி த்ரயோத³ஶர்சஸ்ய ஸூக்தஸ்ய—கண்வபுத்ர: ப்ரஸ்கண்வ ருஷி:। நவாத்³யா கா³யத்ர்ய: அந்த்யாஶ்சதஸ்ரோऽநுஷ்டுப:। உத்³வயம், தமஸஸ்பரீதி அஸ்யா: ப்ரத²மோऽநுஷ்டுப: ஸூர்யோ தே³வதா। உபஸ்தா²நே விநியோக³:। (ருக்:)
1 உது³த்யம் ஜாதவேத³ஸம் தே³வம் வஹந்தி கேதவ:। த்³ருஶே விஶ்வாய ஸூர்யம்। 2 அப த்யே தாயவோ யதா² நக்ஷத்ரா யந்த்யக்துபி⁴:। ஸூராய விஶ்வசக்ஷஸே। 3 அத்³ருஶ்ரமஸ்ய கேதவோ வி ரஶ்மயோ ஜநாம் அநு। ப்⁴ராஜந்தோ அக்³நயோ யதா²। 4 தரணிர்விஶ்வத³ர்ஶதோ ஜ்யோதிஷ்க்ருத³ஸி ஸூர்ய। விஶ்வமாபா⁴ஸி ரோசநம்। 5 ப்ரத்யங் தே³வாநாம் விஶ: ப்ரத்யங்ஙுதே³ஷி மாநுஷாந்। ப்ரத்யங் விஶ்வம் ஸ்வர்த்³ருஶே। 6 யேநா பாவக சக்ஷஸா பு⁴ரண்யந்தம் ஜநாம் அநு। த்வம் வருண பஶ்யஸி। 7 வி த்³யாமேஷி ரஜஸ்ப்ருது²ஹா மிமாநோ அக்துபி⁴:। பஶ்யஞ்ஜந்மாநி ஸூர்ய। 8 ஸப்த த்வா ஹரிதோ ரதே² வஹந்தி தே³வ ஸூர்ய। ஶோசிஷ்கேஶம் விசக்ஷண। 9 அயுக்த ஸப்த ஶுந்த்⁴யுவ: ஸூரோ ரத²ஸ்ய நப்த்ய:। தாபி⁴ர்யாதி ஸ்வயுக்திபி⁴:। 10 உத்³வயம் தமஸஸ்பரி ஜ்யோதிஷ்பஶ்யந்த உத்தரம்। தே³வம் தே³வத்ரா ஸூர்யமக³ந்ம ஜ்யோதிருத்தமம்। 11 உத்³யந்நத்³ய மித்ரமஹ ஆரோஹந்நுத்தராம் தி³வம்। ஹ்ருத்³ரோக³ம் மம ஸூர்ய ஹரிமாணம் ச நாஶய। 12 ஶுகேஷு மே ஹரிமாணம் ரோபணாகாஸு த³த்⁴மஸி। அதோ² ஹாரித்³ரவேஷு மே ஹரிமாணம் நித³த்⁴மஸி। 13 உத³கா³த³யமாதி³த்யோ விஶ்வேந ஸஹஸா ஸஹ। த்³விஷந்தம் மஹ்யம் ரந்த⁴யந்மோ அஹம் த்³விஷதே ரத⁴ம்। சித்ரம் தே³வாநாமிதி ருச:—குத்ஸ ருஷி

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌸𑍂
𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। 14
𑍐 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌗𑌾𑌦𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃। 𑌆𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚। 15 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑍁𑌷
𑌸𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌯𑍋𑌷𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂। 16 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌏𑌤𑌗𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃। 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌵 𑌆 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃
𑌪𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃। 17 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌭𑌾𑌰। 𑌯𑌦𑍇𑌦
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑍈।
18 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌕𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇। 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌶𑌦𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌾𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿। 19 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌂𑌹𑌸𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌉𑌤
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃।

𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍। 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃॥ 𑍐 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃।

ருக்வேதிகள் ஸாயங்காலத்தில் 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑍇 முதலிய 4 மந்திரங்களைப்படித்தும் (37வது பக்கம் பார்க்கவும்) 𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣 முதலிய 5 மந்திரங்களையும் படித்தும் (36வது பக்கம் பார்க்கவும்) உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

ஸாமசாகிகள் காலையிலும் மாலையிலும்

𑌯𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂। 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿𑌯𑌶𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌃। 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃। 𑌅𑌹𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌅𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌦𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇। [1]𑌏𑌵𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌹𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃। 𑌸𑌾𑌯𑌮𑌹𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌂। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂। 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾। 𑌤𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾। 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵। 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶। [2]𑌅𑌹𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍀𑌵𑌰𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌕𑍍। 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍀𑌵𑌰𑌦𑌹𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌕𑍍। 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌮𑌵𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂। 𑌅𑌹𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇। 𑌓𑌂 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯, 𑌨𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯। 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌯𑌾𑌸𑌂। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌂। 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌂॥

என்ற மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானம் செய்ய வேண்டும். மத்தியாந்஡றத்தில் ஸாமவேதிகள்

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌰𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌋𑌷𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁

---

1. 𑌏𑌵𑌂𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌹𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 என்று காலையிலும் 𑌏𑌵𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌶 𑌸𑌾𑌯𑌮𑌹𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 என்று மாலையிலும் மாற்றிப் படிக்கவேண்டும்.

2. 𑌅𑌹𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍀𑌵𑌰𑌕𑍍 என்றதைக் காலையிலும் 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍀𑌵𑌰𑌕𑍍 என்றதை மாலையிலும் படிக்க வேண்டும்.

वः छन्दः, आदित्यो देवता, आदित्योपस्थाने विनि-
योगः। (ऋक्) 1 आदित्यस्य नावमारोक्षं पूर्णामुपरि
वाहिनीं। अच्छिद्रां पारयिष्णुं शतारित्रां स्वस्तये।
ओं नम आदित्याय, नम आदित्याय, नम आदित्याय। उदु
त्यमित्यस्य सूर्य ऋषिः, गायत्री छन्दः, सूर्यो
देवता, सूर्योपस्थाने विनियोगः। (ऋक्) 2 ओं उदु
त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय
सूर्यम्। उत्यवर्ष्यं दक्वा आकाशमार्द्रां करक्वा।
3 चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुण-
स्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य
आत्मा जगतस्तस्थुषश्च। 4 वृक्ष इव पक्वस्तिष्ठसि सर्व-
कालान् हर्षस्वते। यस्त्वैवं वेद तस्येह हो-
मान् यत्क्ष्वाक्षतान् ब्रह्मन्नन्तं सत्ये प्रतिष्ठितम्।
5 हुतं हविष्यता सह। आकाश उपनिषज्जत।
संहृत्य संयोग्रियम्। अहिर्मोदसि सर्वस्मिंस्तत्र
सर्वं त्वयि श्रितम्। 6 तेन सर्वा श्राविवाहस्तविवाह-
य। कोश इव पर्णेर्वा पर्सा स्वं वीतो द्वय
से यतम्। अद्रोषो दृष्टाहर सर्वान् कालान्
प्रयच्छ मे। 7 आकाशवद्वृक्ष आकाशो यदेतस्हाति
तंपयम्। एवं त्वा वेद योवेद शान्तेशान् प्रयच्छ
मे॥ ओं हंसमित्यस्य परमेष्ठी ऋषिः, सूर्यो दे-
वता, उपस्थाने विनियोगः। 8 ओं हंसहर्वस्वरोम्।
सूर्य इव दृशे हंसायासम्। अग्निरिव तेजसा,
वायुरिव प्राणेन सोम इव गन्धेन बृहस्पति-
रिव बुद्ध्या, अश्विनाविव रूपेण, इन्द्राग्नी इव

𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣, 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾𑌮 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂, 𑌵𑌾𑌯𑍁 𑌹𑌾𑌮𑌾
𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃॥

என்றதைப்படித்து உபஸ்தானம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் மூன்று வேதிகளும் அவரவர்க்கு ஏற்பட்ட மந்திரங்களைப்படித்து மூன்று காலங்களிலும் உபஸ்தானஞ் செய்துகொண்டு பிறகு—

𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃। 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃! 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃। 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃।

என்று சொல்லி எந்தத்திக்கை நோக்கி ஜபஞ்செய்கிறுனே அந்தத்திக்கிலிருந்து முறையே நான்கு திக்கிலும் ஸந்தியாபிமானி தேவதை, சாவித்திரீ என்ற தேவதை, காயத்ரீ என்ற தேவதை ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதை இவர்களிருப்பதாகப் பாவித்து அந்தந்தத் திக்கை நோக்கி அஞ்ஜலிபந்தஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃 என்று சொல்லி எல்லாத்தேவர்களையும் குறித்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு—

𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯—𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌜𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃। (𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃) 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃॥

என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். பிறகு தேவர்களைக் குறித்து அவரவர்கள் ஸம்பிரதாயப்படி அபிவாதனம் செய்யவேண்டும். உதாஹரணத்திற்காக ஒன்றைமட்டும் எழுதுகிறேம்.

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇—𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰, 𑌆𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣, 𑌕𑍌𑌶𑌿

க, த்ர்யார்ஷேய ப்ரவராந்வித:, கௌசிககோத்ர:, த்ரா
ஹ்யாயண ஸூத்ர:, ஸாமசாகாத்யாயீ, ஸ்ரீராமநாம சர்மா
நாமாஹமஸ்மிபோ:॥ பிறகு

ப்ராச்யை திசே நம:। தக்ஷிணாயை திசே நம:।
ப்ரதீச்யை திசே நம:। உதீச்யை திசே நம:।

என்று சொல்லிக் காலையிலும் மத்தியாங்ஹத்திலும் கிழக்கு திசைமுதல் முறையே நான்கு திக்குகளைக்குறித்தும், மாலையில் ப்ரதீச்யை திசே நம: என்று மேற்குதிசை முதல் தெற்குதிசை ஈருக நான்குதிசைகளைக் குறித்தும் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு

ஊர்த்வாய நம:। அதராய நம:। அந்தரிக்ஷாய நம:। பூம்யை நம:। ப்ரஹ்மணே நம:। விஷ்ணவே நம:। ருத்ராய நம:। யமாய நம:॥

என்று சொல்லி முறையே மேல் கீழ் என்ற திக்குகளுக்கபிமானி தேவர்களைக் குறித்தும், பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், யமன் என்ற தேவர்களைக்குறித்தும் அஞ்ஜலிபந்தரூபமான நமஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும்.

யமாய—இதி த்வயோ:—பரமேஷ்டீ ருஷி:। அனுஷ்டுப் ச²ந்த³:। யமப்ரஹ்மணீ தேவதே। உபஸ்தானே விநியோக:। (ருக்:) யமாய தர்மராஜாய ம்ருத்யவே சாந்தகாய ச। வைவஸ்வதாய காலாய ஸர்வபூதக்ஷயாய ச। ஔதும்பராய தத்னாய நீலாய பரமேஷ்டினே। வ்ருகோதராய சித்ராய சித்ரகுப்தாய வை நம:। (2) ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ணபிங்கலம்। ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் விச்வரூபாய வை நமோ நம:।

மேற்படித்த இரண்டுமந்திரங்களுள் முதல்மந்திரத்தை தெற்கு முகமாக நின்றுபடித்து யமனைஸ்துதிக்கவேண்டும். இரண்டாவது மந்திரத்தால் வடக்குமுகமாக நின்று கொண்டு மஹாதேவனை ஸ்துதிக்கவேண்டும்.

பிறகு காலையிலும், மத்தியான்ஹத்திலும் கிழக்கு முகமாகவும், மாலையில் மேற்கு முகமாகவும் திரும்பி நின்று கொண்டு பின் எழுதப்படுபவனவற்றை ஸர்ப்பபாதை விலகுவதற்காகப் படிக்க வேண்டும்.

1. 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑍈 𑌨𑌮𑍋
𑌨𑌿𑌶𑌿। 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌃। 2. 𑌅𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛
𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃। 𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰
𑌨𑍍। 3. 𑌜𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌰𑍍𑌜𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯
𑌶𑌾𑌃। 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌧𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁॥

பிறகு (1) 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌕𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂
𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇। 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑌾𑌰𑌿
𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇॥ (2) 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾
𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌾𑌸𑌨𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃। 𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌹𑌿𑌰
𑌣𑍍𑌮𑌯𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌃॥(3)𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤। 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌾𑌂
𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌂॥ (4) 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

இவைகளைப்படித்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும். பிறகு 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌭𑍋𑌃 என்றதைப்படித்து அபிவாதனஞ் செய்து

யஜுர்வேதிகளின் ஸமிதாதானம்.

முதலில் கைகால்களை அலம்பிச்சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்து शुक्लांबरधरं...शान्तये ॥ ओंभूः...सुवरोम् என்று சொல்லி மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्समिदाधानं करिष्ये என்று காலையிலும், सायं समिदाधानं करिष्ये என்று மாலையிலும், சொல்லிச் சங்கற்பஞ் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு भूर्भुवस्सुवरोम् என்று சொல்லி அக்கினியைப் பிரதிஷ்டை செய்துகொண்டு, பிறகு

परित्वाग्ने परिमृजाम्यायुषा च धनेन च । सुप्रजाः प्रजया भूयासꣳसुवीरो वीरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैः सुगृहो गृहैः सुपतिः पत्या सुमेधा मेधया सुब्रह्मा ब्रह्मचारिभिः ॥

என்று செல்லி அக்கினிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சுத்தம் செய்து, ओंभूर्भुवस्सुवः என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்ற வேண்டும். பிறகு

(1) अग्नये समिधमाहार्षं बृहते जातवेदसे। यथा त्वमग्ने समिधा समिध्यस एवं मा मायुषा वर्चसा सन्या मेधया प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन समेधय स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम ॥ (2) एधोस्येधिषीमहि स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (3) समिदसि समीधिषीमहि स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम ॥ (4) तेजोऽसि तेजो मयि धेहि स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (5) अपो अद्यान्वचारिषꣳ रसेन समसृक्ष्महि । पयस्वाꣳअग्न आगमं तं मा सꣳसृज वर्चसा स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (6) संमाग्ने वर्चसा सृज प्रजया च धनेन च स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (7) विद्युन्मे अस्य देवा इन्द्रो वि-

द्यात्सहर्षिभिस्स्वाहा॥ इन्द्राय इदं न मम॥ (8) अग्नये बृहते नाकाय स्वाहा॥ बृहते नाकाय अग्नय इदं न मम॥ (9) द्यावापृथिवीभ्याः स्वाहा॥ द्यावापृथिवीभ्यामिदं न मम॥ (10) एषा ते अग्ने समित्तया वर्द्धस्वचाऽप्यायस्व च। तयाऽहं वर्धमानो भूयासमाप्यायमानश्च स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (11) यो माऽग्ने भागिनंसन्तमथाऽभागं चिकीर्षति। अभागमग्ने तं कुरु मा मग्ने भागिनं कुरु स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (12) समिधमाधायाग्ने सर्वव्रतो भूयासंस्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (13) भूः स्वाहा॥ अग्नय इदं न मम॥ (14) भुवस्स्वाहा॥ वायव इदं न मम॥ (15) सुवस्स्वाहा॥ सूर्याय इदं न मम॥ (16) ओंभूर्भुवस्सुवस्स्वाहा॥ प्रजापतय इदं न मम॥

என்று படித்து ஒவ்வொருமந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு* ஸமித் வீதம் ஹோமம் செய்து. ओंभूर्भुवस्सुवः என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச் சுற்றிப் பரிஷேசனஞ்செய்து பிறகு, ஹோமம் செய்த ஸமித்துக்கள் எரிந்து போகும் வரை தாமதித்துப் பிறகு स्वाहा என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் ஹோமம் செய்து अग्न्युपस्थानं करिष्ये என்று ஸங்கற்பஞ் செய்து கொண்டு यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं, यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं, यत्ते अग्ने हरस्ते-

---

* இங்கு ஸமித் என்றதால் முதல்படியாக பொரசக்குச்சியையும், அது கிடைக்காவிடில் அரசின் குச்சியையும், அதுவும் கிடைக்காவிடில் தர்ப்பத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸமித்தானது ஒரு ஒட்டை அளவு நீளமுள்ளதாகவிருக்கவேண்டும். அதற்குக் குறைவாகவோ அதிகமாகவோ இருத்தல்கூடாது இதன் விவரம் நமது "நவக்கிரஹாராதனம்" என்ற புஸ்தகத்தில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

नाहं हरस्वी भूयासम्। मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु, मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु, मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥ என்று ஸ்தோத்திரம் செய்து अभिवादये...शर्मानामाहमस्मि भो: என்று அவரவர் ஸம்பிரதாயப்படி செய்து अग्नये नमः ॥ नमस्ते गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाग्नये। नम आहवनीयाय महावेद्यै नमो नमः ॥ என்று அக்கினியை நமஸ்கரித்து, அக்கினியினின்றும் பஸ்மாவை எடுத்து இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு அதில் தீர்த்தத்தை விட்டு मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मानो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते॥ என்று பவித்திரவிரலால் குழைத்து मेधावी भूयासम् (என்று நெற்றியிலும்) तेजस्वी भूयासम् (என்று மார்பிலும்) वर्चस्वी भूयासम् (என்று வலதுதோள் பட்டையிலும்) ब्रह्मवर्चस्वी भूयासम् (என்று இடது தோள்பட்டையிலும்) आयुष्मान् भूयासम् (என்று கழுத்திலும்) अन्नादो भूयासम् (என்று உந்தியிலும்) स्वस्ती भूयासम् (என்றுசிரஸ்ஸிலும்) தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு

स्वस्ति श्रद्धां यशः प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं श्रियं बलम्।
आयुष्यं तेज आरोग्यं देहि मे हव्यवाहन॥
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन।
यद्धुतन्तु मया देव परिपूर्ण तदस्तु ते॥
प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्मात्मकानि वै।
यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम्॥

श्रीकृष्ण, कृष्ण, कृष्ण என்று ஜபித்து ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து समिदाधानात्मकं कर्म ओंतत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु என்று சொல்லி தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

யஜுர் வேதிகளின் ஸமிதாதானம் முற்றிற்று.

யஜுர்வேதிகளின் ஸமிதாதானம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச்சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்து—ஶுக்லாம்பரதரம்... ஶாந்தயே। என்றதைப் படித்து பிறகு ஓம் பூ:...பூர்புவ ஸுவரோம் என்று சொல்லி மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து மமோபாத்த ஸமஸ்த து³ரித க்ஷயத்³வாரா ஶ்ரீபரமேஶ்வர ப்ரீத்யர்த²ம் ப்ராதஸ்ஸமிதா⁴தா⁴னம் கரிஷ்யே (என்று காலையிலும்) ஸாயம் ஸமிதா⁴தா⁴னம் கரிஷ்யே (என்று மாலையிலும்) சொல்லி ஸங்கற்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவரோம் என்றுசொல்லி அக்னியைப் பிரதிஷ்டை செய்து பிறகு

பரித்வாக்³னே பரிம்ருஜாம்யாயுஷா ச த⁴னேன ச। ஸுப்ரஜா: ப்ரஜயா பூ⁴யாஸம் ஸுவீரோ வீரைஸ்ஸுவர்சா வர்சஸா ஸுபோஷ: போஷைஸ்ஸுக்³ருஹோ க்³ருஹைஸ்ஸுபதி: பத்யா ஸுமேதா⁴ மேத⁴யா ஸுப்³ரஹ்மா ப்³ரஹ்மசாரிபி⁴:। என்று சொல்லி அக்னிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சுத்தம் செய்து ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்ற வேண்டும். பிறகு

(1) அக்³னயே ஸமித⁴மாஹார்ஷம் ப்³ருஹதே ஜாதவேத³ஸே யதா² த்வமக்³னே ஸமிதா⁴ ஸமித்⁴யஸ ஏவம் மா மாயுஷா வர்சஸா ஸந்யா மேத⁴யா ப்ரஜயா பஶுபி⁴ர்ப்³ரஹ்மவர்சஸேனான்னாத்³யேன ஸமேத⁴ய ஸ்வாஹா॥ அக்³னய இத³ம் ந மம॥ (2) ஏதோ⁴ஸ்யேதி⁴ஷீமஹி ஸ்வாஹா॥ அக்³னய இத³ம் ந மம॥ (3) ஸமித³ஸி ஸமேதி⁴ஷீமஹி ஸ்வாஹா॥ அக்³னய இத³ம் ந மம॥ (4) தேஜோஸி தேஜோ மயி தே⁴ஹி ஸ்வாஹா॥ அக்³னய இத³ம் ந மம॥

(5) சுவொ சுஃஹ்யாஙஅாஸிஷ ரவொ ஷ ஊஊஷ்ர ஷ்ஹி। வயஸ்ரா சுஷ ஞூமஉம் தம் ஊ ஷ ஷரஜ வஅ-ஜவா ஸ்வாஹா॥ சுஷய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (6) ஷம்ஊஷெ வஅ-ஜஷா ஷரஜ வரஜபா அ யநெந அ ஸ்வாஹா॥ சுஷய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (7) விஃஹ்ய ஷெ சுஷ்ய செவாஊ ரொவிஃஹ்யாஷ ஹஷி-ஜஹிஸ்வாஹா॥ ஊ ரா ய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (8) சுஷயெ ஸுரஹதெ நாகாய ஸ்வாஹா॥ நாகாப ஸுரஹதெ சுஷய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (9) ஃஹ்யாவாவரயிவீஹ்யா ஸ்வாஹா॥ ஃஹ்யாவாவரயிவீஹ்யா ஊஉம் ந ஊஊ॥ (10) ஷஷா தெ சுஷெ ஷதியா வய-ஜஸ்அாவஹ்யாய ஸ்வஅ। தயாஹம் வய-ஜஊநொ ஹஷியாஷ ஊாவஹ்யாயஊாநஸ்வாஹா॥ சுஷப ஊஉம் ந ஊஊ॥ (11) யொஊஷெ ஹாமிந ஷஞஊயாஹாமம் திகீரஷதி। சுஹாமஊஷெ தம் கரஊாஊ ஷெ ஹாமிநம் கர ஸ்வாஹா॥ சுஷய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (12) ஷஷியஊாயாயாஷெ ஷவ-ஜவரதொ ஹஷியாஷ ஸ்வாஹா॥ சுஷய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (13) ஹஷ் ஸ்வாஹா॥ சுஷய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (14) ஹவஃ ஸ்வாஹா॥ வாயவ ஊஉம் ந ஊஊ॥ (15) ஷவஸ்வாஹா॥ ஷய-ஜாய ஊஉம் ந ஊஊ॥ (16) ஒஃ ஹஷ ஹ-ஜவஸ்வஸ்வாஹா॥ ப்ரஜாவதய ஊஉம் ந ஊஊ॥

என்று படித்து ஒவ்வொருமந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸமித் வீதம் ஹோமம் செய்து ஒஃ ஹஷஹ-ஜவஸ்வஃ என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச் சுற்றிப் பரிஷேசனஞ் செய்து பிறகு, ஹோமஞ்செய்த ஸமித்துக்கள் எரிந்துபோகும் வரை தாமதித்துப் பிறகு ஸ்வாஹா என்று ஒரு ஸமித்தை அக்னியில் ஹோமஞ்செய்து சுஷ்ஹ்யவஸ்தாநம் கஷிஷ்யெ என்று ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு யதெ சுஷெ தெஜஷெ

நாஹம் தேஜஸ்வீ பூயாஸம், யத்தே அக்நே வர்சஸ்தேநாஹம் வர்சஸ்வீ பூயாஸம், யத்தே அக்நே ஹரஸ்தேநாஹம் ஹரஸ்வீ பூயாஸம், மயி மேதாம் மயி ப்ரஜாம் மய்யக்நிஸ்தேஜோ தததாது, மயி மேதாம் மயி ப்ரஜாம் மயீந்த்ர இந்த்ரியம் ததாது, மயி மேதாம் மயி ப்ரஜாம் மயி ஸூர்யோ ப்ராஜோ ததாது ||

என்று ஸ்தோத்திரம் செய்து அஹிவாதயே...பமஸூ நாராஹ மஹி ஹோ: என்று அவரவர் ஸம்பிரதாயப்படி அபிவாதனம் செய்து அக்நயே நம:, நமஸ்தே கார்ஹபத்யாய நமஸ்தே தக்ஷிணாக்நயே! நம ஆஹவநீயாய மஹாவேதயே நமோ நம:|| என்று அக்கினியை நமஸ்கரித்து அக்கினியினின்றும் பஸ்மாவை எடுத்து இடது கையில் வைத்துக் கொண்டு அதில் தீர்த்தத்தை விட்டு மா நஸ்தோகே தநயே மா ந ஆயுஷி மா நோ கோஷு மா நோ அச்வேஷு ரீரிஷ:| வீரான்மா நோ ருத்ர பாமிதோ வதீ: ஹவிஷ்மந்தோ நமஸா விதேம தே| என்று பவித்திரவிரலால் குழைத்து மேதாவீ பூயாஸம் (என்று நெற்றியிலும்) தேஜஸ்வீ பூயாஸம் (என்று மார்பிலும்) வர்சஸ்வீ பூயாஸம் (என்று வலது தோள்பட்டையிலும்) ப்ரஹ்மவர்சஸ்வீ பூயாஸம் (என்று இடதுதோள்பட்டையிலும்) ஆயுஷ்மான் பூயாஸம் (என்று கழுத்திலும்) அந்நாதோ பூயாஸம் (என்று உந்தியிலும்) ஸ்வஸ்தி பூயாஸம் என்று சிரஸ்ஸிலும் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு

ஸ்வஸ்தி ச்ரத்தாம் யச: ப்ரஜ்ஞாம் வித்யாம் புத்திம் ச்ரியம் பலம்|
ஆயுஷ்யம் தேஜ ஆரோக்யம் தேஹி மே ஹவ்யவாஹந ||
மந்த்ரஹீநம் க்ரியாஹீநம் பக்திஹீநம் ஹுதாசந |
யத்துதம் து மயா தேவ பரிபூர்ணம் ததஸ்து தே ||

ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி தப꞉ கர்மாத்மகாநி வை ।
யாநி தேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம் ॥

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண என்று ஜபித்து ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து ஸமிதாதாநாத்மகம் கர்ம ஏதத் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து என்று தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

யஜுர்வேதிகளின் ஸமிதாதானம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் ஸமிதாதானம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம் செய்து கொண்டு இரண்டு தடவை ஆசமனஞ் செய்து शुक्लांबरधरं...शान्तये என்றதைப் படித்து ओंभूः......सुवरोम् என்றதைப் படித்து மூன்றுதடவை பிராணாயாமஞ் செய்து ममोपात्त समस्त दुरित क्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्समिदाधानं करिष्ये (என்று காலையிலும்) सायं समिदाधानं करिष्ये (என்று மாலையிலும்) ஸங்கற்பம் செய்து கொண்டு भूर्भुवःस्वरोम् என்று அக்கினியைப் பிரதிஷ்டை செய்து கொண்டு ओं என்று படித்து மூன்றுதடவை அக்கினியை பிரிந்திராமல் ஒன்ருகச் சேர்ந்திருக்கும் வண்ணம் குவித்து ओं भूर्भुवःस्वः என்று மூன்று தடவை தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச் சுற்றவேண்டும். பிறகு ஒருஸமித்தைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு· अग्नये समिधमित्यस्य—हिरण्यगर्भ ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, अग्निर्देवता, समिदाधाने विनियोगः என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதை இவைகளை நியாஸம் செய்து கொண்டு अग्नये समिधमाहारिषं बृहते जातवेदसे । तया त्वमग्ने वर्धस्व समिधा ब्रह्मणा वयं स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम ॥ என்றதால் அந்தஸமித்தை ஹோமஞ்

செய்து, **ओं त्रिस्तेजसा समनज्मि** என்றதால் முகத்தைத் தடவிக் கொண்டு, **ओं** என்று படித்து அக்கினியை முன் போல் மூன்றுதடவை குவித்து **ओंभूर्भुवस्स्वः** என்று படித்து மூன்றுதடவை தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச் சுற்றி, **स्वाहा** என்று ஒருஸமித்தைஅக்கினியில்வைத்து பிறகு **अग्नयेनमः** என்றுபடித்து **मयिमेधामिति षण्णां मन्त्राणां –हिरण्यगर्भ ऋषिः, आसुरी गायत्री छन्दः, अग्निरिन्द्रस्सूर्योग्निर्देवता, उपस्थाने विनियोगः** என்று ருஷி, சந்தஸ் தேவதைகளை நியாஸஞ் செய்து கொண்டு

(1) मयिमेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु (2) मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु, (3) मयि मेधां मयिप्रजां मयि- सूर्यो भ्राजो दधातु ॥ (4) यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं (5) यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं, (6) यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासम् ॥ என்று ஸ்துதிசெய்து **अभिवादये... शर्मा नामाहमस्मि भोः** என்று அவரவர் ஸம்பிரதாயப்படி அபிவாதனம் செய்து **नमस्ते गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाग्नये । नम आहवनीयाय महावेद्यै नमो नमः** என்று நமஸ்கரித்து பிறகு ஸமிதாதானம் செய்த அக்கினியின் பஸ்மாவைக் கையிலெடுத்து **मानस्तोक इति मन्त्रस्य—कुत्स ऋषिः, जगतीच्छन्दः, रुद्रो देवता, विभूत्यभिमन्त्रणे विनियोगः । मानस्तोके तनयेमा न आयुषि मानोगोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः । वीरान्मा नो रुद्र भमितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते ॥** என்று சொல்லி அபிமந்திரணம் செய்து அந்த பஸ்மாவின் கொஞ்சபாகத்தை **त्रियायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रियायुषम् । यद्देवानां त्रियायुषं तन्मे अस्तु त्रियायुषम्** என்று நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு மீதபஸ்மாவை **मेधावी भूयासम्** (என்று நெற்றியிலும்) **तेजस्वी भूयासम्** (என்று

மார்பிலும்) वर्चस्वी भूयासम् (என்று வலது தோளிலும்) ब्रह्मवर्चस्वी भूयासम् (என்று இடது தோளிலும்) आयुष्मान् भूयासम् (என்று கழுத்திலும்) अन्नादो भूयासम् (என்று உந்தியிலும்) स्वस्ती भूयासम् (என்று சிரஸ்ஸிலும்) தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு.

स्वस्ति श्रद्धां यशः प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं श्रियं बलम् ।
आयुष्यं तेज आरोग्यं देहि मे हव्यवाहन ॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन ।
यद्धुतन्तु मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ॥
प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपःकर्मात्मकानि वै ।
यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥

श्रीकृष्ण, कृष्ण, कृष्ण ॥ என்று ஜபித்து பிறகு ஒருதடவை ஆசமனம் செய்து ओंतत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु என்று சொல்லி தீர்த்தத்தை பூமியில் விடவேண்டும்.

ருக்வேதிகளின் ஸமிதாதானம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் ஸமிதாதானம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்து 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂... 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇॥ என்றதைப் படித்து 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃...𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌂 என்றதைப்படித்து மூன்றுதடவை பிராணாயாமஞ் செய்து 𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 (என்று காலையிலும்) 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 (என்றுமாலையிலும்) சொல்லி ஸங்கற்பம் செய்துகொண்டு 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌂 என்று அக்னியைப் பிரதிஷ்டை செய்து (𑌓𑌂) என்று படித்

து அக்கினியைப் பிரிந்திராமல் ஒன்ருகச் சேர்ந்திருக்கும் வண்ணம் மூன்று தடவை குவித்து ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: என்று மூன்று தடவை தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச் சுற்ற வேண்டும். பிறகு ஒரு ஸமித்தை கையிலெடுத்துக் கொண்டு

அக்நயெ ஸமிதஸ்ய—ஹிரண்யகர்ப ருஷி:, த்ரிஷ்டுப் சந்த:, அக்நிர்தேவதா, ஸமிதாதானே விநியோக: என்று ருஷி, சந்தஸ், தேவதைகளை நியாஸஞ் செய்து கொண்டு அக்நயெ ஸமிதமாஹார்ஷம் ப்ருஹதெ ஜாதவெதஸெ। தயா த்வமக்நெ வர்த்தஸ்வ ஸமிதா ப்ரஹ்மணா வயம் ஸ்வாஹா॥ என்றதால் அந்த ஸமித்தை ஹோமஞ்செய்து ஓம் தேஜஸா ஸமநஜ்மி என்று படித்து முகத்தைத் தடவிக்கொண்டு (ஓம்) என்று படித்து அக்கினியை முன்போல் மூன்று தடவை குவித்து ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: என்று படித்து மூன்று தடவை தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச்சுற்றி ஸ்வாஹா என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து பிறகு அக்நயெ நம: என்று படித்து, பிறகு அக்ந்யுபஸ்தானம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கற்பம் செய்து கொண்டு பிறகு மயி மெதாமிதி ஷண்ணாம் மந்த்ராணாம்—ஹிரண்யகர்ப ருஷி:, அநுஷ்டுப் சந்த:, அக்நிந்த்ர ஸூர்யா அக்நிர்தேவதா, உபஸ்தானே விநியோக: என்று படித்து ருஷி சந்தஸ் தேவதை இவைகளை நியாஸம்செய்து கொண்டு.

(1) மயி மெதாம் மயி ப்ரஜாம் மய்யக்நிஸ்தெஜோ ததாது, (2) மயி மெதாம் மயி ப்ரஜாம் மயீந்த்ர இந்த்ரியம் ததாது, (3) மயி மெதாம் மயி ப்ரஜாம் மயி ஸூர்யோ ப்ராஜோ ததாது (4) யத்தெ அக்நெ தெஜஸ்தெநாஹம் தெஜஸ்வீ பூயாஸம்

(5) யத்தே அக்னே வர்சஸ்தேநாஹம் வர்சஸ்வீ பூயாஸம்,
(6) யத்தே அக்னே ஹரஸ்தேநாஹம் ஹரஸ்வீ பூயாஸம் ॥
என்று ஸ்துதிசெய்து அக்னி வாயவே...ஶர்மா நாமாஹமஸ்மி போ: என்று அவரவர் ஸம்பிரதாயப்படி அபிவாதனம் செய்து நமஸ்தே கார்ஹபத்யாய நமஸ்தே தக்ஷிணாக்நயே। நம ஆஹவநீயாய மஹாவேத்யை நமோ நம:॥ என்று நமஸ்கரித்து, பிறகு ஸமிதாதனம் செய்த அக்கினியின் பஸ்மாவைக் கையிலெடுத்து மாநஸ்தோக இதி மந்த்ரஸ்ய குத்ஸ ருஷி: ஜகதீ சந்த:, ருத்ரோ தேவதா, விபூதிதாரணே விநியோக:॥ மாநஸ்தோகே தநயே மா ந ஆயுஷி மா நோ கோஷு மா நோ அஶ்வேஷு ரீரிஷ:। வீராந்மா நோ ருத்ர பாமிதோ வதீர்ஹவிஷ்மந்தோ நமஸா விதேம தே॥
என்று சொல்லி அபிமந்த்ரணம் செய்து அந்த பஸ்மாவின் கொஞ்சபாகத்தை த்ர்யாயுஷம் ஜமதக்நே: கஶ்யபஸ்ய த்ர்யாயுஷம்। யத்தேவாநாம் த்ர்யாயுஷம் தந்மே அஸ்து த்ர்யாயுஷம் என்று நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு மீதபஸ்மாவை மேதாவீ பூயாஸம் (என்று நெற்றியிலும்) தேஜஸ்வீ பூயாஸம் (என்று மார்பிலும்) வர்சஸ்வீ பூயாஸம் (என்று வலதுதோள் பட்டையிலும்) ப்ரஹ்மவர்சஸ்வீ பூயாஸம் (என்று இடதுதோள் பட்டையிலும்) ஆயுஷ்மாந் பூயாஸம் (என்று கழுத்திலும்) அந்நாதோ பூயாஸம் (என்று உந்தியிலும்) ஸ்வஸ்தி பூயாஸம் (என்று சிரஸ்ஸிலும்) தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு

ஸ்வஸ்தி ஶ்ரத்தாம் யஶ: ப்ரஜ்ஞாம் வித்யாம் புத்திம் ஶ்ரியம் பலம்। ஆயுஷ்யம் தேஜ ஆரோக்யம் தேஹி மே ஹவ்யவாஹந॥ மந்த்ரஹீநம் க்ரியாஹீநம் பக்திஹீநம் ஹுதாஶந। யத்து

தம் து மயா தேவ பரிபூர்ணம் ததஸ்து தே॥ ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி தப: கர்மாத்மகாநி வை யாநி தேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்॥ ஸ்ரீ க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, என்று ஜபித்து பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து ஸமிதாதாநாக்யம் கர்ம ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்பணமஸ்து॥ என்று சொல்லித் தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விட வேண்டும்.

ருக்வேதிகளின் ஸமிதாதானம் முற்றிற்று.

ஸாமவேதிகளின் ஸமிதாதானம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம் செய்து கொண்டு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ்செய்து शुक्लांबरधरं...शान्तये என்றுபடித்து ओं भूः...सुवरोम् என்று படித்து மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्समिदाधानं करिष्ये (என்று காலையிலும்) सायं समिदाधानं करिष्ये (என்று மாலையிலும்) ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு * दक्षिणतः प्राचीं रेखामुल्लिख्य, तदारंभादु-

---

* அக்கினியை வைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தலத்தில் தென்புறத்தில் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக முதலில் ஓர் கோட்டை கிழிக்க வேண்டும். பிறகு அக்கோட்டின் மேலண்டை யோரத்தினின்று மாரம்பித்து வடக்காக ஒருகோட்டைக் கிழிக்க வேண்டும். பிறகு அந்தக் கோட்டின் வடவண்டை முனையிலிருந்து கிழக்காக ஒருகோட்டைக்கிழிக்க வேண்டும். பிறகு கீழ்மேற்கான இரண்டு கோடுகளின் மத்தியில் மேற்கிலிருந்து ஆரம்பித்து கிழக்கு திசையில் முடியக் கூடியதாய் மூன்று கோட்டை கிழிக்க வேண்டும் என்றுகருத்து.

दीचीम् । तदवसानात्प्राचीं, तिस्रो मध्ये प्राचीः ॥ என்று கூறிய படி கோடுகிழித்து, அதைத்தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து, அதன் மேல் அக்கினியைவைத்து ஜ்வலிக்கும்படி செய்து देवसवितः प्रसुव, यज्ञं प्रसुव, यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतन्नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नःस्वदतु என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைச் சுற்றி

(1) अग्नये समिधमाहार्षम् । बृहते जातवेदसे यथात्वमग्ने समिधा समिध्यसि एवमहमायुषा वर्चसा मेधया प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन धनेनान्नाद्येन समेधिषीय स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम॥ (2) भूस्स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम॥ (3) भुवस्स्वाहा ॥ वायव इदं न मम ॥ (4) सुवःस्वाहा ॥ सूर्याय इदं न मम ॥ (5) ओंभूर्भुवःस्वःस्वाहा ॥ प्रजापतय इदं न मम ॥ என்று சொல்லி ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸமித்து வீதம் 5ஸமித்தை ஹோமம் செய்து देवसवितः प्रासावीर्यज्ञं प्रासावीः यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतन्नो पावीत् वाचस्पतिर्वाचन्नोऽस्वादीत् என்று படித்து, தீர்த்தத்தால் பரி ஷேசனஞ்செய்து பிறகு स्वाहा अग्नय इदं न मम என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து பிறகு अग्नये नमः ॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन । यद्धुतं तु मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ॥ प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्मात्मकानि वै । यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥ श्रीकृष्ण, कृष्ण, कृष्ण ॥ என்று ஜபித்து ஹோமஞ் செய்த அக்கினியினின்றும், பஸ்மாவை எடுத்து இடது கையில் வைத்துக் கொண்டு त्रियायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रियायुषं अगस्त्यस्य त्रियायुषं यद्देवानां त्रियायुषं तन्मे अस्तु त्रियायुषम् ॥ என்றதைப் படித்து அந்த பஸ்மாவை வலது கையின் பவித்திரவிரலால் தீர்த்தத்தை

விட்டுக் குழைத்து அந்தப் பவித்திரவிரலாலேயே குழைத்த பஸ்மத்தினிலையை ब्रह्मबिन्दुरसि (என்று நெற்றியிலும்.) अमृतबिन्दुरसि (என்று கழுத்திலும்) आयुर्बिन्दुरसि (என்று மார்பிலும்) आरोग्यबिन्दुरसि (என்று நாபியிலும்) श्रीबिन्दुरसि (என்று வலது தோள்பட்டையிலும்) धनबिन्दुरसि (என்று இடது தோள் பட்டையிலும்) सौभाग्यबिन्दुरसि (என்று பிட்டத்திலும்) सर्वान् कामान् बिन्दुरसि (என்று கழுத்திற்குப் பின்புறத்திலும்) स्वस्ति (என்று சிரஸ்ஸிலும்) தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிறகு அக்கினியை நமஸ்கரித்து ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து ओं तत्सत्, नाहं कर्ता, नाहं भोक्ता, ब्रह्मैवाहम् என்று தியானிக்கவேண்டும். பிறகு ओंतत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु என்று தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

ஸாமவேதிகளின் ஸமிதாதானம் முற்றிற்று.

ஸாமவேதிகளின் ஸமிதாதானம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச்சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டு தடவை ஆசமனஞ் செய்து 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂... 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ என்று படித்து 𑍐 𑌭𑍂𑌃...𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 என்று படித்து மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து 𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 (என்று காலையிலும்) 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 (என்று மாலையிலும்) ஸங்கற்பம்செய்து கொண்டு

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌦𑌮𑌾𑌰𑌂𑌹𑌾𑌮𑍁𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 । 𑌦𑌮𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 । 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌃 என்றுகூறிய

படிசெய்து (88வது பக்கம் புட்நோட் பார்க்கவும்) அதைத் தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து, அதன்மேல் அக்கினியைவைத்து ஜ்வலிக்கும்படி செய்யவேண்டும். பிறகு

𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌾𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌪𑍂𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍁 ॥ என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைப் பரிசேஷணம் செய்து

(1) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌸𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌾 𑌸𑌮𑌿𑌧𑍍𑌯𑌸 𑌏𑌵𑌮𑌹𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 𑌧𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌷𑍀𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌨 𑌮𑌮 ॥ (2) 𑌭𑍂𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌨 𑌮𑌮 ॥ (3) 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌵𑌾𑌯𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌨 𑌮𑌮 ॥ (4) 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌨 𑌮𑌮 ॥ (5) 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌨 𑌮𑌮 ॥ என்று சொல்லி ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸமித்து வீதம் ஹோமஞ் செய்து பிறகு 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌵𑍀𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌾𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌪𑍂𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌵𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌤𑍍 என்று படித்து, தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து பிறகு 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 — 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌨 𑌮𑌮 ॥ என்று ஒருஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨 । 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 । 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌂 ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண என்று ஜபித்து ஹோமஞ் செய்த அக்கினியினின்றும் பஸ்மாவை எடுத்து இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு த்ர்யாயுஷம் ஜமதக்னே: கஶ்யபஸ்ய த்ர்யாயுஷம் அகஸ்த்யஸ்ய த்ர்யாயுஷம் யத்தேவானாம் த்ர்யாயுஷம் தன்மே அஸ்து த்ர்யாயுஷம்। என்றதைப் படித்து அந்த பஸ்மாவை வலதுகையின் பவித்திரவிரலால் தீர்த்தத்தை விட்டுக் குழைத்து அந்தப் பவித்திரவிரலாலேயே குழைத்த பஸ்மத்திலிலையை ப்ருஹஸ்பதயே நம: (என்று நெற்றியிலும்) ஶ்ரத்தஸ்பதயே நம: (என்று கழுத்திலும்) ப்ரஜாபதயே நம: (என்று மார்பிலும்) ஸோமஸ்யபதயே நம: (என்று நாபியிலும்) ஶ்ரீபதயே நம: (என்று வலது தோள் பட்டையிலும்) யஜ்ஞபதயே நம: (என்று இடது தோள் பட்டையிலும்) ஸௌபாக்ய பதயே நம: (என்று பிட்டத்திலும்) ஸர்வாப்ய: காமாப்ய: பதயே நம: (என்று கழுத்தின் பின்புரத்திலும்) ஸ்வஸ்தி (என்று சிரஸ்ஸிலும்) தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு அக்கினியை நமஸ்கரித்து ஒருதடவை ஆசமனஞ் செய்து ஓம் தத்ஸத், நாஹம் கர்தா, நாஹம் ஹோதா ப்ரஹ்மைவாஹம் என்று தியானிக்க வேண்டும். பிறகு ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து என்று தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

ஸாமவேதிகளின் ஸமிதாதானம் முற்றிற்று.

யஜுர் வேதிகளின் ஔபாஸனம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ் செய்து शुक्लांबरधरं...शान्तये ॥ என்று படித்து ओंभूः...सुवरोम्॥ என்று சொல்லிமூன்று

தடவை பிராணுயாமஞ்செய்து ममोपात्त...प्रीत्यर्थं प्रातरौपासन-होमं होष्यामि (என்று காலையிலும்) सायमौपासनहोमं होष्यामि (என்று மாலையிலும்) சொல்லி ஸங்கற்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பிறகுதர்ப்பத்தால் அக்கினிப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய விடத்தில் மேற்கிலிருந்து ஆரம்பித்து கிழக்கில் வந்து முடியும்படி மூன்று கோடுகளைக் கிழிக்க வேண்டும். அம் மூன்றுகோடுகளில் முதலில் தென்பக்கத்திய கோட்டையும், பிறகு மத்தியில் வரக்கூடிய கோட்டையும், பிறகு வடக்கில் வரக்கூடிய கோட்டையும் கிழிக்கவேண்டும். பிறகு தெற்கிலிருந்து ஆரம்பித்து வடக்கில்வந்து முடியும்படி மூன்று கோடுகளைக் கிழிக்க வேண்டும். அவற்றுள் முதல்கோட்டை மேலண்டையிலும், அதற்குப் பிறகு மத்தியில் வரக்கூடிய கோட்டையும், பிறகு கிழக்கில் வரக்கூடிய கோட்டையும் கிழிக்க வேண்டும். பிறகு அதன்மேல் அந்தத்தர்ப்பத்தை வைத்து தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து, அந்தத்தர்ப்பத்தை தென்மேற்கு திசையில் எடுத்தெறிந்து பிறகு தீர்த்தத்தைத் தொட்டு, பிறகு भूर्भुवस्स्वरोम् என்று அந்தக்கோடு கிழித்த இடத்தில் அக்கினியைப் பிரதிஷ்டை செய்து, அக்கினிக்குக் கிழக்கில் ஒருபாத்திரத்தில் தீர்த்தத்தை வைத்து, அக்கினியில் விறகைப் போட்டு விருத்தி செய்து, பிறகு முதலில் கிழக்கிலும், பிறகு தெற்கிலும், பிறகு மேற்கிலும், பிறகு வடக்கிலும் தர்ப்பத்தைப்போட்டு, பிறகு अदितेऽनुमन्यस्व, अनुमतेऽनुमन्यस्व, सरस्वतेऽनुमन्यस्व देवसवितः प्रसुव என்று முறையே தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு கிழக்கு பாகங்களில் தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்ய

வேண்டும். பிறகு चत्वारि शृङ्गास्त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तासो अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यां आविवेश ॥ एष हि देवः प्रदिशोऽनुसर्वाः पूर्वो हि जातस्स उ गर्भे अन्तः । स विजायमानस्स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखास्तिष्ठति विश्वतो मुखः ॥ प्राङ्मुखो देवाग्ने ममाभिमुखो भव ॥

என்று படித்து, பிறகு इन्द्राय नमः । अग्नये नमः। यमाय नमः। निर्ऋतये नमः । वरुणाय नमः । वायवे नमः । सोमाय नमः । ईशानाय नमः।என்று படித்து முறையே அக்கினிக்குக் கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு திக்குகளில் அக்ஷதத்தால் அந்தந்த திக்பாலர்களை பூஜைசெய்து, अग्नये नमः என்று அக்கினியிலும், आत्मने नमः, என்று தனது சிரஸ்ஸிலும், सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः என்று பிராம்மணர்களின் சிரஸ்ஸிலும் அக்ஷதத்தைப் போடவேண்டும். பிறகு होष्यामि என்று சொல்லி ஒருஸமித்தை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். जुहुधि என்று பிராம்மணர்கள் பிரதிவசனம் சொல்லவேண்டும். பிறகு ஒரு முஷ்டி அக்ஷதத்தை இரண்டு பங்காகப் பிரித்துக்கொண்டு सूर्यायस्वाहा—सूर्याय इदं न मम । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा । अग्नये स्विष्टकृत इदं न मम॥ (என்றுகாலையிலும்) अग्नये स्वाहा। अग्नय इदं न मम । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा । अग्नये स्विष्टकृत इदं न मम என்று மாலையிலும் சொல்லி இரண்டு ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு भूः स्वाहा । अग्नय इदं न मम । भुवःस्वाहा । वायव इदं न मम । सुवःस्वाहा । सूर्याय इदं न मम । ओंभूर्भुवःस्सुवःस्वाहा । प्रजापतय इदं न मम। என்று ஸமித்தால்ஹோமம் செய்து பிறகு अदितेऽन्वमंस्थाः । अनुमतेन्वमंस्थाः । सरस्वतेऽन्वमंस्

स्था: । देवसवित: प्रासावी: । என்று முன்போல் தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து प्रातरौपासनहोमसादृगुण्यार्थं अनाज्ञाता दिमन्त्रजपं करिष्ये என்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு

अनाज्ञातं यदाज्ञातं यज्ञस्य क्रियते मिथु । अग्ने तदस्य कल्पय त्वꣳहि वेत्थ यथा तथम् ॥ पुरुषसंमितोयज्ञो यज्ञ: पुरुषसंमित: । अग्ने तदस्य कल्पयत्वꣳहिवेत्थयथातथम्। यत्पाकत्रा मनसा दीनदक्षा-न यज्ञस्य मन्वते मर्तास: । अग्निष्टद्धोता क्रतुविद्विजानन्यजिष्ठो देवाꣳऋतुशो यजाति ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य पाꣳसुरे । कृष्ण, कृष्ण, कृष्ण ॥

என்று ஜபித்து स्वाहा என்று சொல்லி அக்கினியில் ஓர்ஸமித்தை வைத்து अग्नेरुपस्थानं करिष्ये என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு பிறகு

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानिविद्वान् । युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेम ॥ अग्नये नम: என்று சொல்லி பிறகு मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन । यद्धुतं तु मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते॥ प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तप: कर्मात्मकानि वै । यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥ என்ற தைச் சொல்லிக் கொண்டு பிறகு अभिवादये...नामाहमस्मि-भो: என்று அவரவர் ஸம்பிரதாயப்படி சொல்லி नमस्ते गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाग्नये । नम आहवनीयाय महावेद्यै नमो नम:। काण्डद्वयोपपाद्याय कर्मब्रह्मस्वरूपिणे। स्वर्गा पवर्ग रूपाय यज्ञेशाय नमो नम:॥

என்று சொல்லி நமஸ்கரித்து, ஆசமனஞ்செய்து बृहत्साम क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियं त्रिष्टुभौजश्शुभितमुग्रवीरम् । इन्द्रस्तोमेन पञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन सगरेण रक्ष ॥ என்று சொல்லி ஹோ

மபஸ்மாவைத் தரித்துக் கொண்டு **प्रातरौपासनाख्यं कर्म ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु** என்று தீர்த்தத்தை பூமியில் விடவேண்டும்.

யஜுர் வேதிகளின் ஔபாஸனம் முற்றிற்று.

யஜுர்வேதிகளின் ஔபாஸனம்.

முதலில் கைகால்களையலம்பிச்சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டு தடவை ஆசமனஞ் செய்து ஶுக்லாம்பரதரம்.... ஶாந்தயே என்று படித்து ஓம் பூ:...ஸுவரோம் என்று சொல்லி மூன்றுதடவை பிராணாயாமம் செய்து மமோபாத்த ...ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதரௌபாஸநஹோமம் ஹோஷ்யாமி (என்று காலையிலும்) ஸாயமௌபாஸநஹோமம் ஹோஷ்யாமி (என்று மாலையிலும்) ஸங்கற்பம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அக்கினிப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய விடத்தில் 93வது பக்கத்தில் சொல்லியபடி கோடுகளை கிழித்துக்கொண்டு, தர்ப்பத்தை அதன்மேல் வைத்து தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷணம் செய்து அந்தத்தர்ப்பத்தை தென்மேற்கு திசையில் எடுத்தெறிந்து ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவரோம் என்று அந்தக் கோட்டின்மேல் அக்கினியை வைத்து, அக்கினிக்குக் கிழக்கில் ஒரு பாத்திரத்தில் தீர்த்தத்தைவைத்து, அக்கினியை விருத்திசெய்து, பிறகு பரிஸ்தரணம் செய்து, அதாவது: முதலில் கிழக்கிலும், பிறகு தெற்கிலும், பிறகு மேற்கிலும். பிறகு வடக்கிலும், தர்ப்பத்தைப் போட்டு, பிறகு அதிதேऽநுமந்யஸ்வ। அநுமதேऽநுமந்யஸ்வ। ஸரஸ்வதேऽநுமந்யஸ்வ। தேவஸவித: ப்ரஸுவ। என்று முறையே தெற்கு மேற்கு, வடக்கு, கீழக்குப் பாகங்களில் தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்யவேண்டும். பிறகு அ க்வாமி ஶுரம்

மா த்ருபொ சுவஸ்தி வாதா செ ஸீஷெஉ ஸவ்த ஹஸ்த
வொ சுவஸ்தி। த்ரியா பஸொ வரஷஹொ ரொஜவீதி
உஹொ செவொ உதஉத்யா ஞ்ரு சுவிவெஸ॥ ணஷ ஹி செவ:
ப்ரதிமொஉநஸவஉா: வஸுவெஉாஹி ஜாதஸ்ஸ உ மஹெஉ
சுஞ:। ஸ விஜாயமாந: ஸ ஜநிஷ்யமாண: ப்ரத்யஞ்ஜவாஸ்தி
ஷ்டதி விஸ்வதொ உவ:। ப்ராஞ்ஜவொ செவாஹ்ந உஉாஹி
உவொ ஹவ।

என்றுபடித்து, பிறகு ஐந்த்ராய நம:। அக்நயெ நம:। யமாய நம:। நிர்ருதயெ நம:। வருணாய நம:। வாயவெ நம:। ஸோமாய நம:। ஈசானாய நம:। என்றுபடித்து முறையே அக்கினிக்குக் கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு திக்குகளில் அக்ஷதத்தால் அந்தந்த திக்பாலர்களை பூஜைசெய்து, அக்நயெ நம: என்று அக்கினியிலும், ருத்ராய நம: என்று தனது சிரஸ்ஸிலும், ஸவெஉஹ்யோ ப்ராஹ்மணெஹ்யோ நம: என்று பிராம்மணர்கள் சிரஸ்ஸிலும் அக்ஷதத்தைப் போட்டு பூஜை செய்யவேண்டும். பிறகு ஹொஷ்யாமி என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். ஜுஹுமி என்று பிராம்மணர்கள் பிரதிவசனம் சொல்லவேண்டும். பிறகு ஒரு முஷ்டி அக்ஷதத்தை இரண்டு பங்காகப் பிரித்துக்கொண்டு ஸூர்யாய ஸ்வாஹா। ஸூர்யாயெதம் ந மம। அக்நயெ ஸ்விஷ்டக்ருதெ ஸ்வாஹா। அக்நயெ ஸ்விஷ்டக்ருத இதம் ந மம (என்று காலையிலும்) அக்நயெ ஸ்வாஹா। அக்நய இதம் ந மம। அக்நயெ ஸ்விஷ்டக்ருதெ ஸ்வாஹா। அக்நயெ ஸ்விஷ்டக்ருத இதம் ந மம। என்று மாலையிலும் சொல்லி இரண்டு ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

பிறகு பூ⁴: ஸ்வாஹா। அக்³நய இத³ம் ந மம। பு⁴வஸ்ஸ்வாஹா। வாயவ இத³ம் ந மம। ஸுவஸ்ஸ்வாஹா। ஸூர்யாயேத³ம் ந மம। ஓம் பூ⁴ர்பு⁴வஸ்ஸுவஸ்ஸ்வாஹா। ப்ரஜாபதய இத³ம் ந மம। என்று ஸமித்தால் ஹோமம் செய்து, பிறகு அதி³தே(அ)நுமன்யஸ்வ। அநுமதே(அ)நுமன்யஸ்வ। ஸரஸ்வத்யநுமன்யஸ்வ। தே³வ ஸவித: ப்ராஸாவீ:। என்று முன்போல், தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து ப்ராதஸ்ஸந்த்⁴யாவந்த³நஹோமகர்மண்யத்⁴யாயம் அநாஜ்ஞாதாதி³ ப்ராயஶ்சித்தம் கரிஷ்யே। என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு

அநாஜ்ஞாதம் யதா³ஜ்ஞாதம் யஜ்ஞஸ்ய க்ரியதே மிது²। அக்³நே தத³ஸ்ய கல்பய த்வꣳ ஹி வேத்த² யதா²தத²ம்। புருஷஸம்மிதோ யஜ்ஞோ யஜ்ஞ: புருஷஸம்மித:। அக்³நே தத³ஸ்ய கல்பய த்வꣳ ஹி வேத்த² யதா²தத²ம்। யத்பாகத்ரா மநஸா தீ³நத³க்ஷா ந யஜ்ஞஸ்ய மந்வதே மர்த்யாஸ:। அக்³நிஷ்டத்³தோ⁴தா க்ரதுவித்³விஜாநந்யஜிஷ்டோ² தே³வாந் ருதுஶோ யஜாதி॥ இத³ம் விஷ்ணுர்விசக்ரமே த்ரேதா⁴ நித³தே⁴ பத³ம்। ஸமூட⁴மஸ்ய பாꣳஸுரே॥ க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண।

என்று ஜபித்து, பிறகு ஸ்வாஹா என்று சொல்லி அக்னியில் ஓர் ஸமித்தைவைத்து அக்³நேருபஸ்தா²நம் கரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு அக்³நே நய ஸுபதா² ராயே அஸ்மாந் விஶ்வாநி தே³வ வயுநாநி வித்³வாந்। யுயோத்⁴யஸ்மஜ்ஜுஹுராணமேநோ பூ⁴யிஷ்டா²ம் தே நம உக்திம் விதே⁴ம। அக்³நயே நம:॥ என்று சொல்லி பிறகு மந்த்ரஹீநம் க்ரியாஹீநம் ப⁴க்திஹீநம் ஹுதாஶந। யத்³து⁴தம் து மயா தே³வ பரிபூர்ணம் தத³ஸ்து தே। ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி

தவ: கஉஹாதகாநி வெ। யாநி தெஷாஉஶெஷாணாம கருஷ்ணாநுஹூரணம் வர:। என்று சொல்லிக்கொண்டு பிறகு சுஹிவாஉயெ...ஹொ:என்று அவரவர்ஸம்பிரதாயப்படி சொல்லி நஉஷெ மாஉஹவத்யாய நஉஷெ உக்ஷிணாநயெ। நஉ சூஉஹவநீயாய உஹாவெஷெ்த்ய நமொ நஉ:। காணூஉயொ வவாஉத்யாய கஉஹஸ்ஹூஹ்வரவிணெ। ஹுமஹாவவமஹ ரவாய யஜ்ஞேஶாய நமொ நஉ: என்று சொல்லி நமஸ்கரித்து, பிறகு ஆசமனம் செய்து

ஶ்ரஹஸ்ராஉ கூஷ த ஹுஷூஶ்வஷ்ணியம் திஷ்டு ஹௌ ஜஸ்ஸுஹிதஉமு வீர:। உநு ஷொஉந வணுஉஶெந உயஶிஉம் வாதெந ஷமரெண ரக்ஷ। என்று சொல்லி ஹோமபஸ்மாவைத் தரித்துக்கொண்டு ஶ்ராதஶெளவாஷ நாவஶ்யம் கஉ ஓம் தத் உஹாவஹணஉஸ்து என்று தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

யஜுர்வேதிகளின் ஔபாஸனம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் ஔபாஸனம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம் செய்து கொண்டு இரண்டுதடவை ஆசமனஞ்செய்து शुक्लांबरधरं...शान्तये என்று படித்து ओं भूः...सुवरोम् என்று படித்து மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து ममो पात्त...त्यर्थं प्रातरौपासनहोमं होष्यामि என்று காலையிலும், सायमौपासनहोमं होष्यामि என்று மாலையிலும் சொல்லி ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு

பிறகு * उल्लिख्य षड्रेखाः—उदगायतां पश्चात्, प्रागायतेनानान्तयोः । तिस्रो मध्ये என்று கூறியபடி அக்கினியை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் கோடுகளைக்கிழித்துக்கொண்டு. பிறகு அவ்விடத்தை புரோக்ஷணம் செய்து பிறகு.

एह्यग्न इति मन्त्रस्य–रौहणपुत्रो गौतम ऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । अग्निर्देवता । अग्न्याह्वाने विनियोगः । एह्यग्न इह होता निषीदाऽदब्धस्सुपुर एता भवानः । अवतां त्वरोदसी विश्वमिन्वे यजामहे सौमनसाय देवान् । என்று படித்து அக்கினியை ஆவாஹனம் செய்து जुष्टो दमूना इत्यस्य मन्त्रस्य–वसुश्रुत ऋषिः, त्रिष्टुप्छन्दः, अग्निर्देवता, नमस्कारे विनियोगः । जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोण इमं नो यज्ञमुपयाहि विद्वान् । विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्या शत्रूयतामाभरा भोजनानि என்று சொல்லி அக்கினியை நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பிறகு भूर्भुवःस्वरोम् என்று அக்கினியை ப்ரதிஷ்டை செய்து चत्वारिशृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तासो अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यान् आविवेश ॥ एषहि देवः प्रदिशो ऽनुसर्वाः पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः । स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखा स्तिष्ठति विश्वतो मुखः ॥ प्राङ्मुखो देवाग्ने ममाभिमुखो भव । என்று படித்து மூன்று தடவை அக்கினியை குவித்துக் கொடுத்து

---

* அக்கினியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விடத்தில் 6கோடுகளைக் கிழிக்கவேண்டும். அதன் முறைபின்வருமாறு:—முதலில் மேற்கு பாகத்தில் தெற்கிலிருந்து வடக்காக ஒருகோட்டைக் கிழிக்வேண்டும். பிறகு அந்தக்கோட்டின் தெற்குமுனையிலிருந்து கிழக்காக ஒருகோட்டையும், வடக்குமுனையிலிருந்து கிழக்காக ஒருகோட்டையும், அவ்விருகோடுகளின் மத்தியில் கிழக்காகவே மற்றும் மூன்றுகோடுகளையும் கிழிக்கவேண்டும்.

தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து, அலங்காரம் செய்து इन्द्राय नमः । यमाय नमः । वरुणाय नमः । सोमाय नमः । अग्नये नमः । निर्ऋतये नमः । वायवे नमः । ईशानाय नमः । என்று சொல்லி அக்ஷதத்தால் முறையே கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு திசைகளில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை பூஜை செய்து अग्नये नमः என்று அக்னியிலும், आत्मने नमः என்று தனது சிரஸிலும், सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः என்று ஸபையிலுள்ள பிராம்மணர்கள் சிரஸ்ஸிலும் அக்ஷதத்தைப் போடவேண்டும். பிறகு होष्यामि என்று ஒருஸமித்தை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். जुहुधि என்று ஸபையிலுள்ள பிராம்மணர்கள் பிரதிவசனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அக்ஷதத்தைக் கையிலெடுத்து அதைஇரண்டு பங்காகப் பிரித்துக்கொண்டு सूर्याय स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । என்று ஒருபாகத்தையும் प्रजापतये स्वाहा । प्रजापतय इदं न मम । என்று மற்றொரு பாகத்தையும் காலையில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். மாலையில் अग्नये स्वाहा । अग्नय इदं न मम। என்று ஒருபாகத்தையும்,प्रजापतये स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम। என்று மற்றொரு பாகத்தையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு भूः स्वाहा । अग्नय इदं न मम । भुवः स्वाहा । वायव इदं न मम । सुवः स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । ओं भूर्भुवः स्वः स्वाहा । प्रजापतय इदं न मम । என்று ஸமித்தால் ஹோமம் செய்து अग्न्युपस्थानं करिष्ये என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு अग्नये नमः । ओंचमे स्वरश्चमे यज्ञोपच ते नमश्च। यत्तेन्यूनं तस्मै त अतिरिक्तं तस्मै ते नमः என்று அக்கினியை நமஸ்கரித்து बृहत्साम क्षत्रभृद्वृद्धवृष्णियम्।त्रिष्टुभौजश्शुभितमुग्रवीरम्। इन्द्रस्तोमेन पंचदशेन

मय्यसिदं वातेन सगरेण रक्ष॥ என்றதால் ஔபாஸன பஸ்மா வைத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனம் செய்து **औपासनाख्यं कर्म ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु** என்று தீர்த்தத்தை பூமியில் விடவேண்டும்.

ருக்வேதிகளின் ஔபாஸனம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் ஔபாஸனம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச்சுத்தம் செய்துகொண்டு ஶுக்லாம்பரதரம்...ஶாந்தயே। என்றுபடித்து, ஓம் பூ:... ஸுவரோம் என்று படித்து மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து மமோபாத்த...ஶ்ரீ ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ராதரௌபாஸந ஹோமம் ஹோஷ்யாமி என்று காலையிலும், ஸாயமௌபாஸந ஹோமம் ஹோஷ்யாமி என்று மாலையிலும் சொல்லி ஸங்கல்பம் செய்து கொண்டு பிறகு 100வது பக்கம் புட்நோட்டில் சொல்லியபடி கோடுகளைக்கிழித்துக் கொண்டு, பிறகு அவ்விடத்தைப் புரோக்ஷணம் செய்து பிறகு

அக்நிரிதி த்ருசஸ்ய ஸௌஹணவாத்ரேயோ மௌதம ருஷி: த்ரிஷ்டுப் சந்த:। அக்நிர்தேவதா। அக்ந்யாவாஹநே விநியோக:। அக்நிர் ஹோதா நிஷீதா யஜீயாநுபஸ்தே மாதா ஹவா ந:। ஸவிதாம் ஸுவரோதவி விஶ்வவேதே யஜாமஹை ஸௌமநஸாய தேவாந்॥ என்று படித்து அக்கினியை ஆவாஹனம் செய்து ஜுஷ்டோ தமூநா இத்யஸ்ய த்ருசஸ்ய வஸுஶ்ருத ருஷி:। த்ரிஷ்டுப் சந்த:। அக்நிர்தேவதா। உபஸ்தாநே விநியோக:। ஜுஷ்டோ தமூநா அதிதிர்துரோண இமம் நோ யஜ்ஞமுபயாஹி வித்வாந்। விஶ்வா அக்நே அபியுஜோ விஹத்ய ஶத்ரூயதாமாபரா போஜநாநி

என்று சொல்லி அக்கினியை நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பிறகு ஒழ ஹூஹுவஹ்வெரோ என்று அக்கினியைப் பிரதிஷ்டை செய்து அக்ஷாரி பரும்மா த்ருயொ சுஷ்ய வாதா: ஜெ ஸீ ஷெ ஸ வஹ்ந ஹந்தொ வொ சுஷ்ய। த்ரியா பஜொ வுஷஹொ ரொவீதி உஹொ ஜெவொ உதய்ராநு சூவிவெஶ॥ வுஷ ஹி ஜெவ: வ்ருஷிஜொஉநவஸ: வஜெவ்ரா ஹி ஜாத: ஸ உமஹெ சுஞ:। ஸ விஜாயமாந: ஸ ஜநிஷ்யமாண: வருத்ய ஆவா ஷீஷுதி விஷ்வதொ உவ:॥ வ்ருஜூவொ ஜெவாஉ ஜெரு உஉஹிஉவொ ஹவ। என்று படித்து அக்கினியை மூன்று தடவை குவித்துக் கொடுத்து, பிறகு தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து உரு்ராய நம:। யமாய நம:। வருணா ய நம:। ஸொமாய நம:। சுஞயெ நம:। நிருஉதயெ நம:। வாயவெ நம:। ஶாஶாநாய நம:। என்று சொல்லி அக்ஷ தத்தால் முறையே கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, தென் கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு, திசைகளில் இந்திரன் முதலியதேவர்களைப் பூஜைசெய்து சுஞயெ நம: என்று அக்கினியிலும், சூதநெ நம: என்று தனது சிரஸ் ஸிலும், ஸவெஹ்யொ ப்ராஹ்மணெஹ்யொ நம: என்று ஸபை யிலுள்ள பிராம்மணர்களின் சிரஸ்ஸிலும் அக்ஷத்ததைப் போடவேண்டும். பிறகு ஹொஷ்யாமி என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். ஹூஜூயி என்று ஸபையி லுள்ள பிராம்மணர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

பிறகு அக்ஷதத்தைக் கையிலெடுத்து இரண்டு பங்கா கப் பிரித்துக் கொண்டு ஸூயாய ஸ்வாஹா। ஸூயாயெ உஂ ந ம। என்று ஒருபாகத்தையும் ப்ரஜாவதயெ ஸ்வாஹா ப்ரஜாவதய உஂ ந ம என்று மற்றொரு பாகத்தையும்

காலையில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். மாலையில் அக்நயெ ஸ்வாஹா। அக்நய இதம் ந மம। என்று ஒருபாகத்தையும், ப்ரஜாபதயெ ஸ்வாஹா ப்ரஜாபதய இதம் ந மம। என்று மற்றொருபாகத்தையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு பூ:ஸ்வாஹா। அக்நய இதம் ந மம। புவஸ்ஸ்வாஹா। வாயவ இதம் ந மம। ஸுவஸ்ஸ்வாஹா। ஸூர்யாயெதம் ந மம। ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவஸ்ஸ்வாஹா। ப்ரஜாபதய இதம் ந மம। என்று ஸமித்தால்ஹோமம்செய்து அக்நேருபஸ்தாநம்கரிஷ்யெ என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு அக்நயெ நம: ஓம் அ ஜெ ஸ்வாஹா ஜெ யஜ்ஞாவஅதெ நமஸ்து। யத்தெ ந்யூநம் தஸ்மைதெ அதி ரிக்தம் தஸ்மைதெ நம:। என்று அக்கினியை நமஸ்கரித்து ஶ்ரத்தாம் மேதாம் யஶ: ப்ரஜ்ஞாம் வித்யாம் புத்திம் ஶ்ரியம் பலம்। ஆயுஷ்யம் தேஜ ஆரோக்யம் தேஹி மே ஹவ்யவாஹந। ஶ்ரியம் தேஹி மே ஹவ்யவாஹந ஓம் நம இதி என்றதால் ஔபாஸன பஸ்மாவைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு ஒருதடவை ஆசமனஞ்செய்து ஔபாஸநாந்தகம் கரிஷ்யே ஓம் தத் ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து என்று தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

ருக்வேதிகளின் ஔபாஸனம் முற்றிற்று.

ஸாமவேதிகளின் ஔபாஸனம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம்செய்துகொண்டு இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்து शुक्लांबरधरं...शान्तये என்று படித்து ओंभू...सुवरोम् என்று மூன்று தடவை பிராணயாமஞ் செய்து ममोपात्त...प्रीत्यर्थं प्रातरौपासनहोमं होष्यामि (என்று காலையிலும்) सायमौपासनहोमं होष्यामि என்று

மாலையிலும் ஸங்கல்பம் செய்யவேண்டும். பிறகு தீர்த்தத்தைத்தொட்டு. பிறகு दक्षिणतः प्राचीं रेखामुल्लिख्य, तदारंभादुदीचीं तदवसानात्प्राचीं, तिस्रो मध्ये प्राचीः। * என்றமுறைப்படி தர்ப்பத்தால் கோடுகிழித்து, அதைப்புரோக்ஷணம் செய்து, அதன் மேல் அக்கினியை வைத்து, ஜ்வலிக்கும் படிசெய்து, देवसवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गंधर्वः केतपूः केतन्नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नःस्वदतु। என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைப்பரிஷேசனம் செய்து इन्द्राय नमः। यमाय नमः॥ वरुणाय नमः। सोमाय नमः। अग्नये नमः। निर्ऋतये नमः। वायवे नमः। ईशानाय नमः॥ என்று முறையே இந்திரன்முதலிய தேவர்களை கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு திசைகளில் அக்ஷதத்தால் பூஜைசெய்து अग्नयेनमः என்று அக்கினியிலும், आत्मने नमः என்று தனது சிரஸ்ஸிலும், सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः என்று பிராம்மணர்கள்சிரஸ்ஸிலும் அக்ஷதத்தைப் போடவேண்டும். பிறகு होष्यामि என்று ஒருஸமித்தை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். (जुहुधि என்றுபிராம்மணர்கள் பதில் சொல்லவேண்டும்.)

பிறகு அக்ஷதத்தைக் கையிலெடுத்து இரண்டு பங்காகப்பிரித்துக்கொண்டு सूर्याय स्वाहा। सूर्याय इदं न मम। என்று ஒருபங்கையும், प्रजापतये स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम என்று மற்றொருபங்கையும் காலையில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். अग्नये स्वाहा। अग्नय इदं न मम। என்று ஒருபங்கையும், प्रजापतयेस्वाहा। प्रजापतय इदं न मम॥ என்று மற்றொரு பங்கையும் மாலையில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு देवसवितः प्रासावीर्यज्ञं प्रासावीः यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गंधर्वः केतपूः केत-

* 88வது பக்கத்திலுள்ள புட்நோட்டைப் பார்க்கவும்.

न्नो पावीत्, वाचस्पतिर्वाचं नो स्वादीत् । என்று தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து स्वाहा என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து अग्नये नमः என்று படித்து பிறகு गौषूक्तस्य

४ ५ ० ४
साम्नः—गौषूक्ति ऋषिः। गायत्री च्छन्दः । इन्द्रो देवता । य दि न्द्राहं
५० ४० ५ ४ २०१० २— १
यथौ । हौहोवाहा इ । तुवाम् । ई शीयवस्व औ ऽ २ । हुवाइ ।
२ १ – ०१०००२— १ २
हुवाये । का ई २ त् । स्तो ता मे गो सखौ ऽ २ । हुवा इ । हुवाये।
१ १ ३ ५० २१ ०२
सा या ऽ २ ३ त् । हो ऽ २ वा ऽ २ ३ ४ हौ हो वा । अग्नि रा हु
३ १११ ३ १११
ता ऽ २ ३ ४ ५ : । सुवर्महा ऽ २ ३ ४ ५: । என்று ஸாயங்காலத்திலும்,

आश्वसूक्तस्य साम्नः । आश्वसूक्ति ऋषिः । गायत्री च्छन्दः ।
२३०४ ५ ० २१ २०
इन्द्रो देवता । आ औ हो वाहा इ । यदिन्द्राहाम् । यथा । त्वम् । पे
० ३० २ ० २ १ २००३०
ही यै हीऽ १ । आ ऽ २ इ शी य व स्व आ इ क इ त् । पे ही यै
२ — १ – १ — १
ही ऽ १ आऽ २ इ। स्तोता ऽ २ मा इगोऽ २। सखऽ २ ३।
१ ३ ५०० २१०२३ १११
सा ऽ २ या ऽ २ ३ ४ औ हो वा । शु क्र आ हु ता ऽ २ ३ ४ ५: ।
१११
सुवर्मया ऽ २ ३ ४ ५: । என்றுகாலையிலும் கானம் செய்ய வேண்டும். वामदेव्यस्य साम्नः—वामदेवऋषिः । गायत्रीच्छन्दः । इन्द्रोदेवता । प्रायश्चित्तार्थेजपेविनियोगः।

३ ० ४ २ ४० ५ १ ० २१० २ १
काऽ ५ या । नश्चाऽ ३ इ त्राऽ ३ आ भुवात्। ऊती स दा वृध स्सा।
२ ० २ १ २ ३ ० २ १ –
खा । औऽ ३ हो हाइ । कयाऽ २ ३ शचा इ । ष्ठ यौ होऽ ३ । हिम्मा
१ २ ३ ० ४ २ ४
ऽ२ । वाऽ २ तोंऽ ३ ५ हा इ । काऽ ५ स्त्वा । सत्योऽ ३ माऽ ३ दा
५ १ २० १ २ १ २ ० २ १
नाम् । मा । हिष्ठो मात्साद्दं ध । सा । औऽ ३ होहा इ । दृढा ऽ २ ३
३२ ३ ० २ १ – १ २
चिदा । रुजौहोऽ ३ । हिम्माऽ २ । वाऽ २ सोऽ ३ ५ हा इ । २ ।
३ ० ४ २ ४ ५ १ २०१ २०
आऽ ५ भी । षुणाऽ ३ स्साऽ ३ खीनाम् । आ । विताज रा इ तृ ।
१ ० २ १ २ ३ ० २ १ –
णाम्। औऽ ३ होहा इ । शता २ ३ ० भवा । सियौहोऽ ३ । हिम्माऽ
१ २ १२ ३१ २० ३२ ३१ २ ३ १
२ । ताऽ२योऽ ३ ५ हा इ । ३ । कयानश्चित्र आभुवदूतीसदावृधस्स-
२ १ ३ १ २ . ३२ १ २ ३ १ २० ३ १ २ ३१२
खा । कयाशचिष्ठयावृता। कस्त्वासत्यो मदानाम्म हिंष्ठोमत्सदंधसः।
३१ २३ २३१२ ३२० ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १
दृढा चिदारुजेवसु । २ अभिषुणस्सखीनामविताजरितृणाम् । शतं
२ ३१२ ३१ २० ३१२ ३ १ २
भवास्यूतये॥ ३भद्रंकर्णेभि श्शृणुयामदेवा भद्रंपश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
३१ २० ३ १ २ ३२ ३२० ३१ २३ १ २० ३ २३
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवां सस्तनुभिर्व्यशेमहिदेवहितं यदायुः ॥ स्वस्तिन
१ २ ३१ २ ३ १२ ३२ ३१२ ३ २ ३ २ ३ १२
इन्द्रो वृद्धश्रवाःस्वस्तिन पूषाविश्ववेदाः । स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्ट-

३ २३२३ १ २

नेमि स्वस्तिनोबृहस्पतिर्दधातु । त्रयस्त्रिंशदक्षरात्तु भवति त्रयस्त्रिंशद्देवता देवता स्वेव प्रतिष्ठायोत्तिष्ठन्ति, प्राजापत्यं वै वामदेव्यं प्रजापतावेव प्रतिष्ठायोत्तिष्ठन्ति, पशवो वै वामदेव्यं पशुष्वेव प्रतिष्ठायोत्तिष्ठन्ति, शान्तिर्वै वामदेव्यं शान्तावेव प्रतिष्ठायोत्तिष्ठन्ति । शान्तिश्शान्तिः शान्तिः ॥

என்று காலைமாலை இரண்டுகாலங்களிலும்படித்து स्वाहा என்று ஒருஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து, अग्नये नमः என்று படித்து. பிறகு मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन । यद्धुतं तु मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ॥ प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्मात्मकानि वै । यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥ श्रीकृष्ण, कृष्ण, कृष्ण ॥ என்று படித்து பிறகு नमस्ते गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाग्नये । नम आहवनीयाय महावेद्यै नमो नमः ॥ काण्डद्वयोपपाद्याय कर्मब्रह्मस्वरूपिणे । स्वर्गापवर्गरूपाय यज्ञेशाय नमोनमः ॥ यज्ञेशाच्युत गोविन्द माधवानन्तकेशव । कृष्ण विष्णो हृषीकेश वासुदेव नमोऽस्तुते ॥ என்று நமஸ்கரித்து ஒருதடவை ஆசமனம் செய்து औपासनात्मकं कर्मओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु என்று சொல்லி தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும்.

ஸாமவேதிகளின் ஔபாஸனம் முற்றிற்று.

ஸாமவேதிகளின் ஔபாஸனம்.

முதலில் கைகால்களை யலம்பிச் சுத்தம் செய்துகொண்டு இரண்டுதடவை ஆசமனம் செய்து ശുക്ലാംബരധരം... ശാന്തയെ। என்று படித்து ഓം ഭൂഃ...സുവരോം। என்று மூன்று தடவை பிராணாயாமஞ் செய்து ഉപോവാത്ത...ധീര ത്ഥ്യം ഉം വ്രാതമൌപാസനഹോമം ഹോഷ്യാമി (என்று

காலையிலும்) ஸாயமௌபாஸநஹோமம் ஹோஷ்யாமி (என்று மாலையிலும்) சொல்லி ஸங்கற்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு உக்ஷிணதஃ ப்ராசீம் ரேகா உல்லிக்ய தஸ்யாம் ஸாதஸீம், தஸ்யஸாநாஸு ப்ராசீம், திஸ்ரா உதீச்யா ப்ராசீ: என்ற முறைப்படி தர்ப்பத்தால் கோடுகிழித்து அதை புரோக்ஷணம் செய்து அதன்மேல் அக்கினியை வைத்து ஜ்வலிக்கும்படி செய்து, தேவஸவித: ப்ரஸுவ யஜ்ஞம் ப்ரஸுவ யஜ்ஞபதிம் பகாய திவ்யோ கந்தர்வ: கேதபூ: கேதந்ந: புநாது வாசஸ்பதிர்வாசம் நஸ்ஸ்வதது என்று தீர்த்தத்தால் அக்கினியைப் பரிஷேசனம் செய்து இந்த்ராய நம:। யமாய நம:। வருணாய நம:। ஸோமாய நம:। அக்நயே நம:। நிர்ருதயே நம:। வாயவே நம:। ஈசாநாய நம:। என்று முறையே இந்திரன் முதலிய தேவர்களை கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு திசைகளில் அக்ஷதத்தால் பூஜை செய்து அக்நயே நம: என்று அக்கினியிலும், ஸூர்யாய நம: என்று தனது சிரஸ்ஸிலும், ஸர்வேப்யோ ப்ராஹ்மணேப்யோ நம: என்று ஸபையிலுள்ள பிராம்மணர்கள் சிரஸ்ஸிலும் அக்ஷதத்தைப் போடவேண்டும்.

பிறகு ஹோஷ்யாமி என்று ஒருஸமித்தை அக்கினியில் வைக்கவேண்டும். ஜுஹுதி என்று ஸபையிலுள்ள பிராம்மணர்கள் பதிலுரைக்கவேண்டும். பிறகு ஒருமுஷ்டி அக்ஷதத்தைக் கையிலெடுத்து இரண்டு பங்காகப்பிரித்துக் கொண்டு ஸூர்யாய ஸ்வாஹா। ஸூர்யாயேதம் ந மம। என்று ஒரு பங்கையும் ப்ரஜாபதயே ஸ்வாஹா। ப்ரஜாபதய இதம் ந மம। என்று மற்றொரு பங்கையும், காலையில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்நயே ஸ்வாஹா। அக்நய இதம்

ந ௨௨। என்று ஒரு பங்கையும், ப்ரஜாபதயே ஸ்வாஹா। ப்ரஜாபதய இதம் ந ௨௨। என்று மற்றொரு பங்கையும் மாலையில் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிறகு தேவ ஸவித: ப்ராஸாவீ:யஜ்ஞம் ப்ராஸாவீ: யஜ்ஞபதிம் பகாய திவ்யோ கந்தர்வ: கேதபூ: கேதந்ந: புனாது வாசஸ்பதிர்வாசந்ந: ஸ்வதது। என்று தீர்த்தத்தால் பரிஷேசனம் செய்து, ஸ்வாஹா என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து

தௌஷஸ்தஸ்ய ஸாமந:—தௌஷஸ்தி: ருஷி: காயத்ரீ

சந்த:। இந்த்ரோ தேவதா।

யதிந்த்ராஹம்யதா। ஹௌஹோவாஹாஇ। த்வம்ம்। ஏகம்

ஈசீயவஸ்வஔ௨। ஹாஉவாஇ। ஹாஉவாயே। காம்ஸ்வ௨ஊஇ।

ஸ்தோதாஇதோஸவௌ௨। ஹாஉவாஇ। ஹாஉவாயே। ஸாயா௨

ஊஇஹ। ஹோ௨வா௨ஊஇசஹௌஹோவா। அப்ரிந்தாஹாஉதா௨

ஊஇசந்:। ஸாஉவ௨ஹோ௨ஊஇசந்:। என்று ஸாயங்காலத்திலும்

சூஸ்வஸாஸ்தஸ்யஸாமந:। சூஸ்வஸ்தி ருஷி:। காயத்ரீ

சந்த:। இந்த்ரோதேவதா। சூதௌஹோவாஹாஇ। யதிந்த்ரா

ஹாம்। யதா। ஸும்। ஹௌஹீயெஹீ௨க। சூஇஈசீயவஸ்வசூஇ

கஇஊ। ஹௌஹீயெஹீ௨க। சூ௨உஇ। ஸ்தோதா௨உஊஇதோ௨

உ। ஸ்வ௨உ। ஸா௨உயா௨உசு ஔஹோவா। ஈசுக்ரத்

ஹாதா. ஸாவ. யா. என்று காலையி லும் கானம் செய்யவேண்டும்.

வாமதேவ்யஸ்ய ஸாம்ந:। வாமதேவ ருஷி:। காயத்ரீ சந்த:। இந்த்ரோ தேவதா। ப்ராயஸ்சித்தார்த்தே ஜபே விநியோக:।

காயா। நஸ்சித்ர ஆபுவா। ஊ। தீஸதா வ்ருதஸ்ஸ। வா। ஔஹோஹாஇ। கயாஸ்சா। ஷ்டயௌஹோஹா। ஹிம்மா। வார்தாஹாஇ ॥ க ॥

காயாஸ்த்வா। ஸத்யோமாதாநாம்। மா। ஹிஷ்டோமாத்ஸ்ஸ। ய। ஸா। ஔஹோஹாஇ। த்ருடாசிதா। ரூஜா ஹோஹா। ஹிம்மா। வாஸோஹாஇ। உ। ரூஹீ:

ஷணாஸ்ஸநீநாம்। ரூ। விதாஜரிதா। ணாம்। ஔஹோஹாஇ। ஸதம் பவா। ஸியௌஹோஹா। ஹிம்மா। தாயோஹாஇ। ந। கயாநஸ்சித்ர ஆபுவ ஊதீஸதா வ்ருதஸ்ஸவா। கயாஸசிஷ்டயாவ்ருதா। க। கஸ்த்வாஸ த்யோமதாநாம்ஹிஷ்டோமத்ஸ்ஸ்யஸ:। த்ருடாசிதாருஜேவ ஸு॥ உ ॥ அபிஷுணஸ்ஸநீநாமவிதாஜரித்ருணாம்। ஸதம்ப

வாஸஸ்யோதயே॥ ந॥ ஸ்வஸ்தி ந இந்த்ரோ வ்ருத்தஶ்ரவா: ஸ்வஸ்தி ந: பூஷா விஶ்வவேதா:॥ ஸ்வஸ்தி நஸ்தார்க்ஷ்யோ அரிஷ்டநேமி: ஸ்வஸ்தி நோ ப்ருஹஸ்பதிர்ததாது॥ த்ரயஸ்த்ரிம்ஶதக்ஷரா ஸம்பவதி த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்வை தேவதா தேவதா ஏவாவருந்தே ... தேவத்யம் ... வைஶ்வதேவ்யம் ... வைவஸ்வதம் ... ஶாந்திர் ஶாந்தி:॥ என்றுகாலைமாலை இரண்டுகாலங்களிலும்படித்து ஸ்வாஹா என்று ஒரு ஸமித்தை அக்கினியில் வைத்து அக்நயே நம: என்று படித்து பிறகு ஜ்ஞாநதோ(அ)ஜ்ஞாநதோ வாபி யந்மயா க்ரியதே ... ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி தப: கர்மாத்மகாநி வை। யாநி தேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்॥ ஸ்ரீக்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண। என்று படித்து பிறகு நமஸ்தே ... நம: ... நமோ நம:॥ ... நமோ நம:॥ ...

ஓம் பூ:। தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்। ஓம் புவ:। பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி। ஓம் ஸுவ:। தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்॥ ஓம் பூ:। தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி। ஓம் புவ:। தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்। ஓம் ஸுவ:। தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி। தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்। ஓம் அக்நிமீளே புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவம்ருத்விஜம்। ஹோதாரம் ரத்நதாதமம்॥ ஹரி: ஓம்। ஹரி: ஓம்। இஷே த்வோர்ஜே த்வா வாயவஸ்தோபாயவஸ்த தேவோ வ: ஸவிதா ப்ரார்பயது ஶ்ரேஷ்டதமாய கர்மணே॥ ஹரி: ஓம்॥ ஹரி: ஓம்॥ அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணாநோ ஹவ்யதாதயே। நி ஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி॥ ஹரி: ஓம்॥ ஹரி: ஓம்॥ ஶந்நோ தேவீரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே। ஶம்யோரபிஸ்ரவந்து ந:॥ ஹரி: ஓம்॥ பூர்புவஸ்ஸுவ:। ஸத்யம் தப: ஶ்ரத்தாயாம் ஜுஹோமி என்று படித்து, பிறகு ஓம் நமோ ப்ரஹ்மணே நமோ அஸ்த்வக்நயே நம: ப்ருதிவ்யை நம ஓஷதீப்ய:। நமோ வாசே நமோ வாசஸ்பதயே நமோ விஷ்ணவே ப்ருஹதே கரோமி என்றதை மூன்று தடவைப் படித்து பிறகு வ்ருஷ்டிரஸி வ்ருஶ்ச மே பாப்மாநம்ருதாத்ஸத்யமுபாகாம் என்று ஜலத்தால் கைகளை நனைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு ஒரு தடவை ஆசமனம் செய்து ப்ரஹ்மயஜ்ஞாந்தகம் கர்ம ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து என்று தீர்த்தத்தைப்பூமியில் விடவேண்டும்.

யஜுர்வேதிகளின் ப்ரஹ்மயக்ஞ தர்ப்பணம்.

ஒருதடவை ஆசமனம் செய்து ஶுக்லாம்பரதரம்... ஶாந்தயே। ஓம் பூ:...பூர்புவஸ்ஸுவரோம்॥ மமோபாத்த...ப்ரீத்யர்த்தம்

ர்த்தம் தேவ ருஷி பித்ரு தர்ப்பணம் கரிஷ்யே ॥ என்று ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களால் தேவதர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். ப்ரஹ்மாதயோ யே தேவாஸ்தான் தேவாந் தர்ப்பயாமி। ஸர்வாந் தேவாந்...மி। ஸர்வதேவகணாந்...மி। ஸர்வதேவபத்னீ:...மி। ஸர்வதேவகணபத்னீ:...மி। (1)

பிறகு அடியில்வரும் மந்திரங்களால் ருஷி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். க்ருஷ்ணத்வைபாயநாதயோ யே ருஷயஸ்தான் ருஷீந் தர்ப்பயாமி। ஸர்வாந் ருஷீந்...மி। ஸர்வ ருஷிகணாந்...மி। ஸர்வ ருஷிபத்னீ:...மி। ஸர்வ ருஷி கணபத்னீ:...மி। (2)ப்ரஜாபதிம் காண்டருஷிம்...மி। ஸோமம் காண்டருஷிம்...மி। அக்னிம் காண்டருஷிம்...மி। விஶ்வாந் தேவாந் காண்டருஷீம்...மி। ஸாம்ஹிதீர்தேவதா உபநிஷத:...மி। யாஜ்ஞிகீர்தேவதா உபநிஷத:...மி। வாருணீர்தேவதா உபநிஷத:...மி। ஹவ்யவாஹம்...மி। விஶ்வாந் தேவாந் காண்டருஷீந்...மி। ப்ரஹ்மாணம் ஸ்வயம்புவம்...மி। விஶ்வாந் தேவாந் காண்ட

---

(1) ஸாமவேதிகள் இந்தத்தர்ப்பணத்திற்குப் பிறகு ஸர்வதேவ புத்ராந் தர்ப்பயாமி। ஸர்வதேவ கணபுத்ராந் தர்ப்பயாமி என்றும் சொல்லி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

(2) ஸாமவேதிகள் இந்தத் தர்ப்பணத்திற்குப் பிறகு ஸர்வ ருஷி புத்ராந் தர்ப்பயாமி। ஸர்வ ருஷி கணபுத்ராந் தர்ப்பயாமி என்றுசொல்லி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். ப்ரஜாபதிம் காண்டருஷிம் என்றது முதல் ஸதஸஸ்பதிம் என்றது வரையுள்ள தர்ப்பணங்களை செய்யவேண்டுவதில்லை.

களையும், **शर्मण:, नाम्नी:** என்ற பதங்களுக்கு முன்னால் **राम-नाथ, लक्ष्मी** முதலிய அவரவர் பிதா முதலியோரின் பெயர்களையும் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ருக்வேதிகளின்பிரும்மயக்ஞதர்ப்பணம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் பிரும்மயக்ஞப் பிரயோகம்.

ருக்வேதிகள் யஜுர்வேதிகளின்பிரும்மயக்ஞப்பிரயோகத்தில் சொல்லியபடி ஆரம்பம் முதல் 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍀𑌳𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂...𑌯𑌾𑌤𑌨𑌂। என்றதுவரை முறைப்படி சொல்லிக்கொண்டு பிறகு 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂। 𑌅𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂। 𑌏𑌷 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮। 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌿𑌧𑍇𑌨𑍍𑌯𑌃। 𑌅𑌥𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯। 𑌅𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍। 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾। என்ற மந்திரங்களைப் படித்து பிறகு யஜுர்வேதிகளின் பிரும்மயக்ஞப்பிரயோகத்திற் சொல்லியபடி 𑌇𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌜𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾 என்ற மந்திரபாடம் முதல் செய்யவேண்டு வனவற்றைச் செய்யவேண்டும். 𑍐 𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 என்றமந்திரத்தில் 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 என்று மாற்றிப்படிப்பதுடன் 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 என்றதற்குப் பதிலாய் 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌃 என்றும்மாற்றிப்படிக்கவேண்டும்.

ருக்வேதிகளின் பிரும்மயக்ஞப் பிரயோகம் முற்றிற்று.

ருக்வேதிகளின் பிரும்மயக்ஞ தர்ப்பணம்.

முதலில் ஒருதடவை ஆசமனம் செய்து 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂...𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇। என்று ஜபித்து 𑍐 𑌭𑍂𑌃...𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 என்று படித்து மூன்று தடவை பிராணயாமம் செய்து

𑌉𑌷𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌥...𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.

ஸங்கிரஹ தர்ப்பணம்.

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍...𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍...𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍...𑌮𑌿। என்று தேவர்களை யுத்தேசித்து தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பிறகு அடியில் வரும் மந்திரங்களால் ருஷி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃, 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍..𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍...𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍...𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍...𑌮𑌿। பிறகு 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃, 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃, 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃, 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। என்று பிதுரு தர்ப்பணத்தைச் செய்யவேண்டும். முடிவில் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். இதுவே ருக்வேதிகளுக்கு ஸ்னானங்கமாய்ச் செய்யவேண்டிய தர்ப்பணமாகும்.

ருக்வேதிகளின் விரிவான பிரும்மயக்ஞ தர்ப்பணம்.

ஸங்கிரஹ தர்ப்பணத்திற்கு ஸங்கல்பம் செய்த மாதிரியே ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃...। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃...। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾...। 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃...। 𑌋𑌷𑌯𑌃...। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿...। 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃...। 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌃...। 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀...। 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃...। 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃...। 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃...। 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃...। 𑌗𑌾𑌵𑌃...। 𑌗𑌿𑌰𑌯𑌃...। 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃...। 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃

...। 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿...। 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃...। 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃...। 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿...। 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿...। 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁॥ என்று இம்மந்திரங்களால் தேவர்களையுத்தேசித்துத்தர்ப்பணம்செய்யவேண்டும்.

பிறகு அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்து ருஷி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். 𑌶𑌤𑌰𑍍𑌚𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃...। 𑌗𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑌦𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃...। 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃...। 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃...। 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃...। 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃...। 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃...। 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃...। 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃...। சிலர் அடியில் வருவனவற்றையும் படித்து தர்ப்பணம் செய்கின்றனர்:—𑌸𑌨𑌕𑌃 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃...। 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃...। 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃...। 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌃...। 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌃...। 𑌕𑌹𑍋𑌳𑌃...। 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌿𑌃...। 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌃...। 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌿𑌖𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁।

பிறகு அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப்படித்து பிதுரு தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿 𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨 𑌪𑍈𑌲 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑌵𑌿 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌶𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌨𑌵𑍀 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁। 𑌵𑌡𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌥𑍇𑌯𑍀...। 𑌸𑍁𑌲𑌭𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍀...। 𑌕𑌹𑍋𑌳𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿। 𑌕𑍌𑌷𑍀𑌤𑌕𑌂...𑌮𑌿। 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌂...𑌮𑌿। 𑌪𑍈𑌙𑍍𑌗𑌂...𑌮𑌿। 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍈𑌙𑍍𑌗𑌂...𑌮𑌿। 𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂...𑌮𑌿। 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌂...𑌮𑌿। 𑌐𑌤𑌰𑍇𑌯𑌂...𑌮𑌿। 𑌮𑌹𑍈𑌤𑌰𑍇𑌯𑌂...𑌮𑌿। 𑌶𑌾𑌕𑌲𑌂...𑌮𑌿। 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂...𑌮𑌿। 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂...𑌮𑌿। 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌂...𑌮𑌿। 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂...𑌮𑌿। 𑌔𑌦𑌵𑌾𑌹𑌿𑌂...𑌮𑌿। 𑌮𑌹𑍌𑌦𑌵𑌾𑌹𑌿𑌂...𑌮𑌿। 𑌸𑍌𑌜𑌾𑌮𑌿𑌂...𑌮𑌿। 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌂...𑌮𑌿। 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌂...𑌮𑌿। 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾

ஸர்வே த்ருப்யந்து | யத்ர க்வ ச ஸம்ஸ்தாநாம் க்ஷுத்த்ருஷோபஹதாத்மநாம் | பூதாநாம் த்ருப்தயே தோயமிதமஸ்து யதாஸுகம் | ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தம் ஜகத் த்ருப்யது |

தகப்பனில்லாதவர் மட்டும் அடியில் எழுதப்படும் தர்ப்பணங்களையும் செய்யவேண்டும். ...கோத்ராந் ...சர்மண: வஸுரூபாந் பித்ரூந் ஸ்வதா நம: தர்ப்பயாமி | ...கோத்ராந் ...சர்மண: ருத்ரரூபாந் பிதாமஹாந் ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ராந் ...சர்மண: ஆதித்யரூபாந் ப்ரபிதாமஹாந் ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ரா: ...நாம்நீ: வஸுரூபா: மாத்ரூ: ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ரா: ...நாம்நீ: ருத்ரரூபா: பிதாமஹீ: ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ரா: ...நாம்நீ: ஆதித்யரூபா: ப்ரபிதாமஹீ: ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ராந் ...சர்மண: வஸுரூபாந் மாதாமஹாந் ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ராந் ...சர்மண: ருத்ரரூபாந் மாது: பிதாமஹாந் ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ராந் ...சர்மண: ஆதித்யரூபாந் மாது: ப்ரபிதாமஹாந் ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ரா: நாம்நீ: வஸுரூபா: மாதாமஹீ: ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | ...கோத்ரா: ...நாம்நீ: ருத்ரரூபா: மாது: பிதாமஹீ: ஸ்வதா நமஸ்தர்ப்பயாமி | பிறகு ஒரு தடவை ஆசமனம் செய்து ப்ரஹ்மயஜ்ஞதர்ப்பணாக்யம் கர்ம ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து |

என்று தீர்த்தத்தைப் பூமியில் விடவேண்டும். ✻

ருக்வேதிகளின் பிரும்மயக்ஞ தர்ப்பணம் முற்றிற்று.

✻ 116வது பக்கத்தில் சொல்லிய "குறிப்பு" என்பதைக் கவனிக்கவும். 122வது பக்கத்திற் சொல்லிய "குறிப்பு" என்றதையும் கவனிக்கவும்.

மேல் தமிழில் உரை எழுதி தேவநாகரலிபியில் மூலத்துடன் வெளியிடப்பட்ட புஸ்தகங்கள்.

1. ருக்யஜுஸ்ஸாமவேதிகளின் சந்தியாவந்தனம் ரூ. [illegible]
2. நவக்கிரஹாராதனக்கிரமம்—இதில் நவக்கிரஹஸ்தோத்திரம், கவசம், அஷ்டோத்தரம், ஆதித்யஹிருதயம் இவை அடங்கி இருக்கின்றன. கிளோஸ் ரூ. 1-4-0. ரப் ரூ. 1.
3. மந்திரப்பிரச்னம்—விவாஹம், உபநயனம் முதலிய கர்மங்களின் மந்திரங்கள் இதில் அடங்கி இருக்கின்றன. கிளோஸ் ரூ. [illegible] ரப் ரூ. 2-8-0.
4. புருஷசூக்தம் முதலியன—இதில் புருஷசூக்தம், ஸ்ரீசூக்தம், துர்க்கா சூக்தம், கனகதாராஸ்தவம் என்ற லக்ஷ்மீஸ்தோத்திரம் இவை அடங்கி இருக்கின்றன. ரூ. 1-8-0.
5. கோபிகாகீதம்-ஸ்ரீகோபாலபக்தியைப்புகட்டுவது.
6. பிருஹத்ஜாதகம்—சோதிடத்தை யப்யசிப்போருக்கும், அப்யசித்துப் பலன் சொல்வோருக்கும் மிக்கத் தேவையானது. கிளோஸ் ரூ. 8. ரப் ரூ. 7.
7. கோசரபலநிர்ணயம் — இவ்வொன்றினுதவியால் எதிர் காலபலனை எவரும் நிச்சயமாயறியலாம். அணா. 12.
8. ஜாதகசந்திரிகை—சோதிட சாஸ்திரமாகிற இரும்புப் பெட்டியைத் திறக்கு திறவுகோல் போலுள்ளது. ரூ. 1.
9. யஜுர்வேதிகளின் ஸூர்யநமஸ்கார மந்திரங்கள் ஆதித்ய ஹிருதயத்துடன் அணா. 4.
10. சிராத்தம்—இவ்விஷயமாய்ச் செய்யப்படும் ஆக்ஷேபங்களுக்குத்தக்க சமாதானமடங்கிய தமிழ் உபன்னியாஸம் அணா 3.
11. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்—இதில் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம், விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமாவளி, பஞ்சாயுத ஸ்தோத்திரம், த்வாதசநாம பஞ்சரம், தசாவதார ஸ்தோத்திரம், பகவத்பான ஸோபானம், கோபாலவிம்சதி, கிருஷ்ணத்யாநசமஞ்சரீ, ஸ்ரீகிருஷ்ணாஷ்டோத்தரம் இவை தேவநாகர லிபியிலுள்ளன. அணா. 5.
12. அருணம் முதல் பிரச்னம் (தமிழுரையுடன்). ரூ. [illegible]
13. நீதிசதகம் மூலம் மட்டும். அணா. 2.
14. இந்திராக்ஷீ சிவகவச ஸ்தோத்திரம். அணா. [illegible]
15. ஸ்ரீருத்திரம்—கிரந்த லிபியில் மூலமும் தமிழுரையும் கிளோஸ் ரூ. 1-6-0. [illegible] 1.
16. புனர்ஜன்மமும், லோகாந்தரமும், ஓர் உபன்னியாஸம். விலை அணா 1.

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்,
72, [illegible], திருவல்லிக்கேணி.